C. B. MICHAELIS

GRAMMATICA

SYRIACA.

ROMAE MDCCCXXIX.

IN COLLEGIO URBANO
DE PROPAGANDA FIDE.

INDEX CAPITUM

LIBER I.

Cap. I. De consonantibus.

Cap. II. De vocalibus.

Cap. III. De notis diacriticis.

LIBER II.

Cap. I. De paradigm. verborum.

singularum coniugationum et de numero et persona. X. De proprietatibus singularum coniugationum. Nota in qua usus punctorum diacriticorum in verbis distinguendis describitur. XI. Paradigma verb. reg. ܩܛܠ. XII. De verbis quae primam mediamve gutturalem habent. XIII. De quiescentibus generatim. XIV. De quiescentibus 1. rad. olaph, ubi paradigma ܐܟܠ. XV. De verbis 1. rad. jud, ubi paradigma ܝܠܕ. XVI. De verbis quiescentibus media rad. olaph. XVII. De verbis media rad. wau, ubi paradigma ܩܡ. XVIII. De verbis 3. rad. olaph, ubi paradigma ܓܠܐ. XIX. De verbis defectivis, ubi ܢܦܩ. XX. De verbis mediam rad. geminantibus, ubi ܒܙ. 40–100.

Cap. II. De paradigm. nominum.

I–II. Varia de nomine. III. De nomin. simplicibus et compositis, et aliis nominum divisionibus. V. De qualitate et genere nominum. VI. De formatione feminini. VII. De comparationis gradu. VIII. De casibus. IX. De numero nominum. X. De statu nominum absoluto, constructo, atque emphatico. XI. Paradigmata regularia nominum mascul. XII. Paradigmata regularia nominum fem. XIII. De nominibus irregularibus, patronymicis et diminutivis. XIV. De numeralibus. 100–136.

Cap. III. De paradigm. particularum.

I–III. Varia de particulis. IV. V. De parti-

nis. XIX-XX. De ellipsi quorumdam nominum. XXI. Nomen, quod in orationis subiecto expressum est, in eius praedicato etc. subticetur. XXII. De numeralibus. 202-228.

Cap. III. De idiomat. particularum syntacticis.

I. Pronomina, quae identitatem significant, exprimuntur per personalia repetita, cum interpositis particulis ܐܝܟ *sicut*, et ܥܡ *cum*. II. Eadem describuntur per praepositiones, interposito suffixo pleonastico. III. Personalia pronomina quae in eadem oratione geminantur, prius subiecti, posterius verbi *sum*, *es*, *est*, vicem gerit. IV. Pronomen 3. pers. aliquando venit loco pronominis 1. vel 2. personae. V. Pronomen ܗܘ aliquando redundat. VI. Pronomina ܗܘ ܗܘܢ etc. nominibus praeposita vel subiecta respondent Graecorum articulo ὁ, ἡ, τό. VII. De pronomin. partes designantibus. VIII. De pronomin. reciprocis. IX. De praefixis ܒܕܘܠ. X. De praefixo ܘ. XI. De praef. ܕ. XII. De praef. ܠ. XIII. XIV. De suffixis pronominibus. XV. De suffixo pleonastico. XVI. De syntaxi pleonastica praepositionum. XVII. De formatione adverbiorum. XVIII. ܗܘ aliquod redundat. XIX. De particulis compositis Syrorum. 228-244.

Appendix in qua habentur initium Libri Geneseos, Psalm. I. II. et XIX. necnon initium S. Evangelii secundum Ioannem.

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER I.

DE IIS QUAE AD LECTIONEM ET SCRIPTIONEM PERTINENT

ut sunt consonantes, vocales, notae diacriticae, et tonus.

CAPUT I.

De consonantibus.

I. Litterae seu consonantes apud Syros, ut apud Hebraeos, numero sunt viginti duo, quarum ordo, figura, nomen et valor, ex sequenti liquet schemate.

Figura, separata	connexa	Nomen, latine	syriace	Valor, essentialis		numericus
ܐ	ܐ	Olaph	ܐܵܠܰܦ	א	spiritus lenis	1
ܒ	ܒܒܒ	Beth	ܒܹܝܬ	ב	b	2
ܓ	ܓܓܓ	Gomal	ܓܵܡܰܠ	ג	g	3
ܕ	ܕ	Dolath	ܕܵܠܰܬ	ד	d	4
ܗ	ܗ	He	ܗܹܐ	ה	h	5
ܘ	ܘ	Wau	ܘܵܘ	ו	w vel v	6
ܙ	ܙ	Zain	ܙܰܝܢ	ז	z gallicum	7

ܚ	ܚܚܚ	Cheth	ܚܝܬ	ח	hh	8
ܛ	ܛܛܛ	Teth	ܛܝܬ	ט	t	9
ܝ	ܝܝܝ	Jud	ܝܘܕ	י	j	10
ܟ	ܟܟܟ	Coph	ܟܘܦ	ך	k	20
ܠ	ܠܠܠ	Lomad	ܠܡܕ	ל	l	30
ܡ	ܡܡܡ	Mim	ܡܝܡ	ם	m	40
ܢ	ܢܢ	Nun	ܢܘܢ	ן	n	50
ܣ	ܣܣܣ	Semcath	ܣܡܟܬ	ס	s	60
ܥ	ܥܥܥ	Ee	ܥܐ	ע	spir. asp.	70
ܦ	ܦܦܦ	Phe	ܦܐ	ף	p vel ph	80
ܨ	ܨܨ	Tzode	ܨܕܐ	ץ	tz	90
ܩ	ܩܩܩ	Quoph f. Koph	ܩܘܦ	ק	k	100
ܪ	ܪܪ	Risc	ܪܝܫ	ר	r	200
ܫ	ܫܫܫ	Scin	ܫܝܢ	ש	sci	300
ܬ	ܬܬ	Thau	ܬܘ	ת	th	400

II. Ratione figurae;

1. Cave, confundas litteras ܐ et ܬ ; ܒ et ܟ ; ܕ et ܪ ; ܠ et ܥ, quae sive ex figura vel altiore vel depressiore, sive ex ductu vel oblongiore vel rotundiore, sive denique ex puncto diacritico vel inferno vel superno, facile distinguuntur.

2. Olaph et lomad, illa huic, haec illi

vel sibi ipsi, in scribendo adcommodantur: ut ܐܠܗܐ pro ܐܠܗܐ *Deus*, ܠܐ pro ܠܐ *non*, ܡܠܠ pro ܡܠܠ *loquutus est*; et in diversis vocibus, v. g. ܥܠ ܐܪܥܐ *super terram*, olaph initiale lomad finali implicatur.

3. Triplex syriacarum litterarum genus innotuit: MENDAEAE, quarum specimina dederunt *Thevenotius tom. I. itiner. collect.* et *Hydius in hist. relig. veter. Persarum. p.* 521. Has *Matur. Veyss. La-Croze* diss. philol. quam *Io. Chamberlayne* editae a se Amstelodami An. 1715. *orationi dominicae multilingui* subiecit, p. 125. vel ideo pro antiquissimis omnium haberi posse credit, quod vocalium litterarum usum servaverint; quem omnibus omnino litteratis initio familiarem fuisse censet. ESTRANGHELO, dictae, a graeca voce *στρογγύλος rotundus* (potius arabicae originis vocem esse cum Adlero et aliis dices, nempe a سطر *scriptura* et انجيل *evangelium* h. e. scriptura qua Syri in exarandis evangeliis utebantur); quod litterarum genus, quum Mendaeorum characteres ob apices quosdam minus prompte in charta vel membranis describi possent, ceu expeditius et facilius, excogitatum esse, idem *La-Croze* loc. cit. suspicatur. VULGATAE, quae passim hodie, maximeque in impressis libris adhibentur.

4. Figura litterarum est vel separata, qua scribuntur extra connexionem sive cum antecedente, sive cum consequente; vel connexa idque vel cum sequente solummodo littera, vel

cum praecedente et sequente simul, vel solum cum praecedente: unde quadruplex, quanquam satis exigua, figurae litterarum variatio, uti ex praemisso adparet schemate.

4. Octo litterae ܬ ܨ ܪ ܙ ܘ ܗ ܕ ܐ, connexionem neque secum ipsis, neque cum aliis sequentibus, sed solum cum aliis praecedentibus, patiuntur. Hinc iunctura litterarum negligitur, v.g. in ܕܪܐ *generatio*, ܬܘܗ *obstupuit*, ܬܘܐ *paenituit*, ܛܘܐ *foedavit*; hinc fit item, ut dictas litteras in praemisso schemate non secum ipsis, sed v g. cum ܒ praecedente connexuerimus, nempe ܒܐ, ܒܕ, ܒܗ, ܒܘ, ܒܙ, ܒܪ, ܒܨ, ܒܬ.

III. Valor essentialis seu primarius litterarum quarundam in certis casibus variatur. Nam

1. ܐ mobile in medio vocis legitur vt ܝ, idque ante vel post aliud ܐ; vt ܐܝܐܪ *ojar*, *aer*, ܡܠܝܐܐ *mlojo plenitudo*, ܒܘܝܐܐ *bujojo consolatio*; in participio praesenti verborum quiescentium media ܘ, vt ܩܐܝܡ *kojém stans*, et secundum aliquos, geminantium mediam radicalem, ut ܥܐܠ *ojél intrans*, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intrauit*; nec non mediam radicalem ܐ habentium, ut ܫܐܠ *schojel petens*, a ܫܐܠ pro ܫܐܠ *petiit*.

2. ܘ ab initio vocis legitur vt wau, seu w

anglicanum et arabicum, vt ܘܶܠܶܦ *wilef*, *et didicit*; alias vt vau, v. g. ܐܰܘܳܢܳܐ *avono mansio*: at post homogeneam vocalem ܘܽ vel ܘܳ quiescit, ut ܩܘܽܦ *coph*, nomen litterae; ܝܘܳܡ *dies*; post heterogeneam vero ܰ diphthongescit, vt ܝܰܘܡܳܐ *jaumo dies* ܠܰܘ *lau non*.

3. ܝ cum substrata vocali ܶ, ab initio vocis legitur vt ܐ, vt ܝܶܠܶܕ *iled peperit*, ܝܶܩܰܪ *ikar grauis fuit*: unde in aliquibus nominibus praemittitur ܐ prostheticum, ut ܐܝܡܳܡܳܐ pro ܝܡܳܡܳܐ chald. יְמָמָא *dies*, ܐܝܩܳܪ pro ܝܩܳܪ chald. יְקַר *honor*, ܐܝܕܳܐ pro ܝܕܳܐ chald. יְדָא *manus*; in aliis vero scriptio est indifferens, sine et cum ܐ, ut ܝܣܪܳܝܶܠ et ܐܝܣܪܳܝܶܠ *Israel*, ܝܗܘܽܕܳܐ et ܐܝܗܘܽܕܳܐ *Iudas*.

4. Spiritus asperrimus ܥ seu ee, ubi est prima radicalis littera, ante mediam ܗ legitur mollius ut spiritus lenis ܐ; v. g. ܥܶܗܰܕ *recordatus est*, legitur ܐܶܗܰܕ; ܥܰܗܕܺܝܢ *utilia*, haud aliter ac si scriberetur ܐܰܗܕܺܝܢ: unde ܥ iisdem adfectionibus subiacet ac ܐ, nempe ut initiale vocis, ubi per schua pronunciari debuisset, loco eius adsumat vocalem, v. g. ܥܶܗܰܕ pro ܥܗܰܕ; praecedente vero littera schuata, ad eam remittens vocalem suam ipsa occul-

tetur atque quiescat, v. g. ܕܦܩܚܢ *quae vtilia*, pro ܕܦܩܚܢ. Vide paulo abhinc regulas quiescentium ܐܘܝ §. 7. 1. et quae c. III. §. 7. de linea occultante dicemus: it. lib. II. c. I. §. 14. 7.

IV. Valor numericus seu secundarius litterarum, nec non ordo illarum alphabeticus, idem apud Syros qui apud Hebraeos est; ita ut primae novem litterae unitates, intermediae a jud usque ad tzode, decades, et reliquae centurias (uti in schemate alphabeti ostendimus) exprimant.

V. Divisio litterarum institui potest

1. ratione organi seu instrumenti, quo singulae proferuntur, in

gutturales ܐܗܚܥ,
labiales ܒܘܡܦ,
palatinas ܓܝܟܩ,
linguales ܕܛܠܢܬ, et
dentales ܙܣܨܪܫ.

2. ratione speciei eaedem litterae similiter dividi solent in primis in radicales, quae de primitivarum vocum substantia sunt. Secundo dividuntur in serviles, quae ultra radicales litteras accedunt. Sunt autem vel essentiales, seu formativae; ab initio quidem vocum, praeformativae; ab illarum vero fine, adformativae: vel extraessentiales, quemadmodum ܐ prostheticum in ܐܟܘܬ pro ܟܘܬ *sicut*, ܐܟܡܐ seq. ܕ *sicut qui*, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ *bibit*, ܐܫܟܚ *invenit*, ut distinguatur a

ܛܥܐ *oblitus est*; in primis vero in exoticis, ab sibilante ܣ inchoatis, ut ܐܣܛܕܝܐ ςάδια, ܐܣܛܘܐ ςοὰ, ܐܣܛܘܟܣܐ ςοιχεῖα, ܐܣܦܘܓܐ σπόγγος, cet. Quin et syriaca ܫܬܐ *sex*, ܫܬܝܢ *sexaginta*, legenda esse cum implicito ܐ prosthetico, ac si scripta essent ܐܫܬܐ (quod et sic scribitur Luc. 1. 26.) et ܐܫܬܝܢ, praefixorum docebit analogia. Ad formativas quoque referimus illas, quae ex trilitteris quadrilittera formant, sive ab initio, ut ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *servivit*; sive in medio, ut ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald. שְׁתַף idem; sive in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*.

VI. Accidit litteris, ut vel 1. in praecedente vocali quiescant, vel 2. otientur nonnunquam; vel 3. permutentur cum aliis; vel 4. transponantur; vel 5. denique elidantur. Singulas horum accidentium species separatis numeris persequemur.

VII. Quiescentes litterae nonnisi hae tres sunt ܝ ܘ ܐ. Nam ܗ, quod cl. Hardtius illis ad imitationem hebraismi addidit, in harum litterarum censu neque apud Syros est, neque apud Arabes. Cave igitur, pro quiescente habeas ܗ suffixi 3. pers. sing. masc. et fem. v. g. ܡܠܟܗ *rex ejus*, viri, et ܡܠܟܗ *rex ejus*, feminae: quod

moveri, vel chaldaismi analogia docet, ubi suffixo הּ, sive masculino sive feminino, imprimitur mappik, מַלְכֵּהּ et מַלְכָּהּ. Speciatim nunc de singulis.

1. ܐ, quod quotiescumque in medio vocis invenitur seu medianum, si praecedentem habere debuisset litteram vocali destitutam, remissa ad hanc vocali sua, quaequae fuerit, quiescit: ut ܢܫܐܠ pro ܢܫܐܠ *petet*, ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ *comestus est*. ܠܐܝܬ pro ܠܐܝܬ *fessus factus sum*, ܡܐܐ pro ܡܐܐ *centum*, ܦܐܐ pro ܦܐܐ *decens*, ܒܐܘܪܚܐ pro ܒܐܘܪܚܐ *in via*. Extra hunc vero casum ܐ in infinit. et fut. peal quiescit in ◌ܶ, in verbis quibusdam 1. rad. ܐ, ut ܡܐܡܪ *dicere*, ܡܐܙܠ *abire* ܢܐܡܪ *dicet*, ܢܐܙܠ *abibit*; in verbis quibusdam 1. rad. ܝ, ut ܡܐܠܕ pro ܡܝܠܕ *parere*; ܐܠܐܟܝ *paries*; item in exoticis ܙܐܛܡܐ ζητήματα, ܩܐܪܘܣ καιρός, et in ܟܐܒ *dolor*, ܣܐܡܐ *argentum*, ܥܐܕܐ *festum*, ܦܐܪܐ *fructus*, ܫܐܕܐ *daemon*, ܬܐܬܐ *ficus*, ܬܐܪܬܐ *conscientia*, ܦܐܦܐ *balbus*, cet. In aliquibus scriptio est indifferens, ut ܒܐܪܐ et ܒܝܪܐ *puteus*, ܕܐܒܐ et ܕܝܒܐ *lupus*, ܥܐܕܐ et ܥܕܐ *festum*, ܩܐܒܘܬܐ et ܩܒܘܬܐ *arca* cet.

At ܐ finale regulariter non quiescit, nisi in vocalibus ◌ܶ et ◌ܳ: ut ܓܠܐ *revelavit*, ܓܠܝܐ *revela-*

bit. Aliter se res habet de ܛܢܦ *impurus fuit*, ܒܝܐ *consolatus est*, ܣܐܐ *foedavit*, ܐܬܦܐܐ *condecoratus est*, eorumque derivatis: quae non quiescentibus, sed gutturalibus, ultimumque ܐ moventibus, accensenda. Vide lib. II. c. I. §. 12. et §. 18.

2. ܘ vocali destitutum regulariter quiescit in ܘ seu v, ut ܣܘܦ *finis*, in exoticis vero vocibus similiter in ܘ, ܘ, ܘ, ut ܐܪܟܘܣ *ἀρχαί*, ܐܬܢܘܣ *Athenas*, ܐܬܢܘܣ *Athenis*, ܬܪܘܢܘܣ *thronus*, nec non secundum aliquos in his quadrilitteris, ܫܘܘܕܝܐ *promissio*, ܫܘܘܕܥܐ *notificatio*, ܫܘܘܚܪܐ *cunctatio*, in quibus ܘ geminum est, prius ut fulcrum ezozo, posterius vero, servandae originis caussa, quia sunt derivata a verbis ܫܘܕܝ *promisit*, ܫܘܕܥ *notificavit*, ܫܘܚܪ *cunctatus est*. Vide infra de linea occultante caput III. §. 7. 1. Alias diphthongescit, ut ܣܘܦܐ *saupho finis*, ܠܐܘܬܐ *leuto labor*.

3. ܝ vocali destitutum quiescit in homogeneis vocalibus ܶ et ܺ, seu e et i, ut ܕܝܢ *vero*, ܥܝܢ *oculus*; at medianum, substratam habens vocalem, hac vocali sua ad praecedentem schuatam (seu signo vocali vacuam) remissa, ipsum quiescit; ut ܘܝܕܥܘ pro ܘܝܕܥܘ *et cognoverunt*, ܐܬܝܠܕ

pro ܐܬܝܠܕ *natus est*; at post vocales heterogeneas diphthongescit cum illis, ut ܒܝܬܐ *baito domus* ܩܕܡܝ *kadmoi primus*, ܐܒܘܗܝ *abui pater ejus*.

VIII. Otiantur vero

1. ܐ vocali destitutum in pronomine personali ܐܢܬܘܢ *vos* M. et ܐܢܬܝܢ *vos* F. post participium plurale, cujus ܢ afformativum pariter otiatur, ut Matth. 11, 14. (sec. Polygl.) ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ, quod lege ܨܒܝܬܘܢ *vultis*; et Luc. 24, 3. ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ, quod lege ܒܥܝܬܝܢ *quaeritis*. Vide lib. II. c. III.

2. ܘ et ܝ, quum in fine vocum vocalem sub et ante se nullam habent, idque primo in loco in terminationibus quibusdam verborum, ut v. g. ܦܩܕܬܝ *visitavisti* F. ܦܩܕܘ *visitaverunt* M. ܦܩܕܝ *visitaverunt* F. ܦܩܘܕܝ *visita* F. ܦܩܘܕܘ *visitate* M. ܠܦܩܘܕܝ *visitabit* F. Secundo eaedem litterae ܘ et ܝ in pronominibus quibusdam suffixis; ut ܡܠܟܝ *rex meus*, ܡܠܟܟܝ *rex tuus* F. ܡܠܟܝܟܝ *reges tui*, F. ܡܠܟܘܗܝ *reges ejus* M. ܐܚܒܢܝ *amavit me*, cet. Hoc tamen jud suffixum fit mobile quum sequens vox inchoatur ab ܗ occultato; ut Joh. 6, 51. ܦܓܪܝ ܗܘ, quod lege *pagrju*. Sic Esa.

45, 14. ܗܘ ܒܟܝܘ lege *bechju*, coll. infra c. III. §. 7. Tertio in separatis quibusdam vocibus: ut ܐܢܬܝ *tu* F. ܐܡܬܝ *quando*, ܐܬܡܠܝ *heri*, ܫܠܝ *tranquillitas*, a quo fit emphaticum ܫܠܝܐ; unde vicissim emphatica ܐܠܝܐ *ejulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, ܠܠܝܐ *nox*, conceperis ab absolutis, quamquam inusitatis, ܐܠܝ, ܒܟܝ, ܠܠܝ.

Nota. Probabile est, in tribus his exemplorum generibus ܘ et ܝ cum praecedente vocali ܘ v et ܝ i (furtivo saltem ac dimidiato sono) olim lecta, postmodum neglecta, scribendo tamen expressa esse, tum distinctionis, tum servandae originis caussa. Sunt et aliae species otiantium litterarum, quae, subducta linea, occultari Syris dicuntur, v. g. ܐܚܝܢ *chjon cognatus*, cet. de quibus infra agemus l. I. c. III. §. 7. de linea occultante.

IX. Permutantur inter se crebro litterae,

1. Quae sunt ejusdem organi. Id quod usu venit in commostranda maxime harmonia linguae syriacae cum hebraica: ut ܛܥܐ תעה *erravit*, ܟܒܪܝܬܐ גפרית *sulphur*, ܦܪܙܠܐ ברזל *ferrum*, ܐܛܛܦܝܣ Act. 18, 20. et alibi passim, pro ܐܬܛܦܝܣ *persuasus est* Act. 23. 21. ܒܣܪ et ܐܡܣܪ *sprevit*. In primis ܬ characteristicum etpheel et etphaal post ܙ

mutatur in ܛ, et post ܙ in ܕ, ut ܐܙܕܩܦ pro ܐܬܙܩܦ *crucifixus est*. ܐܙܕܪܥ pro ܐܬܙܪܥ *seminatus est*, ܐܙܕܝܢ pro ܐܬܙܝܢ *armatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܬܨܠܒ *crucifixus est*. Sic ܐܨܛܢܥ *astutus factus est*, ܐܨܛܒܝ *complacuit*. Conf. §. X. 2.

2. Dentales et linguales: ut ܚܕܬܐ חדש *novus*, ܛܫܐ טמן *occultavit*, ܬܕܝܐ שדים *ubera*, ܬܪܝܢ שנים *duo*, ܕܗܒܐ זהב *aurum*; ܪܗܛ רוץ *cucurrit*, ܒܪ hebr. בן *filius*, pl. ܒܢܝܐ *filii*.

3. Quiescentes seu quiescibiles ܐܘܝ nempe, primo ܐ 1. rad. in coniugationibus aphel et ettaphal regulariter mutatur in ܘ; ut ab ܐܟܠ *comedit* fit ܐܘܟܠ pro ܐܐܟܠ *cibavit*, ܐܬܬܘܟܠ pro ܐܬܬܐܟܠ *cibatus est*; at in ܝ, specialiter in ܐܝܬܝ *adduxit* ab ܐܬܐ *venit*, et in quadrilittero ܗܝܡܢ ab האמין *credidit*, item 2. rad. in pael et ethpaal, ut ܛܢܦ *polluit*, et ܐܬܛܢܦ *pollutus est*, a ܛܐܒ *immundus fuit*; frequentissime vero 3. rad. ut ܚܕܝ pro ܚܕܐ *gavisus est*, ܕܟܝ *purificavit*, et ܐܬܕܟܝ *purificatus est*, a ܕܟܐ hebr. זכה *purus fuit*. Vide paradigma verbale ܓܠܐ lib. II. c. I. §. 18. Idem fit

ante terminationem emphaticam vel femininam ܐ; ut a ܡܪܐ fit emph. ܡܪܝܐ *dominus*; a ܓܒܐ *electus*, ܓܒܝܐ *electa*. Secundo loco vau media radicalis mutatur in olaph in participio coniugationis peal sing. masc. ut ܩܐܡ pro ܩܘܡ *stans*; in ܝ vero plerumque in coniugationibus pael et etphaal, ut ܩܝܡ pro ܩܘܡ *stabilivit*, ܐܬܩܝܡ pro ܐܬܩܘܡ *stabilitus est*; nec non in participio praesenti peal ante incrementum syllabicum, ut ܩܝܡܐ *stans* f ܩܝܡܝܢ et ܩܝܡܢ pro ܩܘܡܝܢ et ܩܘܡܢ *stantes* m. et f. Denique ܘ 1. rad. mutatur in ܐ post praeformativas infinitivi et futuri pael, ut ܡܐܠܕܘ pro ܡܘܠܕܘ *parere*, ܬܐܠܕ pro ܬܘܠܕ *paries* F. In ܘ vero mutatur, regulariter in aphel et ettaphal, ut ܐܘܠܕ *generavit*, ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*; item in nominibus quibusdam ܡܘܗܒܬܐ *donum*, a ܝܗܒ *dedit*, ܡܘܒܠܐ *onus*, ab ܝܒܠ in aph. *duxit*, ܡܘܠܕܐ *partus*, cet. specialiter in ܘܥܕ *constituit*, et ܐܬܘܥܕ *constitutus est*, indeque derivato nomine ܡܘܥܕܐ *pactum*.

4. ܐ facile transit in ܬ: et quidem primo in loco, ܐ femininum nominum, in statu constru-

cto, emphatico et suffixo; ut a ܚܶܟ݂ܡܳܐ *sapientia* fit constructum ܚܶܟ݂ܡܰܬ, emphaticum ܚܶܟ݂ܡܬܳܐ, et cum suffixo ܚܶܟ݂ܡܬܝ *sapientia mea*. Secundo ܐ characteristicum coniug. aphel in deducta inde coniugatione passiva ettaphal perpetuo, ut ab ܐܰܘܣܶܦ *addidit*, fit ܐܶܬܬܰܘܣܰܦ *additus est*; ab ܐܰܘܪܶܟ *proiecit*, ܐܶܬܬܰܘܪܰܟ pro ܐܶܬܐܰܘܪܰܟ *proiectus est*, et ab ܐܰܩܺܝܡ *excitavit*, ܐܶܬܬܩܺܝܡ pro ܐܶܬܐܰܩܺܝܡ *excitatus est*, ܐܶܬܬܦܺܝܣ *persuasus est*, ab ܐܰܦܺܝܣ *persuasit*. Denique ܐ prima radicalis in coniug. ethpeel et ethpaal aliquando, ut ܐܶܬܬܚܺܕ pro ܐܶܬܐܚܶܕ vel ܐܶܬܐܰܚܰܕ *clausus est*, ܐܶܬܬܰܢܰܚ pro ܐܶܬܐܰܢܰܚ *ingemuit*; ܐܶܬܬܰܓܰܪ *negotiatus est*, ab ܐܰܓܰܪ *conduxit*.

5- Media rad. geminata, quaequae sit, in participio praesenti transit in ܐ: ut ܥܳܐܶܠ *intrans*, in fem. ܥܳܐܠܳܐ, plur. ܥܳܐܠܺܝܢ et in fem. ܥܳܐܠܳܢ pro ܥܳܠܶܠ, ab ܥܰܠ contracte pro ܥܰܠܶܠ *intravit*.

X. Transponuntur invicem litterae, idque

1. Generatim in vocibus his illis, v. g. ܐܶܬܬܟܺܝ pro ܐܶܬܟܬܺܝ vel ܐܶܬܟܬܝ *male adfectus fuit*; ܗܘܼܪܛ *curre*, a ܪܗܰܛ *cucurrit*; ܬܰܪܐܳܐ *gramen*, a chald. דתאא et hebr. דשא idem.

2. Speciatim ܬ characteristicum coniugationum ethpeel et ethpaal, cum 1. radicali sibilante: ut ܐܣܬܠܝ pro ܐܬܣܠܝ *reiectus est*, a ܣܠܐ *reiecit*, ܐܣܬܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus est*, a ܣܡܟ *fulcivit*; ܐܣܬܒܪ pro ܐܬܣܒܪ *adnunciatus est*; ܐܫܬܠܚ pro ܐܬܫܠܚ *subtractus est*; ܐܣܬܪܗܒ *accelerates est*, a ܣܪܗܒ *acceleravit*; ܐܫܬܘܕܥ *notificatus est*, a ܫܘܕܥ *notificavit*; ܐܫܬܟܚ pro ܐܬܫܟܚ *repertus est*. Idem transpositum, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ commutatur; qua de re vide superius dicta §. 9. 1. Cessat tamen metathesis ܬ characteristici, ubi id geminatur; ut ܐܬܬܣܝܡ *positus est*, ܐܬܬܨܝܕ *irretitus est*, ܐܬܬܫܝܛ *contemtus est*.

XI. Eliduntur litterae; ut

1. ܐ in compositis ܒܪܢܫܐ pro ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, ܟܠܢܫ pro ܟܠ ܐܢܫ *omnis homo*, seu *quisque*; item in ܚܪܬܐ pro ܐܚܪܬܐ *finis*; ܬܐ *veni*, ab ܐܬܐ *venit*; ܙܠ *abi*, ab ܐܙܠ *abiit*. In primis 1.rad. ܐ post ܐ praeformativum futuri peal et pael semper, post reliquas vero praeformativas tum futuri tum participiorum earumdem coniugationum, tantum aliquando excidit; ut ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ *comedam*; ܐܡܪ pro ܐܐܡܪ *dicam*; ܐܣܐ pro ܐܐܣܐ *sa-*

nabo; ܢܰܠܶܦ pro ܢܰܐܠܶܦ, et hoc pro ܢܐܰܠܶܦ *docebit*, ܡܰܠܶܦ pro ܡܰܐܠܶܦ, et hoc pro ܡܐܰܠܶܦ *docens*; ܡܰܠܰܦ pro ܡܰܐܠܰܦ seu ܡܐܰܠܰܦ *doctus*. Sic ܐܳܦܠܳܐ pro ܐܳܦ ܠܳܐ *etiamsi*.

2. ܘ et ܝ, in ܙܘܳܥܕܳܐ *coetus*, a ܘܥܰܕ *condixit*, ܩܳܡ *stetit*, pro ܩܘܰܡ et hoc pro ܩܘܰܡ; ܐܩܘܽܡ *surgam* pro ܐܶܩܘܽܡ; ܐܰܩܺܝܡ *stare fecit*, pro ܐܰܩܘܺܡ cet. ܡܶܕܰܥ *cognoscere*, ܕܰܥ *cognosce*, ܐܶܕܰܥ *cognoscam*, ab ܝܺܕܰܥ *cognovit*; ܐܶܚܶܐ pro ܐܶܚܝܶܐ *vivam*; ܐܰܚܺܝ pro ܐܰܚܝܺܝ *vivificavit*; ܡܰܚܶܐ pro ܡܰܚܝܶܐ *vivificans*.

3. ܢ 1. et 3. rad. ut ܡܶܦܰܩ pro ܡܶܢܦܰܩ *exire*, ܦܽܘܩ pro ܢܦܽܘܩ *exi*, ܐܶܦܽܘܩ pro ܐܶܢܦܽܘܩ *exibo*, a ܢܦܰܩ *exiit*, ܓܽܘܦܬܳܐ pro ܓܽܘܦܢܬܳܐ *vitis*, Pl. ܓܽܘܦܢܶܐ *vites*, ab hebr. גֶּפֶן idem.

4. Media rad. geminata, quaequae illa sit, (dummodo ܐ exceperis) in coniugationibus peal, aphel et ettaphal; ut ܪܰܨ pro ܪܨܰܨ *comminuit*; ܢܒܽܘܙ pro ܢܒܙܽܘܙ *praedabitur*; ܐܰܥܶܠ *ingredi fecit*, ab ܥܰܠܠ contracte ܥܰܠ *ingressus est*.

5. ܬ characteristicum passivarum coniugationum, si aliud ܬ insuper sequatur, cedit praeformativo thau futurorum, ne concursus fiat

trium thauin : ut ܬܬܕܫ pro ܬܬܬܕܫ *conculcabitur* fem. Matth. 5, 13. ܬܬܕܝܢܘܢ pro ܬܬܬܕܝܢܘܢ *iudicabimini* c. 7, 1. ܬܬܪܝܡ *efferas te* Rom. 11, 20. Sic ܬܬܡܟܟ *humiliaberis*, pro ܬܬܬܡܟܟ, a quadrilittero ܬܡܟ *humiliavit*, Matth. 11, 23. Luc. 10, 25.

CAPUT II.

De vocalibus.

I. Vocales ut a natura, ita Syris numero nonnisi quinque sunt, quarum considerabimus figuras, situm, nomina, valorem, divisionem et accidentia.

II. Vocalium figuras, situm, nomina et valorem, declarabit sequens schema.

Figura recentior,	antiquior.	Nomen latine,	syriace.		Valor.
ܒܲ vel ܒ	ܒ݂	Pthócho	ܦܬܳܚܳܐ	*Apertio*	A.
ܒܸ vel ܒܹ	ܒ݂ vel ܒ	Rvózo	ܪܒܳܨܳܐ	*Depressio*	E.
ܒܼ vel ܒܼ	ܒ	Chvózo	ܚܒܳܨܳܐ	*Adstrictio*	I.
ܒܿ vel ܒܳ	ܒ݁	Skópho	ܙܩܳܦܳܐ	*Elatio*	O.
ܒܘ	ܒܘ݂ vel ܒܘ	Ezózo	ܥܨܳܨܳܐ	*Oppressio*	V.

III. Figura igitur (ut ex praecedente schemate adparet) duplex est: una per characteres, qui, si a transverso spectentur, graecas vocalium figuras, α, ε, η, ο, et υ seu ου, haud obscure referunt; altera per puncta. Priorem figuram pro antiquiore, posteriorem vero, quae punctis absolvitur, pro recentiore habuerunt Opitius atque Cellarius in suis, quas in syriacam linguam dederunt, institutionibus grammaticis: contrarium vero tuitus est cl. Hirdtius; cui et nos calculum hac in re adiicimus merito, ob caussas a filio nostro in dissert. priore de punctorum hebraicorum antiquitate §. 22. explicata.

Nota autem 1.ᵒ seu Skopho aliquando cum diacritico puncto litterae ܢ coalescunt: ܢܘܪܐ *nuro ignis*, ad instar cholem Hebraeorum, quod coalescit cum puncto diacritico rê שׂ et שׁ, v. g. in שָׁלשׁ *tres* et שׂנא *osor*. 2. In punctis vocalibus, ܘ et ܝ figura conveniunt quidem, sed hoc ab illo discernitur per ܘ quiescens adiectum.

IV. Situs characterum vocalium hic est: revozo et chvozo indifferenter suis consonis vel superimponuntur, vel supponuntur; pthocho et skopho ordinarie superimponuntur, rarius supponuntur; ezozo vero, quod nos quidem meminerimus, nonnisi supernum signum est. Sed punctorum vocalium situs, prouti §. 2. in tabula expressus est, non variatur.

V. Quod ad valorem, ezozo ubique scribitur cum expresso fulcro ܘ, et legitur ut u, ex-

ceptis tantum duabus vocibus, ܟܠ *omnis*, et ܡܛܠ *propter*, in quibus scribitur sine ܘ, et legitur ut kibbutz Hebraeorum seu ü, nempe kül et metül. (Syri hanc exceptionem non admittunt, nec veterum grammaticorum auctoritate nititur.)

VI. Dividi possunt vocales,

1. Ratione quantitatis, in longas, quales sunt chvozo, skopho et ezozo, (exceptis tantum ܟܠ et ܡܛܠ, ut modo dictum §. 5.) vel ancipites, nempe pthocho et rvozo, quae vel ad chaldaismi analogiam, vel prout syllaba sive simplex fuerit sive composita, modo productius pronunciantur, ut ܦܓܢܐ *pigàno ruta*, ܓܒܐ *gbé electus*, ܝܬܒ *ithébh sedit* cet. modo brevius, ut ܡܢ *man quis*, ܡܢ *men ex*. In vocibus tamen mere syriacis pthocho revera brevis est, respondens ubique Hebraeorum Chaldaeorumve patach et chatephpatach.

2. Ratione qualitatis dividuntur in variabiles seu puras, quae in finali vocis incremento abiici possunt; ut ܓܒܪ *vir*; pl. ܓܒܪܐ pro ܓܒܪܐ *viri*, ܡܠܟ *rex*, pl. ܡܠܟܝܢ *reges* cet. et invariabiles seu impuras, quae manent in finali vocis incremento.

Sunt autem invariabiles, in penultima syllaba simplici, seu per vocalem terminata, omnes in universum vocales; in ultima vero syllaba composita, regulariter nonnisi ܰ, ܶ, ܺ; at ܳ, et ܽ, ubi

mediam radicalem geminatam implicant, ut ܐܬܪ emph. ܐܬܪܐ *locus*, ܥܠܡ pl. ܥܠܡܝܢ *saecula*, ܒܪ emph. ܒܪܐ *filius*; at ܪܘܫ pl. ܪܘܫܝܢ *egentes* ܟܬܒ pl ܟܬܒܐ *scripta*, ܙܥܘܪ pl. ܙܥܘܪܝܢ *parvi*; et ܩܕܝܫ pl. ܩܕܝܫܝܢ *sancti*, ܕܝܢ pl. ܕܝܢܐ *iudices*; ܙܒܢ pl. ܙܒܢܝܢ *tempora*, ܥܡܘܪ pl. ܥܡܘܪܐ *incolae*; ܕܘܒܪ pl. ܕܘܒܪܐ *conversationes*; ܥܡ emph. ܥܡܐ *populus*, ab עמם; ܓܦ emph. ܓܦܐ *ala*, a rad. ܓܦ pro ܓܦܦ.

Excipiuntur hic ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ, ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus*, ܝܘܡ emph. ܝܘܡܐ *dies*, et alia quaedam de quibus vide paradigmata nominum lib. II. cap. II. §. 11. Excipitur item ezozo super media rad. fut. peal. ut a ܬܦܩܘܕ *iubebis* m. fit ܬܦܩܘܕܝܢ *iubebis* fem. et ܬܦܩܘܕܘܢ *iubebitis*.

VII. Vocalibus apud Syros, ut apud Hebraeos, quatuor ista accidunt: 1. abiiciuntur, 2. assumuntur, ubi nullae erant aut esse debuerant, 3. invicem permutantur, et 4. transponuntur. De quorum singulis nunc sigillatim.

VIII. Vocalis ultima, in incremento vocis finali syllabico, minuendarum syllabarum caussa abiicitur, dummodo fuerit vocalis pura: ut ab absoluto ܒܪ fit emph. ܒܪܐ *filius*, a masc. ܦܘܡ

fem ܦܳܩܕܳܐ *iubens*; a ܢܶܦܩܽܘܕ *iubebit* pl. ܢܶܦܩܕܽܘܢ pro ܢܶܦܩܽܘܕܽܘܢ *iubebunt*. Dicimus autem

1. Vocalis ultima; quia penultima regulariter est invariabilis, §. 6. 2.

2. In incremento finali syllabico, quia in incremento, quod syllabam nullam facit, vocalis ultima manet; ut quum a rad. ܩܛܰܠ *occidit*, fit ܩܛܰܠܬ *occidisti*.

3. Minuendarum syllabarum caussa, quia si syllabarum numerus in vocibus nimis multiplicaretur, impeditior fieret oratio.

4 Dummodo fuerit vocalis pura, ob ea quae §. 6, 2. observavimus.

Excipitur tamen vocalis ultima imperativi singularis, alias pura, ante suffixa: ut Ex. 26, 31. ܥܒܶܕܝܗܝ *fac illud*, ab ܥܒܶܕ *fac*; Ioh. 17, 5. ܦܰܨܳܝܢܝ *eripe me*, a ܦܰܨܳܐ *eripe*; Luc. 11, 1. ܐܰܠܦܰܢ *doce nos*, ab ܐܰܠܶܦ *doce*; Rom. 12, 20. ܐܰܘܟܠܝܗܝ *ciba eum*, ab ܐܰܘܟܶܠ *ciba*. Necnon cum ante suffixa tertia radicis littera in verbis et particulis, vocali vacua manet, ut Hebr. 13, 21. ܢܓܰܡܰܪܟܘܢ *consummabit vos*, ܢܓܰܡܰܪ; Ioh. 12, 35. ܢܕܰܪܟܟܘܢ *adsequetur vos*, a ܢܕܪܘܟ; Zeph. 2, 5. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos*; Marc. 2, 14. ܒܳܬܪܝ *post me*. Phil.

3, 13. ܒܬܪܟܝ idem; Ioh. 18, 6. ܒܬܪܗܘܢ *post illos*; Apoc. 4, 6. ܒܬܪܗܝܢ *post illas*: quia tali in casu, nisi vocalis maneret, pronunciari non possent litterae. In 3. pers. plurali praeteriti, et 2. imperativi, generis feminini idem fit: ut ܦܩܕܝ *iusserunt* f. a ܦܩܕ *iussit*; ܫܒܚܝܢ *laudate* f. a masc. ܫܒܚܘ *lauda*; ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*.

IX. Pro litteris vocali destitutis, ut commode pronunciari queant, vocalis assumitur.

1. In concursu duarum consonantium sine vocali, usitatissime ܿ assumitur: ut a ܫܡܝܐ *caelum*, cum praefixo ܒ fit ܒܫܡܝܐ *in caelo*; ab ܐܬܦܩܕ *iussus est*, adiecto ܬ, et abiecta ob incrementum finale vocali rvozo, fit ܐܬܦܩܕܬ *iussa est*; a ܦܠܓܐ *dimidium*, pl. ܦܠܓܘܬܐ. Quo pertinet, quum ex absoluto ܝܬܡ pro ܝܬܡ fit emph. ܝܬܡܐ *orphanus*. Secundo aliquando ܶ assumitur: ut a masc. ܦܩܕ fit fem. ܦܩܕܬ *iussit*; ab absoluto ܒܣܪ emphat. ܒܣܪܐ *caro*. Quo spectat, quum ex masc. ܝܠܕ pro ܝܠܕ fit fem. ܝܠܕܬ *peperit*. Deinde ante jud vocali destitutum sub praecedente consona, itidem vocali destituta, assumitur ܶ seu chvozo, in quo jud

quiescit: ut a ܙܢܝܐ *scortum*, fit ܙܢܝܬܐ pro ܙܢܝܬܐ; a ܓܒܝܐ *electa*, ܓܒܝܬܐ pro ܓܒܝܬܐ, ab ܥܪܘܩܐ *fuga*, ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24. 20. a ܡܫܬܝܐ *potus*, ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10, 16. Sic ab hebr. מַעְיָן *fons* fit emphat. ܡܥܝܢܐ Marc. 5, 29. Ioh. 4, 6.

Excipe tamen participia passiva pael et aphel, in quibus secundum superius membrum assumitur pthocho: ut a ܡܫܡܠܝܐ fit emph. ܡܫܡܠܝܬܐ *perfecta* Iac. 1, 16. et a ܡܣܠܝܐ emph. ܡܣܠܝܬܐ *reiecta* Hebr. 6, 8. ut distinguantur a participiis activis earumdem coniugationum, ܡܫܡܠܝܬܐ *perficiens* fem. et ܡܣܠܝܬܐ *reiiciens* fem.

Porro ante terminationem status emph. femininorum ܬܐ, si praecedat ܘ sine vocali, adsumitur ܝ in quo ܘ illud quiescit: ut a ܚܕܘܐ fit emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܐ *gaudium* Ioh. 3, 29. et a ܚܝܘܐ emph. ܚܝܘܬܐ pro ܚܝܘܬܐ *bestia* Hebr. 12, 20. Sic ante suffixa, dummodo illud ܬ adformativum habeat vocalem; ut 1. Thess. 2, 20. ܚܕܘܬܢ *gaudium nostrum*, Matth. 13, 44. ܚܕܘܬܗ *gaudium eius*. Ast si ante suffixa illud ܬ formativum femininorum vocalem nullam habeat, praecedens ܘ vocalem pthocho assumit usitato modo, ut a

ܚܕܘܬ emph. ܚܕܘܬܐ *gaudium*, dicitur ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum* Ioh. 15, 11. Quinto ezozo item adsumitur in statu emphatico singulari nominum quorumdam femininorum, auctorum ab initio et fine: ut ܡܬܩܠܬܐ *lapsus*, ܐܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܐܫܬܒܚܬܐ *gloria*, a ܡܬܩܠ, ܐܬܕܡܪ, ܐܫܬܒܚ. Sexto in medio vocis sub priori concurrentium litterarum, vocalis rvozo indifferenter vel adsumitur, vel omittitur, ut a ܡܕܒܚ *altare*, fit emphaticum ܡܕܒܚܐ vel ܡܕܒܚܐ; a ܡܗܝܡܢ ܡܗܝܡܢ *fidelis*, ܡܗܝܡܢܐ vel ܡܗܝܡܢܐ; a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ vel ܕܚܠܬܐ, a ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܡܠܝܐ; plane ut apud Hebraeos indifferenter dicitur נהפכו et נהפכו cet. Si tamen posterior concurrentium litterarum sit ܐ, ante hanc sub illa necesse est adsumi rvozo; ut ܐܬܫܐܠܬܘܢ pro ܐܬܫܐܠܬܘܢ *petetis*; ܐܬܟܪܝ pro ܐܬܟܪܝ *male adfectus est*.

2. Assumitur etiam vocalis pro solitariis litteris sine vocali; et quidem pro ܐ, ܠ ante ܗ, nec non ܝ, initialibus, pro illis quidem pthocho vel rvozo, pro hac vero chvozo: ut ܐܟܠ pro ܐܟܠ *comedit*, ܐܟܘܠ pro ܐܟܘܠ *comede*; ܕܟܝܪ pro ܕܟܝܪ *recordatus est*; ܕܟܘܪܘ pro ܕܟܘܪܘ *recordamini*, ܡܟܝܟ pro ܡܟܝܟ

peperit; ܝܬܡ pro ܝܬܡ *orphanus*. Assumitur porro pro media radicali, in nominibus quibusdam ante ܘ terminatione plurali feminina vestitum, pthocho, ut ܪ̈ܥܘܬܐ pro ܪ̈ܥܘܬܐ *pastores*, a ܪܥܝܐ *pastor*; ܒ̈ܥܘܬܐ vel ܒ̈ܥܘܬܐ *preces*, a sing. ܒܥܘܬܐ.

X. Vocalis cum vocali commutatur: ut

1. ܰ, cum ܶ, sub praeformativis infinitivi et futuri peal verbis quibusdam 1. rad. gutturalis: v. g. ܡܐܡܪ pro ܡܐܡܪ *dicere*, ܢܐܙܠ pro ܢܐܙܠ *abibit*, ܐܚܐ pro ܐܚܐ, et hoc pro ܐܚܐ *vivam*.

2. ܳ creberrime, et ܽ aliquando mutatur, cum ܰ ante gutturalem vel ܪ: ut ܪܬܝܚ pro ܪܬܝܚ *fervens*; ܫܕܪ pro ܫܕܪ *misit*; ܒܝܐ pro ܒܝܐ *consolatus est*; ܐܪܫܥ pro ܐܪܫܥ *impie egit*; ܐܦܬܚ pro ܐܦܬܘܚ *aperiam*; ܫܡܥ pro ܫܡܘܥ *audi*. Contra in ܡܫܘܚ *metire*; ܢܟܦܘܪ *abnegabit* cet. manet ezozo; et in ܫܘܝܐ *aequalis* (Phil. 2, 6.) rvozo.

3. Skopho syllabae simplicis ܐ, mutatur in pthocho, si simplex illa transeat in compositam, hoc est, consona mobili terminatam, sive in se ipsa; mutato ܐ in ܬ, ut cum secundum cap. I. §. 9. 4. a ܚܟܡܬܐ fit constr. ܚܟܡܬ, *sapientia*, sive ex adsumpto ܘ sequentis pronominis ܗܘ in

unitatem syllabae, ut ܒܣܪܐ ܗܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*.

XI. Vocales transponuntur: idque

1. In imperativo plurali masculino peal ante suffixa: ut ܙܩܘܦܘܗܝ *crucifigite eum*, ab absoluto ܙܩܘܦܘ *crucifigite*; et ad eius imitationem, ܫܡܥܘܢܝ *audite me*, etsi ab absoluto dicatur ܫܡܥܘ, non vero ܫܡܥܘ *audite*.

2. In verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties media radicis debuerat esse sine vocali, toties ultima lomad ad eam remittit vocalem suam, ipsa otians: ut ܐܙܠܬ pro ܐܙܠܬ *abii*; ܢܐܙܠܘܢ pro ܢܐܙܠܘܢ *abibunt*.

3. In nominibus quibusdam formae ܩܘܕܫ *sanctitas*, in incremento finali syllabico; v. g. in statu emphat. ܩܘܕܫܐ pro ܩܘܕܫܐ; ܒܘܪܟܐ *genu*, et ܒܘܪܟܝܢ *genua*, ab absoluto sing. ܒܘܪܟ. Nec non in statu emphatico nominum quorumdam femininorum formae ܩܛܘܠܐ et ܩܛܘܠܐ, ut, emph. ܒܛܢܬܐ *gravida*, ܥܓܠܬܐ *vitula*, ab absolutis ܒܛܝܢܐ, ܥܓܠܐ.

4. In particulis quibusdam compositis: ut ܥܕܡܟܝܠ pro ܥܕܡܐ ܟܝܠ *hucusque*, ܥܕܡܐ pro ܥܕܡܐ *usque dum*; et

5. Generatim, quum ܐ et ܝ vocalem suam, illud quamlibet, hoc vero ܼ, ad praecedentem lit-

teram vocali vacuam remittunt. Vide supra cap. I. §. 7. 1. et 3.

CAPUT III.

De notis diacriticis.

I. Per notas diacriticas intelligimus reliqua post consonantes et vocales signa, quae accuratiorem distinctioremque efficiunt scriptionem et lectionem. Eas doctrinae de tono praemittimus, quia tonus integras voces, notae vero diacriticae litteras tantum et syllabas spectant. Sunt autem sequentes: ruchoch, kuschoi, ribbui, marhetono, megaghjono, linea occultans, praeter interstinctionum signa.

II. Ruchoch ܪܘܟܟ, seu lenitas, est punctum infernum, litteris ܒܓܕ ܟܦܬ subiectum, ad significandam illarum adspirationem, seu adspiratam pronunciationem, bh, gh, dh, ch, ph, th: ut ܣܒܪ (si sine punctis vocalibus scribatur) lege *sebhar*, *putavit*, non *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*. Respondet lineae raphe Hebraeorum, ad easdem litteras בגדכפת relatae, v.g. Ex. 20, 13. לֹא תִרְצָח respectu versus.

III. Kuschoi ܩܘܫܝ durities, est punctum supernum, iisdem litteris ܒܓܕ ܟܦܬ superimpositum, ad tollendam de illis adspirationem, ut

legantur tamquam tenues, b, g, d, c, (seu k) p, t: ut ܣܒܪ, sine punctis vocalibus scriptum, lege *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*, non vero *sebhar*, *putavit*.

Observa. 1. Eadem litterarum ܒܓܕܟܦܬ, sine vel cum adspiratione legendarum, lex est, ac apud Hebraeos, et multo magis apud Chaldaeos, ut ܡܰܠܟܳܐ *rex*, *malco*, at pl. ܡܰܠܟܰܝ ܡܰܠܟܶܐ ܡܰܠܟܺܝܢ *reges*, lege *malchai*, *malche*, *malchin*; quia chaldaice scribuntur, illud מַלְכָּא, haec vero מַלְכִין מַלְכֵי מַלְכַּא. Sic ܡܰܠܦܳܢܳܐ *doctor*, non *malpono*, sed *malphono*, chald. מַלְפְנָא idem.

2. Aliis quoque litteris punctum solitarium vel subiectum, vel superimpositum, diversam illarum lectionem notat: ut ܗܘ sine vocali scriptum, lege ܗܽܘ, ast ܗ̣ܘ valet ܗ̇ܘ; ܐܝܕܐ est ܐܺܝܕܳܐ *manus*, ast ܐܝܕܐ lege ܐܰܝܢܳܐ *quaenam*? ܥܒܕܐ est ܥܰܒܕܳܐ *servus*, ast ܥܒܕܐ est ܥܒܳܕܳܐ *opus*. In primis vero punctum, suffixo ܗ impositum, respondet *mappik* Hebraeorum, notans femininum, ut ܠܗ est ܠܳܗ̇ *ei* in feminino, ad differentiam ܠܶܗ *ei* in masculino, ܫܡܳܗ̇ *nomen illius*, feminae, at ܫܡܶܗ *nomen illius*, viri.

3. Habent et alios usus ista vel inferna vel superna puncta, quos vero explicare supersede-

mus, quum in punctatis ut plurimum libris fere negligantur, aut exiguae sint utilitatis.

4. Digesch forte, seu notam geminationis litterarum, non habent Syri. Utut autem signo careant, tamen signatum, hoc est, geminationem litterarum habent, eam que vel, primum characteristicam in coniugationibus pael et ethphaal, earumque derivatis; ut ܦܰܩܶܕ *pakked*, praecepit, ܐܶܬ݂ܒܰܛܰܠ *ethbattal*, abolitus est, ܓܰܢܳܒ݂ *gannobh*, *fur*, cet. ad analogiam in primis chaldaicam, qua scribitur פַּקֵּד, אִתְבַּטַּל, גַּנָּב. Secundo compensativam elisae litterae, scilicet prim. radicalis defectivae; v. g. ܐܶܦܽܘܩ *ephuk* pro ܐܶܢܦܽܘܩ *exibo*, a ܢܦܰܩ *exiit*; ܬܶܕܰܥ *teddah* pro ܬܶܝܕܰܥ *cognosces*, ab ܝܺܕܰܥ *cognovit*; ad analogiam chald. אִפֵּק et תִּדַּע idem. Necnon 2. rad. geminatae, quae excidens compensatur, idque in sequente littera, ut ܥܶܠܰܬ *ellath* pro ܥܶܠܠܰܬ *ingressa est*, ad instar chald. עַלַּת idem, ab ܥܰܠ pro ܥܰܠܠ *ingressus est*; vel in praecedente, ut ܐܰܕܶܩ *addek* pro ܐܰܕܩܶܩ *comminuit*. Vide lib. III. cap. I. §. 20. Vel denique 3. rad. defectivae; ut ܓܦܶܬܳܐ *gephettho*, pro ܓܦܶܢܬܳܐ *vitis*; emph. ܚܕܰܬܳܐ *chedhattho*, pro ܚܕܰܬܬܳܐ *nova*.

Nota. Quia igitur Syri explicitum gemina-

tionis signum non habent, aliquando litteram, apud Hebraeos et Chaldaeos dagesch forti adficiendam, bis scribunt: ut ܐܬܬܚܕ, chald. אִתְּחַד *comprehensus est*; ܐܬܬܣܝܡ, chald. אִתְּשֵׂם vel אִתְּשִׂים *positus est*; ܥܡ̈ܡܐ, chald. עַמְמַיָּא, hebr. עַמִּים cet. servandae originis et distinctionis caussa.

IV. Ribbui ܪܒܘܝܐ, multiplicatio, est geminum punctum supernum, horizontaliter scriptum, notando numero plurativo, vel collectivae singularium significationi: ut ܡܫܡܫ̈ܢܐ *ministri*; Ioh. 4, 35. ܡܛ̈ܝܝ *pertigerunt*, 3. plur. fem. at ܡܛܝ *pertigit*, 3. sing. masc. Luc. 24, 1. ܐܝܬ̈ܝ *attulerunt*, et ܛܝ̈ܒ *paraverunt*, 3. plur. fem. praet. ad differentiam ܛܝܒܝ *para*, 2. sing. fem. imperat. et ܐܝܬܝ *attulit*, Matth. 27, 51. ܐܨܛܪ̈ܝ *ruptae sunt*, at ܐܨܛܪܝ *ruptus est*; Luc. 19, 42. ܐܬܟܣ̈ܝ *contectae* seu *contecta sunt*, at ܐܬܟܣܝ *contectus est*: ܥܢ̈ܐ *grex ovium* seu *oves*, at ܥܢܐ *ovis*; ܐܢܫ̈ܐ *hominum genus* seu *homines*, at ܐܢܫܐ *homo*. Vide Ioh. 4, 12. 30. cap. 6, 10. 14. cap. 10, 1. 2. 3. seq. Sic Hebr. 7, 13. sec. edit. Polygl. ܘܐܬܐܡܪ̈ ܥܠܘܗܝ ܗܠܝܢ *de quo dictum est*

(impersonaliter) *haec*, quia ܐܬܐܡܪ idem est ac ܐܬܐܡܪ̈ܝܢ *dicta sunt*.

Nota. Signum ribbui per scribendi compendium coalescit cum puncto diacritico risch; ut ܥ̈ܪܒܐ *oves*, ܪ̈ܓܠܐ *pedes*; et cum superno puncto vocalis pthocho, ut secundum Gutbier. Matth. 7, 25. ܫܬܐܣ̈ܘܗܝ *fundamenta eius*.

V. Marhetono ܡܪܗܛܢܐ, *cursor*, est lineola superna horizontalis significans,

1. Litteram istam, cui imposita est, legi sine vocali: ut ܙܕܩܬܐ *zedktho*, *eleemosyna*, ܥܙܩܬܐ *annulus*, ܒܗܬܬܐ *pudor*, ܡܠܟܬܐ *regina* ܢܚܛܦܘܢ *rapient*, cet. cum ceteroquin in tali litterarum concursu vocalis indifferenter vel adsumi vel omitti possit, ut supra diximus cap. II. 1.

2. Significat scriptionis compendium, seu abbreviaturam, ut ܫܒ pro ܫܘܒܚܐ *gloria*. Quale probabiliter est Ioann. 8, 7, ܘܡܢܘ sec. edit. Angl. et Gutbier. pro ܘܡܢܘܗܝ *quis est*, quod habet editio Schaafii.

3. Wau quiescens in ܐܘ *o*! ad differentiam ܐܘ *aut*, in quo wau diphthongescens cum praecedenti vocali est mobile; coll. Matth. 15, 28. cum cap. 12, 22.

VI. Mehagjono ܡܗܓܝܢܐ, syllabarum coagmentator, est lineola horizontalis inferna, contrarium eius, quod Marhetono §. 5. 1. notat, nempe concurrentibus duabus in medio vocis litteris, quae vocalibus carere poterant, priorem per rvozo moveri: ut ܡܫܡܠܝܐ *perfectus*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܡܕܢܚܐ *oriens*, ܡܗܝܡܢܐ, *fidelis*, ܡܫܟܒܐ *lectus*, ܡܛܥܝܢܐ *seductor*, ܡܩܪܒܢܐ *bellator*, ܕܒܚܬܐ vel ܕܒܚܬܐ *victima*, ܡܪܘܝܢܐ *inebrians*.

Otiosum utrumque signum, tum superius illud marhetono, tum praesens mehagjono, cum vocalis ipsa simul extet; nisi forte indicet, illud quidem, consonam pronunciari sine vocali, nec tamen sine sono rapidae ac velut dimidiatae vocalis; hoc vero, pronunciari eam cum vocali, sed rapida illa ac dimidiata: plane ut Hebraei et יַחְמְלוּ dicunt, et יַחֲמְלוּ. Passim, ut exigui usus, ambo signa omittuntur.

VII. Lineola, occultans dicta, eandem cum praecedente mehagjono, et figuram et situm habet. Notat autem, litteras, quibus subiecta est;

1. Aut plane non efferendas esse, utpote otiantes, et vel servandae originis vel differentiae caussa expressas; idque primum in vocum initiis: quo pertinet ܐ *olaph*, in ܐܚܝܢ *chjon*, *cognatus*, ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ܐܚܝܢܘܬܐ *cognatio*; ܐܢܫܝ et ܐܢܫ

alius, ܐ̱ܚܪܺܢܳܐ et ܐ̱ܚܪܺܢܬܳܐ *alia*, ܐ̱ܚܪܳܝܳܐ et ܐ̱ܚܪܳܢܳܝܳܐ *ultimus*, ܐ̱ܚܪܳܝܰܬ et ܐ̱ܚܪܳܢܳܝܰܬ *postremo*; ܐ̱ܢܳܫ *homo*, ܐ̱ܢܳܫܽܘܬܳܐ *humanitas*, ܐ̱ܢܳܫܳܝܳܐ *humanus*, ܐ̱ܢܳܫܳܐܺܝܬ *humaniter*; ܐ̱ܪܳܙܳܐ *arcanum*. Item in ܐ̱ܢܳܐ *ego*, quoties id vel sibi ipsi, vel aliis vocibus subiectum, vicem gerit verbi substantivi *sum*: ut ܐ̱ܢܳܐ ܐ̱ܢܳܐ *ego sum*, ܚܳܙܶܐ ܐ̱ܢܳܐ *videns sum*, i. e. *video*. Vid. lib. II. cap. III. §. 21. 1. (Idem fit in nominibus graecis, quae in syriaca lingua interdum ab initio vocis litteram ܐ assumunt: quod ܐ cum vocalem non accipit, occultatur, etsi linea occultans non subiiciatur, ut ܐ̱ܣܛܘܼܟܣܶܐ *stukse*, στοιχεῖα, ܐ̱ܟܣܢܳܐ, ξένος.)

Huc etiam pertinet ܗ *he*, in pronominibus separatis, ܗܽܘ *ille* et ܗܶܝ *illa*, quae si cum praecedente voce in pronunciatione coniungantur, vocalem suam ad praecedentis vocis ultimam litteram mobilem (si haec propria vocali destituta sit) remittunt; ut ܠܺܝܛܽܘ ܗܘ *litu*, pro ܠܺܝܛ ܗܽܘ *maledictus ille sit*, ܡܰܢܺܝ ܗܝ *mani*, pro ܡܰܢ ܗܶܝ *quaenam illa est?* ܕܒܶܗܽܘ ܗܘ *debhehu*, pro ܕܒܶܗ ܗܽܘ *in quo est*, ܒܶܣܪܽܝ ܗܘ *besru*, pro ܒܶܣܪܝ ܗܽܘ *caro mea est*; sin vero praecedens vox terminetur in vocalem, eadem pronomina, abie-

cta vocali propria, suum ܘ et ܝ cum praecedentis vocis ultima vocali faciunt diphthongescere; ut ܩܫܐ ܗܘ *kescheu*, pro ܩܫܐ ܗܘ *durum est*, ܗܕܐ ܗܝ *hodoi*, pro ܗܕܐ ܗܝ *haec est*: ita tamen ut ultima vocis praecedentis vocalis ܼ seu skopho, mutetur in ܼ seu pthocho; ut ܐܢܐ ܗܘ *enau*; pro ܐܢܐ ܗܘ *ego sum ille*; ܒܣܪܐ ܗܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*. Unde et in scribendo voces in unam saepe coalescunt, per synaeresim: ut ܐܝܟܘ pro ܐܝܟܐ ܗܘ *ubi est* ܡܢܘ pro ܡܢܐ ܗܘ *quisnam est?* ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est*. Vid. lib. II cap. III. §. 21. 1. 2.

Idem fit in verbo substantivo ܗܘܐ *fuit*, si quidem id cum praecedente voce, vel ipso secum in pronunciatione coniungi debeat: ut ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ *non ipse erat*, ܗܘܐ ܗܘܐ *hewo wo*, *fuit fuit*, id est fuerat. Contra, in commatis initio legitur: ut Ioh. 1, 6. ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ *hewo barnoscho*, *erat homo*.

2. Haec lineola aliquando adhibetur ad indicandum similiter litteram occultari in medio vocum. Quo spectat media radicis geminata, in incremento finali, v. g. ܓܠܠܐ *fluctus*, ܡܢܢܐ *man-*

na, ܥܡ̈ܡܐ *populi*, ܡܛܠܠܝܢ *obumbrantes*, ܡܡܠܠܐ *loquela*, quasi pro מְטַלִּין et מְמַלָּא, haec vero pro מְטַלְּלִין et מְמַלְּלָא: quae legenda sunt *galle*, *mattlin*, *mammlo*, *manno*. Nempe in his media rad. occultatur; in compensationem vero eius geminatur vel ultima, si prima vocalem habeat, vel prima, si haec vacua vocali sit.

3. Eandem lineam recipiunt sequentes litterae in nonnullis casibus; nempe primum ܕ sine vocali, ante cognatam ܬ; ut ܚܕܬܐ *novus*, et ܥܕܬܐ *coetus*, lege *chatto* et *itto*, pro *chadto* et *idto*, ad instar lat. *attero*, *attingo*, pro *adtero*, *adtingo*. Porro ܗ cum in suffixis, v. g. ܐܒܘܗܝ *abui*, *pater eius*, ܐܝܕܘܗܝ *idau manus eius*, ܩܪܝܗܝ *kroi*, *vocavit eum*, ܐܦܩܘܗܝ *appkui*, *eiicite eum*: tum in verbo ܝܗܒ *jabh*, pro ܝܗܒ *ihabh*, *dedit*; tum in propriis, ܪܗܘܡܐ *Roma*, et ܝܗܘܕܝܐ pro ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus*. (In his vocibus ܗ pro spiritu aspero scribi Hoffmannus Gram. Syr. §. 27. animadvertit.) Deinde ܘ, in ܫܘܘܕܝܐ *promissio*, cet. de quibus supra, cap. I. §. 7. 2. (Plerique grammatici hoc ܘ occultari dicunt, rectius vero otiari dicendum cum linea occultans

nusquam subscripta inveniatur.) Quarto ܠ, in verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties id per analogiam flexionis debuerat instrui vocali, media vero radicis vocali vacua esse: tum enim occultatur, remissa ad mediam vocali sua. Ut ܐܙܠܬ *ezath*, pro ܐܙܠܬ *ezlath*, *abiit*; ܢܐܙܠܘܢ *nizun*, pro ܢܐܙܠܘܢ *nizlun*, *abibunt*. Vide supra, cap. II. §. 11. 2. Ast idem verbum, quum prodesse significat, regulare est. Denique ܢ, in pronomine ܐܢܬ, ܐܢܬܝ ܐܢܬܘܢ ܐܢܬܝܢ *tu* et *vos*; participio ܐܡܝܬܐ *emta*, et nominibus ܣܦܝܢܬܐ *navis*, ܡܕܝܢܬܐ *urbs*, ܡܣܟܝܢܬܐ *inops*, ܚܝܠܬܢܐ *potens*, ܚܝܠܬܢܘܬܐ *potentia*, ܫܢܬܐ *annus*.

4. Lineola occultans indicat litteras sine vocali efferendas esse; quo pertinet primum media radicis in imperativo ethpeel verborum perfectorum, quin (ut Schaafius praef. in n. test. syriacum a se editum arbitratur) etiam in ethpaal: verb. gr. in ethpeel col. 3, 20. 22. ܐܫܬܡܥܘ *obedite*; cap. 4, 2. ܐܬܟܬܪܘ *perseverate*; et in ethpaal 2. Thess. 2, 15. ܐܬܩܝܡܘ *stabilimini*, ab ܐܬܩܝܡ *stabilitus est*; 1. Petr. 4, 1. ܐܙܕܝܢܘ *armamini*; 2. Tim. 2, 1. ܐܬܚܝܠ *confortare*; Eph. 6, 10. ܐܬܚܝܠܘ *confortamini*, ab ܐܬܚܝܠ *confortatus est*.

Sic in ipsis quadrilitteris reperimus quidem Rom. 12, 2 ܐܫܬܚܠܦܘ *transformamini*, ab ܐܫܬܚܠܦ *transformatus est*; et tamen, qui legi possit lomad sine vocali *estachlph*, vix perspicimus. Unde suspicamur, in tali casu, si quando mediae radicali in imperativo subiicitur occultans linea, ibi eam non notare litterae pronunciationem sine vocali, sed tantum diacriticam esse pro discernendo imperativo a praeterito: in primis cum alicubi expressa reperiatur vocalis, ut col. 3, 18. ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*. Vide infra, lib. II. cap. I. §.X.4. (Hanc Michaelis coniecturam confirmat Hoffmannus in Gram. Syr. §. 21. ubi plura alia profert exempla in quibus vocalis exprimitur; atque etiam Syrorum utitur auctoritate qui litteram hic occultari non admittunt.)

Porro huc spectat ܗ in imperativo ܪܗܛ pro ܪܗܛ *curre*, a ܪܗܛ *cucurrit*. Vide eumdem Schaafium in lex. syr. sub illa radice; et nos, supra, cap. I. §. 10. 1.

5. Denique haec lineola indicat primam radicalem ܥ, mollius tantum efferendam esse, ut ܐ quod fit, ubi secunda radicis est ܗ: ut ܥܗܕ *meminit*; ܥܗܢ *profuit*, ܥܗܪ *lascivus fuit*. Unde hujusmodi ܥ iisdem, quibus ܐ, adfectionibus subiacet. Vide cap. I. §. 3. 4. et cap. II. 2, 1. cf. exempla Luc. 1, 72. ܘܠܡܥܗܕ, Ioann. 14, 26. ܢܥܗܕ cap. 15. 26. ܥܗܕ

(Nota . Lineola , quam occultantem in hoc et antecedente num. Michaelis esse arbitratur , alii grammatici diacriticam vocant . Et cum litterae quibus subiicitur proferantur , non occultentur , immerito linea, occultantis nomine in his casibus insigneretur .)

VIII. Puncta distinctionis apud Syros sunt : unum et solitarium omnibus fere distinctionibus inserviens ; duo in sinistram inclinata ⁖, comma et semicolon ; at in dextram versa ⁖, colon aut interrogationem (cui et tria adhibent) praestare creduntur. Periodum denique quatuor ⁘ vel :: absolvunt . Et tamen , iudice Cellario in Porta Syriae pag. 9 eorum differentia non satis liquida est . Appendicis loco monemus , scheva Hebraeorum tam simplex , quam compositum , apud Syros non scribi , sed subaudiri .

CAPUT IV.

De tono vocum .

I. Tonus vocum ordinarie est in syllabarum penultima : ut ܡܠܟܐ *malko* , *rex* ; ܡܠܟܐ̈ *malche* , *reges* ; ܛܘܪܐ *turo* , *mons* ; ܡܠܟܘܬܐ *malchutho* , *regnum* ; ܟܘܬܝܢܝܬܐ *cuthinitho* , *tunica* .

II. At ultimam acuunt ,

1. Quae terminantur consona mobili sine vocali : ut ܪܬܚ *rothach* , fervens ; ܐܬܝܗܒ *ithebh* ,

habitavit; ܡܰܠܟܺܝܢ *malchin*, reges; ܓܶܒܽܘܪܽܘܢ. *gbhuron*, fortitudines.

2. Quae apocopen ܐ adformativi feminini passa, terminantur in ܘ vel ܝ: sive sint nomina, ut ܡܰܠܟܽܘ *malchu*, *regnum*; ܩܳܪܝ *kori*, *trabs*, sive infinitivi, ut ܡܫܰܘܬܳܦܽܘ *meschautophu*, *communicare*.

III. Quid vero ratione toni sentiendum de illis vocibus, in quibus, secundum cap. III. §.6. concurrentes in medio vocis duae consonantes sine vocali, vocalem rvozo adsumunt, cum adscripto *mehagjono*? v.g. ܡܰܕܢܚܳܐ, ܕܚܶܠܬܳܐ, ܡܫܰܡܠܝܳܐ cet. Non legenda sunt, *meschaméljo*, *dechélto*, *madéncho*; sed *meschámeljo*, *déchelto*, *máden-cho*: scribuntur enim et sine intermedio ܰ indifferenter, ܡܫܰܡܠܝܳܐ, ܡܰܕܢܚܳܐ, ܕܚܶܠܬܳܐ, quae sine dubio leguntur, *meschámljo*, *déchltho*, *mádncho*. Haberemus igitur in hujusmodi vocibus exempla, in quibus antepenultima syllaba acueretur. Sed nimirum assumta in his exemplis vocalis ܰ raptim, nec ut plena vocalis, pronunciatur: ac proinde nec syllabam, completam saltem, facit. Quo posito, exempla ista suo modo penacutis (de quibus §. 1.) accenseri possunt, proinde ac hebr. נַעַמְדָה pro נַעַמְדָה Esa. 50, 8. cum ceteroquin et apud Hebraeos tonus nunquam in antepenultima sit.

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER II.

DE ACCIDENTIBUS ET PARADIGMATIBUS PARTIUM ORATIONIS.

CAPUT I.

De paradigmatibus verborum.

I. Partes orationis apud grammaticos orientales constituuntur tres, verbum, nomen, particula. Nempe participium partim ad verbum, quatenus agentem, partim ad nomen, quatenus actorem notat, referunt; pronomen vero, adverbium, praepositionem, coniunctionem et interiectionem, sub particula comprehendunt.

II. Et paradigmaticae quidem tractationis initium cum Arabum grammaticis merito facimus a verbo: utpote a quo, ceu primitivo, nomen et particula, maximam partem derivantur.

III. Considerabimus autem verbum ratione speciei, qualitatis, coniugationis, modi, temporis, numeri, personae, generis, et flexionis.

IV. Ratione speciei verbum est vel primitivum, vel derivativum. Primitivum vocatur radix, quae, ut apud Hebraeos, ita hic quoque est tertia persona singularis masculina praeteriti primae coniugationis. Constat autem tribus litteris; sive explicite, ut ܩܛܠ *occidit*; sive implicite, ut ܩܡ pro

ܩܘܡ *surrexit*, ܓܫ pro ܓܫܫ *contrectavit*.

Ad derivativa referimus quoque quadrilittera, utpote a trilitteris orta. Oriuntur vero,

1. Per geminationem unius alteriusque litterae radicalis, ut ܪܘܡܪܡ *exaltavit*, a ܪܡ *altus fuit*; ܡܪܡܪ *exacerbavit*, a ܡܪ pro ܡܪܪ *amarus fuit*; ܛܦܛܦ *fumigavit*, a chald. טפא *extinctus est*; ܐܒ, unde ܐܒܐܒ *cupivit*, ab hebr. יאב idem: ܪܘܪܒ *magnificavit*, pro ܪܒܪܒ ab hebr. רבב *multus* vel *magnus evasit*.

2. Oriuntur etiam per adiectionem litterae, quod fit variis rationibus. Per prosthesin ab initio, ut ܗ in ܗܝܡܢ *credidit*, ab ܐܡܢ, unde ܐܡܝܢ *stabilis*; ܫ in ܫܩܒܠ, unde ܐܫܬܩܒܠ *adversatus est*, a ܩܒܠ *obvius* s. *contrarius fuit*. ܫܪܗܒ *acceleravit*, a ܪܗܒ aphel. ܐܪܗܒ idem; ܫ in ܫܒܗܪ *glorificavit*, ab hebr. בהיר *lucidus*; ܫܘܕܝ *confessus est*, *promisit*, ab ܝܕܐ aph. ܐܘܕܝ idem; ܫܘܕܥ *notum fecit*, ab ܝܕܥ aph. ܐܘܕܥ idem; ܫܘܚܕ *desolare*, ab hebr. יחיד *unicus*, *solitarius*; ܫܘܚܪ *tardavit*, ab ܐܚܪ aph. ܐܘܚܪ idem; ܫܘܫܛ *extendit*, ab ישט hiph. הושיט syr. ܐܘܫܛ

idem ; ܫܲܚܠܸܦ *mutavit*, a ܚܠܲܦ aph. ܐܲܚܠܸܦ idem ; ܫܲܟܠܸܠ *perfecit*, ab hebr. כלל idem ; ܫܲܠܗܸܒ *inflammavit*, ab hebr. להב *flamma* ; ܫܲܡܠܝ *implevit*, a ܡܠܐ *plenus fuit*, ܫܲܥܒܸܕ *servire fecit*, ab ܥܒܸܕ *operatus est* ; hebr. עבד *servivit* ; ܫܲܥܠܝ *exaltavit*, ab ܥܠܐ pa. ܥܲܠܝ idem ; ܫܲܪܘܝ *abundare fecit*, a ܪܘܐ *ebullivit*. Sic quadrilitteris aliis additum, facit quinquelittera : ut ܐܸܫܬܲܪܓܪܸܓ *pellectus est*, ab ܐܸܬܪܲܓܪܸܓ idem.

ܬ in ܬܲܠܡܸܕ *docuit*, ad hebr. למד *didicit* ; ܬܲܪܓܸܡ *transtulit*, ab hebr. רגם *transmisit*, *transfudit* ; ܬܲܘܚܸܪ *tardavit*, ab ܐܘܚܸܪ idem.

3. Oriuntur per epenthesin in medio, ut ܘ in ܓܘܙܸܠ *inflammavit*, ab hebr. גזל *abripuit* ; ܓܘܪܸܪ *ruminavit*, a ܓܪܸܪ *traxit* ; ܫܘܓܸܪ *exonerare fecit*, a chald. שגר *emisit* ; ܫܘܙܸܒ *eripuit*, a chald. שיזב idem ; ܫܘܬܸܦ *communicavit*, a chald. שתף idem. ܢ in ܣܲܢܒܸܪ *sustinuit*, a chald. סבר idem ; ܚܲܡܢܸܣ *acceleravit*, a ܚܡܸܣ *caluit*. ܡ in ܥܲܡܫܸܢ *sustinuit*, a ܥܫܸܢ *robustus fuit*. ܣ in ܒܣܬܪ idem quod ܒܬܲܪ *post*. ܪ in ܪܲܓܪܸܓ *voluit*, ab

ܟܪܟܠ idem; ܟܪܒܠ *implicuit*, ab ܟܒܠ *nevit*; ܟܪܡܠ *contorsit*, ab ܟܡܠ idem.

4. Denique oriuntur per paragogen in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*; ܫܚܠܦ i. q. ܚܠܦ *mutavit*; ܫܥܒܕ *obfuscavit*, a ܥܒܕ *denigravit*. ܫܘܪܒ ethpaal ܐܫܬܘܪܒ *superbivit*; a ܫܘܪ chald. שור idem; ܡܟܝܟ *humiliavit*, a ܡܟ *infra*; forte et ܠܓܡܣ *cibavit*, quamquam eius trilitterum non extet amplius.

V. Ratione qualitatis verbum est vel regulare; v. g. ܩܛܠ *occidit*; vel irregulare; et hoc 1. gutturale, in quo aliqua litterarum gutturalium ܐܘܚܥ vel ܪ anomaliam facit, ut ܪܬܚ *ebullivit*; 2. quiescens, in quo est aliqua quiescentium ܐܘܝ, sive ab initio, ut ܐܟܠ *comedit*, ܝܠܕ *peperit*; sive in medio, ut ܩܡ *surrexit*; sive in fine, ut ܓܠܐ vel ܓܠܝ *revelavit*; 3. defectivum 1. rad. ܢ, ut ܢܦܩ *exiit*; 4. geminatum media rad. ut ܒܙ pro ܒܙܙ *praedatus est*; et 5. quadrilitterum, ut ܓܘܪܠ *inflammavit*. Sunt et dupliciter regularia: ut ܐܠܐ *eiulavit*, ܝܡܐ *iuravit*, ܐܕܐ *liti-*

gavit, ܐܡܟܒ *humiliavit*. Quin et formas suas saepe permutant irregularia, eodem aut cognato saltem manente significatu, ut ܐܠܦ et ܝܠܦ *didicit* ܐܫܕ *effudit* et ܫܕܐ *iecit*; ܐܠܠ et ܝܠܠ aph. ܐܝܠܠ. *eiulavit*; ܪܒ, ܪܒܐ, ܪܒܒ *auctus est*, *crevit* ܓܪܫ et ܢܓܕ *traxit*; ܫܡܗ et ܫܡܝ *nominavit*.

VI. Coniugationes sunt sex; tres activae, totidemque iis respondentes passivae: peal et ethpeel, pael et ethpaal, aphel et ettaphal. Quarum notamus,

1. Significationem, quam simplicem habent peal et ethpeel, ut Hebraeorum coniugationes kal et niphal, prior activa, altera passiva; intensam vero, ac (si quidem peal intransitiva fuerit) transitivam, peal et ethpaal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. piel et pual; transitivam. eamque vel in secundum, vel in tertium subiectum (prouti peal vel intransitiva vel transitiva fuerit); aphel, et ettaphal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. hiphil et hophal. Reciproca autem actio, quam Hebraeorum hithpael valet, apud Syros vel per passivas coniugationes exprimitur; ut ܐܙܕܗܪ *cautus fuit*, pro *cavit sibi*; vel per activam cum adiecto nomine suffixo, ut ܦܪܘܩ ܢܦܫܟ *libera animam tuam*, i.e. te ipsum.

2. Notabimus formam et characterem. Nempe peal simplicem radicem exhibet ܩܛܠ; a qua formatur ethpeel, adiecta syllaba praeformativa ܐܬ, mutataque vocali mediae radicis in rvozo, (nisi ultima gutturalis obsit, sec. lib. I. cap. II. §. 10,2.) ܐܬܩܛܠ: pael sub 1. rad. pthocho et sub 2. rad. (quam et ad analogiam chaldaismi קטל vel קטל geminare fas est) rvozo, ܩܛܠ; a qua, mutato rvozo in pthocho, et praemisso ܐܬ, deducitur ethpaal, ܐܬܩܛܠ: a peal formatur aphel, praemisso ܐ praeformativo, et mutato pthocho in rvozo, ܐܩܛܠ; et ab hac denique, praemisso ܐܬ, ac mutato rvozo in pthocho, efformari debuerat ettaphal ܐܬܐܩܛܠ, pro quo vero dicitur ܐܬܬܩܛܠ; mutato olaph praeformativo aphel in thau, sec. lib. I. cap. I. §. 9, 4.

Nota. Coniugatio ettaphal in verbis perfectis ac regularibus nullum (quod nos quidem meminerimus) exemplum habet: unde et cl. Schaafius in praef. lexici syr. fatetur, eam rarioris usus, nec agnitam fuisse a grammaticis et lexicographis prioribus, Masio, Wasero, Boderiano, Buxtorffio, Schindlero, Crinesio, Trostio. In imperfectis tamen ac irregularibus verbis, quan-

quam perraro, adhibetur: ut ܐܬܬܘܣܦ *additus est* Matth. 6, 33. cap. 25, 29. Marc. 4, 24. Luc. 12, 31. Act. 2, 41. cap. 11, 24. ܐܬܬܪܡܝ *deiectus est*, Apoc. 12, 9. 10. 13. cap. 19. 20. cap. 20, 10. 14. 15.

Raritas coniugationis ettaphal inde est, quod Syri verba passiva, activis in aphel respondentia, solent ut plurimum exprimere in ethpeel: ut ab ܐܫܠܡ *tradidit*, ܐܫܬܠܡ *traditus est*; ܐܚܙܝ *videre fecit*, *ostendit*, ܐܬܚܙܝ *ostensus est*; ܐܓܥܠ *commendavit*, ܐܬܓܥܠ *commendatus est*, ܐܣܡܟ *discumbere fecit*, ܐܣܬܡܟ *discumbere factus est*; ܐܘܕܥ *notificavit*, ܐܬܝܕܥ *notificatus* s. *manifestatus est*; ܐܪܝܡ *exaltavit*, ܐܬܬܪܝܡ *exaltatus est*; ܐܫܐܠ *commodavit*, ܐܫܬܐܠ *commodatus est*, seu *commodatum accepit*. Quin in verbis med. rad. ܘ, ethpeel et ethpaal hanc ipsam ob caussam forma coincidunt. Denique quadrilittera in duabus tantum coniugationibus flectuntur, nempe activa in pael, passiva in ethpaal; ut ܪܘܪܒ *magnificavit*, ܐܬܪܘܪܒ *magnificatus est*.

VII. Modi sunt tres, indicativus, (qui et subiunctivum, et graecum optativum, una comprehendit) infinitivus et imperativus. De enallage indicativi loco imperativi, et huius per participium

aut adiectivum, verbo substantivo ܗܘܳܐ *fuit* iunctum, periphrasi, vide syntaxin lib.III. cap.I. §.14.

VIII. Tempora apud Syros eadem quae apud Hebraeos sunt: praeteritum perfectum, futurum, et quod praesentis vicem sustinere potest, participium. Reliqua vero tempora, ut sunt imperfectum et plusquamperfectum, Syri circumscribunt. Nempe

1. Praesens tertiae personae per participium nudum exprimitur; ut ܩܳܛܶܠ *interficiens* est, seu *interficit*, ܩܳܛܠܺܝܢ *interficientes* sunt, *interficiunt*; ܡܶܬܩܛܶܠ *interfectus* fit, *interficitur*, ܡܶܬܩܰܛܠܺܝܢ *interfecti* fiunt, *interficiuntur*: at primae et secundae, per participium cum adiecto pronomine ego, tu, nos, vos; ut ܩܳܛܶܠ ܐ̱ܢܳܐ *interficiens ego* sum, pro *interficio*, ܩܳܛܶܠ ܐܢ̱ܬ vel per crasin ܩܳܛܠܰܬ *interficis* m. ܩܳܛܠܳܬܝ *interficis* f. ܩܳܛܠܺܝܢ ܚܢܰܢ vel ܩܳܛܠܺܝܢܰܢ *interficimus*, ܩܳܛܠܺܝܢ ܐܢ̱ܬܽܘܢ vel ܩܳܛܠܺܝܬܽܘܢ *interficitis* m. ܩܳܛܠܳܢ ܐܢ̱ܬܶܝܢ vel ܩܳܛܠܳܢܬܶܝܢ *interficitis* f.

2. Imperfectum praeteritum circumscribitur per participium adiecto praeterito verbi substantivi ܗܘܳܐ *fuit*: ut ܩܳܛܶܠ ܗ̱ܘܳܐ *interficiens fuit*, pro *interficiebat*, ܩܳܛܠܺܝܢ ܗ̱ܘܰܘ *interficientes fuerunt*, pro *interficiebant*.

3. Futura formantur, additis ab initio praeformativis ܢ ܬ ܐ, et in fine adformativis ܘܢ; ita tamen, ut et hic cedat ܐ praeformativum coniugationis praeformativis temporis; ut in ethpeel ܢܬܦܩܕ pro ܢܐܬܦܩܕ; ethpaal ܢܬܦܩܕ pro ܢܐܬܦܩܕ; aphel ܢܦܩܕ pro ܢܐܦܩܕ; ettaphal ܢܬܬܦܩܕ pro ܢܐܬܬܦܩܕ, coll. lib. I. cap. I. §. 11. 1. ܢ vero in pael habeat vocalem, cum praeformativae reliquae vocali careant, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2. et denique media rad. in peal ordinarie habeat ܳ.

4. Participia denique ex iisdem praeteritis oriuntur, quae non solum in peal, sed etiam in pael et aphel, gemina sunt, activa et passiva; in peal, mutatis tantum vocalibus, act. ܦܳܩܶܕ, pass. ܦܩܺܝܕ; in reliquis vero coniugationibus, praemisso ܡ praeformativo, cui ܐ praeformativum coniugationis cedit; ut ܡܶܬܦܩܶܕ pro ܡܐܬܦܩܕ cet. Passiva in pael et aphel, rvozo in pthocho mutant. Ceterum participium peil sumitur quidem ut plurimum passive; aliquando tamen et active seu deponentialiter: ut ܐܣܺܝܪ *accinctus* pro *accingens* Rom. 13, 4. ܐܚܺܝܕ *tenens*, q. d. *complexus* Hebr. 1, 3. ܐܒܺܝܠ *lugens*, qs. *lugere factus* Marc. 16, 20. Vide plura in syntaxi lib. III. cap. I. §. 4.

IX. Numerus et persona verborum eodem se modo apud Syros, ac apud Hebraeos habent. At genus in 3. plurali praeteritorum (quae apud

Hebraeos communis est), pariter ut in singulari, distinguunt Syri, ut v. g. in masc. quidem dicant ܦܩܕܘ, in fem. vero ܦܩܕܝܢ vel ܦܩܕܝ *iusserunt*.

X Flexio ex sequente paradigmate verbali ܩܛܠ *interfecit*, clarissime liquebit. Hoc autem verbum delegimus potius, quam frequentatum illud grammaticis ܦܩܕ *iussit*: quia post illud adformativa littera ܬ praeteritorum, quam post hoc, commodius auditur. Addemus tamen hic quae singulae coniugationes in singulis temporibus singularia ratione flexionis habent.

1. In peal, praeteritum sub media radic. loco ܰ aliquando habet ܶ, maximeque in verbis intransitivis: ܒܛܠ *cessavit*, ܒܗܬ *erubuit*; ܕܒܩ *adhaesit*, ܕܚܠ *timuit*, ܕܡܟ *dormivit*; ܚܫܟ *tenebrosus fuit*; ܛܥܡ *gustavit*, ܛܥܢ *onustus fuit*; ܟܦܢ *esuriit*; ܠܒܫ *induit*; ܢܚܬ *descendit*, ܢܩܦ *adhaesit*; ܣܓܕ *adoravit*, ܣܗܕ *testatus est*, ܣܠܩ *adscendit*; ܥܫܢ *invaluit*; ܩܪܒ *adpropinquavit*; ܪܓܙ *iratus est*, ܪܗܛ *cucurrit*, ܪܚܡ *dilexit*, ܪܛܢ *murmuravit*, ܪܟܢ *inclinavit se*; ܫܟܒ *cubuit*, ܫܠܡ *consummatus est*, ܫܬܩ *tacuit*. Quo pertinent etiam quiescentia media rad. ܐ, v. g. ܟܐܒ *doluit*, ܡܐܢ *aegre*

tulit, ܣܳܐܶܒ *canuit*, ܫܳܐܶܠ *rogavit*. Quaedam utramque vocalem admittunt, ut ܪܒܰܥ et ܪܒܶܥ *insedit*, ܓܗܰܪ et ܓܗܶܪ *procubuit*. Schema flectendi praeteriti rvozati hoc fuerit:

Plur.		Sing.
ܕܒܶܩܘ ܕܒܶܩܘܢ ܕܒܶܩ	. ܕܒܶܩ ܕܶܒܩܰܬ	3.
ܕܒܶܩܬܘܢ ܕܒܶܩܬܶܝܢ	ܕܒܶܩܬ ܕܒܶܩܬܝ	2.
ܕܒܶܩܢ ܕܒܶܩܢܰܢ	ܕܶܒܩܶܬ	1.

Pro ܚܕܳܐ vel ܚܕܺܐ dicitur et ܚܕܺܝ *gavisus est*, de quo et similibus vide paradigma ܚܙܳܐ.

2. Porro praeterita non solum primae, sed etiam omnium coniugationum pro 3. plur. fem. ܩܛܰܠ habent aliquando ܩܛܰܠܶܝܢ, et in 1. plur. ܩܛܰܠܢ itidem ܩܛܰܠܢܰܢ: ut quod ad prius, ܐܶܙܰܠܶܝܢ *abierunt* Matth. 28, 8. 11. ܐܶܡܰܪܶܝܢ *dixerunt* cap. 25, 8. ܫܰܕܰܪܶܝܢ *miserunt* Ioh. 11, 3. quod vero ad posterius ܐܶܙܰܠܢܰܢ ܘܙܳܒܢܰܢ nisi *abierimus* et *emerimus* Luc. 9, 13. ܚܫܰܢܰܢ ܘܐܶܨܛܰܥܰܪܢܰܢ *passi eramus*, *et ignominia adfecti* 1. Thess. 2, 2. ܫܡܰܥܢܰܢ *audivimus* 1. Petr. 1, 18.

3. In infinitivo, ܡܶܦܪܰܩܘ pro ܡܶܦܪܰܩ *discedere* Matth. 9, 33. legitur.

4. Imperativus et futurum sub media rad. pro ܐ habent vel ܝ; ut ܕܚܠ *time* Rom. 11, 20. ܕܡܟܘ *dormite* Marc. 14, 41. ܐܟܘܠܘ *comedite* Luc. 10, 8. ܕܒܪ *assume* Matth. 2, 13. ܬܒܛܢ *concipiet* fem. Matth. 1, 23. ܬܕܚܠ *timeas* v. 20. ܢܕܡܟ *obdormiemus* 1. Cor. 15, 51. ܢܟܦܢ *esuriet* Ioh. 6, 35. cet. vel rvozo ; ut ܙܒܢܘ *emite* Matth. 25, 9. ܥܒܕܘ *facite* cap. 3, 8. ܢܙܒܢ *emet* Luc. 22, 36. ܬܬܩܠ *impinges* Matth. 4, 6. Sic et in irregularibus ac defectivis ; ut ܐܡܪ *dic* Matth. 4, 3. ܝܠܦܘ *discite* cap. 24, 32. ܣܒܘ *accipite* a ܢܣܒ Matth. 25. 28. ܙܠ *abi* ab ܐܙܠ *abiit* Act. 9, 15. ܬܒܘ *sedete* Lev. 8, 35. ܦܠ *cade* Matth. 21, 21. ܢܐܙܠ *abibit* Marc. 5, 17. ܬܐܠܕ *pariet* Matth. 1, 23. ܢܣܒ *accipiet* cap. 18, 23. ܢܬܒ *sedebit* cap. 25, 31. ܬܦܠ *cades* et ܐܬܠ *dabo* cap. 4, 9. ܐܓܪܘܪ *traham*, a ܓܪ *traxit*, Ioh. 12, 32.

5. Futura huius et reliquarum coniugationum, tertiam singularis femininam, non solum cum adiecto jud adformativo, sed etiam sine illo formant. Vide cum jud, ܢܥܒܪ *transibit* Matth. 24, 34. ܬܦܪܘܫ *secedet* 1. Cor. 7, 10. 11. ܬܗܦܘܟ

relinquet v. 13. item ܬܬܐܣܐ *sanabitur* Marc. 5, 23. ܬܦܩ *producet* Hebr. 6, 8. ast sine jud, ܬܬܡܠܚ *salietur*, et ܬܬܦܟܗ *infatuabitur*, Marc. 9, 50. ܬܫܟܚ *poterit*, et ܬܬܒ *habitabit*, cap. 4, 32. ܬܬܫܒܩ *remittetur* Matth. 24, 2. cet. Futura in 2. pers. sing. femin. assumunt aliquando in fine ܢ ultra ordinariam syllabam afformativam ܝܢ: ut ܬܥܠܝܢ pro ܬܥܠܝܢ *intrabis* Marc. 9, 25. ܬܚܝܝܢ *vivificabis* 1. Cor. 7, 16. ubi tamen Polygl. ܬܚܝܢ.

6. In ethpeel et ethpaal, si prima fuerit ex sibilantibus, ܬ characteristicum cum illa transponitur, ut ܐܣܬܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus fuit*, ܐܣܬܠܩ pro ܐܬܣܠܩ *sublatus est*, ܐܫܬܒܩ pro ܐܬܫܒܩ *remissus est*, ܐܫܬܒܚ pro ܐܬܫܒܚ *glorificatus est*, et transpositum commutatur in eiusdem organi litteram, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ; ut ܐܙܕܒܢ pro ܐܙܬܒܢ, et hoc pro ܐܬܙܒܢ *emtus est*, ܐܙܕܕܩ pro ܐܙܬܕܩ, et hoc pro ܐܬܙܕܩ *iustificatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܨܬܠܒ, et hoc pro ܐܬܨܠܒ *crucifixus est*, ܐܨܛܥܪ pro ܐܨܬܥܪ, et hoc pro ܐܬܨܥܪ *ignominia adfectus est*. Vide supra lib. I. §. 9. 1. et §. 10. 2.

7. In pael praeformativae litterae futuri om-

nes vocali vacuae sunt, excepto ܐ, quod habet ܰ, ܐܘܟܠ, ob rationem dictam lib. I. cap. II. §. 9. 2.

8. In ethpaal imperativus mediam radicis perinde quidem, ac in ethpeel, occultat; ut ܐܬܠܒܒܘ *confortamini*, ab ܐܬܠܒܒ *confortatus est*, ܐܬܡܟܟܘ *humiliamini*, ab ܐܬܡܟܟ *humiliatus est* 1. Petr. 5, 6. ܐܬܪܥܘ *reconciliamini* 1. Thess. 5. 13. ܐܬܓܡܪܘ (at Gutbier. ܐܬܓܡܪܘ) *perficimini* 2. Cor. 13. 11. ܐܬܒܣܡ (at Gutb. ܐܬܒܣܡ) *laetare* Luc. 12, 19, et Gal. 4, 27. et in quadrilitteris ܐܫܬܥܒܕܘ *subiecti estote* Iac. 4, 7. 1. Petr. 5, 5. cet. coll. supra lib. I. cap. III. §. 7. 2. Reperias vero etiam cum expressa vocali ܐܬܪܚܡ *miseratione adficitor* Matth. 9, 27. Luc. 16. 24. ܐܬܒܝܐܘ *consolationem accipite* 2. Cor. 13. 11. ܐܬܕܡܘ *imitamini* 1. Cor. 11, 1.

9. In aphel, ܐ characteristicum coniugationis manet aliquando post praeformativas temporum in verbis imperfectis: ut ܬܐܚܐ *vivificabis* masc. et ܬܐܚܝܢ *vivificabis* fem. 1. Cor. 7. 16. ܡܐܚܝܢ *vivificantes* masc. Ex. 1, 16. ܡܐܚܝܘ *vivificare* Hebr. 7, 25. ܢܐܓܢ *habitabit* Act. 2, 26. et 2. Cor. 12, 9.

ܡܐܚܒܘ *diligere* Rom. 13, 8. ܡܐܘܪܟ: *protrahens* 2. Petr. 3, 9.

10. ܐܫܟܚ *invenit*, *potuit*, non est in aphel, sed in peal, cum ܐ non praeformativo, sed prosthetico, coll. supra lib. I. cap. I. §. 5, 2. perinde ac in ܐܫܬܝ *bibit*, de quo infra ad paradigma ܐܬܐ. Liquet hoc ex vocali ◌ܶ prioris syllabae; cum, si ܐ praeformativum aphel esset, habere debuisset ◌ܰ. Flectitur tamen vel quasi ut aphel. Nam in infinit. habet ܡܫܟܚܘ Gen. 19, 11. in futur. ܢܫܟܚ Marc. 11, 13. plural. ܢܫܟܚܘܢ Luc. 9, 12. et participium praes. ܡܫܟܚ pro ܡܐܫܟܚ Matth. 19, 26. peil ܫܟܝܚ *inventus*, *praesens*. Ast passivum in ethpeel flectitur regulariter ܐܫܬܟܚ 1. Petr. 2, 22.

Nota. Michaelis ubi de verbis agit, qua ratione ea distinguantur ope punctorum diacriticorum non indicat. Quum autem Syri maximi haec puncta faciunt, et in libris, in quibus puncta vocalia desiderantur, magno usui sint, quaedam hic de eorum usu adiungere operae erit pretium.

1. In praeterito omnium coniugationum punctum diacriticum ex arbitrio uni ex litteris radicalibus subiicitur, in prima vero pers. singulari punctum superponitur, ut haec ab secunda distinguatur, sic ܦܪܫܬ *separavisti*, et ܦܪܫܬ *separavi*.

2. 3. sing. fem. alii aliter notare solent, uno aut duobus punctis litteram ܬ in fine vocis insignientes, ut ܢܦܩܬ *exiit* fem. ܐܡܪܬ *dixit* fem., alii punctum litterae ܬ subiiciunt alterumque postponunt, ut. ܐܬܩܪܝܬ *convocata est*,. ܫܡܥܬ *audivit* fem., alii duo quidem puncta ponunt, sed unum super littera ܬ, alterum vero etiam litterae praecedenti subiicientes, ut ܣܢܬ *odit* fem. ܗܘܬ *fuit* fem., alii denique huic personae nullum tribuunt punctum diacriticum, qua re ab aliis formis similibus distinguitur.

3. In 2. sing. fem. et in plur. cum singulae formae iam terminatione sua facile cognoscantur, punctum diacriticum haud necessarium et propterea multis in libris omittitur, ab aliis vero librariis 1. et 3. plur. subiicitur, ut ܗܘܘ *fuerunt*, ܥܒܕܘ *fecerunt*, ܐܬܩܪܝܘ *vocati sunt*, ܚܙܝܢ *vidimus*, ܫܡܥܢ *audivimus*.

4. In omnium coniug. infinitivis punctum diacriticum voci ubivis subiicitur. Cum vero hic modus facile terminatione in ܘ et ܡ praefixo distinguatur, saepe punctum prorsus omittitur.

5. In imperativo punctum uni, quaecumque sit, litterarum supponitur. Hoc tamen in ver-

bis irregularibus difficultatem omnino non tollit, ut ܝܠܦ didicit et disce.

6. In futur. quoque punctum fere ubique supponitur, ut ܢܣܒ *accipiet*, ܢܗܘܐ *erit*, ܬܐܙܠ *abibis*, ܬܐܡܪ *dices*; 1. sing. vero excipias, in qua punctum illud superscribitur, ut facilius a 3. praet. aphel distinguatur, ut ܐܘܒܕ *perdidit*, ܐܟܬܘܒ *scribam*. 3. sing. fem. plerumque puncto non insignitur, qua re a 2. masc. distinguitur, in bibliis vero Polygl. eodem modo ac 2. masc. notatur, ut ܬܐܟܘܠ *edet* fem., ܬܚܕܐ *gaudebit* fem.

7. In plur. punctum simili modo ponunt, ut ܢܬܟܫܦܘܢ *supplicabunt*, ܬܣܒܘܢ *accipietis*. ܢܩܪܐ *invocabimus*, ܢܚܙܘܢ *videbunt*, interdum etiam in 3. pers. superponunt, ut ܢܕܥܘܢ *scient*.

8. Participia praes. sive activa in peal puncto super 1. radicali posito, in reliquis autem coniugg. puncto super littera praeformativa ܡ, facile ab aliis flexionibus distinguuntur, ut ܟܬܒ *scribens*, ܒܥܐ *quaerens*, ܣܐܡ *ponens*, ܡܚܘܐ *indicans*, ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܡܗܐ *nominatus*, ܡܬܒܪ *frangens*. Sic etiam in fem. et plur. ut ܒܥܝܐ *quaerens* fem., ܒܥܝܢ et ܒܥܝܢ *quaerentes*. Ali-

quoties in bibl. Polygl. punctum infra litteram ܡ aut duplex ponitur, ut ܡܬܦܫܪ *liquefactus*, ܡܬܢܩܡ *ultus*. In partic. passiv. coniugg. punctum etiam primae radicali superscribitur, ut ܡܬܩܪܐ *nominatus*; similiter in part. peal; in verb. ܗܘܐ aut ܗܘ aut si 1. radic. puncto, ut ܕ et ܪ, instructa est, interdum etiam in littera ܨ, punctum diacriticum sequenti litterae tribuitur, ut ܐܫܕ *effundens*, ܡܫܓܪ *flagrans*, ܪܓܙ *irascens*, ܕܚܠ *timens*, ܨܒܐ *volens*.

9. Part. pass. punctum in sing. et plur. masc. et fem. supponunt, ut ܡܫܒܚ *laudatus*, ܟܢܝܫܝܢ *congregati*, ܣܝܡ *positus*.

10. Nomina substantiva quoque; quae ad participii formam maxime accedunt partimque a participio derivantur (participialia), punctum haud raro adsciscunt, ut ܒܪܘܝܐ *creator*, *factor*; ܡܗܝܪܐ *magister*.

XI. Sequitur nunc paradigma verbi regularis ܩܛܠ *interfecit*.

Ethpeel.

Praeteritum.

Fem.	Com.	Masc.
ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܩܛܠܬ
	ܐܬܩܛܠܬ	
ܐܬܩܛܠܝ l. ܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ
ܐܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܩܛܠܬܘܢ
	ܐܬܩܛܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܬܩܛܠܘ

Imperativus.

Fem.	Masc.
ܐܬܩܛܠܝ	ܐܬܩܛܠ
ܐܬܩܛܠܝܢ	ܐܬܩܛܠܘ

Futurum.

Fem.	Com.	Masc.
	ܐܬܩܛܠ	
ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ
ܬܬܩܛܠ l. ܠ		ܢܬܩܛܠ
	ܢܬܩܛܠ	
ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ
ܢܬܩܛܠܢ		ܢܬܩܛܠܘܢ

Participium.

Fem.	Masc.
ܡܬܩܛܠܐ	ܡܬܩܛܠ
ܡܬܩܛܠܢ	ܡܬܩܛܠܝܢ

Peal

Praeteritum.

Fem.	Com.	Masc.	Pers.	Num.
ܩܛܠܬ		ܩܛܠ	3	Sing.
ܩܛܠܬܝ		ܩܛܠܬ	2	
	ܩܛܠܬ		1	
ܩܛܠܝ ܩܛܠ l. ܩܛܠܝܢ		ܩܛܠܘ	3	Plur.
ܩܛܠܬܝܢ		ܩܛܠܬܘܢ	2	
	ܩܛܠܢ l. ܩܛܠܢܢ		1	

Infinitivus.

ܡܩܛܠ

Imperativus.

Fem.	Masc.	Num.
ܩܛܘܠܝ	ܩܛܘܠ	Sing.
ܩܛܘܠܝܢ	ܩܛܘܠܘ	Plur.

Futurum.

Fem.	Com.	Masc.	Pers.	Num.
	ܐܩܛܘܠ		1	Sing.
ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܘܠ	2	
ܬܩܛܘܠ l. ܠܐ		ܢܩܛܘܠ	3	
	ܢܩܛܘܠ		1	Plur.
ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ	2	
ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ	3	

Participium act.

Fem.	Masc.	Num.
ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	Sing.
ܩܛܠܢ	ܩܛܠܝܢ	Pl.

Participium pas.

Fem.	Masc.	Num.
ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	Sing.
ܩܛܝܠܢ	ܩܛܝܠܝܢ	Pl.

Ethpaal Praeteritum. Fem.	Com.	Masc.	Pael Praeteritum. Fem.	Com.	Masc.		
ܐܶܬ݂ܩܰܛܠܰܬ		ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠ	ܩܰܛܠܰܬ		ܩܰܛܶܠ	3	Sing.
ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܬܝ		ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܬ	ܩܰܛܶܠܬܝ		ܩܰܛܶܠܬ	2	
	ܐܶܬ݂ܩܰܛܠܶܬ			ܩܰܛܠܶܬ		1	
ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠ l. ܠܶܝܢ		ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܘ	ܩܰܛܶܠ l. ܠܶܝܢ		ܩܰܛܶܠܘ	3	Plur.
ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܬܶܝܢ		ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܬܽܘܢ	ܩܰܛܶܠܬܶܝܢ		ܩܰܛܶܠܬܽܘܢ	2	
	ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܢ l. ܢܢ			ܩܰܛܶܠܢ l. ܢܢ		1	

Ethpaal	Pael
Infinitivus.	**Infinitivus.**
ܡܶܬ݂ܩܰܛܳܠܽܘ	ܡܩܰܛܳܠܽܘ

Ethpaal Imperativus. Fem.	Masc.	Pael Imperativus. Fem.	Masc.	
ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܝ	ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠ	ܩܰܛܶܠܝ	ܩܰܛܶܠ	Sing.
ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܶܝܢ	ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠܘ	ܩܰܛܶܠܶܝܢ	ܩܰܛܶܠܘ	Plur.

Ethpaal Futurum. Fem.	Com.	Masc.	Pael Futurum. Fem.	Com.	Masc.		
	ܐܶܬ݂ܩܰܛܰܠ			ܐܩܰܛܶܠ		1	Sing.
ܬܶܬ݂ܩܰܛܠܺܝܢ		ܬܶܬ݂ܩܰܛܰܠ	ܬܩܰܛܠܺܝܢ		ܬܩܰܛܶܠ	2	
ܬܶܬ݂ܩܰܛܰܠ l. ܢ		ܢܶܬ݂ܩܰܛܰܠ	ܬܩܰܛܶܠ l. ܢ		ܢܩܰܛܶܠ	3	
	ܢܶܬ݂ܩܰܛܰܠ			ܢܩܰܛܶܠ		1	Plur.
ܬܶܬ݂ܩܰܛܠܳܢ		ܬܶܬ݂ܩܰܛܠܽܘܢ	ܬܩܰܛܠܳܢ		ܬܩܰܛܠܽܘܢ	2	
ܢܶܬ݂ܩܰܛܠܳܢ		ܢܶܬ݂ܩܰܛܠܽܘܢ	ܢܩܰܛܠܳܢ		ܢܩܰܛܠܽܘܢ	3	

Ethpaal Participium. Fem.	Masc.	Pael Participium act. Fem.	Masc.	
ܡܶܬ݂ܩܰܛܠܳܐ	ܡܶܬ݂ܩܰܛܰܠ	ܡܩܰܛܠܳܐ	ܡܩܰܛܶܠ	Sing.
ܡܶܬ݂ܩܰܛܠܳܢ	ܡܶܬ݂ܩܰܛܠܺܝܢ	ܡܩܰܛܠܳܢ	ܡܩܰܛܠܺܝܢ	Pl.

Pael Participium pas. Fem.	Masc.	
ܡܩܰܛܠܳܐ	ܡܩܰܛܰܠ	Sing.
ܡܩܰܛܠܳܢ	ܡܩܰܛܠܺܝܢ	Pl.

Ettaphal

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܶܬܬܰܩܛܠܰܬ		ܐܶܬܬܰܩܛܰܠ
2	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܬܝ		ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܬ
1		ܐܶܬܬܰܩܛܠܶܬ	
Plur. 3	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܝ l. ܠܶܝܢ		ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܘ ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܘܢ
2	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܬܶܝܢ		ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܬܽܘܢ
1		ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܢ l. ܢܰܢ	

Infinitivus.

ܡܶܬܬܰܩܛܳܠܽܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܝ	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠ
Plur.	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܶܝܢ	ܐܶܬܬܰܩܛܰܠܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܶܬܬܰܩܛܰܠ	
2	ܬܶܬܬܰܩܛܠܺܝܢ		ܬܶܬܬܰܩܛܰܠ
3	ܬܶܬܬܰܩܛܰܠ l. ܠܟ		ܢܶܬܬܰܩܛܰܠ
Plur. 1		ܢܶܬܬܰܩܛܰܠ	
2	ܬܶܬܬܰܩܛܠܳܢ		ܬܶܬܬܰܩܛܠܽܘܢ
3	ܢܶܬܬܰܩܛܠܳܢ		ܢܶܬܬܰܩܛܠܽܘܢ

Participium.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܶܬܬܰܩܛܠܳܐ	ܡܶܬܬܰܩܛܰܠ
Pl.	ܡܶܬܬܰܩܛܠܳܢ	ܡܶܬܬܰܩܛܠܺܝܢ

Aphel

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܰܩܛܠܰܬ		ܐܰܩܛܶܠ
2	ܐܰܩܛܶܠܬܝ		ܐܰܩܛܶܠܬ
1		ܐܰܩܛܠܶܬ	
Plur. 3	ܐܰܩܛܶܠܝ l. ܠܶܝܢ		ܐܰܩܛܶܠܘ ܐܰܩܛܶܠܘܢ
2	ܐܰܩܛܶܠܬܶܝܢ		ܐܰܩܛܶܠܬܽܘܢ
1		ܐܰܩܛܶܠܢ l. ܢܰܢ	

Infinitivus.

ܡܰܩܛܳܠܽܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܰܩܛܶܠܝ	ܐܰܩܛܶܠ
Plur.	ܐܰܩܛܶܠܶܝܢ	ܐܰܩܛܶܠܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܰܩܛܶܠ	
2	ܬܰܩܛܠܺܝܢ		ܬܰܩܛܶܠ
3	ܬܰܩܛܶܠ l. ܠܟ		ܢܰܩܛܶܠ
Plur. 1		ܢܰܩܛܶܠ	
2	ܬܰܩܛܠܳܢ		ܬܰܩܛܠܽܘܢ
3	ܢܰܩܛܠܳܢ		ܢܰܩܛܠܽܘܢ

Participium act.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܰܩܛܠܳܐ	ܡܰܩܛܶܠ
Pl.	ܡܰܩܛܠܳܢ	ܡܰܩܛܠܺܝܢ

Participium pas.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܰܩܛܠܳܐ	ܡܰܩܛܰܠ
Pl.	ܡܰܩܛܠܳܢ	ܡܰܩܛܠܺܝܢ

XII. Verba, quae primam mediamque radicis gutturalem habent, propria anomalia apud Syros (ut apud Hebraeos) vix ulla laborant. Nam v. g. ܗܦܰܟ *vertit*, ܚܨܰܢ *accinctus est*, ܐܰܟܶܠ *accusavit*; ܒܗܶܬ *erubuit*, ܕܚܶܠ *timuit*, ܒܥܰܛ *calcitravit*; plane ad paradigma verbi regularis flectuntur. Et quamvis anomaliam faciant verba 1. et 2. rad. ܐ, nempe ܐܶܟܰܠ *comedit* et ܛܐܶܒ *bonus seu hilaris fuit*; tamen anomaliam istam ܐ non tam qua gutturalis habet, quam qua una ex quiescentibus ܐܘܝ: adeoque verba ista potius ad quiescentia, quam ad gutturalia pertinent. Aliter vero se res habet de verbis, quae ultimam radicalem ܗܚܥ vel ܪ agnoscunt; quorum tamen anomalia vix alia est, quam ut ܶ ante gutturalem in ܰ mutent, secundum lib. I. cap. II. §. 10, 2. v. g. in participio praesenti peal ܕܳܢܰܚ *illucescens diluculum*, ܦܳܠܰܚ pro ܦܳܠܶܚ *serviens*, ܦܳܪܰܥ *retribuens*, ܐܳܡܰܪ pro ܐܳܡܶܪ *dicens*; in pael item atque aphel ubique, v. g. ܫܰܕܰܪ pro ܫܰܕܶܪ *misit*; ܐܰܪܫܰܥ pro ܐܰܪܫܶܥ *impie egit*. Quibus ex verbis 3. rad. ܐ accedunt ܒܰܝܐ pro ܒܰܝܶܐ *consolatus est*, ܛܰܡܐ pro ܛܰܡܶܐ *contaminavit*, ܦܰܐܐ pro ܦܰܐܶܐ *condecoravit*, ܣܰܐܐ pro ܣܰܐܶܐ *foedavit*, cum derivatis suis: aliquando et ܓܐܐ, unde in ethpa. ܐܶܬܓܰܐܝ et ܐܶܬܓܰܐܺܝ *elatus fuit*, Ex. 15, 1. Esa. 2, 12.

XIII. Quiescentia, quae a verbi perfecti flexione secedunt, sunt vel primae radicalis, eaque vel 1. radicis ܐ, ut ܐܟܰܠ *comedit*, vel 1. rad. ܝ, ut ܝܺܠܶܕ *peperit*; vel mediae radicalis; eiusque vel ܐ ut ܛܳܐܶܒ *bonus fuit*, vel ܘ, ut ܩܳܡ *surrexit*, vel ܝ, ut ܡܺܝܬ *mortuus est*, quo et ܚܝܳܐ *vixit*, referri potest, utpote a quo, elisa media rad. ܝ, dicitur ܬܺܚܶܐ pro ܬܺܚܝܶܐ *vives*, ܐܰܚܺܝ pro ܐܰܚܝܺܝ *vivificavit*; vel denique ultimae radicalis ܐ, vel quae in eius locum aliquando succedit, ܝ, ut ܓܠܳܐ *manifestavit*, et ܣܓܺܝ *multiplicatus est*. Nam quae in ܗ terminantur, v. g. ܬܡܰܗ *obstupuit*, ܐܶܬܟܪܶܗ *aegrotavit*, ܢܓܰܗ *illuxit*, ܦܕܰܗ *infatuatus est*; non quiescentia sunt, sed gutturalia, de quibus modo egimus §. 12.

XIV. Quod igitur ad quiescentia 1. rad. ܐ, ea

1. In peal sub ܐ initiali, ubi vocali vacare debuisset, ubique assumunt vocalem: ܼ quidem in praeterito, ut ܐܶܟܰܠ pro ܐܟܰܠ *comedit*; at in imperativo at participio peil ܸ, ut ܐܶܟܘܽܠ pro ܐܟܘܽܠ *comede*; ܐܶܟܺܝܠ *comestus*; excepto tantum ܐܡܰܪ *dic*.

In infinitivo, et futuro duplicem habent formam, unam ܡܶܐܟܰܠ *comedere*, ܐܶܟܘܽܠ pro ܐܶܐܟܘܽܠ *comedam*; alteram ܡܺܐܡܰܪ *dicere*, et ܐܺܡܰܪ pro ܐܶܐܡܰܪ

dicam. Priore modo flectuntur ܐܓܰܪ *conduxit*, ܐܚܰܕ *cepit*, *clausit*, ܐܟܰܠ *comedit*, ܐܠܰܠ *ululavit*, ܐܠܰܨ *arctavit*, ܐܣܰܪ *ligavit*, ܐܪܰܥ *occurrit*, ܐܫܰܕ *effudit*; posteriore vero modo, ܐܒܰܕ *periit*, ܐܙܰܠ *abiit*, ܐܠܶܦ *didicit*, ܐܡܰܩ *fastidivit*, ܐܡܰܪ *dixit*, ܐܘܙܰܪ *protendit*. Ast ܐܬܐ *venit* in infinit. quidem habet ܡܐܬܐ, sed in fut. ܢܐܬܐ pro ܢܐܐܬܐ. Praeterea Syri non ferunt concursum duorum ܐ; igitur in 1. pers. sing. futuri peal dicunt ܐܟܘܠ vel ܐܙܠ; in peal ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ seu ܐܐܟܠ: at in reliquis personis extrusum ܐ redire potest; ut ܬܐܟܘܠ; ܬܐܙܠ, ܬܐܠܦ.

In imperativo etiam dicitur ܐܡܰܪ ܐܡܰܪܝ ܐܡܰܪܘ ܐܡܰܪܶܝܢ, ab ܐܡܰܪ *dixit*; ܙܶܠ ܙܶܠܝ ܙܶܠܘ ܙܶܠܶܝܢ, ab ܐܙܰܠ *abiit*; ܬܳܐ ܬܳܝ ܬܳܘ ܬܳܝܶܝܢ, ab ܐܬܐ *venit*.

2. In ethpeel 1. rad. ܐ ubique quiescit, vocali sua ad praecedens ܬ praeformativum remissa: ut in praeterito et fut. ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ, et hoc pro ܐܬܐܟܠ; infinit. ܡܬܐܟܠܘ pro ܡܬܐܟܠܘ; imperat. ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ; partic. ܡܬܐܟܠ pro ܡܬܐܟܠ. Vid. lib. I. cap. I. §. 7, 1. Sed in ܐܚܕ *cepit*, *clausit*, ܐ radicale, abiecta vocali sua, conformatur praecedenti ܬ, ut fiat ܐܬܬܚܕ pro ܐܬܐܚܕ,

et hoc pro ܐܬܬܚܕ *clausus est* Matth. 25, 10. Apoc. 21, 25. In quibusdam vero 1. radicis ܐ vel quiescit vel mutatur in ܬ; ut ab ܐܒܠ *luxit* fit ܐܬܬܒܠ, unde fut. ܢܬܬܒܠܘܢ *tristabuntur* Luc. 6, 25. vel ܐܬܒܠ, unde ܢܬܒܠܘܢ idem, Apoc. 18, 15.

3. In pael, ܐ post praeformativas itidem vel quiescit, remissa ad illas vocali sua, ut inf. ܡܐܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ; fut. ܢܐܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit*; partic. ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦ; pro ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦ; vel prorsus eliditur, ut ܡܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ *docere* Matth. 11, 1. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit* cap. 5, 19. ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ cap. 4, 23. ܡܠܦ plur. ܡܠܦܐ pro ܡܐܠܦܐ *docti* Ioh. 6, 45.

4. In ethpaal, ܐ pariter quiescit, remissa ad praeformativam ܬ vocali, ut praet. ܐܬܐܣܝ *sanatus est* Luc. 8, 36. Infinit. ܡܬܐܠܨܘ pro ܡܬܐܠܨܘ *adfligi* 1. Thess. 3, 4. vel mutatur in ܬ, ut ܐܬܬܢܚ pro ܐܬܐܢܚ, et hoc pro ܐܬܬܐܢܚ *suspiravit* Marc. 7, 34. ܐܬܬܓܪ pro ܐܬܐܓܪ *negotiatus est* Matth. 25, 16. 17.

5. In aphel et ettaphal, 1. rad. ܐ (ut facilius pronunciari queat) ubique mutatur in ܘ mobile diphthongescens, ut est in paradigmate. Ast ܐܬܐ *venit*, ܐ in aphel mutat in ܝ mobile, ut ܐܝܬܝ

adduxit, ܡܝܬܝܘ *adducere*, ܐܝܬܐ *adduc*, ܐܝܬܐ *adducam*, ܡܝܬܐ *adducens*. Idem imitatur ܗܝܡܢ *credidit* ab obsoleto ܐܡܢ: quod tamen non est verbum aphel, sed quadrilitterum in pael.

6. ܐܙܠ, quum significat *abiit*, anomalicum est. Nam 3. rad. ܠ, in incremento vocis syllabico, occultatur, remissa vocali sua ad praecedentem mediam radicalem, si haec vocali careat: ut in praeterito ܐܙܠܬ pro ܐܙܠܬ *abiit* fem. ܐܙܠܬ *abii* Iohann. 9, 11. in fut. ܬܐܙܠ *abibis* fem. ܬܐܙܠܝ et ܬܐܙܠܘܢ *abibitis* masc. et fem. ܢܐܙܠܘܢ et ܢܐܙܠܢ *abibunt* masc. et fem. Act. 17, 15. et in particip. ܐܙܠ *abiens* fem. ܐܙܠܝܢ et ܐܙܠܢ *abeuntes* masc. et fem. 1. Tim. 5, 24. ex edit. Polygl. Extra praedictum casum reliqua regularia sunt. Quin nec intra praedictum casum anomalia est, si verbum ܐܙܠ notet *prodesse*: ut Matth. 5, 13. ܐܙܠ *prodest*. Conf. supra, lib. I. cap. II. §. 11, 2. et 3. cap. III. §. 7. 1.

7. Verba 1. rad. ܥ, quae habent mediam radicalem ܗ, flectuntur ut verba 1. radicis ܐ: nempe ܥܗܕ *meminit*, ܥܗܢ *profuit*, et ܥܗܪ *lascivus fuit*. Vid. lib. I. cap. I. §. 3. 4. cap. III. §. 7. 3.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph , ܐܟܠ *comedit.*

	Ethpeel.	Peal.
Praet.	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠ ܐܟܠܬ
	ܐܬܐܟܠܬ ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܟܠܬ ܐܟܠܬܝ
	ܐܬܐܟܠܬ cet.	ܐܟܠܬ
	vel	
	ܐܬܬܟܝܠ ܐܬܬܟܝܠܬ	ܐܟܠܘ ܐܟܠ ܐܟܠܝܢ
	cetera.	ܐܟܠܬܘܢ ܐܟܠܬܝܢ
		ܐܟܠܢ ܐܟܠܢܢ
Inf.	ܡܬܐܟܠܘ l. ܡܬܬܟܝܠܘ	ܡܐܟܠ l. ܡܐܡܪ
Imp.	ܐܬܐܟܠ l. ܐܬܬܟܝܠ	ܐܟܘܠ l. ܐܡܪ ܐܟܘܠܝ
		ܐܟܘܠܘ ܐܟܘܠܝܢ
Fut.	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܘܠ l. ܐܡܪ
	ܢܬܐܟܠ ܢܬܐܟܠܘܢ	ܢܐܟܘܠ l. ܢܐܡܪ ܢܐܟܠܘܢ
	cet.	cetera.
	vel	
	ܐܬܬܟܝܠ	
	ܢܬܬܟܝܠ ܢܬܬܟܝܠܘܢ	
	cet.	
P.act.	ܡܬܐܟܠ ܡܬܐܟܠܐ cet.	ܐܟܠ ܐܟܠܐ
	vel	ܐܟܠܝܢ ܐܟܠܢ
P.pas.	ܡܬܬܟܝܠ ܡܬܬܟܝܠܐ	ܐܟܝܠ ܐܟܝܠܐ
	cet.	ܐܟܝܠܝܢ ܐܟܝܠܢ

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit.*

	Pael.	Ethpaal.
Praet.	ܐܟܠ ܐܟܠܬ cet.	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠܬ ܐܬܐܟܠܬ ܐܬܐܟܠܘ cet. ܐܬܐܟܠܬ vel ܐܬܬܟܠ ܐܬܬܟܠܬ cet.
Inf.	ܡܐܟܠܘ l. ܡܟܠܘ	ܡܬܐܟܠܘ l. ܡܬܬܟܠܘ
Imp.	ܐܟܠ ܐܟܠܝ	ܐܬܐܟܠ l. ܐܬܬܟܠ cet.
Fut.	ܐܐܟܠ ܢܐܟܠ ܢܐܟܠܘܢ cet. vel ܐܟܠ ܢܟܠ ܢܟܠܘܢ cet.	ܐܬܐܟܠ ܢܬܐܟܠ ܢܬܐܟܠܘܢ cet. vel ܐܬܬܟܠ ܢܬܬܟܠ ܢܬܬܟܠܘܢ cet.
P.act.	ܡܐܟܠ ܡܐܟܠܐ cet. vel ܡܟܠ ܡܟܠܐ cet.	ܡܬܐܟܠ ܡܬܐܟܠܐ cet. vel ܡܬܬܟܠ ܡܬܬܟܠܐ cet.
P.pas.	ܡܐܟܠ l. ܡܟܠ	

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܰܠ *comedit.*

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܘܟܰܠ ܐܬܬܘܟܠܶܬ	ܐܘܟܶܠ ܐܘܟܠܶܬ	Praet.
cet.	cet.	
ܡܶܬܬܘܟܳܠܽܘ	ܡܰܘܟܳܠܽܘ	Inf.
cet. ܐܶܬܬܘܟܰܠ	cet. ܐܰܘܟܶܠ	Impe.
ܐܶܬܬܘܟܰܠ	ܐܰܘܟܶܠ	Fut.
ܬܶܬܬܘܟܰܠ ܬܶܬܬܘܟܠܺܝܢ	ܬܰܘܟܶܠ ܬܰܘܟܠܺܝܢ	
ܬܶܬܬܘܟܠܽܘܢ ܢܶܬܬܘܟܰܠ	cet.	
cet.		
ܡܶܬܬܘܟܰܠ	cet. ܡܰܘܟܶܠ	P.act.
	cet. ܡܰܘܟܰܠ	P.pass.

XV. Verba 1. rad. jud, in peal sub jud, ubi id vocali vacuum esse debuerat, adsumunt ܺ; ut ܺܝܺܕܰܥ pro ܝܕܰܥ *cognovit*, ܺܝܕܰܥܘ pro ܕܰܥܘ *discite*, ܺܝܺܠܺܝܕ pro ܝܠܺܝܕ *natus*.

In praeterito mediam radicis vel per ܺ movent, ut ܺܝܕܰܥ *cognovit*, ܺܝܩܺܪ *gravis fuit* ܺܝܨܺܦ *curavit*; vel per ܶ, ut ܺܝܶܠܶܕ *peperit*, ܺܝܶܪܶܬ *haereditavit*, ܺܝܶܬܶܒ *sedit*. Cónf. §. 10, 1. Solum vero ܝܺܗܰܒ pro ܝܗܰܒ *dedit*, ܗ suum occultat, remis-

sa vocali ad praecedentem 1. rad. jud, quoties haec debuerat adsumere ܶ. Vide lib.I. cap. III. §. 7. 1. Schema flexionis eius hoc est:

ܝܗܒ ܝܗܒܬ | ܝܗܒܘ ܝܗܒܘܢ l. ܝܗܒܝ
ܝܗܒܬ ܝܗܒܬܝ | ܝܗܒܬܘܢ ܝܗܒܬܝܢ
ܝܗܒܬ | ܝܗܒܢ l. ܝܗܒܢܢ

In infinitivo, imperativo et futuro, verba ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*, non ut quiescentia flectuntur, sed ut defectiva ad modum ܢܦܩ *exiit*. Hinc infinit. ܡܕܥ *cognoscere*, ܡܬܒ *sedere*; imperat. ܕܥ *cognosce*, ܬܒ *sede*; fut. ܐܕܥ *cognoscam*, ܐܬܒ *sedebo*. Quomodo et ܝܗܒ *dedit*, in imper. habet ܗܒ *da*: infinitivum vero et futurum, quibus caret, ex synonimo ܢܬܠ mutuatur.

2. In ethpeel, 1. rad. jud, remissa vocali ܶ, quam ex peal habet, ad praecedens ܐ praeformativum, quiescit, ut ܐܬܝܠܕ pro ܐܶܬܝܶܠܶܕ; nisi ubi secundum analogiam flexionis verbi regularis, accipit ܶ, ut ܐܬܝܶܠܕܬ cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 7, 3.

3. In pael et ethpaal regularia sunt omnia, excepto inusitato ܝܥܕ, Hebr. יעד, a quo in pael est ܘܥܕ *condixit*, *congregavit*, et in ethpaal ܐܬܘܥܕ *congregatus est*.

4. In aphel et ettaphal, 1. radicis ܝ mutatur in ܘ, ut ܐܘܠܕ pro ܐܝܠܕ *generavit*, et ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*. Excipiuntur tamen duo verba, in quibus ܝ manet: ܐܝܠܠ *eiulavit*, et ܐܝܢܩ *lactavit*; Iac. 5, 1. Marc. 5, 38. Luc. 11, 27. cap. 23, 29.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud, ܝܠܕ *peperit*.

Ethpeel.		Peal.		
ܐܬܝܠܕܘ	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܕܘ	ܝܠܕ	Praet.
	ܡܬܝܠܕܘ		ܡܐܠܕ	Inf.
	ܐܬܝܠܕ	ܠܕܘܢ	ܠܕ	Imp.
	ܐܬܝܠܕ		ܐܐܠܕ	Fut.
ܢܬܝܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕ	ܢܐܠܕܘܢ	ܢܐܠܕ	
ܡܬܝܠܕܢܐ	ܡܬܝܠܕ		ܝܠܕ	P.act.
			ܝܠܝܕ	P.pas.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud. ܝܠܕ *peperit.*

	Pael.		Ethpaal.	
Praet.	ܝܠܕ	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕ	ܐܬܝܠܕܬ
Inf.	ܡܝܠܕܘ		ܡܬܝܠܕܘ	
Imp.	ܝܠܕ	ܝܠܕܘ	ܐܬܝܠܕ	
Fut.	ܐܝܠܕ		ܐܬܝܠܕ	
	ܢܝܠܕ	ܢܝܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕ	ܢܬܝܠܕܘܢ
P. act.	ܡܝܠܕ		ܡܬܝܠܕ	
P. pas.	ܡܝܠܕ			

	Aphel.		Ettaphal.	
Praet.	ܐܘܠܕ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕܬ
Inf.	ܡܘܠܕܘ		ܡܬܬܘܠܕܘ	
Imp.	ܐܘܠܕ		ܐܬܬܘܠܕ	
Fut.	ܐܘܠܕ		ܐܬܬܘܠܕ	
	ܢܘܠܕ	ܢܘܠܕܘܢ	ܢܬܬܘܠܕ	ܢܬܬܘܠܕܘܢ
P. act.	ܡܘܠܕ		ܡܬܬܘܠܕ	
P. pas.	ܡܘܠܕ			

XVI. Verba quiescentia media radicis ܐ,

1. In pael, ethpeel, aphel et ettaphal, sequuntur canonem illum lib. I. cap. I. §. 7. 1. Nempe ܐ quiescit, remissa vocali sua ad praecedentem litteram, si haec per analogiam verbi regularis vocali carere debuisset: ut 1. in peal, in praeterito, ܛܳܒ pro ܛܐܶܒ *bonus, hilaris fuit*, ܟܳܐܶܒ *doluit*, ܠܐܶܐ *defessus fuit*, ܡܳܐܶܢ, unde fem. ܡܐܶܢܰܬ *taeduit* Hebr. 3, 10. ܣܳܐܶܒ *consenuit*, ܣܳܐܶܢ, unde imper. ܣܺܝܢ *calceis instrue* Act. 12, 8. plur. ܣܺܐܢܘ *calceate* Eph. 6, 15. ܫܳܠ *petiit*, futur. ܢܶܫܐܰܠ *petet*; ܬܶܡܐܰܢ *taedebit* 2. Thess. 3, 13. et per metathesin (lib. I. cap. I. §. 10.) ܬܶܡܰܐܢ Act. 9, 38. et cum duplici olaph ܬܶܐܡܰܐܢ Galat. 6, 9. particip. ܡܳܐܶܢ, fem. ܡܳܐܢܳܐ ibid. 2. In ethpeel, ܐܶܬܒܳܥ pro ܐܶܬܒܥܶܐ *deprecatus est* Act. 20, 27. infinit. ܡܶܬܒܳܥܳܠܘ pro ܡܶܬܒܥܳܠܘ *deprecari* Luc. 14, 18. At ab inusitato ܟܳܐܶܒ fit ܐܶܬܟܐܶܒ pro ܐܶܬܟܰܐܶܒ, et hoc pro ܐܶܬܟܶܐܒ *male adfectus fuit* Matth. 26, 8. ܡܶܬܟܐܶܒ *male adfectus* Luc. 11, 53, nempe quia et per radicalium litterarum metathesin (vide lib. I. cap. I. §. 10. 1.) dicitur ܐܶܬܐܟܶܒ Matth. 21, 15. fem. ܐܶܬܐܟܒܰܬ *male adfecta fuit* Neh. 2, 10. ad instar verborum 1 rad. ܐ §. 14. 2. unde et bis aliquando ponitur ܐ, ut

ܐܬܒܐܫ Marc. 14, 4. 3. In aphel, ܐܒܫ pro ܐܒܐܫ *malefecit* Act. 7, 19. ܢܒܫ *malefaciet* cap. 12, 1. ܐܛܒ pro ܐܛܐܒ *bene fecit*, imp. ܐܛܒܘ *benefacite* Luc. 6, 35. ܡܛܒܝܢ *benefacientes* vers. 33. ܡܟܐܒܝܢ *dolentes* cap. 14, 21. ܐܠܐܝ *fatigavit* Act. 24, 4. vel eliso olaph, ܐܠܝ Io. 3, 16. ܡܠܐ *cessans* Gal. 6, 9. ܐܣܐܢ *calceavit* Luc. 15, 22. ܐܫܐܠ *commodavit* cap. 11, 5. 4. In ettaphal, ܐܬܬܣܐܢ *calceatus est*, et alia quaedam, allegantur ab Edm. Castello in Lex. Heptagl. sub his verbis, sed sine adiectis auctoritatibus: unde suo loco a nobis relinquuntur. At

2. In pael et etphaal olaph mutant in jud, facilioris pronunciationis caussa; ut ܛܝܒ *paravit* Luc. 2, 31. ܐܬܛܝܒ *paratus est* Matth. 20, 23. ܛܡܝ *polluit*, ܐܛܡܝ *pollutus est*, retinent tamen ܐ ܐܬܪܐܡ *elatus fuit* Ex. 15, 1. et ܐܬܒܥܐ *inquisitus est* Act. 25, 26.

XVII. Verba media radicis wau,

1. In coniugationibus peal, ethpeel, aphel, ettaphal, vel perfecte flectuntur, nempe quae simul tertiam rad. ܐ vel ܝ habent: ut ܕܘܐ *doluit*, ܗܘܐ *fuit*, ܪܘܐ *tumuit*, ܟܘܐ *adussit*, ܠܘܐ vel ܠܘܝ co-

mitatus est, ܣܘܐ *desideravit*, ܩܘܐ *statuit*, ܪܘܐ *irriguus fuit*, ܫܘܐ *aequalis, dignus fuit*, ܬܘܐ *paenituit*. Quamvis enim ab ܗܘܐ *fuit*, secundum edit. Gutbier. reperiatur ܢܗܘܐ Luc. 1, 32. tamen Polygl. rectius ibi habent ܢܗܘܐ *erit*.

Specialiter perfecte flectuntur: ܣܘܝ *cupiit*, fem. ܣܘܝܬ et ܥܘܠ inusitatum, aph. ܐܥܘܠ *iniuste egit*, ܪܘܙ *exultavit* fem. ܪܘܙܬ Act. 2, 26. imper. ܪܘܙܘ, fut. ܢܪܘܙ Apoc. 19, 7. particip. ܪܘܙ Phil. 2, 17. ܫܘܪ *saliit* Act. 3, 8. ܬܘܗ *stupuit* Gen. 27, 33. plur. ܬܘܗܘ Marc. 9, 15. futur. ܬܬܘܗܘܢ 2. Thess. 3, 2. etpee. ܡܬܬܘܗܝܢ *obstupefacti* Iud 3,26. unde et nomen ܬܘܗܬܐ *stupor* Luc. 21, 25. ܬܘܪ idem aph. ܐܬܘܪ.

Flectuntur quoque vel ut quiescentia, quorum paradigma est ܩܡ *surrexit* pag. 80, et 81. vel utroque modo, diversa tamen significatione: ut ܚܪ *intuitus est*, Marc. 10, 27. at ܚܘܪ *canduit*, *albuit*, Matth. 17, 2. fem. ܚܘܪܬ Leu. 13, 4. infinit. ܡܚܘܪ Leu. 13, 4. aph. ܐܚܘܪ idem Marc. 9, 3. unde ܚܘܪ *albus*; obsoletum ܪܚ, aph. ܐܪܝܚ *odoratus est* 1. Cor. 12, 17. at ܪܘܚ aph. ܐܪܘܚ *refocillavit*,

1. Tim. 5, 10. Vide tamen ܢܪܘܚ *dilatabitur* Esa. 60, 5. ܦܫ *liquatus est*, unde ܢܬܦܫܘܢ *liquabuntur* 2. Petr. 3, 12. aph. ܐܡܚܣ *ausus est* 2. Cor. 10. 3. at ܢܘܚ *germinavit* Matth. 13, 5.

2. In coniugationibus pael et ethpaal aliqua quidem servant wau: ut, praeter illa, quae perfecte flecti diximus sub num. 1., haec sequentia, ܕܘܕ *turbavit* Gal. 5, 7. ܐܬܕܘܕ *turbatus est* Ioh. 14, 1. 27. ܥܘܪ *sobrius fuit* 1. Thess. 5, 6 ܙܘܕ *viatico instruxit* Act. 28, 10. ܙܘܓ *copulavit* Matth. 19, 6. ܐܙܕܘܓ *copulatus est* 1. Tim. 5, 14. ܛܘܫ *polluit* Gen. 49, 4. ܐܬܛܘܫ *pollutus est* Ioh. 18, 28. ܟܘܢ *arguit* 1. Tim. 5, 20. ܐܬܟܘܢ *correptus est* Eph. 5, 13. ܢܘܠ *excruciavit* Ez. 28, 24. ܥܘܩ *impedivit* 1. Thess. 2, 18. ܐܬܓܘܣ *confugit* Act. 14, 6. ܪܘܚ *dilatavit* 2. Cor. 6, 13.

Pleraque vero mutant wau in jud: ܕܝܒ *liquefacit*, ܕܝܩ *prospexit*, ܚܝܒ *condemnavit*, ܩܝܡ *stabilivit*, ܪܝܡ *exaltavit*. Excipe ܥܘܪ, quod wau vel servat, vel in jud mutat, pro diversa significatione: ut ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ

excoecatus est, ab ܥܘܝܪ *coecus*; at ܥܝܪ *excitavit*.

Quaedam, geminatis 1. et 3. radicalibus, fiunt quadrilittera, ut a ܙܥ *contremuit*, fit ܙܥܙܥ *commovit*, et ܐܙܕܥܙܥ *commotus fuit*; a ܪܡ *altus fuit*, ܪܡܪܡ *exaltavit*, ܐܬܪܡܪܡ *exaltatus est*.

3. In pael, in praeterito verbum ܡܝܬ *mortuus est* mediam ܘ mutat in ܝ, quod quiescit in ″, et flectitur ad instar coniugationis ethpeel, hoc modo:

Plur.			Sing.	
ܡܝܬܘ	ܡܝܬܘܢ	ܡܝܬܝܢ	ܡܝܬ	ܡܝܬܬ
ܡܝܬܬܘܢ	ܡܝܬܬܝܢ		ܡܝܬܬ	ܡܝܬܬܝ
ܡܝܬܢ	ܡܝܬܢܢ		ܡܝܬܬ	

Vide exempla Matth. 2, 19. 20. cap. 9, 18. Rom. 6, 2. cap. 7, 4. 10. Gal. 2, 19. Tale etiam foret ܪܝܚ *odoratus est*, quod Castellus Lex. Heptagl. sed sine adiecta auctoritate adfert.

Exempla infinitivi sunt: ܡܕܢ *iudicare* ܡܙܥ *emoveri* Act. 12, 15. ܡܣܟܪ *intueri* 2. Cor. 3, 7.

In imperat. et futuro, ܣܡ *posuit* itidem habet jud cum previo ″, hoc modo:

Imperativus.

ܦܩܘܕ ܦܩܘܕܝ ܦܩܘܕܘ ܦܩܘܕܝܢ

Futurum.

Plur.	Sing.
ܢܦܩܘܕ	ܐܦܩܘܕ
ܬܦܩܕܘܢ ܬܦܩܕܢ	ܬܦܩܘܕ ܬܦܩܕܝܢ
ܢܦܩܕܘܢ ܢܦܩܕܢ	ܢܦܩܘܕ ܬܦܩܘܕ

Exempla sunt Matth. 6, 20. cap. 9, 18. cap. 12, 18. cap. 22 44. Act. 4, 21. Hebr. 1, 13. regularia vero ܐܕܘܢ *iudicabo* Ioh. 12, 47. ܢܒܣܐ *contemnet* Matth. 6 24. ܬܕܘܢܘܢ *iudicabitis* cap. 19, 28. ܚܘܪ *intuere* Gen. 15, 4. ܨܘܬܝ *auscultate* fem. Esa. 49, 1.

Exempla participii poel haec sunt, ܕܝܢܝܢ *iudicantes* Matth. 7, 2. ܚܐܒ *peccans* ܡܐܬ *moriens*, ܡܐܬܝܢ *morientes* 1. Cor. 15, 22. et ante 3. gutturalem, ܓܐܪ *adulterans* Matth. 19, 9. ܙܐܥ *commotus* Matt. 2 5. ܚܐܪ *intuens* Act. 27, 12. coll. lib. I. cap. II. §. 10. 2 De lectione ܐ participialis in his verbis relege lib. I cap. I. §. 3. 1.

Exempla participii peil: ܕܝܢ *iudicatus* Ioh. 3, 18. ܣܝܡ *positus* Matth. 3, 10. ܣܝܡܢ *positae* Ioh. 2, 6.

4. Ethpeel et ettaphal in flexione prorsus coincidunt; probabiliter ex ratione supra comme-

morata §. 6. Geminatur autem in ethpeel ܬ characteristicum, verosimiliter ex eius confusione cum ettaphal, in qua ܐ characteristicum aphel post praeformativum ܐܬ mutari solet in ܬ, coll. §. 6. 2. Exempla sunt: ܐܬܬܙܝܥ *commotus est*, Matth. 2, 3. ܢܬܬܪܝܡ *exaltabitur*, cap. 23, 12. ܬܬܕܝܫ pro ܬܬܬܕܝܫ *conculcabitur*, cap. 5, 13. ܬܬܦܝܣ pro ܬܬܬܦܝܣ *persuaderis*, Act. 23, 21. ܐܬܬܢܝܚܘ *requiescite*, Matth. 26, 45. ܡܬܬܕܝܢ *iudicandus*, Ioh. 3, 18. Attamen ab ܐܦܝܣ *persuasit*, frequentius fere dicitur ܐܬܛܦܝܣ *persuasus est*, Act. 18, 20, mutato ܬ posteriori in ܛ, secundum regulam lib. I. cap. I. §. 9. 1.

5. In aphel confer exempla, ܐܩܝܡ *constituit* Matth. 4, 5. ܢܩܝܡ *suscitabit* cap. 22, 24. ܡܩܡܘ *suscitare* cap. 3, 9. ܡܥܡܕܝܢ *abluentes* 1. Petr. 3, 31. ܡܦܝܣ *persuasus*.

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau , ܩܡ *stetit* .

Ethpeel.	Peal	
ܐܬܩܝܡ ܐܬܩܝܡܬ	ܩܡ ܩܡܬ	Praet.
ܐܬܩܝܡܬ ܐܬܩܝܡܬܝ	ܩܡܬ ܩܡܬܝ	
ܐܬܩܝܡܬ	ܩܡܬ	
	ܩܡܘ ܩܡܘܢ ܩܡܝܢ	
	ܩܡܬܘܢ ܩܡܬܝܢ	
	ܩܡܢ ܩܡܢܢ	
ܡܬܩܝܡܘ	ܡܩܡ	Inf.
ܐܬܩܝܡ ܐܬܩܝܡܝ	ܩܘܡ ܩܘܡܝ	Imp.
ܐܬܩܝܡܘ ܐܬܩܝܡܝܢ	ܩܘܡܘ ܩܘܡܝܢ	
ܐܬܩܝܡ	ܐܩܘܡ	Fut.
ܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܝܢ	ܬܩܘܡ ܬܩܘܡܝܢ	
ܢܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܝ	ܢܩܘܡ ܬܩܘܡܝ	
	ܢܩܘܡ	
	ܬܩܘܡܘܢ ܬܩܘܡܝܢ	
	ܢܩܘܡܘܢ ܢܩܘܡܢ	
ܡܬܩܝܡ ܡܬܩܝܡܐ	ܩܐܡ ܩܝܡܐ	P.act.
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ	
	ܩܝܡ ܩܝܡܐ	P.pas
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ	

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit.*

Pael.

Praet.	ܩܝܡ	ܩܝܡܬ
Inf.	ܡܩܝܡܘ	
Imp.	ܩܝܡ	ܩܝܡܘ
Fut	ܐܩܝܡ	
	ܬܩܝܡ	ܬܩܝܡܝܢ
P.act.	ܡܩܝܡ	
P.pas.	ܡܩܝܡ	

Ethpaal.

	ܐܬܩܝܡ	ܐܬܩܝܡܬ
	ܡܬܩܝܡܘ	
	ܐܬܩܝܡ	ܐܬܩܝܡܘ
	ܐܬܩܝܡ	
	ܡܬܩܝܡ	

Aphel.

Praet.	ܐܩܝܡ	ܐܩܝܡܬ
	ܐܩܝܡܬ	ܐܩܝܡܬܘܢ
	ܐܩܝܡܬ	
Inf.	ܡܩܡܘ	
Imp.	ܐܩܝܡ	ܐܩܝܡܘ
Fut.	ܐܩܝܡ	
	ܬܩܝܡ	ܬܩܝܡܝܢ
	ܢܩܝܡ	ܬܩܝܡܘܢ
P.act.	ܡܩܝܡ	ܡܩܝܡܐ
P.pas.	ܡܩܡ	ܡܩܡܐ

Ettaphal.

	ܐܬܬܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡܬ
	ܐܬܬܩܝܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬܘܢ
	ܐܬܬܩܝܡܬ	
	ܡܬܬܩܡܘ	
	ܐܬܬܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡܘ
	ܐܬܬܩܝܡ	
	ܬܬܩܝܡ	ܬܬܩܝܡܝܢ
	ܢܬܬܩܝܡ	ܬܬܩܝܡܘܢ
	ܡܬܬܩܝܡ	ܡܬܬܩܝܡܐ

XVIII. Verba 3. rad. ܐ (praeter haec quatuor ܒܰܝܐ *consolatus est*, ܛܰܡܐ *taminavit*, ܦܰܐܐ *condecoravit*, ܙܰܐܐ *foedavit*, quae gutturalia sunt, et de quibus supra egimus §. 12.) respondent Hebraeorum quiescentibus א non solum, sed etiam ה, quae apud Syros coincidunt, et eodem flectuntur modo: ut ܩܪܳܐ קָרָא *vocavit*, ܣܢܳܐ שָׂנֵא *odit*, ܡܠܳܐ מָלֵא *implevit*, ܒܢܳܐ בָּנָה *aedificavit*, ܪܒܳܐ רָבָה *crevit*, et quod nobis pro paradigmate verborum serviet, ܓܠܳܐ גָּלָה *manifestavit*. Sunt autem illa

1. Vel simplicis tantum anomaliae, quorum typum paradigma ܓܠܳܐ exhibet. Ubi tamen nota, in praeterito peal pro ܓܠܳܐ etiam ܓܠܺܝ dici posse, mutato ܐ in ܝ; uti in reliquarum coniugationum praeteritis fit regulariter: nempe ܚܕܺܝ *gavisus est*, ܪܒܺܝ *crevit*, ܣܪܺܝ *putidus factus est*, ܪܘܺܝ *inebriatus est*, ܫܠܺܝ *cessavit* 1. Petr. 4, 1. Ea autem sic flectuntur:

Plur.	Sing.
ܚܕܺܝܘ l. ܚܕܺܝ ܚܕܺܝܢ	ܚܕܺܝ ܚܕܺܝܬ
ܚܕܺܝܬܘܢ ܚܕܺܝܬܶܝܢ	ܚܕܺܝܬ ܚܕܺܝܬܝ
ܚܕܺܝܢ l. ܚܕܺܝܢܢ	ܚܕܺܝܬ

Exempla sunt: ܚܕܝܬ (Gutbier ܚܕܝܬ perperam) *gavisa est* Luc. 1, 47. ܣܓܝܬ *crevit* fem. Rom. 5, 20. 1 Tim. 1, 14. ܫܠܝܬ *cessavit* fem. Matth. 14, 32. ܚܕܝܘ *gavisi sunt* Matth. 2, 10. ܣܪܝܘ *putidae factae sunt* Ps. 38, 6.

Verbum ܣܢܐ *odit* in participio poel et peil servat ܐ: illic quidem ante suffixa, ut ܣܢܐܝܢ *osores nostri* Luc. 1, 71. hic vero etiam absolute, ut ܣܢܐܝܢ *odio habiti* Matth. 10, 12. cap. 24, 9. utrumque ad imitationem verbi perfecti.

In ethpeel imperativum sing. masc. ordinarie quidem formatur ܐܬܓܠܝ *revelare* P. 94, 1. ܐܬܬܘܝ *resipisce* Apoc. 3, 3. 19. at a ܦܢܐ fiet ܐܬܦܢܝ *convertere* Luc. 9. 38. cap. 22, 32. et sine jud otiante, ܐܬܦܢ Ps. 6, 5. et 80, 15. Reliqua tamen paradigmati conformantur, ut ܐܬܦܢܝ *convertere* fem. Ps. 116, 7. ܐܬܦܢܘ *convertimini* Actor. 3, 19. Zach. 1, 4. ܐܬܡܠܘ *implemini* Eph. 5, 18.

2. Vel dupliciter anomala sunt, ut cum ܐ prosthetico, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ vel ܫܬܐ *bibit*, unde fem. ܐܫܬܝܬ *bibit* Hebr. 6, 7. ܐܫܬܝܬ *bibi* Matth.

26, 42. ܐܶܫܬܺܝܢ *bibimus* Luc. 13, 26. secundum Polygl. at ܐܶܫܬܶܝܢ ibid. secundum Gutbier, et utramque editionem Act. 10, 41. velut ex ܐܶܫܬܺܝ *bibit*; ܐܶܫܬܺܝܘ *biberunt* masc. Marc. 14, 23. Sic et in imperat. ܐܶܫܬܺܝ *bibe* masc. Gen. 24, 14. 16. ܐܶܫܬܺܝ *bibe* fem. Luc. 12, 19, ܐܶܫܬܰܘ *bibite* masc. Matth. 26, 27. Conf. simile ܐ prostheticum in ܐܶܫܟܰܚ *invenit*, §. 10. 6. et lib. I. cap. I. §. 5, 2. At reliqua tempora sunt analogica: ut ܐܶܫܬܶܐ *bibam* Matth. 26, 29. ܡܶܫܬܶܐ *bibere* Marc. 15, 23. ܫܳܬܶܐ *bibens*. Aut denique eadem verba sunt cum ܐ prima radicis ut ܐܶܬܳܐ *venit*; de quo vide supra, §. 14. 1,

Verbum ܚܝܳܐ *vixit*; cuius media jud excidit post litteras praeformativas; ut in infinit. ܡܶܚܳܐ pro ܡܶܚܝܳܐ *vivere* Ezech. 18, 21. 22. vel cum inserto olaph, ܡܐܚܳܐ idem Gen. 6, 20. fut. ܐܶܚܶܐ pro ܐܶܚܝܶܐ *vivam* Ps. 118, 17. ܢܶܚܶܐ *vivet* Ioh. 6, 57. ܢܺܐܚܽܘܢ *vivent* Esa. 26. 19. Sic in aphel ܐܰܚܺܝ pro ܐܰܚܝܺܝ *servavit* Matth. 27, 42. ܡܰܚܳܝܽܘ *servare* ibid. vel ܡܰܐܚܳܝܽܘ Hebr. 7, 25. ܐܰܚܶܐ *servabo* Ioh. 12. 47. ܬܰܐܚܶܐ *servabis* 1. Cor. 7, 16. fem. ܬܰܐܚܶܝܢ ibid. ܐܰܚܶܐ *serva* Luc. 23.

37. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܝܐ *vivificans* fem. a masc. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܐ idem. Specialiter in imperat. peal ܚܝܝ pro ܚܝܝ *vive* Dan. 2, 4. et in particip. ܚܝܐ *vivens* fem. ܚܝܐ pro ܚܝܝܐ 1. Tim. 2, 15. plur. ܚܝܝܢ Matth. 15, 27. vel ܚܐܝܢ 1. Cor. 15, 2.

3. Ubi media radicis pariter est olaph. Haec enim verba suam simul sequuntur anomaliam, de qua supra §. 16. Ut ܟܐܐ pro ܟܐܐ *increpavit* Matth. 8, 26. imperat. ܟܐܝ pro ܟܐܝ *increpa* Luc. 17, 3. infinit. ܡܟܐܐ *increpare* Marc. 8. 32. particip. ܟܝܢ *increpantes* Matth. 20, 31. vel ܟܐܝܢ Marc. 10, 13, Sin ultima ܐ secundum num. 2. mutata sit in ܝ, ut ܠܐܝ pro ܠܐܝ, et hoc pro ܠܐܐ *laboravit*, flexio praeteriti fit hoc modo:

Plur.			Sing.	
ܠܐܝܬܝ	1. ܠܐܝܢ	ܠܐܘ	ܠܐܝܬ	ܠܐܝ
ܠܐܝܬܝܢ	ܠܐܝܬܘܢ		ܠܐܝܬܝ	ܠܐܝܬ
ܠܐܝܢ	1. ܠܐܝܢ			ܠܐܝܬ

exempla sunt Rom. 16, 6. 12, 1. Cor. 15, 10. Apoc. 2, 3. Ioh. 4, 38. Phil. 4, 3. Rom. 16, 12. Luc. 5, 5.

4. Verba quadrilittera in ܝ terminata; quae vero ceterum plane ἀναλόγως ad typum verbi ܓܠܐ in pael et ethpaal flectuntur: ut in pael, praeterit.

ܦܪܗܣ *publicavit*, infinit. ܡܦܪܗܣܘ, imper. ܦܪܗܣܐ futur. ܐܦܪܗܣܐ, particip. act. ܡܦܪܗܣܐ, passiv. ܡܦܪܗܣ, et in ethpaal praeterit. ܐܬܦܪܗܣ; infinit. ܡܬܦܪܗܣܘ imperat. ܐܬܦܪܗܣܐ, futur. ܐܬܦܪܗܣܐ, particip. ܡܬܦܪܗܣܐ.

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph , ܓܠܐ *manifestavit.*

Ethpeel.	Peal.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܐ ܓܠܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝ 1. ܐܬܓܠܝܘܢ	ܓܠܘ ܓܠܝ 1. ܓܠܝܘܢ
ܐܬܓܠܝܬܘܢ ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
ܐܬܓܠܝܢ 1. ܐܬܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܢ 1. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܐ
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ ܓܠܝ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܐ ܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ
ܬܬܓܠܘܢ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܘܢ ܢܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ
	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph , ܓܠܐ *manifestavit* .

Ethpaal.	Pael.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝ ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
	ܓܠܝܘ ܓܠܝ l. ܓܠܝܢ
	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
	ܓܠܝܢ l. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ
ܐܬܓܠܐ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܐ ܓܠܝ
	ܓܠܘ ܓܠܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
	ܢܓܠܐ
	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܐ ܡܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܢ
	ܡܓܠܝ ܡܓܠܝܐ
	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ettaphal.	Aphel.
ܐܬܬܓܠܝ ܐܬܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝ ܐܓܠܝܬ
ܡܬܬܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܢ
ܐܬܬܓܠܐ ܐܬܬܓܠܝܢ	ܐܓܠܐ ܐܓܠܝܢ
ܐܬܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܢܬܬܓܠܐ ܢܬܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܐ ܢܓܠܝܢ
ܬܬܓܠܐ ܢܬܬܓܠܐ	
ܡܬܬܓܠܐ ܡܬܬܓܠܝܢܐ	ܡܓܠܝܐ ܡܓܠܝܐ
	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܢܐ

XIX. Verba defectiva, quatenus a geminatis distinguuntur, ordinarie ac regulariter alia non sunt, quam quae primam radicis nun habent; ut ܢܓܕ *traxit*, ܢܚܬ *descendit*, ܢܛܪ *servavit*, ܢܣܒ *accepit* cet. Referri tamen ad illa possunt (si infinitivum, imperativum et futurum peal spectes) ex verbis 1. rad. jud, ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*: de quibus supra, §. 15. 1. Nam quae tertiam radicalem nun vel thau habent, apud Syros integre flectuntur: ut ܗܝܡܢܢ *credidimus* Gal. 2, 16, ܣܝܒܪܢܢ *sustinuimus* 1. Thess. 3, 1. a ܣܝܒܪ *susti-*

nuit ; ܢܚܬܬܘܢ *descendistis* 1. Cor. 11, 17. ܒܗܬܬܝ *pudefacta es* Ier. 2, 36. a ܒܗܬ *pudefactus est* . Et quamvis huc pertinere videatur verbum med. rad. lomad ܣܠܩ *adscendit* ; utpote a quo dici videntur, eliso lomad, imper. ܣܩ *adscende* , infinit. ܡܣܩ *adscendere* , futur. ܐܣܩ *ascendam* , aph. ܐܣܩ *adscendere fecit* cet. tamen istae formae defectivae non sunt a ܣܠܩ , sed a cognato chald. נְסַק *adscendit* .

Et verba quidem pe-nun in ethpeel, pael, ethpaal, per omnia tempora et modos, nec non in praeterito et participiis peal, perfecte flectuntur : at in infinitivo, imperativo, et futuro peal, et in integris coniugationibus aphel et ettaphal, illud nun suum amittunt : ut ܡܦܩ pro ܡܢܦܩ *exire* Act. 16, 10. ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *exi* Esa. 7, 3. ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ *exibit* Matth. 2, 6. ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ *eiecit* cap. 9, 25. ܡܦܩܘ pro ܡܢܦܩܘ *eiicere* cap. 7, 5. cet.

Excipiuntur tamen ab hac defectivorum regula 1. geminata, ut ܢܕ pro ܢܕܕ *aversatus est* . 2. quiescentia med. rad. wau, ut ܢܚ pro ܢܘܚ

quievit, ܢܕ *agitatus est*. 3. quae mediam he habent, ut a ܢܗܪ *luxit*, ܢܢܗܪ *luceat* Matth. 5, 16. ܐܢܗܪ *accendit* Act. 16, 29. et a ܢܗܡ *fremuit*, ܐܢܗܡܬܘܢ *fremetis* Esa. 16, 7. Porro in imperativo futuroque peal habent ܢ; ܛܪ *serva*, a ܢܛܪ Matth. 19, 17. ܣܒܘ *accipite*, a ܢܣܒ cap. 25, 28. ܣܩ *adscende*, ab inusitato ܢܣܩ pro ܣܠܩ *adscendit*, Ioh. 7, 8. ܩܒ *adhaere*, a ܢܩܒ, Act. 8, 29. ܢܣܒ *accipiet* cap. 8, 17. ܢܛܪ *servabit*. Act. 16, 23. ܢܩܒ *adhaerebit* Matth. 19, 5. at ܢ, ܦܠ *cade*, a ܢܦܠ, Matth. 21, 21. ܦܨܘ *excutite*, a ܢܦܨ, cap. 10, 14. ܢܦܠ *cadet* cap. 5, 29. ܢܬܠ *dabit*, a ܢܬܠ, cap. 20, 28. ܐܓܕ, a ܢܓܕ, *traham* Ioh. 12, 32.

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܰܩ *exiit.*

Ethpeel.		Peal.		
ܐܶܬ݂ܢܦܶܩܶܬ݂	ܐܶܬ݂ܢܦܶܩ	ܢܶܦܩܰܬ݂	ܢܦܰܩ	Praet.
		ܢܦܰܩܬܝ	ܢܦܰܩܬ	
			ܢܶܦܩܶܬ݂	
		ܢܦܰܩܝ̈ ܢ̈	ܢܦܰܩܘ	
		ܢܦܰܩܬܶܝܢ	ܢܦܰܩܬܘܢ	
			ܢܦܰܩܢ ܢ̈	
ܡܶܬ݂ܢܦܳܩܘ			ܡܶܦܰܩ	Inf.
ܐܶܬ݂ܢܦܶܩ		ܦܽܘܩܝ	ܦܽܘܩ	Imp.
		ܦܽܘܩܶܝܢ	ܦܽܘܩܘ	
ܐܶܬ݂ܢܦܶܩ			ܐܶܦܽܘܩ	Fut.
		ܬܶܦܩܽܘܢ	ܬܶܦܽܘܩ	
		ܬܶܦܽܘܩ	ܢܶܦܽܘܩ	
			ܢܶܦܽܘܩ	
		ܬܶܦܩܳܢ	ܬܶܦܩܽܘܢ	
		ܢܶܦܩܳܢ	ܢܶܦܩܽܘܢ	P.act.
ܡܶܬ݂ܢܦܶܩ		ܢܳܦܩܳܐ	ܢܳܦܶܩ	
		ܢܳܦܩܳܢ	ܢܳܦܩܺܝܢ	
		ܢܦܺܝܩܳܐ	ܢܦܺܝܩ	P.pas.
		ܢܦܺܝܩܳܢ	ܢܦܺܝܩܺܝܢ	

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܩ *exiit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩ	Praet.
ܡܬܢܦܩܘ	ܡܢܦܩܘ	Inf.
ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩ	Imp.
ܐܬܢܦܩ	ܐܢܦܩ	Fut.
	ܢܢܦܩ	
ܡܬܢܦܩ	ܡܢܦܩ	P.act.
	ܡܢܦܩ	P.pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Praet.
ܡܬܬܦܩܘ	ܡܦܩܘ	Inf.
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Imp.
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Fut.
ܡܬܬܦܩ	ܡܦܩ	P.act.
	ܡܦܩ	P.pas.

XX. Verba med. radicis geminatae in coniugationibus ethpeel, pael, ethpaal ubique, in pael vero nonnisi in participio peil, perfecte flectuntur: ut in peil, ܪܓܝܓ *concupiscens* Phil. 1, 23. ܟܦܝܠܐ *duplicatus* 1. Tim. 5, 17. ܦܨܝܥܝܢ *vulnerati* Act. 19, 16. ܪܥܝܥܐ *fractus* Matth. 12, 20. In ethpeel, ܐܬܪܚܡܬܘܢ *misericordiam consecuti estis* Rom. 11, 30. ܐܬܕܩܘ *comminuti sunt* Dan. 2, 35. ܬܬܪܥܥ *confringetur* Matth. 22. 44. ܡܬܪܣܣ *conspersus* Hebr. 9, 13. In pael ܕܩܩܬ *comminuit* fem. Dan. 2, 34 35. ܡܡܠܠܘ *loqui* Dan. 12, 14. ܡܠܠܘ *loquimini* Zach. 8, 16. ܬܕܩܩ *comminuet* fem. Dan. 2, 44. In ethpaal, ܬܬܡܠܠ *sermo fiet* Act. 9, 6. ܠܡܬܡܠܠܘ *loquendae* Rom. 8, 26.

Ast in peal, (excepto peil) aphel et ettaphal, media radicis eliditur, remissa eius (si quam habeat) vocali ad primam radicalem; idque vel

1. Cum compensatione, quae fit 1. ordinarie quidem per geminationem primae radicalis, si hanc praecedat aliqua praeformativarum litterarum, ut in fut. peal, ܐܪܘܣ, ܬܪܘܣ, ܬܪܘܣܝܢ, pro ܐܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣܝܢ *adspergam, adsperges* masc. et fem. quae lege *erûs*, *terûs*, *tersin*; in aph. ܐܕܩ *addek* pro ܐܕܩܩ *adkek*, *comminuit*,

in fem. ܐܕܩܬ *addᵉkath* pro ܐܕܩܩܬ *adkᵉkath*; in ettaphal ܐܬܕܩ *ettaddak* pro ܐܬܕܩܩ *ettadkak*, *comminutus est*. 2. Per geminationem ult. rad. si praeformativa nulla adsit, et ultima radicalis vocalem habeat: ut in praet. peal ܪܣܬ *resáth* pro ܪܣܣܬ *adspersit* fem. ܪܣܬ *reséth* pro ܪܣܣܬ *adspersi*.

2. Vel eliditur sine compensatione, si neque praeformativa adsit, neque ultima radicis vocalem habeat; ut in praeter. peal ܪܣ *ras* pro ܪܣܣ *r'sas*, *adspersit*, imp. ܪܘܣ *rûs* pro ܪܣܘܣ *r'sûs*, *adsperge*.

Excipiuntur vero ab hac geminatorum lege, quae mediam olaph geminant: ut ܒܨܐ pro ܒܨܐܐ *eminuit*, ܝܐ pro ܝܐܐ *decuit*, ܟܐܐ *increpavit*, ܠܐܐ seu ܠܐܒ *laboravit*, ܦܐܐ, unde ܦܐܝܐ *pulcher*, ܕܐܐ, unde ܕܐܐ *sordidus*: utpote quae pertinent partim ad §. 16. partim ad §. 18.

Porro in peal, in praeteriti 3. pl. fem. dicitur indifferenter ܥܠܝ et ܥܠܝܢ *ingressae sunt*, Matth. 25, 10. Marc. 16, 5.

In imperativo, ܥܘܠܘ *intrate* Matth. 7, 13. ܦܘܐ *frange* Lev. 6, 21. et per pthocho, ܛܢ *aemu-*

lare Apoc. 3, 19. plur. ܛܢܘ *aemulamini* 1. Cor. 14, 1.

In futuro itidem non solum ܬܥܘܠ *ingredieris* Matth. 8, 8. ܢܒܘܙ *exspoliabit* Marc. 3, 27. ܢܪܣܘܣ *adsperget* Lev. 4, 6. 17. 18. plur. ܢܪܣܘܣܘܢ *adspergent* cap. 3, 2. ܐܪܚܡ *miserebor* Rom. 9, 15. sed etiam per pthocho, ܬܛܢ *aemulaberis* Ps. 37, 1. ܬܪܓ *concupisces* Rom. 7, 7. ܢܚܫ *patietur* Matth. 16, 21. Reperitur quidem et ܬܪܚܡ *misereberis* Matth. 18, 33. sine ܪ sub praeformativa, quod vero vel mendosum est, vel a cognata radice ܚܡ pro ܪܚܡ derivandum, uti ܥܦ et ܥܦ est *duplicavit*.

In participio activo loco mediae radicalis assumitur olaph, ut ܚܐܫ *patiens* 1. Petr. 2, 13. ܪܐܚܡ *miserans* Rom. 9, 15. ܦܐܪ *abscindens* Luc. 5, 36. ܪܐܓ *concupiscens* Gal. 5, 17. quod vero olaph in feminino et plurali rursus abit, ut ܦܥܝܢ *erumpentes* Ex. 26, 24. ܪܓܐ *concupiscens* fem. Iac. 4, 5, ܚܫܝܢ *patientes* 1. Petr. 4, 19. Manet tamen olaph, regulariter in ܥܠ *ingressus est*, ܥܐܠ *ingrediens* masc. Ioh. 10, 1. ܥܐܠܐ fem. Ioh. 19, 41. plur. ܥܐܠܝܢ Matth. 10, 12. fem. ܥܐܠܢ cap. 12, 45. raro in aliis. ut ܪܐܓܝܢ *concupiscentes* Hebr. 11, 16.

In pael et ethpaal nonnulla radicales geminant, fiuntque quadrilittera; ut ܓܪܓܪ *traxit* Act. 8, 3. ܡܪܡܪ *exacerbavit* Num. 20, 24. ܐܬܡܪܡܪ *amaritudine adfectus est* Act. 17, 16. quin accedente scin, quinquelittera; ut ܡܫܬܓܪܓܪܝܢ *pellecti* Iud. v. 8.

In aphel manet aliquando olaph characteristicum coniugationis post praeformativas temporum; ut ܡܐܚܒܘ pro ܡܚܒܘ *amare* Rom. 13, 8. ܬܐܓܢ *habitabit* Act. 2, 26. et in participio media radicis elisa aliquando redit, sed occultata; ut ܡܛܠܠܝܢ pro ܡܛܠܝܢ *obumbrantes* Hebr. 9, 5.

VERBUM

med. rad. geminatum, ܪܣ *adspersit.*

	Peal.	Ethpeel.
Praet.	ܪܣ . ܪܣܬ	ܐܬܪܣܣ ܐܬܪܣܣܬ
	ܪܣܬ ܪܣܬܝ	ܐܬܪܣܣܬ ܐܬܪܣܣܬܝ
	ܪܣܬ	ܐܬܪܣܣܬ
	ܪܣܘ ܪܣܢ ܝ	
	ܪܣܬܘܢ ܪܣܬܝܢ	
	ܪܣܢ ܪܣܢܢ	
Inf.	ܡܪܣ	ܡܬܪܣܣܘ
Imp.	ܪܘܣ ܪܘܣܝ	ܐܬܪܣܣ ܐܬܪܣܣܝ
	ܪܘܣܘ ܪܘܣܝܢ	
Fut.	ܐܪܘܣ	ܐܬܪܣܣ
	ܬܪܘܣ ܬܪܣܝܢ	ܬܬܪܣܣ ܬܬܪܣܣܝܢ
	ܢܪܘܣ ܬܪܘܣܝ	
	ܢܪܘܣ	
	ܬܪܣܘܢ ܬܪܣܢ	
	ܢܪܣܘܢ ܢܪܣܢ	
P.act.	ܪܐܣ ܪܣܐ	ܡܬܪܣܣ ܡܬܪܣܣܐ
	ܪܣܝܢ ܪܣܢ	
P.pas	ܪܣܝܣ ܪܣܝܣܐ	
	ܪܣܝܣܝܢ ܪܣܝܣܢ	

VERBUM

med. rad. geminatum ܪܣ *adspersit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Praet.
ܡܬܪܣܣܘ	ܡܪܣܣܘ	Inf.
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Imp.
ܐܬܪܣܣ	ܐܪܣܣ	Fut.
	ܬܪܣܣ	
ܡܬܪܣܣ	ܡܪܣܣ	P.act.
	ܡܪܣܣ	P.pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ ܐܪܣܣ	Praet.
ܡܬܬܪܣܘ	ܡܪܣܘ	Inf.
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ	Imp.
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ	Fut.
ܡܬܬܪܣ	ܡܪܣ	P.act.
	ܡܪܣ	P.pas.

CAPUT II.

De paradigmatibus nominum.

I. Nomen considerabimus itidem ratione accidentium suorum: ut sunt forma, species, figura, qualitas, genus, motio, comparatio, casus, numerus, status, flexio.

II. Ratione formae nomina generatim vel nuda sunt, quae litteris mere radicalibus constant, ut ܓܒܪܐ *vir*; vel *aucta*, in quibus ultra radicales litteras etiam serviles, eaeque formativae accesserunt, sive hae sint praeformativae ab initio nominum, ut ܡܚܙܐ *adspectus*, a ܚܙܐ *vidit*; sive adformativae in illorum fine, ut ܙܕܩܬܐ *eleemosyna*, a ܙܕܩ *iustus fuit*; sive utriusque generis simul, ut ܡܪܚܡܢ *miserator*, a ܪܚܡ *misertus est*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, a ܚܫܒ *cogitavit*, cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 5. 2.

Potiores nominum syriacorum formas sequentia dabunt paradigmata §. 11. et 12. Ut significatione aliae ab aliis differunt, et vel habitum ac professionem significant, v. g. ܕܝܢܐ *iudex*, ܓܢܢܐ *hortulanus*, vel actorem, ut ܥܡܘܪܐ *habitator*, ܚܛܘܦܐ *raptor*, cet. ita et origo illarum ex diversis radicum coniugationibus diversa est, quarum-

dam ex peal, ut ܛܠܝܐ *infans*, ܟܬܒܐ *scriptum*, aliarum ex ethpeel, ut ܡܫܬܡܥܢܐ *obediens*; ex pael, ܦܘܠܓܐ *divisio*, ܡܓܕܦܢܐ *blasphemator*, quod est ex participio eius coniugationis activo, sicut contra ex passivo sua eadem forma dicitur ܡܫܡܠܝܐ *perfectus* 2. Tim. 3, 17. Hebr. 9, 11. Iac. 1, 4. ex etphaal ܡܬܥܡܪܢܝܬܐ ἡ οἰκουμένη; ex aphel, ܡܥܗܕܢܘܬܐ *commonefactio*; ex ettaphal, ܡܬܛܦܝܣܢܘܬܐ *persuasio* cet.

Ratione speciei nomina sunt vel primitiva, quae licet a verbis, tamquam radicibus, tamen ab alio nomine deducta non sunt, ut ܡܪܚܡܢܐ *misericors*; vel derivativa, quae ab alio nomine deducta sunt, ut quum a ܡܪܚܡܢܐ *misericors* fit ܡܪܚܡܢܘܬܐ *misericordia*.

III. Ratione figurae nomina vel simplicia sunt; ut ܪܫܐ *caput*; ܐܝܕܐ *manus*: vel composita, qualia apud Syros plura quam apud Hebraeos sunt; ut ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, q. d. *edax criminationis* vel *excidii*, Matth. 4, 1. ܒܢܬ ܩܠܐ *voces*, qs. *filiae vocum* Act. 12, 22. ܒܪܢܫܐ *homo*, *filius homini*, Rom. 3, 4. ܒܥܠܕܒܒܐ *inimicus*, *dominus inimicitiae* Matth. 13, 28. 39. ܒܥܠܕܝܢܐ *adversa-*

rius, *dominus iudicii* Luc. 12, 58. ܓܪܡܦܝܠܐ *ebur*, *os elephanti* Apoc. 18, 12. ܣܝܡܐܝܕܐ χειροθεσία, *impositio manus* 1. Tim. 4, 14 ܣܡܓܘܢܐ chald. סמגונא *color caeruleus* Ex. 25, 5. ܣܡ ܣ (quidquid hoc tandem sit) et ܓܘܢܐ *color*, ܡܘܕܝܛܝܒܘܬܐ *gratiarum actio* Apoc. 7, 12. ܪܝܫܥܠܠܬܐ *primitiae proventuum* Ex. 23, 19. ܣܒܠܛܘܥܢܐ *susceptio oneris*, pro *diligentia* 2. Petr. 1, 5. ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum* Luc. 6, 49. ex hebr. שית *ponere* et אשתות *fundamenta*, et numeralia in primis cum denario composita, ut ܚܕܥܣܪ *undecim*, ex ܚܕ *unus* et ܥܣܪ *decem*, ܬܪܥܣܪ *duodecim*, ex ܬܪܝܢ *duo* et ܥܣܪ *decem* cet. de quibus infra in appendice huius capitis §. 14. De aliis vero, quae scribendo quidem divisa, sensu vero composita sunt, in syntaxi lib. III. cap. II. §. 2...4. exponemus.

IV. Ratione qualitatis nomina vel substantiva sunt, vel adiectiva: et substantiva quidem vel adpellativa, vel propria, sive personarum, sive locorum, sive fluviorum, montium, mensium cet.

V. Genus nominum est vel masculinum, vel femininum, vel commune seu epicoenum. Dignoscitur autem genus vel per terminationem, vel per significationem.

Quod igitur ad terminationem, notanda est

Regula. Feminina sunt, quae in singulari absoluto in formativas syllaba ܐ, ܘ et ܝ; in constructo ܬ, ܘܬ et ܝܬ; in emphatico in ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ; et in plur. absoluto in ܢ̈; in constructo in ܬ; in emphatico in ܬܐ, terminantur: ut ܐܓܪܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ *epistola*, plur. ܐܓܪ̈ܢ ܐܓܪ̈ܬ ܐܓܪ̈ܬܐ *epistolae* ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum*; ܒܪܝܘ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura*. Reliqua, quae his terminationibus non gaudent, sunt masculina. Communia vero sunt nomina animalium utriusque sexus sub eadem terminatione: ut ܚܡܪܐ *asinus*, ܓܡܠܐ *camelus* cet. et specialia quaedam, ut ܐܐܪ *aer*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܪܘܚܐ *ventus* vel *spiritus*, ܣܝܦܐ *gladius*, ܣܗܪܐ *luna*, ܫܡܫܐ *sol*, ܡܠܬܐ *verbum*.

Declaratio regulae: quid sit absolutum, constructum, emphaticum, §. 10. exponemus. Nec vero obstant regulae ܡܠܟܐ *rex*, ܓܒܝܐ *electus*, et alia huius generis, in quibus est quidem syllaba adformativa, verum non in statu absoluto, (utpote in quo habent ܡܠܟ et ܓܒܐ) sed in emphatico: nec illa emphatica singularia, in quibus ܬ non adformativum, sed radicale est, ut ܒܝܬܐ *domus*, ܚܕܬ et emph. ܚܕܬܐ *novus*, ܩܫܬܐ

fovea, ܝܳܪܬܽܘܬܳܐ *haeres*, ܡܰܘܬܳܐ *mors*, ܩܽܘܫܬܳܐ *veritas*, ܪܶܒܽܘܬܳܐ *decus* cet.

Exceptio a regula. Sunt feminina sub terminatione masculina: ܐܶܠܦ emph. ܐܶܠܦܳܐ *navis*, ܐܶܥܠ emph. ܐܶܥܠܳܐ *costa*, ܐܰܪܥ emph. ܐܰܪܥܳܐ *terra*, ܩܽܠܠ emp. ܩܽܠܠܳܐ *hydria*, ܛܽܘܥܝܳܝܢ *error* cet. Quo et pluralia quaedam pertinent, verb. gr. ܡ̈ܶܠܶܐ *verba*, ܐܰܡ̈ܺܝܢ *cubiti*, ܫ̈ܢܺܝܢ vel ܫ̈ܢܶܐ *anni*, ܫ̈ܳܥܺܝܢ *horae*, cet. Sunt vicissim pluralia masculina sub terminatione feminina: ut ܪ̈ܳܥܰܘܳܬ, ܪ̈ܳܥܰܘܳܬܳܐ, ܪ̈ܳܥܰܘܳܬܳܐ *pastores* cet. de quorum tum his tum illis vide infra §. 9. 5. e 6.

Quod vero ad significationem, masculina sunt quae mares aut virilia, feminina vero, quae feminas aut muliebria munera, urbes regionesve, et gemina corporis membra notant; quantumvis illa femininam, haec masculinam habeant terminationem. Ut ܐܰܒ̈ܳܗܶܐ *patres*, ܐܶܡ emph. ܐܶܡܳܐ *mater*, ܐܽܘܪܺܫܠܶܡ *Hierosolyma*, ܒܽܘܪܟ *genu*; ܥܰܝܢ emph. ܥܰܝܢܳܐ *oculus* cet.

VI. Ratione motionis, femininum formatur a masculino adiecta terminatione ܬܳܐ; ut ܫܰܦܺܝܪܬܳܐ *pulchra*, a ܫܰܦܺܝܪ *pulcher*, ܓܠܺܝܬܳܐ *revelata*, a ܓܠܺܐ *revelatus*, ܦܩܺܝܕܬܳܐ *iussa*, a ܦܩܺܝܕ *iussus*;

ܚܣܝܢܬܐ *valida*, a ܚܣܝܢ *validus*, ܐܚܝܢܐ emph. ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ab ܐܚܝܢ *cognatus*.

At a ܙܥܘܪ emph. ܙܥܘܪܐ *parvus* fit fem. ܙܥܘܪܝܬܐ *parva*, cum interposito jud, sic ܡܫܬܡܥܢ emph. ܡܫܬܡܥܢܐ *obediens*, fit fem. ܡܫܬܡܥܢܝܬܐ indeque formae femininorum emphaticae, ܡܫܡܫܢܝܬܐ *ministra*, a ܡܫܡܫܢ *minister*; ܡܚܝܢܝܬܐ *vivificatrix* 1. Cor. 15, 45. a ܡܚܝܢ *vivificator*; ܚܣܝܢܝܬܐ *valida* a ܚܣܝܢ *validus*; ܡܬܥܡܪܢܝܬܐ *terra habitata* a ܡܬܥܡܪܢ *habitabilis*; ܬܪܝܢܝܬܐ *secunda* a ܬܪܝܢ *secundus*: ܫܡܝܢܝܬܐ plur. ܫܡܝܢܝܬܐ *caelestia*, a ܫܡܝܢ *caelestis*. Credo, ut differentia inter feminina et masculinorum emphatica sit evidentior.

VII. Comparationis gradus non distinguunt terminatione Syri, sed circumscribunt: qua de re in syntaxi lib. III. cap. II. §. 12.

VIII. Casus itidem non terminatione, sed particulis aut constructione dignoscuntur. Etenim

1. Nominativus ex habitu orationis per se liquet; ut Ioh. 1, 1. *In principio erat* ܡܠܬܐ *verbum*.

2. Genitivus ex statu nominis, a quo regitur, constructo, ut ܡܠܝ ܐܠܗܐ *verba Dei*; vel

ex praefixo ܕ, post nomen regens in statu emphatico vel constructo positum, ut ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba quae sunt verba Dei*, vel ܡܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba eius, verba, dico, quae sunt verba eius*.

3. Dativus ex praefixo lomad, ut ܠܐܠܗܐ *Deo*.

4. Accusativus ex habitu ad praecedens verbum activum transitivum; ut Ioh. 1, 14. ܚܙܝܢ ܫܘܒܚܗ *vidimus gloriam eius*; rarius ex praemisso ܝܬ, ad instar hebr. את et chald. ית; ut Gen. 1, 1. *In principio creavit Deus* ܝܬ ܫܡܝܐ ܘܝܬ ܐܪܥܐ *caelum et terram*, quod quidem Angli, velut nomen esset, verterunt, *esse caeli et esse terrae*, alibi vero rectius pro accusativi nota habuerunt, v. g. Coh. 2, 3. cap. 3, 17. cap. 4, 1. cet. frequentius vero ex praefixo lomad, quod uti tertium, ita quartum quoque casum, ac adeo generatim obiectum tum cui, in dativo, tum quod, in accusativo, notat; ut Ioh. 3, 16. ܐܚܒ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ *dilexit Deus mundum*; aut ex praecedentibus propositionibus ܒܬܪ *post*, ܠܘܬ *ad*, ܡܛܠ *propter*, ܥܠ *super* cet.

5. Vocativus, similis nominativo in statu emphatico innotescit vel ex habitu orationis, ut

Apoc. 16, 7. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ *Domine Deus*; vel ex praemissa interiectione vocandi ܐܘ *o*! ut ܐܘ ܐܢܬܬܐ *o mulier*! Luc. 24, 25.

6. Ablativus denique ex praefixo beth, et particulis separatis ܡܛܠ *pro*, ܡܢ *a*, *ex*, *prae*, ܥܡ *cum*, ܬܚܝܬ *sub*, cet.

IX. Numerus nominum est triplex,

1. Singularis, regulariter de uno; nisi capiatur collective, quo casu adiicitur ribbui, v. g. ܦܪܫܐ *equitium* seu *equi* ܓܙܪܐ *grex*. Vide supra lib. I. cap. III. §. 4.

2. Dualis, de duobus, habens in absoluto terminationem ܝܢ, respondentem chaldaicae ין vel ין, et hebraice ים; nec tamen in pluribus quam his quatuor, ܬܪܝܢ *duo* ܬܪܬܝܢ *duae*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, et propr. ܡܨܪܝܢ *Aegyptus* utraque, superior et inferior. Quibuscum tamen cave confundas pluralia nominum participiorumve 3. rad. olaph, eadem gaudentia terminatione, v. g. ܓܒܝܢ *electi*, a ܓܒܐ *electus*. Alias dualis apud Syros exprimitur per pluralem cum adiecto numerali *duo*; ut Matth. 21, 28. ܬܪܝܢ ܒܢܝܐ *filii duo*; Luc. 5, 2. ܬܪܬܝܢ ܐܠܦܐ *naves duae*.

3. Pluralis masculinorum ordinarie terminatur in absoluto ܝܢ, constr. ܝ, emph. ܐ, ut a ܓܒܪ *vir* fit plur. absolutum ܓܒܪܝܢ, constr. ܓܒܪܝ, emph. ܓܒܪܐ *viri*: at in nominibus, quae in singulari in ܐ vel ܝ exeunt, pluralia absoluta terminantur in ܝܢ, emphatica in ܝܐ; ut a ܓܒܝܐ *electus* fit plur. absol. ܓܒܝܢ. et emph. ܓܒܝܐ *electi*; a ܡܫܬܝ *potus* plur. absol. ܡܫܬܝܢ, emph. ܡܫܬܝܐ.

4. Pluralis vero femininorum clauditur terminantibus syllabis, in absoluto ܢ, constr. ܬ, emph. ܬܐ: ut a ܛܢܦܬܐ *impura*, fit plur. absolutum ܛܢܦܢ, constr. ܛܢܦܬ, emph. ܛܢܦܬܐ *impurae*.

5. Sunt tamen masculina, quae in plurali formantur ut feminina; v. g. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, plur. ܟܘܪܣܘܢ *solia*; ܪܥܝܐ *pastor*, plur. ܪܥܘܢ *pastores*, ܐܬܪ *locus*, plur. ܐܬܪܘܢ *loca*, ܚܘܝܐ emph. ab absoluto inusitato ܚܘܐ vel ܚܘܐ *serpens*, plur. ܚܘܘܬܐ *serpentes*; ܐܪܝܐ ab inusitato ܐܪܝ vel ܐܪܐ *leo*, plur. ܐܪܝܘܬܐ *leones*; ܐܘܪܝܐ ab inusitato ܐܘܪܝ *praesepe*, plur. ܐܘܪܘܬܐ *praesepia*; ܐܣܝܐ *medicus*, plur. ܐܣܘܬܐ *medici*.

6. Sunt vicissim feminina, quae in plurali terminantur ut masculina: v. g. ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܕܡ̈ܥܐ *lacrimae*; ܠܒܢܬܐ *later*, ܠܒ̈ܢܐ *lateres*; ܡܢܐ, emph. ܡܢܬܐ *pilus*, ܡ̈ܢܐ *pili*; ܣܐܬܐ *modius*, ܣ̈ܐܝܢ *modii*; ܫܢܐ *annus*, plur. ܫ̈ܢܝܢ *anni*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡ̈ܠܐ *verba*; ܐܡܬܐ *cubitus*, ܐܡ̈ܝܢ *cubiti*; ܫܥܬܐ *hora*, ܫ̈ܥܝܢ *horae*; ܒܥܬܐ *quaestio*, ܒ̈ܥܬܐ *quaestiones*, secundum Polygl. Tit. 3. 9. ܫܒܫܬܐ *palmes*, ܫܒ̈ܫܬܐ *palmites*; ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*, ܫܬ̈ܐܣܐ *fundamenta*, quo et ܢ̈ܫܐ *mulieres*, plurale tantum, pertinet.

7. Sunt et quae in plurali utramque formam habent, virilem et femininam; ut ex masculinis ܐܒ *pater*, plur. ܐܒ̈ܗܝܢ et ܐܒ̈ܗܢ *patres*; ܝܘܡ *dies*, plur. ܝܘܡ̈ܝܢ et ܝܘܡ̈ܢ; ܠܒܐ *cor*, ܠܒ̈ܒܝܢ et ܠܒ̈ܒܢ *corda*; ܠܠܝܐ vel ܠܝܠܝܐ *nox*, ܠܠܝ̈ܝܢ et ܠܠܝ̈ܢ *noctes*; ܡܪܐ *dominus*, ܡܪ̈ܘܬܢ vel ܡܪ̈ܘܢ *domini*; ܢܗܪܐ *fluvius*, plur. ܢܗܪ̈ܘܬܢ et ܢܗܪ̈ܘܢ *fluvii*; ܪܘܚܐ *spiritus*, plur. ܪ̈ܘܚܝܢ et ܪ̈ܘܚܢ.

8. Ex compositis illis (de quibus supra §.III.) alia posteriorem tantummodo compositionis partem terminatione plurali adficiunt; ut ܒܥܠܕܒܒܐ

inimici ܫܬܐܣ̈ܬܐ *fundamenta*, quo et pertinet ܒܝܬ ܩܒܘܪ̈ܐ *sepulchra*, alia priorem; ut ܒܢܝ̈ܢܫܐ *homines*; alia utramque; ut ܒܢ̈ܬ ܩܠܐ *voces*, ܐܟܠܝ̈ ܩܪܨܐ *accusatores*, ܪܒ̈ܝ ܒܬܐ *oeconomi*, quomodo et adformativa abstractorum terminatio compositorum nominum posteriori adiicitur: ut ܪܒ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* ܪܫ ܟܘܡܪܘܬܐ *archisacerdotium*.

9. Defectiva et tantum pluralia sunt, ܐܦ̈ܝ seu ܐ̈ܦܐ *facies*, ܕܡ̈ܝ seu ܕܡ̈ܐ *pretium*, ܚ̈ܝܐ *vita*, ܚܐܪܘ *libertas*, ܡ̈ܝܐ *aqua*, ܢܫ̈ܐ *mulieres*, ܫܡ̈ܝܐ *caelum*: quibus adde ܒܢ̈ܝ *filii*; et ܒܢ̈ܬ *filiae*, quae in sing. habent ܒܪ fem. ܒܪܐ *filius*, et ܒܪܬ seu ܒܪܬܐ *filia*,

X. Status nominum est triplex: absolutus, cum indefinite capiuntur; constructus, quum sequens aliquod nomen, quod diversae rei et Latinis genitivi casus sit, regunt, sine interveniente nota genitivi seu praefixo ܕ; emphaticus vero, quum sive definite sive indefinite sumuntur: ut absol. ܡܠܟ *rex*, quisquis ille fuerit; constr. ܡܠܟ ܐܘܪܫܠܡ *rex Solymae*, emph. ܡܠܟܐ ܗܪܘܕܣ *Herodes rex*.

Ac flexio quidem nominum pro diverso nu-

mero et statu ex sequentibus liquebit paradigmatibus. Nota vero:

1. Status absolutus singularis in quibusdam nominibus obsolevit: ut in ܡܒܘܥܐ *fons*, ܣܘܣܝܐ *equus*, ܬܫܒܘܚܬܐ *laus*, ܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܡܓܘܫܐ *magus*, cet. quorum absoluta secundum analogiam concipi quidem possunt, ܡܒܘܥ, ܣܘܣܝ, ܬܫܒܘܚܐ, ܬܕܡܘܪܐ, ܡܓܘܫ, sed nullibi extant.

2. Status emphaticus pluralis masculinorum apud Syros ordinarie quidem in ܐ desinit. v. g. ܡܠ̈ܟܐ *reges*; in aliquibus tamen chaldaizat, terminatus in ܐ̈, nempe in ܐܝ̈ܕܝܐ *manus*, ܐܠ̈ܦܝܐ *millia*, ܒ̈ܢܝܐ *filii*, ܡ̈ܝܐ *aquae*, ܫ̈ܡܝܐ *caeli*, ܫ̈ܢܝܐ *anni*; et generatim in illis, quorum singularis in ܐ vel ܝ sinitur, ut ܓ̈ܒܝܐ *electi*, ܡ̈ܪܝܐ *domini*, ܡ̈ܙܢܝܐ *scortatores*.

3. Paradigmata digessimus secundum ordinem vocalium, quibus masculinorum ultimae, femininorum vero penultimae syllabae in statu absoluto singulari utuntur: ut facilius evolvi, et ad illa consimiles nominum formae exigi queant.

XI. Paradigmata regularia nominum masculinorum:

	Emphatica,	Constructa,	Absoluta,	
Sing.	ܝܰܡܳܐ	ܝܰܡ	ܝܰܡ	*mare.*
Plur.	ܝܰܡܡܶܐ	ܝܰܡܡܰܝ	ܝܰܡܡܺܝܢ	

ܝܰܡ pro ܝܰܡܡ. Sic ab ܥܰܡ *populus*, ܥܰܡܳܐ plur. ܥܰܡܡܶܐ. At a ܣܰܩ *saccus* fit ܣܰܩܳܐ.

ܓܰܒܪܳܐ	ܓܒܰܪ	ܓܒܰܪ	*vir.*
ܓܰܒܪܶܐ	ܓܰܒܪܰܝ	ܓܰܒܪܺܝܢ	

Sic ܥܶܕܳܢ *tempus*, ܦܰܓܪ *corpus*, ܒܥܰܪ *imperitus*; ܟܦܶܢ *fames*, et sic emphatica ܐܰܓܪܳܐ *merces*, ܐܰܢܟܳܐ *stannum*, ܐܰܪܙܳܐ *cedrus*, concipe ab absolutis, quamquam obsoletis, ܐܰܓܪ, ܐܰܢܟ, ܐܰܪܙ, pro ܐܓܰܪ, ܐܢܰܟ, ܐܪܰܙ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܛܰܡܐܳܐ	ܛܰܡܐ	ܛܰܡܐ	*immundus.*
ܛܰܡܐܶܐ	ܛܰܡܐܰܝ	ܛܰܡܐܺܝܢ	

Nempe ܐ in hoc nomine gutturale est, coll. lib. I. cap. I. §. 7. 1. idemque praecedente consona sine vocali, sequitur canonem suum, ibid. 2. Sic ܬܰܕܐܳܐ *gramen*, plur. ܬܰܕܐܺܝܢ, vel per metathesin ܬܰܐܕܺܝܢ *gramina* concipe ab absoluto ܬܕܰܐ hebr. דֶּשֶׁא *gramen*.

ܣܶܦܪܳܐ	ܣܦܰܪ	ܣܦܰܪ	*liber.*
ܣܶܦܪܶܐ	ܣܶܦܪܰܝ	ܣܶܦܪܺܝܢ	

Sic ܒܣܪ caro, ܓܒܐ latus, ܡܠܟ consilium: et sic emphatica ܐܒܠܐ luctus, ܐܓܡܐ stagnum, ܐܕܪܐ area, ܐܠܦܐ navis, ܐܡܪܐ agnus, ܐܫܟܐ testiculus, concipe ab ܐܒܠ, ܐܓܡ, ܐܕܪ, ܐܠܦ, ܐܡܪ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܡܕܒܚ (ܡܕܒܚܐ ܡܕܒܚܝ ܡܕܒܚܢ ܡܕܒܚܬܐ

ܡܕܒܚܐ (altare. ܡܕܒܚܐ ܡܕܒܚܝ ܡܕܒܚܢ ܡܕܒܚܬܐ

Sic ܡܕܢܚ oriens, ܡܦܬܚ apertio, ܡܪܒܥ uterus.

ܡܣܠܝ reprobatus. ܡܣܠܝ ܡܣܠܝܐ ܡܣܠܝܬܐ

ܡܣܠܝܢ ܡܣܠܝܢ ܡܣܠܝܬܐ

Quia jud in participiis passivis pael et aphel ponitur loco 3. rad. olaph, igitur haec in emphatico singulari et omni plurali eandem flexionem habent, ac illa quae in ܐ radicale terminantur. Vide ܡܛܫܝ occultatus Luc. 8, 17. ܡܫܪܝ paralyticus Matth. 8, 6. ܡܣܠܝ reprobatus 1. Tim.4,4. indeque plur. ܡܣܠܝܐ 1. Cor. 1, 28. 2. Cor.13,5.7. ܡܫܡܠܝ completus, emph. ܡܫܡܠܝܐ 1. Ioh.4, 18. plur. emphat. ܡܫܡܠܝܐ Col.4, 12. Sic a ܡܫܬܝ potus fit ܡܫܬܝܐ.

Sing. ܟܟܪܐ ܟܟܪ ܟܟܪ talentum.

Plur. ܟܟܪܐ ܟܟܪܝܢ ܟܟܪܝ

Sing. ܨܶܦܰܪ ܨܶܦܰܪ ܨܶܦܪܳܐ passer.

Plur. ܨܶܦܪܺܝܢ ܨܶܦܪܶܝܢ ܨܶܦܪܶܐ

Sing. ܡܚܰܣܶܢ ܡܚܰܣܢܳܐ ܡܚܰܣܢܳܐ potens.

Plur. ܡܚܰܣܢܺܝܢ ܡܚܰܣܢܶܢ ܡܚܰܣܢܶܐ

ܓܺܝܓܠܳܐ rota.

ܓܺܝܓܠܺܝܢ ܓܺܝܓܠܶܢ ܓܺܝܓܠܶܐ

Concipe a ܓܰܠܓܶܠ. Sic emph. ܦܺܝܪܡܳܐ thuribulum, plur. ܦܺܝܪܡܶܐ.

ܥܳܠܰܡ ܥܳܠܰܡ ܥܳܠܡܳܐ saeculum.

ܥܳܠܡܺܝܢ ܥܳܠܡܶܢ ܥܳܠܡܶܐ

Sic ܦܳܠܰܚ operarius, miles, ܣܳܦܰܪ scriba.

ܐܽܘܪܥܳܐ ܐܽܘܪܥܳܐ ܐܽܘܪܥܳܐ occursus.

ܐܽܘܪܥܺܝܢ ܐܽܘܪܥܶܢ ܐܽܘܪܥܶܐ

ܡܰܚܒܫܳܐ ܡܰܚܒܫܳܐ ܡܰܚܒܫܳܐ carcer.

ܡܰܚܒܫܺܝܢ ܡܰܚܒܫܶܢ ܡܰܚܒܫܶܐ

Non reperimus quidem nisi emphaticum singulare ܡܰܚܒܫܳܐ Act. 8, 33. et plur. 2. Cor. 6, 4. cap. 12, 4. uti tamen a ܛܰܫܺܝ formatur nomen ܛܽܘܫܳܝܳܐ occultum, et a ܛܥܳܐ ܛܽܘܥܝܳܝܳܐ error, ita et huius nominis formam absolutam concipiendam esse putavimus ܡܰܚܒܰܫ, quae, quoniam ܫ non

radicale, sed adformativum habet, aliter flectitur, quam praecedens ܡܣܟܢ. Sic ܟܢܫܐ *turba*, ܚܛܘܦܝܐ *raptus*; ܛܠܘܡܝܐ *iniuria*, ܟܢܘܫܝܐ *congregatio*, ܣܘܣܝܐ *equus* ܠܚܘܨܝܐ *oppressio*, ܪܕܘܦܝܐ *persecutio* plur. ܪ̈ܕܘܦܝܐ; ܫܓܘܫܝܐ *conturbatio*, plur. ܫ̈ܓܘܫܝܐ.

ܫܠܕܐ ܫܠܕ ܫܠܕ *cadaver.*
ܫ̈ܠܕܐ ܫ̈ܠܕܢ ܫ̈ܠܕܝܢ

Manet pthocho in incremento finali, probabiliter quia implicat geminationem sequentis litterae, ad instar hebr. לְשַׁד *succus*, unde לְשַׁדִּי *succus meus*, גָּמָל *camelus*, unde plur. גְּמַלִּים *cameli*.

ܟܢܦܐ ܟܢܦ ܟܢܦ *ala.*
ܟܢ̈ܦܐ ܟܢ̈ܦܢ ܟܢ̈ܦܝܢ

Contractum ex ܟܢܦܦ, quod flectendum fuerat secundum sequens paradigma ܪܓܠ *pes*.

Sic ܓܠ *festuca*, ܦܣ *sors*.

ܫܠܝܐ — ܫܠܐ *tranquillitas.*

Sic ܐܠܠܐ *eiulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, videtur esse emphatica ab absolutis inusitatis ܐܠܠ et ܒܟܐ.

ܡܠܟܐ ܡܠܟ ܡܠܟ *rex.*
ܡ̈ܠܟܐ. ܡ̈ܠܟܢ ܡ̈ܠܟܝܢ

Differt a ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ *consilium*, quod vide sub ܚܐܪ *liber*. Sic ܒܥܠ *dominus*, ܨܠܡ *imago*. At ܥܠܐ *elatus*, emph. ܥܠܝܐ Ex 15,3. sequitur regulam τῦ olaph lib. I, cap. I. §. 7. 1.

ܛܠܝ ܛܠܝ ܛܠܝܐ *infans.*
ܛܠܝܢ ܛܠܝܢ ܛܠܝܐ

Pro ܛܠܝ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܝܪܘܩ *olus*, ܝܬܡ *orphanus*; et mutato ob sequens, rvozo in pthocho; secundum lib. I. cap. II. §. 10, 2. ܝܓܪ *acervus*, emph. ܝܓܪܐ Gen. 31, 46. ܝܪܚ emph. ܝܪܚܐ *mensis*.

ܫܒܝ ܫܒܝ ܫܒܝܐ *captivus.*
ܫܒܝܢ ܫܒܝܢ ܫܒܝܐ

Sub terminatione pluralis absoluti atque emphatici chaldaizante, coll. supra §. 9, 3. et §. 10, 2. Sic ܓܒܝܐ *electus*, ܣܡܝܐ *caecus*, et participia peil et ethpeel verborum 3. rad. ܝ. Attamen a ܓܠܐ *manifestus*, et ܟܣܝܐ *tectus*, etiam reperitur emph. ܓܠܝܐ et ܟܣܝܐ Matth. 6, 4. ad analogiam paradigmatis sequentis; et a ܛܠܐ *infans* fit plur. emph. ܛܠܝܐ; velut ab inusitato ܛܠܝܢ.

ܪܶܓܠ ܪܶܓܠ ܪܶܓܠܳܐ *pes.*

ܪܶܓܠܺܝܢ ܪܶܓܠܰܝ ܪܶܓ̈ܠܶܐ

Sic ܓܶܢܣ *genus* Matth. 13, 47, cap. 17, 21.

ܡܶܚܙܳܐ ܡܶܚܙܳܐ ܡܶܚܙܝܳܐ *adspectus*,

ܡܶܚܙܝܳܢ ܡܶܚܙܝܰܝ ܡܶܚܙ̈ܝܳܐ *speculum.*

Vide Eph. 6, 6. Ex. 38, 8. Sic ܡܓܰܠܝܳܐ *retectio*. Quomodo et ܡܥܰܡܪܳܐ *habitaculum*, ܡܶܫܬܝܳܐ *potus*, licebit concipere ab absolutis, quamquam inusitatis, ܡܥܰܡܰܪ, ܡܶܫܬܶܐ. Sic participia verborum 3. rad. olaph in pael, et ethpaal, aphel, ettaphal: ut ܡܙܰܢܝܳܐ *scortator*, plur. emph. ܡܙܰܢ̈ܝܶܐ Apoc. 21, 8.

ܣܳܗܶܕ ܣܳܗܶܕ ܣܳܗܕܳܐ *testis.*

ܣܳܗܕܺܝܢ ܣܳܗܕܰܝ ܣܳܗ̈ܕܶܐ

ܪܳܥܶܐ ܪܳܥܶܐ ܪܳܥܝܳܐ *pascens.*

ܪܳܥܶܝܢ ܪܳܥܰܝ ܪܳܥ̈ܝܶܐ

Quae est flexio participii. At

ܪܳܥܝܳܐ ܪܳܥܝܳܐ ܪܳܥܝܳܐ *pastor.*

ܪܳܥܰܘܳܢ ܪܳܥܰܘܳܬ ܪܳܥܰܘܳܬܳܐ

Quomodo et ܐܳܣܝܳܐ plur. ܐܳܣܰܘܳܬܳܐ *medici*: at ܡܳܪܝܳܐ utroque modo ܡܳܪ̈ܝܶܐ et ܡܳܪܰܘܳܬܳܐ *domini*, a ܬܡܳܢܝܳܐ *octo* fit ܬܡܳܢܺܝܢ *octoginta*.

ܟܘܪܣܝܐ ܟܘܪܣܐ ܟܘܪܣܐ solium.
ܟܘܪܣܘܬܐ ܟܘܪܣܘܬ ܟܘܪܣܘܢ

ܪܫܐ ܪܫ ܪܫ cāput.
ܪܫܐ ܪܫܝ ܪܫܝܢ

Sic ܒܝܫ *malus*, ܕܝܢ *iudicium*, ܟܐܒ *dolor*, ܬܪܝܨ *rectus*, ܫܐܕ *daemon*. At

ܥܝܢܐ ܥܝܢ ܥܝܢ oculus.
ܥܝܢܐ ܥܝܢܝ ܥܝܢܝܢ

Sic ܚܝܠ *robur*, ܩܝܣ *lignum*, ܣܝܦ *gladius*. Sic ܛܠܝܐ *iuvenis*, plur: ܛܠܝܢ, emph. ܛܠܝܐ, concipe ab absoluto sing. ܛܠܐ, pariterque ܥܘܠܐ *hinnulus*, ab ܥܠܐ.

ܡܣܟܢܐ ܡܣܟܢ ܡܣܟܢ egenus.
ܡܣܟܢܐ ܡܣܟܢܝ ܡܣܟܢܝܢ

Sic ܚܓܝܪ *claudus*, ܣܪܝܩ *inanis*; at ܢܒܝܐ *propheta*, plur. ܢܒܝܐ.

ܡܬܝܠܕܐ ܡܬܝܠܕ ܡܬܝܠܕ natus.
ܡܬܝܠܕܐ ܡܬܝܠܕܝ ܡܬܝܠܕܝܢ

Pro ܡܬܝܠܕ; coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܡܬܝܗܒ *datus*.

ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫܬ ܩܕܝܫܬܐ *sanctus.*
ܩܕܝܫܝܢ ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫܢ ܩܕܝܫܬܐ

Chald. קדיש. Sic ܚܟܝܡ *sapiens*, ܚܣܝܢ *validus*. At ܣܓܝ *multus*, in incremento adsumit ܐ, ut ܣܓܝܐܐ Matth. 2, 18. plur. ܣܓܝܐܐ, ܣܓܝܐܬܐ, ܣܓܝܐܢ Matt. 7, 13. Luc. 1, 7. Apoc. 2, 19.

ܛܒ ܛܒܐ ܛܒܬܐ *bonus.*
ܛܒܝܢ ܛܒܢ ܛܒܬܐ

Sic ܒܩܐ *culex*; ܡܐܢܐ *vas*, ܐܪܙ *arcanum*; ܡܪ i. q. ܡܪܐ *dominus*; ܟܫܠܦ *testudo*, a ܟܫܠܦ; at ܐܢܫ ܐܢܫ *homo*, emph. ܐܢܫܐ, plur. ܐܢܫܝܢ, emph. ܐܢܫܐ.

ܚܐܪ ܚܐܪܐ ܚܐܪܬܐ *liber.*
ܚܐܪܝܢ ܚܐܪܢ ܚܐܪܬܐ

Sic ܕܪܥ *brachium*, ܚܙܘ *visus*, ܥܢܢ *nubes*, ܩܝܡ *foedus*, ܫܪܓ *lucerna*. At ܐܠܗ pro ܐܠܗ, chald. אלה *Deus*, sequitur canonem ܛܣ olaph lib. I. cap. II. §. 9, 2. indeque per accidens flectitur ad typum sequentis paradigmatis.

ܓܢܒ ܓܢܒܐ ܓܢܒܬܐ *fur.*
ܓܢܒܝܢ ܓܢܒܢ ܓܢܒܬܐ

Sic ܓܢܢ *hortulanus*, ܕܓܠ *mendax*, ܕܡ

iudex , ܗܕܡ *membrum* , ܚܝܒ *debitor* , ܩܝܡ *stabilis* : item ܬܘܬܒ *inquilinus* , ܝܘܬܪ *abundantia* , ܡܪܚܡܢ *miserator* , ܡܫܠܡܢ *proditor* ; nec non ܩܕܡܝ *primus* .

ܙܒܢ	ܙܒܢ	ܙܒܢܐ	*tempus.*
ܙܒܢܝܢ	ܙܒܢܝ	ܙܒܢܐ	

Sic ܐܣܪ *cingulum* , ܚܘܪ *albus* , ܠܫܢ *lingua* ; ܥܩܪ *radix* , ܦܬܓܡ *verbum* , ܓܠܝܢ *revelatio* ; item ܩܛܪܓ *accusatio* .

ܙܝܙܢ	ܙܝܙܢ	ܙܝܙܢܐ	*zizanium.*
ܙܝܙܢܝܢ	ܙܝܙܢܝ	ܙܝܙܢܐ	
ܢܨܪܝ	ܢܨܪܝ	ܢܨܪܝܐ	*Nazarenus.*
ܢܨܪܝܝܢ ܐܘ ܢܨܪܝܐ	ܢܨܪܝܝ	ܢܨܪܝܐ	

Sic ܐܪܡܝ *Syrus* , ܐܪܥܢܝ *terrestris* , ܝܚܝܕܝ *unigena* .

ܕܘܒܪ	ܕܘܒܪ	ܕܘܒܪܐ	*ductus.*
ܕܘܒܪܝܢ	ܕܘܒܪܝ	ܕܘܒܪܐ	

Sic ܦܘܠܓ *divisio* , ܒܘܝܐ emph. ܒܘܝܐܐ *consolatio* ; et cum nun formativo ܐܘܠܨܢ *adflictio* , ܦܘܪܥܢ *retributio* , ܩܘܪܒܢ *oblatio* , ܫܘܠܛܢ *dominium* ; it. ܝܗܘܕܝ *Iudaeus* ; et quadrilittera ,

ܬܥܓܘܠܠ *volutatio*, ܬܫܒܘܚ, *gloriatio*, ܬܫܘܕܥ *notificatio*, ܬܫܘܕܝ *promissio*.

ܛܘܪܐ ܛܘܪ ܛܘܪ *mons.*
ܛܘܪܐ ܛܘܪܝ ܛܘܪܝܢ

Sic ܛܘܒ *beatitudo*, ܢܘܢ *piscis*; it. ܚܘܒ emph. ܚܘܒܐ *amor*, ab ܐܚܒ pro ܐܚܒ *amavit*. Aliter vero sequens.

ܝܘܡܐ ܝܘܡ ܝܘܡ *dies.*
ܝܘܡܬܐ ܝܘܡܬ ܝܘܡܝܢ

Sic ܣܘܦ *finis*: et sic masculina ܙܘܥܐ *motus*, ܚܘܒܐ *debitum*; ܝܘܢܐ *columba*, ܡܪܘܡܐ *locus excelsus*, concipe ab absolutis ܚܘܒ, ܝܘܢ, ܡܪܘܡ, ܙܘܥ,

ܙܥܘܪܐ ܙܥܘܪ ܙܥܘܪ *parvus.*
ܙܥܘܪܐ ܙܥܘܪܝ ܙܥܘܪܝܢ

Sic ܡܓܘܫ *magus*, ܫܝܘܠ *infernus*, ܬܚܘܡ *terminus*. At

ܒܘܪܟܐ ܒܪܘܟ ܒܪܘܟ *genu.*
ܒܘܪܟܐ ܒܘܪܟܝ ܒܘܪܟܝܢ

Nempe transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11, 3. Sic ܟܬܘܡ *cor-*

pus, ܥܘܬܪ *divitiae*, ܩܘܕܫ *sanctitas*, ܫܘܚܢ *ulcus*, et sic emph. ܐܘܪܚܐ *via*, ܐܘܪܟܐ *longitudo*, ܐܘܟܠܐ *cibus*, ܐܘܟܡܐ *nigredo*, concipe ab absolutis ܐܘܪܚ, ܐܘܪܟ, ܐܘܟܠ, ܐܘܟܡ, observato canone τȣ̃ olaph lib. I. cap. II, §. 9, b.

ܝܘܪܩ	ܝܘܪܩ	ܝܘܪܩܐ	*olus.*
ܝܘܪܩܝܢ	ܝܘܪܩܝ	ܝܘܪܩܐ	

Sic ܙܘܪܥ *semen*, ܩܘܪܝ *pagus*: it. ܟܘܪܟ *fascia*, ܦܘܪܬܐ *frustum*.

ܚܫܘܟ	ܚܫܘܟ	ܚܫܘܟܐ	*tenebrae.*
ܚܫܘܟܝܢ	ܚܫܘܟܝ	ܚܫܘܟܐ	

Sic ܢܣܝܘܢ *tentatio*, ܣܕܘܢ *sindon*.

ܚܛܘܦ	ܚܛܘܦ	ܚܛܘܦܐ	*raptor.*
ܚܛܘܦܝܢ	ܚܛܘܦܝ	ܚܛܘܦܐ	

Sic ܝܕܘܥ *familiaris*, qs. *cognitor*, ܥܒܘܕ *opifex*, ܥܘܠ *iniquus*; ܥܡܘܪ *habitator*, ܦܬܘܪ *mensa*, qs. *expositor* ciborum, ܫܡܘܥ *auditor*: item ܦܬܩܝ *libellus*, ܥܘܬܪ *divitiae*.

XII. Paradigmata regularia nominum feminorum.

	Emphatica.	Constructa.	Absoluta.	
Sing.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܐ	*gravida.*
Plur.	ܒܛ̈ܢܬܐ	ܒܛ̈ܢܬ	ܒܛ̈ܢܢ	

In huius, ut et sequentis formae ܩܛܝܠܐ statu emphatico singulari, vocalis a prima ad mediam radicalem transponitur, sec. lib. I. cap. II. §. 9, 11. Sic a ܚܒܪܐ *socia*, ܚܫܚܐ *usus*, ܛܢܦܐ *impura*, ܛܡܐܬܐ pro ܛܡܐܬܐ idem, ܣܒܪܐ *annuntiatio*, ܥܩܪܐ *sterilis*, ܬܒܥܐ *vindicta*; fiunt emphatica ܚܒܪܬܐ Luc. 6, 10. ܚܫܚܬܐ Rom. 1, 26. 27. ܛܢܦܬܐ Matth. 12, 43. ܛܡܐܬܐ Apoc. 18, 2. Lev. 5, 2. ܣܒܪܬܐ Matth. 5, 23. Marc. 1, 15. ܥܩܪܬܐ Luc. 1, 7. 36. ܬܒܥܬܐ Luc. 21, 22. Et sic a ܚܕܬܐ *nova* fit emph. ܚܕܬܐ, chald. חדתא contracte pro ܚܕܬܬܐ plur. ܚܕ̈ܬܬܐ *novae*. Attamen a ܛܢܦܐ *impura*, frequentius reperitur ܛܢܦܬܐ, servato vocalium ordine, Marc. 1, 26. cap. 3, 30. cet. quin et ܚܪܫܬܐ pro ܚܪܫܬܐ *muta*, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1. Sed ab inusitato ܝܕܥ fit ܝܕܥܬܐ *cognitio*, sec. regulam τῶ jud lib. I. cap. II. §. 9, 2.

ܐܪܡܠܐ ܐܪܡܠܬ ܐܪܡܠܬܐ *vidua.*

ܐܪܡܠܢ ܐܪܡܠܬ ܐܪܡܠܬܐ

Sic ܡܘܗܒܬܐ *donum*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, ܡܛܪܐ pro ܡܛܪܬܐ *custodia*: it. ܡܝܩܪܐ *honorata*, ܡܗܝܡܢܬܐ, *fidelis*, ܡܨܒܬܐ *ornata*, (unde Apoc. 21, 3. emph. ܡܨܒܬܬܐ) ܡܩܒܠܬܐ *accepta*. At ܡܦܘܠܬܐ *ruina* facit emph. ܡܦܘܠܬܐ Luc. 2, 34.

ܚܝܘܐ ܚܝܘܬ ܚܝܘܬܐ *bestia.*

ܚܝܘܢ ܚܝܘܬ ܚܝܘܬܐ

Sic ܚܕܘܐ *gaudium*, emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܝܘܬܐ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1.

ܛܠܝܐ ܛܠܝܬ ܛܠܝܬܐ *puella.*

ܛܠܝܢ ܛܠܝܬ ܛܠܝܬܐ

Sic ܓܒܝܐ *electa*, ܒܢܝܐ *aedificata*, ܕܟܝܐ *pura*; nec non participium ethpeel, ut ܡܬܒܢܝܐ *aedificata*. Item participia activa pael et aphel, ut ܡܫܕܝܐ *reiiciens* fem. emph. ܡܫܕܝܬܐ, ܡܟܣܝܐ *tegens* fem. ܡܟܣܝܬܐ: at passiva in statu emph. singulari loco chvozo habent pthocho; ut ܡܫܕܝܐ *reiecta*; emph. ܡܫܕܝܬܐ, ܡܡܠܝܐ *impleta*, emph. ܡܡܠܝܬܐ. Vide lib. I. cap. II. §. 9, 1.

ܛܠܝܐ ܛܠܝܬ ܛܠܝܬܐ *praetextus.*

ܛܠܝܢ ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬܐ

Scribitur et ܛܠܝܬܐ in singulari absoluto Matth. 19,3. Sic a ܚܛܐ *triticum* fit emph. ܚܛܬܐ Marc.4,28.

ܙܕܩܐ ܙܕܩܬ ܙܕܩܬܐ *eleemosyna.*

ܙܕܩܢ ܙܕܩܬ ܙܕܩܬܐ

Sic a ܕܒܚܐ *sacrificium* fit emph. ܕܒܚܬܐ Phil. 2, 17. ܕܒܚܬܐ Rom. 12, 1. a ܕܚܠܐ *terror*, ܕܚܠܬܐ Rom. 1, 27. et ܕܚܠܬܐ Deut. 22, 21. a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ 1. Cor. 2, 3. a ܢܩܒܐ *femina*, ܢܩܒܬܐ Gen. 1, 27. et ܢܩܒܬܐ Matt. 19, 4. at ܥܓܠܐ *vitula*, ܥܓܠܬܐ Hebr. 9, 12. ab ܥܙܩܐ *annulus*, ܥܙܩܬܐ 1. Reg. 21, 8. At ܦܠܐ *parabola*, emph. ܦܠܐܬܐ Matth. 24. 32. plur. ܦܠܐܬܐ Gal. 4, 14. observat canonem olaph lib. I. cap. I. §. 7. 1. Sic et emphatica ܦܪܕܬܐ *granum*, ܫܒܫܬܐ *palmes*, nec non contracta ܓܦܬܐ *vitis*, ܠܒܢܬܐ *later*, concipe ab absolutis ܦܪܕܐ, ܠܒܢܐ, ܓܦܐ.

ܐܓܪܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ *epistola.*

ܐܓܪܢ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ

Habet med. rad. gravem seu geminatam, ex

hebr. אגרת. Sic ܥܪܩܐ *corrigia*, emph. ܥܪܩܬܐ Marc. 1, 16.

ܬܫܒܘܚܬܐ ܬܫܒܘܚܬ ܬܫܒܘܚܐ *laudatio.*

ܬܫܒܚܬܐ ܬܫܒܚܬ ܬܫܒܚܢ

Sic ܬܕܡܘܪܐ *miraculum*, emph. ܬܕܡܘܪܬܐ.

ܫܫܠܬܐ ܫܫܠܬ ܫܫܠܐ *catena.*

ܫܫܠܬܐ ܫܫܠܬ ܫܫܠܢ

ܒܝܫܬܐ ܒܝܫܬ ܒܝܫܐ *malum.*

ܒܝܫܬܐ ܒܝܫܬ ܒܝܫܢ

Sic ܒܝܥܐ *ovum*, ܬܪܝܨܐ *rectum*, ܬܐܪܬܐ *conscientia.*

ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܐ *urbs.*

ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܢ

Sic a ܫܘܥܝܐ emph. ܫܘܥܝܬܐ: at a ܐܚܪܢܐ *alia*, ܐܚܪܢܝܬܐ; et a ܬܐܢܐ *ficus*, ܬܐܢܬܐ vel ܬܐܬܐ.

ܡܢܬܐ ܡܢܬ ܡܢܐ *portio.*

ܡܢܘܬܐ ܡܢܘܬ ܡܢܘܢ

Sic ܟܢܬܐ *collega*, plur. ܟܢܘܬܐ Matt. 18, 29. ܒܗܬܐ *pollex*, plur. ܒܗܘܬܐ Lev. 8, 23. 24. ܥܠܬܐ *holocaustum*, plur. ܥܠܘܬܐ Num. 23, 3. et ܒܬܐ pro

ܟܐܪܐ, emph. ܟܐܪܬܐ *increpatio* 2. Cor. 2, 6. At ܕܪܫܐ *disputatio*, plur. ܕܪ̈ܫܬܐ Tit. 3, 9.

ܥܩܐ	ܥܩܬ	ܥܩܬܐ	*angustia.*
ܥܩܝ	ܥܩܬ	ܥܩܬܐ	

Sic ܫܥܐ *hora*.

ܡܪܟܒܐ	ܡܪܟܒܬ	ܡܪܟܒܬܐ	*currus.*
ܡܪ̈ܟܒܝ	ܡܪ̈ܟܒܬ	ܡܪ̈ܟܒܬܐ	

Sic ܐܟܘܠܐ *comedens*. At ܦܪܚܐ *avis*, emph. ܦܪܚܬܐ.

ܘܠܝܐ	ܘܠܝܬ	ܘܠܝܬܐ	*conveniens.*
ܘܠܝܢ	ܘܠܝ̈ܬ	ܘܠܝ̈ܬܐ	

Sic ܙܢܝܐ *scortum*, ܙܢܝܬܐ, plur. ܙܢ̈ܝܬܐ Apoc. 17, 1. 5. ܨܕܝܬܐ *desolata*, Gal. 4, 27. a ܨܕܝܐ; et ܝܐܝܬܐ *decens* Prov. 13, 19. plur. ܝܐ̈ܝܢ a ܝܐܝܐ.

ܕܘܣܝܐ	ܕܘܣܝܬ	ܕܘܣܝܬܐ	*convicium.*
ܕܘܣܝܢ	ܕܘܣܝ̈ܬ	ܕܘܣܝ̈ܬܐ	
ܒܬܘܠܐ	ܒܬܘܠܬ	ܒܬܘܠܬܐ	*virgo.*
ܒܬܘܠܢ	ܒܬܘ̈ܠܬ	ܒܬܘ̈ܠܬܐ	

Sic ܓܙܘܪܐ *circumcisio*; ܠܒܘܢܐ emph. ܠܒܘܢܬܐ *thus*.

ܡܘܡܐ ܡܘܡܬ ܡܘܡܬܐ *macula.*

ܡܘܡܝܢ ܡܘܡܬ ܡܘܡܬܐ

Sic ܬܘܩܠܬܐ *offendiculum*, ܢܘܫܩܬܐ *osculum*.

Apocopen τῦ ܬ adformativi in statu absoluto singulari passa sunt nomina, quae terminantur in ܘ vel ܝ, eademque ܘ et ܝ ante terminationem pluralem movent: ut

ܒܪܝ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura.*

ܒܪܝܢ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ

Sic ܡܠܝ *plenitudo*, ܫܒܝ *captivitas*.

ܬܘܕܝ ܬܘܕܝܬ ܬܘܕܝܬܐ *gratiarum*

ܬܘܕܝܢ ܬܘܕܝܬ ܬܘܕܝܬܐ *actio.*

Sic ܫܘܬܐܣܝ *fundatio*, ܡܪܥܝ *grex*.

ܪܘܚ ܪܘܚܬ ܪܘܚܬܐ *lucrum.*

ܪܘܚܝܢ ܪܘܚܬ ܪܘܚܬܐ

Solum fuerit ܪܫܝܬ *principium*, quod ܬ suum servat in absoluto Ioh. 1, 1. 2. Thes. 2, 13. ܟܘܬܝܢܬܐ *tunicae* Lev. 8, 13. concipe a ܟܘܬܝܢ pro ܟܘܬܝܢܝ Matth. 5, 40.

ܩܪܝ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬܐ *trabs.*

ܩܪܝܢ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬܐ

Sic ܩܪܢ *angulus*, ܚܘܩܢ *iunctura*, ܚܫܡܝܢ *coena*, ܡܪܓܢܝܢ *margarita*, ܛܠܠܢ *umbra*.

ܡܥܡܘܕܝ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ *baptismus*.
ܡܥܡܘܕܝܢ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ

ܡܚܘ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ *plaga*.
ܡܚܘܢ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ

Vide Apoc. 21, 9. at

ܨܒܘ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ *res*.
ܨܒܘܢ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ

Sic ܕܡܘ *similitudo*. Sed

ܨܠܘ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ *precatio*.
ܨܠܘܢ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ

ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum*.
ܡܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܡܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ

Sic ܣܟܠܘ *delictum*, ܗܢܝܘ *utilitas*.

ܪܒܘ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ *myrias*.
ܪܒܘܢ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ
ܦܐܝܘ ܦܐܝܘܬ ܦܐܝܘܬܐ *rectitudo*.
ܦܐܝܘܢ ܦܐܝܘܬ ܦܐܝܘܬܐ

Sic ܚܐܪܘܬܐ *libertas*. At ܢܒܝܘܬܐ *prophetia*, plur. ܢܒܝܘܬ̈ܐ.

ܦܠܓܘ ܦܠܓܘܬ ܦܠܓܘܬܐ *dissentio*.
ܦܠܓܘܢ ܦܠܓܘܬ̈ ܦܠܓܘܬ̈ܐ

Vide 1. Cor. 1, 10. Sic ܦܠܚܘ *militia* cap. 9, 7. Apoc. 19, 14. At ܣܗܕܘ *testimonium*, plur. emph. ܣܗܕܘܬ̈ܐ Marc. 14, 56. Deut. 4, 45.

ܒܥܘ ܒܥܘܬ ܒܥܘܬܐ *petitio*.
ܒܥܘܢ ܒܥܘܬ̈ ܒܥܘܬ̈ܐ

Vide Deut. 3, 24. Rom. 10, 1. Eph. 6. 18. 1. Tim. 5, 5. Sic ܙܟܘ *victoria*, ܚܢܘ *taberna*. At

ܡܪܘ ܡܪܘܬ ܡܪܘܬܐ *dominium*.
ܡܪܘܢ ܡܪܘܬ̈ ܡܪܘܬ̈ܐ

Vide Col. 1, 16. 2. Petr. 2, 10.

XIII. Specialia in flexione sunt, quae vel masculina, in plurali terminationem femininam, vel feminina, in plurali masculinam habent, de quibus supra §. 9. 5, 6. 7. vel masculina in plurali emphatico chaldaizant, ibid. 2. vel ante terminationem pluralem adsumunt sive he, ut ܐܡܗܬܐ *matres*, ab ܐܡܐ, sive wau, ut ܢܗܪܘܬ̈ܐ *fluvii*, a ܢܗܪܐ; sive jud, ut ܕܘܟܝܬ̈ܐ *loca*, a ܕܘܟܐ, vel

vocales sive mutant, ut ܛܠܝ̈ܐ *pueri*, a ܛܠܝܐ; sive novas inserunt, ut ܒܥܘ̈ܬܐ *precationes*, a ܒܥܘܬܐ.

In primis adiicimus haec sequentia:

Masculina.

Sing.	ܐܒܐ	ܐܒ	ܐܒ	*pater.*
Plur.	ܐܒܗ̈ܐ	ܐܒܗܝܢ	ܐܒܗ̈ܝ	
Plur.	ܐܒܗ̈ܬܐ	ܐܒܗܢ	ܐܒܗ̈ܬ	
Sing.	ܒܪܐ	ܒܪ	ܒܪ	*filius.*
Plur.	ܒܢܝ̈ܐ	ܒܢܝܢ	ܒܢܝ̈	
Sing.	ܒܝܬܐ	ܒܝܬ	ܒܝܬ	*domus.*
Plur.	ܒ̈ܬܐ	ܒܬܝܢ	ܒ̈ܬܝ	
Sing.	ܫܡܐ	ܫܡ	ܫܡ	*nomen.*
Plur.	ܫܡܗ̈ܐ	ܫܡܗܝܢ	ܫܡܗ̈ܝ	
Plur.	ܫܡܗ̈ܬܐ	ܫܡܗܢ	ܫܡܗ̈ܬ	
Sing.	ܐܬܪܐ	ܐܬܪ	ܐܬܪ	*locus.*
Plur.	ܐܬܪ̈ܘܬܐ	ܐܬܪܘܢ	ܐܬܪ̈ܘܬ	

Feminina.

Sing.	ܐܡܐ	ܐܡ	ܐܡ	*mater.*
Plur.	ܐܡܗ̈ܬܐ	ܐܡܗܢ	ܐܡܗ̈ܬ	
Sing.	ܒܪܬܐ	ܒܪܐ	—	*filia.*
Plur.	ܒ̈ܢܬܐ	ܒܢܢ	ܒ̈ܢܬ	

Absolutum ܒܪܐ *filia* obsolevit.

Sing.	ܚܬܐ	—	—	*soror.*
Plur.	ܐܚܘܬܐ	ܐܚܘܬ	ܐܚܘܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*ancilla.*
Plur.	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܬ	ܐܡܗܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*cubitus.*
Plur.	ܐܡܐ	ܐܡܝ	ܐܡܝܢ	
Sing.	ܐܘܡܬܐ	ܐܘܡܬ	ܐܘܡܐ	*gens.*
Plur.	ܐܡܘܬܐ	ܐܡܘܬ	ܐܡܘܢ	
Sing.	ܫܢܬܐ	ܫܢܬ	ܫܢܐ	*annus.*
Plur.	ܫܢܐ	ܫܢܝ	ܫܢܝܢ	
Sing.	ܣܦܬܐ	—	—	*labium.*
Plur.	ܣܦܘܬܐ	ܣܦܘܬ	ܣܦܘܢ	
Sing.	ܕܘܟܬܐ	ܕܘܟܬ	ܕܘܟܐ	*locus.*
Plur.	ܕܘܟܝܬܐ	ܕܘܟܝܬ	ܕܘܟܝܢ	

Nota. Placet hic aliqua observare de nomine denominativo, et diminutivo.

1. Nominum denominativorum appellatione quae Syriacae appellantur ܡܒܝܬܢܐ *domesticantes*, non solum complectimur primitivis originem debentia, sed ea quoque, quae a derivatis proficiscuntur. Quorum cum variae reperiantur classes, tres praecipuae formae adjectivorum denomi-

nativorum singularibus nominibus insigniuntur ܢܐ, ܢܝܐ, et ܝܐ, ad radicem in fine adiicientes. Sed tertia forma ܝܐ patronymicis, et gentilitiis nominis fere speciatim assignatur. Exempla 1. formae haec sunt, ܪܘܚܢܐ *spiritualis*, a ܪܘܚܐ *spiritus*, ܦܓܪܢܐ *corporeus*, a ܦܓܪܐ *corpus*; ܢܘܪܢܐ *ignitus*, a ܢܘܪܐ *ignis*, cet. 2. formae ܢܝܐ ut ܫܡܝܢܝܐ *coelestis*, a ܫܡܝܐ *coelum*, ܐܪܥܢܝܐ *terrenus*, a ܐܪܥܐ *terra*, cet. 3. formae ܝܐ ut ܕܪܡܣܘܩܝܐ *damascenus*, a ܕܪܡܣܘܩ *damascus*, ܐܘܪܫܠܡܝܐ *hierosolymitanus*, a ܐܘܪܫܠܡ *hierosolyma*; ܐܝܣܪܝܠܝܐ *israelita*, a ܐܝܣܪܝܠ *israel* cet.

2. Ex nominibus quae ab aliis ducta sunt nominibus, maxime sunt notatu digna diminutiva. Diminutionem deinde nominum masculinorum duplici modo aut terminatione ܘܢ aut ܘܣ adhibita fieri solet. Feminina vero nomina terminationem ܘܢܝܬܐ habent. Exempla sunt ܟܬܒܘܢܐ βιβλαρίδιον, a ܟܬܒܐ *liber*; ܒܪܘܢܐ *filiolus*, a ܒܪܐ *filius*; ܐܚܘܢܐ *fraterculus*, a ܐܚܐ *frater*, ܓܒܪܘܢܐ *vir parvulus*, a ܓܒܪܐ *vir*; et fem. ܐܢܬܬܘܢܝܬܐ *muliercula*, a ܐܢܬܬܐ *mulier*, ܡܠܟܬܘܢܝܬܐ *reginula*,

a ܡܰܠܟܬܳܐ *regina* cet. Neque in simplicibus solum sed etiam in compositis obvia sunt, ut ܓܰܒܪܽܘܢܳܐ *homuncio*, ܡܰܠܚܫܳܢܽܘܢܳܐ *susurrator parvus*; ܠܰܘܝܽܘܢܳܐ *parva sententia negativa*. Terminationem ܘܣ habent e.c. ܓܰܒܪܽܘܣܳܐ *vir parvus*; ܛܠܳܝܽܘܣܳܐ *puellus*; ܟܰܠܒܽܘܣܳܐ *catellus* cet. Potest et signum diminutionis, plerumque iocando, geminari, ut ܐܰܚܽܘܣܽܘܢܳܐ aut ܐܰܚܽܘܢܽܘܢܳܐ *fraterculus parvus*; ܓܰܒܪܽܘܣܽܘܢܳܐ aut ܓܰܒܪܽܘܢܽܘܢܳܐ *vir parvulus*, et fem. ܐܰܢ̈ܬܬܽܘܢܬܽܘܢܺܝܬܳܐ *muliercula parvula*; ܡܰܠܟܬܽܘܢܬܽܘܢܝܬܳܐ *reginula parvula* cet. Diminutio quoque fit geminando litteras radicales, ut a ܟܢܳܫܳܐ, ܟܢܰܫܢܳܫܳܐ *collectiuncula*; a ܙܓܳܐ, ܙܓܰܙܓܳܐ *titinnabulum*. Sed hic modus est rarior.

XIV. Nomina numeralia sunt vel cardinalia vel ordinalia.

Ordinalia.		Cardinalia.		
Fem.	Com.	Fem.	Com	
ܩܰܕܡܳܝܬܳܐ	ܩܰܕܡܳܝܳܐ	ܚܕܳܐ	ܚܰܕ	1.
ܬܪܰܝܳܢܝܬܳܐ	ܬܪܰܝܳܢܳܐ	ܬܰܪ̈ܬܶܝܢ	ܬܪ̈ܶܝܢ	2.

3.	ܠܒܢܐ	ܠܒܢ	ܠܒܢܝܐ	ܠܒܢܝܬܐ
4.	ܐܘܪܚܐ	ܐܘܪܚ	ܘܪܚܝܐ	ܘܪܚܝܬܐ
5.	ܣܡܡܐ	ܣܡܡ	ܣܡܡܝܐ	ܣܡܡܝܬܐ
6.	ܡܬܐ	ܡܬ	ܡܬܝܐ	ܡܬܝܬܐ

Post praefixa ܒܘܠ pro ܡܬܐ dicitur ܐܡܬܐ Luc. 1, 26.

7.	ܥܒܕܐ	ܥܒܕ	ܥܒܕܝܐ	ܥܒܕܝܬܐ
8.	ܐܡܝܢܐ	ܐܡܝܢ	ܐܡܝܢܝܐ	ܐܡܝܢܝܬܐ
9.	ܐܡܒܐ	ܐܡܒ	ܐܡܒܝܐ	ܐܡܒܝܬܐ
10.	ܒܪܢܫܐ	ܒܪܢܫ	ܒܪܢܫܝܐ	ܒܪܢܫܝܬܐ
11.	ܚܘܒܪܢܫ	ܚܘܒܪܢܫܐ	ܚܘܒܪܢܫܝܐ	ܚܘܒܪܢܫܝܬܐ
12.	ܐܘܒܪܢܫ	ܐܘܠܒܪܢܫܐ	ܐܘܒܪܢܫܝܐ	ܐܘܠܒܪܢܫܝܬܐ

13. ܠܒܢܒܪܢܫ ܠܒܢܒܪܢܫܐ cet. cet.

14. ܐܘܪܚܒܪܢܫ ܐܘܪܚܒܪܢܫܐ

15. ܣܡܡܒܪܢܫ ܣܡܡܒܪܢܫܐ

vel ܣܡܡܬܒܪܢܫ Ioh. 11, 18.

16. ܡܬܒܪܢܫ ܡܬܒܪܢܫܐ

ܡܬܒܪܢܫ

17. ܥܒܕܒܪܢܫ ܥܒܕܒܪܢܫܐ

18. ܐܡܝܢܒܪܢܫ ܐܡܝܢܒܪܢܫܐ

ܐܡܝܢܬܒܪܢܫ

19. ܬܫܥܣܪ ܬܫܥܣܪܐ

Porro communis generis sunt cardinalia haecce: ܥܣܪܝܢ *viginti*, ܬܠܬܝܢ *triginta*, ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta*, ܚܡܫܝܢ *quinquaginta*, ܫܬܝܢ *sexaginta*; ܫܒܥܝܢ *septuaginta*, ܬܡܢܝܢ *octoginta*, ܬܫܥܝܢ *nonaginta*. At quibus formantur ordinalia, addita terminatione masc. ܝܐ, fem. ܝܬܐ, ut ܥܣܪܝܢܝܐ *vigesimus*, ܥܣܪܝܢܝܬܐ *vigesima*, cet. Reliqua sunt: ܡܐܐ *centum*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, ܬܠܬܡܐܐ *trecenti*, ܫܒܥܡܐܐ *septingenti*, ܬܡܢܡܐܐ *octingenti*, ܬܫܥܡܐܐ *nongenti*; ܐܠܦ *mille* (pro ܐܠܦ vel ܐܠܦ, unde emph. ܐܠܦܐ, et plur. ܐܠܦܐ, ܐܠܦܝܢ) et ܪܒܘ *myrias*.

CAPUT III.

De paradigmatibus particularium.

I. Quid sub particularum nomine comprehendatur, diximus supra cap. I. §. 1. Sunt autem, si figuram spectes, vel simplices, ut ܗܐ *ecce*, ܥܠ *super*; vel *compositae*, ut ܐܝܟܐ *ubi*, ܐܝܟܢܐ *quomodo*, ܐܝܢܐ vel ܐܝܢܘ *quis*, ܐܝܕܐ *quae*, ܐܡܬܝ

unde , ܕܠܐ *sine* , ܗܕܐ *haec* , ܗܘܝܘ *ille ipse* , ܗܝܕܝܢ *tunc* , ܗܟܘܬ *similiter* , ܗܟܝܠ *igitur* , ܗܟܢܐ *ita* , ܗܠܝܢ *hi* , ܗܪܟܐ *hic* , ܗܫܐ *iam* , ܡܛܘܠ *quapropter* , ܡܕܡ *aliquid* , chald. מִידִי , מְדַם vel מְעַם *idem* , ܡܟܐ *hinc* , ܡܟܝܠ *a nunc* , ܡܚܕܐ *statim* , ܡܡܬܘܡ *unquam* .

II. Si speciem consideres , adverbia , quae inter particulas locum tenent , aliquam multa a nominibus vel participiis deducuntur , adiecta terminatione ܐ̈ , ܐܳ , maximeque ܐܝܬ : ut ܐܚܪܢܐܝܬ *postremo* a ܐܚܪܝܐ *postremus* , ܩܕܡܐܝܬ *primum* a ܩܕܡܝ *primus* ; ܬܢܝܢܘܬ *iterum* a ܬܢܝܢ *secundus* ; ܒܛܝܠܐܝܬ *sedulo* a ܒܛܝܠ *solicitus* , ܒܝܫܐܝܬ *male* a ܒܝܫ *malus* , ܒܨܝܪܐܝܬ *parum* a ܒܨܝܪ *parvus* , ܓܠܝܐܝܬ *manifeste* a ܓܠܐ *manifestus* , ܕܟܝܐܝܬ *pure* a ܕܟܐ *purus* , ܡܛܫܝܐܝܬ *clam* a ܡܛܫܝ *occultatus* , ܡܣܪܗܒܐܝܬ *festinanter* a ܡܣܪܗܒ *festinans* , cet.

§. III. Sunt autem particulae vel separatae , quales omnes hactenus adlatae , vel inseparabiles : et hae vel praefixae , ab initio , vel suffixae , in fine vocum .

IV. Particulae vel litterae praefixae Syris sunt tantuam quatuor , technica voce ܒܕܘܠ compre-

hensae. Quarum notanda est tum significatio, tum praefigendi ratio.

V. Quod ad significationem, ܒ et ܘ cum Hebreorum praefixis et copulativo ב et ו (nam conversivum, sive praeteriti, sive futuri, non habent Syri) plane conveniunt; ܕ vero τῷ ש respondet, notans vel pronomen *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, vel genitivum casum, cet. ܠ non dativi solum, sed etiam accusativi nota est. Reliquorum praefixorum, quae Hebraeis sunt, defectum Syri alia ratione supplent. Nam loco he demonstrativi et vocativi nomen ipsum ponunt in statu emphatico; ut ܡܠܟܐ הַמֶּלֶךְ *rex* definite, vel *o rex!* vocative: interrogativum he, ut et mim et caph, per separatas particulas ܕܠܡܐ vel ܡܢ *numquid?* ܡܢ *a*, *ex*, *prae*, et ܐܝܟ *secundum*, exprimunt.

VI. Ceterum praefigendi ratio apud Syros in praefixis uniformis est: nempe

1. Regulariter sine vocali, ut ܒܫܡ *in nomine*, ܕܡܠܟܐ *regis*, ܘܗܘ et *ille*, ܠܝܘܡܐ *diei*.

2. Ante litteras vocali destitutas, ordinarie per pthocho, ut ܒܫܡܝܐ *in caelo*, ܕܬܪܝܢ *duorum* vel *secundus*, ܘܫܒܩ et *reliquit*, ܠܛܠܝܐ *pueris*; quod

3. Fit etiam, quum media radicis olaph,

remissa vocali sua ad primam, quiescit, ut ܒܡܐܐ pro ܒܡܐܐ *in centum* Marc. 4, 20. ܕܡܐܐ pro ܕܡܐܐ *quod centum* vers. 8, ܘܟܐܐ pro ܘܟܐܐ *et increpavit* Luc. 23, 40. ܠܡܐܐ pro ܠܡܐܐ τοῖς *centum*; aut quum media he occultatur, ut 2. Tim. 1, 17. ܠܪܗܘܡܝ *Romam*.

4. Ante litteras olaph et ee, quum hanc sequitur he, quacumque vocali instructas, et ante jud chvozatum, istas litteras, adsumta illarum vocali, faciunt quiescere, ut ܒܐܪܥܐ pro ܒܐܪܥܐ *in terra*, ܕܐܪܥܐ *terrae*, ܘܐܪܥܐ *et terra*; ܒܐܠܦܐ pro ܒܐܠܦܐ *in navi*, ܕܐܠܦܐ *quod navis*, ܘܐܠܦܐ *et navis*, ܠܐܠܦܐ *navi*; ܒܐܝܕܐ *in manu*, ܕܐܝܕܐ, ܘܐܝܕܐ, ܠܐܝܕܐ; ܒܐܟܕܢܐ *in vipera* ܠܐܟܕܢܐ; ܕܐܟܕܢܐ ܘܐܟܕܢܐ, ܒܐܘܪܚܐ *in via*, ܕܐܘܪܚܐ, ܘܐܘܪܚܐ, ܠܐܘܪܚܐ, ܕܚܫܚ pro ܕܚܫܚ *quod prodest* 2. Tim. 2, 21. ܘܥܗܕ pro ܘܥܗܕ *et recordatus est*; ܒܝܠܝܕܐ pro ܒܝܠܝܕܐ *in nato*, ܘܝܠܝܕܐ, ܠܝܠܝܕܐ, ܕܝܠܝܕܐ.

5. Ante ܫܬܐ *sex* et ܫܬܝܢ *sexaginta*, specialiter per rvozo, ut ܒܫܬܝܢ *in sexaginta* Marc. 4, 29. ܕܫܬܝܢ *qui sexaginta* ver. 8. Matth. 13, 8. 23. ܘܫܬܝܢ *et sexaginta* Apoc. 11, 3. cap. 12, 6.

cap. 13. 18. ܘܫܬܐ *et sex* Iac. 5, 17. ܠܫܬܐ τοῖς ἓξ Ex. 31, 17. probabiliter, quod numeralia ista pronunciato fuerint velut scripta cum ܐ prosthetico ܐܫܬܐ et ܐܫܬܝܢ, coll. lib. I. cap. I. §. 5, 2. unde et ܕܐܫܬܐ scribitur Luc. 1, 26. 36.

6. In ܠܘܩܒܠ *contra* pro ܠܘܩܒܠ, et ܠܘܩܕܡ *ante* pro ܠܘܩܕܡ, wau cum vocali sua transponitur 2. Tim. 3, 8. At si pthocho pereat, praefixio est regularis, ut ܠܘܩܒܠܐ 2. Thess. 2, 4. ܠܘܩܕܡܝܢ Act. 26, 20.

VII. Suffixae particulae sunt pronomina, sive personalia sive possessiva, quae cum ex pronominibus separatis personalibus orta sint, igitur antequam illa explicentur, haec una cum reliquis pronominibus praemittenda ducimus. Sunt autem pronomina.

PERSONALIA.

Pluralia.			Singularia,		
Fem.	Com.	Masc.	Fem.	Com.	Masc.
	ܚܢܢ *nos.*			ܐܢܐ *ego*	
ܐܢܬܝܢ *vos.*		ܐܢܬܘܢ *vos.*	ܐܢܬܝ *tu.*		ܐܢܬ *tu.*
ܗܢܝܢ *illae.*		ܗܢܘܢ *illi.*	ܗܝ *illa.*		ܗܘ *ille.*

Pro ܗܘ et ܗܝ dicitur quoque ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*: et pro ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ, *illi*, *illae*, dicitur

ܐܢܘܢ, ܐܢܝܢ, exprimendo accus. casui post verba transitiva, ut ܐܟܠܐ ܐܢܘܢ *voravit eos* Apoc. 20, 9. ܡܠܘ ܐܢܝܢ *impleverunt eas* Luc. 5, 7. reddendo verbo substantivo *sumus*, *estis*, *sunt*, ut ܐܢܬܘܢ ܐܢܬܘܢ *vos estis* Matth. 5, 13. 14. ܕܒܒܝܬܐ ܐܢܘܢ *qui domi sunt* vers. 15. ܬܠܬ ܫܥܝܢ ܐܢܝܢ *tres sun horae* Act. 2, 15. Hinc differunt ܫܕܪܘ ܗܢܘܢ *m serunt ipsi* Ioh. 7, 32. et ܫܕܪܘ ܐܢܘܢ *miserunt ills*: prius subiective, posterius obiective capitur

DEMONSRATIVA.

ܗܢܝܢ *hae.* — ܗܢܘܢ, ܗܠܝܢ *hi.* — ܗܕܐ, ܗܕ *haec.* — ܗܢܐ *hic.*

ܗܠܝܢ *hi* vel *hae.*

Pro ܗܕܐ est ܗܕ, si sequatur ܗܘ, cum quo coalescit, ut ܗܕ ܗܘ *haec est* Luc. 22, 53. Ioh. 2, 11. 1. Ioh. 5, 4. Apoc. 20, 5.

RELATIVUM.

Separatum non extat, exprimitur vero per praefixum ܕ §. 5.

INTERROGATIVA.

1. De persona, in utroque genere et numero, ܡܢ *quis? quae? quinam, quaenam?* Matth.

11, 16. ܠܡܢ *cuinam?* ܡܢ ܗܝ ܐܡܝ ܘܡܢ ܐܢܘܢ ܐܚܝ *quaenam est mater mea? et quinam sunt fratres mei?* Marc. 3, 33. Frequentius tamen loco ܡܢ, dicitur ܡܢܘ pro ܡܢ ܗܘ Matth. 3, 7. etiam de pluribus, ut ܡܢܘ ܐܠܝܢ *quinam sunt?* Apoc. 7, 13. Reperitur et ܐܝܢܐ *quis?* et ܐܝܕܐ *quae?* Matth. 22. 28. Relative capitur ܐܝܢܐ pro *qui* Hebr. 5, 2.

2. At de re, ܡܐ vel ܡܢܐ *quid?* vel *quam?* Matth. 27, 4. cap. 5. 47. raro ܡܢܘ idem, jud. 13, 17. Neh. 1, 24. Reperitur quidem Luc. 8, 30. ܡܢܘ ܫܡܟ *quisnam*, pro *quodnam est nomen tuum?* sed hoc inde est, quod huic interrogationi respondetur proferendo nomen, quod non rem, sed personam notat.

3. De persona et de re indifferenter, plur. ܐܝܠܝܢ *quinam?* vel *quaenam*, sive personae femineae, sive res 1. Thess. 4, 2. Hebr. 3, 17. 18. cap. 5, 12. Denique ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ *quales?* 2. Petr. 3. 11.

RECIPROCA.

Formantur per ܢܦܫܐ *anima*, vel ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: de quibus in syntaxi lib. III. cap. III. §. 7.

POSSESSIVA.

Sive per mera suffixa, sive per ܕܝܠ cum adiectis suffixis. Vide ibid. §. 14.

VIII. Suffixa pronomina sunt verborum, vel nominum, vel particularum. Et verbalia quidem considerabimus, pro differentiis temporum modorumque: ubi praemonuerimus, verba 1. et 2. personae non admittere suffixa eiusdem personae.

IX. Suffixa praeteritorum

1. 3. pers. sing. masc. ܩܛܰܠ *interfecit.*

Singularia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܰܠܰܢܝ *interfecit me* com.	
ܩܛܰܠܶܟܝ *te* fem.		ܩܛܰܠܳܟ *te* masc.
ܩܛܰܠܳܗ *eam*		ܩܛܰܠܶܗ *eum.*

Pluralia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܰܠܰܢ *nos* com.	
ܩܛܰܠܟܶܝܢ *vos* fem.		ܩܛܰܠܟܽܘܢ *vos* Masc.
ܩܛܰܠ ܐܶܢܶܝܢ *eas*		ܩܛܰܠ ܐܶܢܽܘܢ *eos.*

Sic ab ܐܓܰܪ *conduxit* fit ܐܓܰܪܰܢ *conduxit nos* Matth. 20, 7. ܝܺܕܰܥ *novit* ܝܺܕܥܳܟ *novit te* Ioh. 17. 25. ܐܰܚܶܒ *amavit*, ܐܰܚܒܰܢܝ *amavit me* Ioh. 15, 9. ܐܰܚܶܕ *adprehendit*, ܐܰܚܕܳܗ *adprehendit illam* Marc. 1, 31. ܐܰܩܺܝܡ *erexit*, ܐܰܩܺܝܡܳܗ *erexit eam*, ibid. ܐܰܥܶܠ, ܐܰܥܠܶܗ *ingredi fecit eum* Ioh. 18, 16.

At verba 3. rad. ܐ vel ܝ in suffixis hunc sequuntur typum: ut ܩܪܳܐ *vocavit*

ܩܪܳܢܝ *vocavit me* com.

ܩܪܳܟܝ *te* fem. ܩܪܳܟ *te* masc.

ܩܪܳܗ *eam* ܩܪܳܝܗܝ *eum*

ܩܪܳܢ *nos* comm.

ܩܪܳܟܝܢ *vos* fem. ܩܪܳܟܘܢ *vos* masc.

ܩܪܳܐ ܐܢܝܢ *illas.* ܩܪܳܐ ܐܢܘܢ *illos.*

Vide Act. 23, 18. Luc. 14, 10. Esa. 54, 6. Matt. 18, 32. Luc. 8, 54. Act. 16, 10. Gal. 1, 6. Matth. 4, 21. Sic a ܓܒܳܐ *elegit*; ܓܒܝܗܝ *elegit eum* 2. Tim. 2, 4. ܓܒܳܗ *eam* Zach. 3, 2. ܓܒܢ *nos* Eph. 1, 4. ܓܒܟܘܢ *vos* 2. Thess. 2, 13. ܣܢܳܐ ܐܢܘܢ *odit eos* Ioh. 17, 14.

Pael ܚܰܘܺܝ *ostendit.*

ܚܰܘܺܝܢܝ *ostendit mihi* com.

ܚܰܘܺܝܟܝ *tibi* fem. ܚܰܘܺܝܟ *tibi* masc.

ܚܰܘܺܝܗ *ei* fem. ܚܰܘܺܝܗܝ *ei* masc.

ܚܰܘܺܝܢ *nobis* com.

ܚܰܘܺܝܟܝܢ *vobis* fem. ܚܰܘܺܝܟܘܢ *vobis* masc.

ܚܰܘܺܝ ܐܢܝܢ *eis* fem. ܚܰܘܺܝ ܐܢܘܢ *eis* masc.

2. 3. sing. fem. ܩܶܛܠܰܬ *interfecit.*

ܩܛܠܬܢܝ *interfecit me* com.

ܩܛܠܬܟܝ *te* fem. ܩܛܠܬܟ *te* masc.

ܩܛܠܬܗ *eam*. ܩܛܠܬܗ *eum*.

ܩܛܠܬܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla sunt ܝܠܕܬܢܝ *peperit me* (ab ܝܠܕ) Ier. 20, 14. ܒܛܢܬܢܝ *concepit me* Ps. 51, 7. ܝܠܕܬܟ *peperit te* Ier. 22, 26. ܚܒܠܬܟܝ *parturiit te* (in pael) Cant. 8, 5. ܕܒܪܬܗ *duxit eum* Luc. 4. 1. ܢܛܪܬܗ *custodit eum* Ioh. 12, 17. ܐܟܠܬܗ *voravit illud* Luc. 8, 5. ܝܠܕܬܗ *peperit eum* Matth. 1, 25. ܫܒܩܬܗ *reliquit illam* Marc. 1, 31. ܫܥܬܗ *oblevit eam*, et ܣܡܬܗ *posuit eam*, Ex. 2, 3. ܐܢܗܪܬܗ *illuminavit eam* (in aphel) Apoc. 21, 23. ܐܫܦܟܬܗ *effudit illam* Matth. 26, 7. ܐܚܕܬܢ *adprehendit nos* Ier. 6, 24. ܐܕܪܟܬܢ *adsecuta est nos* (in Aphel) Num. 20, 14. ܫܡܥܬ ܐܢܘܢ *audivit eos* Ioh. 10, 8. ܐܘܩܕܬ ܐܢܘܢ *accendit eos* (in aphel.) Esa. 47, 14.

At verba 3. rad. ܐ in peal, e. g. ܚܙܬ *vidit*, a ܚܙܐ:

ܚܙܳܢܝ *vidit me* com.

ܚܙܳܟ *te* masc. ܚܙܳܟܝ *te* fem.

ܚܙܳܝܗܝ *eum.* ܚܙܳܗ *eam.*

ܚܙܳܢ *nos* com.

ܚܙܳܟܘܢ *vos* masc. ܚܙܳܟܝܢ *vos* fem.

ܚܙܳܐ ܐܢܘܢ *eos.* ܚܙܳܐ ܐܢܝܢ *eas.*

In pael vero et aphel, e. g. ܛܰܫܺܝ, a ܛܫܳܐ *occuluit*:

ܛܰܫܝܰܢܝ *occuluit me* com.

ܛܰܫܝܳܟ *te* masc. ܛܰܫܝܰܟܝ *te* fem.

ܛܰܫܝܳܗܝ *eum.* ܛܰܫܝܳܗ *eam.*

ܛܰܫܝܰܢ *nos* com.

ܛܰܫܝܟܘܢ *vos* masc. ܛܰܫܝܟܝܢ *vos* fem.

ܛܰܫܝ ܐܢܘܢ *eos.* ܛܰܫܝ ܐܢܝܢ *eas.*

Sic ܟܰܣܝܰܢܝ *texit me* Psal. 44, 16. ܐܰܚܝܰܟܝ *servavit te* fem. Matth. 9, 22. ܐܰܝܬܝܳܗܝ vel secundum Polygl. ܐܰܝܬܺܝܳܗܝ *adduxit eum* cap. 14, 11. ܛܰܫܝܳܗܝ *occuluit eum* Ex. 2, 2. ܛܰܫܝ ܐܢܘܢ *occuluit illos* Ios. 2, 4.

3. 2. Sing. masc. ܩܛܰܠܬ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܗ *eam.* ܩܛܠܬܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܢ *nos* com.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla sunt. ܝܕܥܬܢܝ *cognovisti me* Ioh. 14, 9. ܢܛܪܬܗܝ *servavisti eum* Ioh. 1, 10. ܣܥܪܬܗܝ *visitasti eum*, et ܕܟܪܬܗܝ *meministi eius* Hebr. 2, 7. et in aphel. ܐܣܩܬܢܝ *adscendere fecisti me* Psal. 71, 20. ܐܡܟܬܗܝ *humiliasti eum*, et ܐܫܠܛܬܗܝ *dominari fecisti eum*, ibid. ܐܣܩܬܢ *adscendere fecisti nos* Ex. 17, 3. Ps. 44, 8. 10. 12. et in verbis 3. rad. ܐ, ܪܕܝܬܢܝ *erudivisti me* Ier. 31, 18. ܚܘܝܬܢܝ *ostendisti mihi* Ex. 33. 12. ܐܚܝܬܢܝ *vivificasti me* Ps. 71, 20.

4. 2. sing. fem. ܩܛܠܬܝ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܝܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܝܗ *eam.* ܩܛܠܬܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܣܚܦܬܝܢܝ *destruxisti me* Iud. 11. 35. ܝܠܕܬܝܢܝ *peperisti me* Ier. 2. 27. ܐܘܪܕܬܝܢܝ *ad*

iram provocasti me Ez. 16, 26. ܣܡܬܝܗܝ *posuisti illud* vers. 19. ܐܘܡܝܬܢ *adiurasti nos* Ios. 2, 17.20. ܐܚܬܬܢ *demisisti nos* vers. 18. ܐܫܟܚܬ ܐܢܘܢ *invenisti eos* Ier. 2, 34.

5. 1. sing. ܩܛܠܬ *interfeci*.

ܩܛܠܬܟܝ *te* fem.	ܩܛܠܬܟ *interfeci te* masc.
ܩܛܠܬܗ *eam.*	ܩܛܠܬܗ *eum.*
ܩܛܠܬܟܝܢ *vos* fem.	ܩܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas.*	ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܝܕܥܬܟ *novi te* Ex. 33. 12. ܝܠܕܬܟ *genui te* Hebr. 1, 5. ܚܣܬܟ *misertus sum tui* Matth. 18, 33. ܝܕܥܬܟܘܢ *novi vos* Matth. 7, 23. ܣܡܬܟܘܢ *posui vos* Ioh. 15. 16. At a ܝܗܒ *dedit*, ܝܗܒܬܟ *dedi te* Gen. 17. 5. ܝܗܒܬܗ *dedi illud* Lev. 6, 17. Et in pael ܦܩܕܬܟ *praecepi tibi* Ex. 31, 11. ܫܒܚܬܟ *glorificavi te* Ioh. 17, 4. ܩܪܒܬܗ *adduxi eum* Matth, 17, 16. ܫܠܡܬܗ *perfeci illud* Ioh. 17, 4. ܦܩܕܬܟܘܢ *praecepi vobis* Matth. 28, 20. ܫܕܪܬܟܘܢ *misi vos* Ioh. 4, 38. ܫܕܪܬ ܐܢܘܢ *misi eos* Ioh. 17, 18. Item in aphel ܐܠܒܫܬܟ *indui te* Zach. 3, 4. ܐܚܒܬܟܘܢ *dilexi vos* Ioh. 15, 9. ܐܘܠܕܬܟܘܢ *genui vos*

1. Cor. 4, 15. ܐܘܕܥܬܟܘܢ *notificavi vobis* Ioh. 15,15.

Quae vero tertiam rad. ܐ in ܝ mutant, ita flectuntur, ut a ܚܙܐ *vidit*, ܚܙܝܬ *vidi*:

ܚܙܝܬܟܝ *te* fem. ܚܙܝܬܟ *vidi te* masc.
ܚܙܝܬܗ *eam.* ܚܙܝܬܗ *eum.*
ܚܙܝܬܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܝܬܟܘܢ *vos* masc.
ܚܙܝܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܚܙܝܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܚܙܝܬܟ *vidi te* Ioh. 1,49. ܐܫܬܝܬܗ *bibi illum* Matth. 26, 42. ܓܒܝܬܟܘܢ *elegi vos* Ioh. 15, 16. 19. et in pael ܚܘܝܬܟܘܢ *ostendi vobis* Ioh. 10, 32.

6. 3. plur. masc. ܩܛܠܘ *interfecerunt.*
ܩܛܠܘܢܝ *interfecerunt me* com.
ܩܛܠܘܟܝ *te* fem. ܩܛܠܘܟ *te* masc.
ܩܛܠܘܗ *eam.* ܩܛܠܘܗܝ *eum.*
ܩܛܠܘܢ *nos* com.
ܩܛܠܘܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܘܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܝܕܥܘܢܝ *noverunt me* Ier. 2, 8. ܘܕܩܪܘܗܝ *transfixerunt eum* Apoc. 1, 7. ܢܣܒܘܗ *duxerunt eam* Matth. 22, 28. in pael, ܫܪܘܟܝ *mi-*

ܢܣܡܘܢ *nos* Com.

ܢܣܡܘܢܟܝܢ *vos* fem. ܢܣܡܘܢܟܘܢ *vos* masc.

ܢܣܡܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܢܣܡܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܢܣܝܘܢܢܝ *tentarunt me* Hebr. 3, 9. ܚܣܕܘܗܝ *conviciati sunt ei* Ioh. 9, 28. Sic in aphel ܐܝܬܝܘܗܝ *adduxerunt eum* vers. 13.

7. 3. plur. fem. ܩܛܠܝ vel ܩܛܠܝܢ : unde ܪܕܝܢܢܝ *castigarunt me* Psal. 16, 8. ܐܫܟܚܢܗܝ *invenerunt eum* Luc. 24, 3. et ܥܒܕܢܢܝ ܘܐܬܩܢܢܝ *fecerunt me, et pararunt me*, Ps. 119. 73. in aphel ܐܬܡܗܢܢ *obstupefecerunt nos* Luc. 24, 22.

8. 2. plur. masc. ܩܛܠܬܘܢ *interfecistis* : unde in peal ܣܥܪܬܘܢܢܝ *visitastis me* Matth. 25, 35. ܪܚܡܬܘܢܢܝ *amavistis me* Ioh. 17. 27. ܐܚܕܬܘܢܢܝ *comprehendistis me* Marc. 14, 49., ܐܫܟܚܬܘܢܝܗܝ *invenistis eum* Matth. 2, 8. ܥܒܕܬܘܢܝܗܝ *fecistis illud* cap. 21, 13. In pael, ܟܢܫܬܘܢܢܝ *congregastis me*, et ܟܣܝܬܘܢܢܝ *vestivistis me*; item in aphel ܐܫܩܝܬܘܢܢܝ *bibendum dedistis mihi*, cap. 25, 35. Post fem. ܩܛܠܬܝܢ *interfecistis* nulla suffixorum exempla hactenus nobis suppetunt.

9. 1. plur. ܩܛܠܢ vel ܩܛܠܢܢ *interfecimus:*

ܩܛܠܢܟܝ *te* fem. ܩܛܠܢܟ *interfecimus te* Masc.

ܩܛܠܢܗ *eam.* ܩܛܠܢܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܢܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܢܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܢ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܢ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܠܚܨܢܟ *laesimus te* Mal. 3, 8. ܫܡܥܢܝܗܝ *audivimus illum* Marc. 14, 58. ܫܒܩܢܗ *reliquimus eam* Act. 21, 3. ܝܗܒܢܗ *dedimus eam* Deut. 29, 8. ܚܙܝܢܟ *vidimus te*, ܐܘܟܠܢܟ *cibavimus te*, ܐܫܩܝܢܟ *bibendum dedimus tibi*, ܟܢܫܢܟ *excepimus te*, ܟܣܝܢܟ *vestivimus te* Matth. 25, 37. 38. ܒܪܟܢܟܘܢ *benediximus vobis* Psal. 118, 26.

X. Suffixa infinitivorum,

1. In pael, ܡܩܛܠܘ *interficere.*

ܡܩܛܠܘܬܢܝ *me* com,

ܡܩܛܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܛܠܘܬܟ *te* masc.

ܡܩܛܠܘܬܗ *eam.* ܡܩܛܠܘܬܗ *eum.*

ܡܩܛܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla, ܡܩܒܪܘܬܝ *sepelire me* Matth. 26,

12. ܡܩܛܠܢܝ *interficere me* Ioh. 7, 19. ܡܩܛܠܟ *interficere te* vers. 20. ܡܪܓܡܟ *lapidibus obruere te* cap. 11, 8. ܡܐܚܕܗ *adprehendere eum* cap. 7, 30.

At in verbis 3. rad. ܐ, ܡܣܢܐ *odisse*

ܡܣܢܝܢܝ *me* com.

ܡܣܢܝܟܝ *te* fem. ܡܣܢܝܟ *te* masc.

ܡܣܢܝܗ *eam*. ܡܣܢܝܘܗܝ *eum*.

ܡܣܢܝܢ *nos* com.

ܡܣܢܝܟܝܢ *vos* fem. ܡܣܢܝܟܘܢ *vos* masc.

ܡܣܢܐ ܐܢܝܢ *eas*. ܡܣܢܐ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla . ܡܚܙܝܢܝ *videre me*, ܡܚܙܝܟ *videre te* Luc. 8, 20. ܡܒܥܝܘܗܝ *quaerere eum* Matth. 2, 13. ܡܣܢܝܟܘܢ *odisse vos* Ioh. 7, 7.

2. In reliquis coniugationibus, terminatio ܘ ante suffixa mutatur in ܘܬ, excepto suffixo 3. pers. pluralis ut:

ܡܩܒܠܘ *accipere*.

ܡܩܒܠܘܬܢܝ *me* com.

ܡܩܒܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܒܠܘܬܟ *te* masc.

ܡܩܒܠܘܬܗ *eam*. ܡܩܒܠܘܬܗ *eum*.

ܡܩܒܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܒܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܒܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܒܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܒܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܕܟܝܘܬܝ *purificare me* Matth. 8,2. ܡܩܒܠܘܬܗ *accipere eum* Ioh. 14, 17. ܡܦܫܩܘܬܗ *explicare illud* Hebr. 5, 11. ܡܘܒܕܘܬܢ *perdere nos* Marc. 1, 24. ܡܚܝܒܘܬܟܘܢ *condemnare vos* Col. 2, 18. ܡܝܬܝܘ ܐܢܘܢ *adducere illos* Ioh. 10, 16.

XI. Suffixa imperativorum,

1. singularis masc. ut ܩܛܘܠ *interfice.*

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam.* ܩܛܘܠܝܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. in pael ܦܪܘܩܝܢܝ *eripe me* Matth. 14, 30. ܬܒܥܝܢܝ *vindica me* Luc. 18, 3. ܙܩܘܦܝܗܝ *crucifige eum* Ioh. 19, 6. ܥܒܘܕܝܗܝ *fac illud* Ex. 26, 31. ܦܣܘܩܝܗ *abscinde eam* Matth. 18, 8. Ioh. 12, 7. ܦܨܐܝܢ *libera nos* Luc. 11. 4. ܚܦܘ ܐܢܘܢ *obduc eos* Ex. 25, 28. et in imperfectis, ܐܟܘܠܝܗܝ *comede illud* Apoc. 10, 9. ܓܪܘܢܝ *trahe me*, et

ܐܥܠܝܢܝ *introduc me* Cant. 1, 4. ܣܝܡܝܢܝ *pone me* Cant. 8, 6. ܣܝܡܝܗܝ *pone eum* Num. 21, 8. ܣܝܡܝܗ *pone eam* Ex. 30, 18. ܩܨܝܘܗܝ *frange eum*, a ܩܨ pro ܩܨܐ Lev. 6, 21. ܛܪ ܐܢܘܢ *serva eos* Ioh. 17, 11.

In ethpeel: ܐܬܕܟܪܝܢܝ *recordare mei* Luc. 23, 42. In pael: ܦܨܐܝܢܝ *libera me* Ps. 31, 2. ܥܕܪܝܢܝ *iuva me* Matth. 15, 25. ܩܕܫܝܗܝ *sanctifica illum* Ex. 40, 10. ܩܕܫ ܐܢܘܢ *sanctifica illos* Ex. 40, 13. In aphel: ܐܫܡܥܝܢܝ *audire me fac* fem. Cant. 2, 14. ܐܘܟܠܝܗܝ *ciba eum* Rom. 12. 20. ܐܣܩܝܗܝ *adscendere fac eum* Ex. 33, 12. ܐܟܣܝܗܝ *argue eum* Matth. 18, 15. ܐܦܩܝܗ *eiice eam* Gal. 4, 20.

At verba 3. rad. ܐ sequuntur hunc typum, in peal:

ܒܥܝ *quaere*.

ܒܥܝܢܝ *me* com.

ܒܥܝܗ *eam*. ܒܥܝܗܝ *eum*.

ܒܥܝܢ *nos* com.

ܒܥܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܥܛܝܢܝ *dele me* Ex. 32, 33. ܚܨܝܗ ܘܦܣܘܩܝܗ *erue eam*, *et abscinde eam* Matth. 5, 29.

ܥܢܝܢ *responde nobis* 1. Reg. 18, 26. ܫܪܐ ܐܢܘܢ *dimitte eos* Marc. 6, 36.

In pael et aphel ita:

ܦܨܐ *eripe.*

ܦܨܝܢܝ *me* com.

ܦܨܝܗ *eam.* ܦܨܝܘܗܝ *eum.*

ܦܨܢ *nos* com.

ܦܨܐ ܐܢܝܢ *eas.* ܦܨܐ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Ex. 33, 18. ܚܘܝܢ *ostende nobis* Ioh. 14, 8. Et in aph. ܐܝܬܘܗܝ *adduc eum* Matth. 17, 17. ܐܚܝܢܝ *vivifica me* Psal. 119, 25. ܐܣܚܐ ܐܢܘܢ *lava eos* Ex. 40, 12.

2. Sing. fem. ut ܩܛܘܠܝ *interfice.*

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam.* ܩܛܘܠܝܘܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exemplum in pael, ܗܝܡܢܝܢܝ *crede mihi* Ioh. 4, 21.

Et in verbis 3. rad. ܐ, ut ܒܥܝ *quaere.*

ܩܛܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܠܝܗ *eam*. ܩܛܠܝܗܝ *eum*,

ܩܛܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܠܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. In pael, ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Cant. 2, 14. et in aphel, ܐܝܬܝܘܗܝ *adduc eum* 2. Sam. 14, 10.

3. Plur. masc. ut ܩܛܘܠܘ *interficite*,

ܩܛܠܘܢܝ *me* com.

ܩܛܠܘܗ *eam*. ܩܛܠܘܗܝ *eum*.

ܩܛܠܘܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܘ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܘ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܫܩܘܠܘܢܝ *tollite me* Ion. 1, 12. ܙܩܘܦܘܗܝ *crucifigite eum* Ioh. 19, 6. ܐܚܘܕܘܗܝ *capite eum*, ab absoluto ܐܚܘܕܘ Marc. 14, 44. ܦܪܘܥܘܗ *retribuite ei* Apoc. 18, 6. transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11. 1. Quam flexionem imitantur et illa verba, quae in imperativo absoluto pthocho habent; ut a ܫܡܥܘ *audite*, fit ܫܡܥܘܢܝ *audite me* Gen. 23, 8. a ܕܒܪܘ *sumite*, ܕܒܪܘܗܝ *sumite eum* Ioh. 18, 31.

et ab ܐܡܰܪܘ *dicite*, ܐܡܰܪܘܗܝ *dicite illud* Matth. 10, 27. Aliud est, ubi 1. rad. in imperativo deficit: ut ab ܗܰܒܘ *date*, ex ܝܗܰܒ *dedit*, dicitur ܗܰܒܘܗܝ *date illum* 2. Sam. 20, 21. ܗܰܒܘܗ *date illam* Gen. 34, 8. pro quo tamen et ܗܰܒܘܗ legitur Matth. 25, 28. Aliquando interponitur nun epentheticum ut ܓܫܘܢܢܝ pro ܓܫܘܢܝ *contrectate me* Luc. 24, 39. ܐܚܘܕܘܢܝܗܝ *capite eum* Ps. 2, 11. In pael et aphel ܐܦܩܘܗܝ *eiicite eum* Matth. 25, 30. ܐܩܪܒܘܗܝ *adducite eum* Marc. 14, 44. ܐܥܡܕܘ ܐܢܘܢ *baptizate eos* Matth. 28, 19. ܐܠܦܘ ܐܢܘܢ *docete eos* vers. 20. ܨܒܥܘܗ *intingite eam*.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܒܥܘ *quaerite* fit

ܒܥܐܘܢܝ *me* com.

ܒܥܐܘܗ *eam*. ܒܥܐܘܗܝ *eum*.

ܒܥܐܘܢ *nos* com.

ܒܥܘ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܘ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܒܥܐܘܢܝ *quaerite me* Esa. 46, 19. ܫܪܐܘܗܝ *solvite eum* Ioh. 11, 44. ܚܙܐܘܗܝ *videte eum* Hebr. 3, 1. ܒܨܐܘܗ *exquirite eam*. In pael et aphel: ܚܘܐܘܢܝ *indicate mihi* Matth. 2, 8. ܐܝܬܐܘܗܝ *adducite eum* Marc. 11, 2.

4. Plur. fem. ut ܩܛܘܠܝܢ *interficite*.

ܩܛܘܠܝܢܢܝ *me* com.

—— *eam*. ܩܛܘܠܝܢܗܝ *eum*.

—— *nos* com.

ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܨܘܬܝܢܢܝ *auscultate me* Esa 51, 4. et in pael, a ܫܒܚܝܢ *laudate*, ܫܒܚܝܢܗܝ *laudate eum* Rom. 15, 11.

XII. Suffixa futurorum,

1. Sing. et plur. 1. pers. et sing. masc. 2. nec non masc. et fem. 3. pers. ܐܩܛܘܠ *interficiam*, ܢܩܛܘܠ *interficiet* et *interficiemus*, ܬܩܛܘܠ *interficies*.

ܢܩܛܘܠ *interficiet*.

ܢܩܛܠܢܝ *me* com.

ܢܩܛܠܟܝ *te* fem. ܢܩܛܠܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܝܗ *eam*. ܢܩܛܠܝܘܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܢ *nos* com.

ܢܩܛܘܠܟܝܢ *vos* fem. ܢܩܛܘܠܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: in pael, ܢܥܒܪܢܝ *praetereat me*

Matth. 26, 39. ܢܐܟܠܢܝ *comedet me* Ioh. 6, 57. ܢܦܪܥܟ *rependet tibi* Matth. 6, 18. ܢܚܒܝܘܗܝ *amabit eum* Marc. 12, 33. Ioh. 14, 23. ܢܫܟܚܝܗ *inveniet eam* Matth. 10, 39. ܐܘܪܬܢ *haeredites nos* Ex. 34, 9. ܢܓܡܪܟܘܢ *perficiet vos* Hebr. 13, 21. ܢܚܛܘܦ ܐܢܘܢ *rapiet eos* Ioh. 10, 28. Et in defectivis: ܐܘܕܥܟ *agnoscam te* Ex. 33, 13. 17. ܐܣܝܡܟ *ponam te* vers. 22. ܐܕܘܢܟ *iudicabo te* Luc. 19, 22. ܐܕܘܢܝܘܗܝ *iudicabo eum* Ioh. 3, 17. ܢܪܓܝܗ *concupiscet eam* Matth. 5, 28. ܐܣܝܡܝܗ *ponam eam* Ioh. 10, 18. ܐܣܒܝܗ *sumam eam* vers. 17. ܬܛܪ ܐܢܘܢ *serves eos* Ioh. 17, 15.

Sic in pael: ܢܒܛܠܝܗ *cessare faciet eam* Hebr. 9, 26. ܬܚܝܒܝܗ *condemnabit* fem. *eam* Matth. 12, 42. Et in aphel: ܢܚܒܝܘܗܝ *amabit eum* Luc. 7, 42. ܢܚܠܝܗ *profanabit eam* Ex. 31, 14. ܢܘܒܕܝܗ *perdet eam* Matth. 10, 39. ܬܤܩܢ *adscendere facias nos* Ex. 33, 15. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos* masc. vers. 3. et ܐܘܒܕܟܝܢ *perdam vos* fem. Zeph. 2, 5.

Nota. Pro ܝܘܗܝ scribitur et ܝܘܗܝ; ut ܢܐܣܘܪܝܘܗܝ *vinciet eum* Matth. 12, 29. ܢܦܠܚܘܢܝܘܗܝ

interficiet eum cap. 21, 38, ܢܫܠܡܝܘܗܝ *tradet eum* cap. 26, 16. quin et , ܗ , ut ܢܫܟܚܝܗ *inveniet eum* cap. 18, 13. Item pro ܢ aliquando est ܝ ; ut ܬܥܠܝܢ *ingredi facias nos* cap. 6, 13. at ܬܥܠܢ idem Luc. 11, 4. ܬܗܪܝܢܝ *molestes me* Luc. 11, 7.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܢܒܢܐ *aedificabit* fit

ܢܒܢܝܢܝ *me* com.

ܢܒܢܝܟܝ *te* fem.	ܢܒܢܝܟ *te* masc.
ܢܒܢܝܗ *eam.*	ܢܒܢܝܘܗܝ *eum.*

ܢܒܢܝܢ *nos* com.

ܢܒܢܝܟܝܢ *vos* fem.	ܢܒܢܝܟܘܢ *vos* masc.
ܢܒܢܐ ܐܢܝܢ *eas.*	ܢܒܢܐ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla . ܢܩܪܝܢܝ *invocabit me* Psal. 89, 26. ܐܫܪܝܟ *dimittam te* Ioh. 19, 10. ܢܪܥܝܘܗܝ *pascet eum* Matth. 2, 6. ܐܒܢܝܗ *aedificabo eam* cap. 16, 18. (at ܢܫܪܝܗ pro ܢܫܪܝܗ *dimittet eam* cap. 19, 7.) Sic in pael : ܐܐܣܝܘܗܝ *sanabo eum* cap. 8, 7. ܐܕܡܝܗ *assimilabo eam* cap. 11, 16. ܢܕܟܝܢ *purificabit nos* Tit. 2, 14. Quomodo et quadrilittera in praeterito per ܝ terminata : ut a ܦܪܣܝ fit ܢܦܪܣܝܗ *publica-*

bit eam cap. 1, 19. Item in aphel: ܢܪܡܝܢܢܝ *proiiciet me* Ioh. 5, 7.

2. Sing. fem. 2. personae, quorum exempla nulla habemus.

3. Plur. masc. 2. et 3. personae. ܬܩܛܠܘܢ *interficietis* et ܢܩܛܠܘܢ *interficient*.

ܢܩܛܠܘܢܢܝ *interficiet me* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝ *te* fem.	ܢܩܛܠܘܢܟ *te* masc.
ܢܩܛܠܘܢܗ *eam*.	ܢܩܛܠܘܢܝܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܘܢܢ *nos* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ *vos* fem.	ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ *vos* masc.
ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܝܢ *eas*.	ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܬܐܚܕܘܢܢܝ *capietis me* Matth. 26, 55. ܬܒܥܘܢܢܝ *quaeretis me* Ioh. 7, 36. ܬܫܟܚܘܢܢܝ *invenietis me*, ibid. ܢܚܕܪܘܢܟܝ *cinget te*, ܢܐܠܨܘܢܟܝ *adfligent te*, et ܢܣܚܦܘܢܟܝ *destruent te*, Luc. 19, 43. ܢܓܠܘܢܝܗܝ *manifestabunt eum* Matth. 12, 15. ܬܫܐܠܘܢܝܗܝ *rogabitis eum* cap. 6, 8. ܬܥܒܕܘܢܗ *facietis illam* Matth. 6, 1. ܬܪܕܦܘܢ ܐܢܘܢ *persequemini eos* Matth. 23, 34. ܢܒܙܘܢ ܐܢܝܢ *praedabuntur eas*, et ܢܐܪܬܘܢ ܐܢܝܢ *haereditabunt eas* Zeph. 2, 9. Sic in

pael, ܢܒܙܥܘܢܟܘܢ *lacerabunt vos* Matth. 7, 6. ܢܚܝܒܘܢܗ *condemnabunt eam* cap. 12, 41. et in aphel, ܢܘܒܕܘܢܝܗܝ *perdent eum* vers. 14. ܢܫܠܡܘܢܟܘܢ *tradent vos* cap. 24, 9.

4. Plur. fem. 2. et 3. pers. ut ܢܩܝܡܢܗ *stabilient eam*, et ܢܣܝܡܢܗ *collocabunt eam*, Zach. 6, 11.

XIII. Suffixa participiorum rariora sunt: et vero a suffixis nominum vix differunt. Vide ܣܢܝܢܝ *odio prosequentes me* Ex. 20, 5. Ps. 9, 14. ܝܕܥܝܗܝ *noscentes eum* Act. 24, 23.

XIV. Quod ad suffixa nominum, sunt ea vel masculinorum, vel femininorum: et tum haec tum illa vel analoga et regularia, vel specialia et anomala. Dicuntur autem singularia, quae nomini singulari; pluralia vero, quae plurali nomini subiiciuntur. De quibus nota sequentes regulas.

1. Ante suffixa nomen ipsum concipe in statu emphatico, et loco terminationis emphaticae ܐ pone suffixa.

2. Si contingat, nomen ipsum singulare ante suffixa nullam omnino habere vocalem, primae nominis litterae subiiciatur rvozo; ut a ܒܪ *filius*, fit emphaticum ܒܪܐ, hinc vero cum suffi-

xis singularibus 1. personae singularis nec non 2. et 3. personae plur. fit ܒܪܝ pro ܒܪܝ *filius meus* Marc. 2, 5. ܒܪܟܘܢ et ܒܪܟܝܢ *filius vester* masc. et fem. Ioh. 9, 19. ܒܪܗܘܢ *filius illorum* , ܒܪܗܝܢ *filius illarum* . Sic ܫܡܝ *nomen meum* Gen. 48, 16. ܕܡܝ *sanguis meus* Ioh. 6, 54. 55. ܫܡܗܘܢ *nomen illorum* Gen. 5, 2. ܕܡܗܘܢ *sanguis illorum* Hebr. 13, 11.

3. Si contingat, ante suffixa concurrere tres, in femininis vero ut plurimum post zkopho et rvozo, duas consonas destitutas vocali; his efferendis adsume vocalem pthocho: ut a masc. ܡܘܒܠܐ *onus*, ܡܘܒܠܝ *onus meum* Matth. 11, 30. a ܡܫܟܒܐ *cubile*, ܡܫܟܒܝ *cubile meum* Iob. 7, 13. Dan. 4, 10. 13. a ܡܩܕܫܐ *sanctuarium*, ܡܩܕܫܗܘܢ *sanctuarium illorum* 2. Par. 36, 17. ab ܗܝܟܠܐ *palatium*, ܗܝܟܠܝ *palatium meum* Dan. 4, 4. Sic a fem. ܪܚܡܬܐ *amor*, ܪܚܡܬܝ *amor meus* Luc. 15, 9. a ܦܪܫܬܐ *equitium*; ܦܪܫܬܝ *equitium meum* ܫܥܬܝ *hora mea* ܫܥܬܟܘܢ *hora vestra* Luc. 22, 53. Sic ܡܠܬܐ *verbum* (quia lomad implicite geminat ad instar hebr. מִלָּה) facit ܡܠܬܝ *verbum*

meum Matth. 13, 23. ܐܢܬܬܝ *uxor mea* Iud. 15. 1. et ܥܡܠܟܘܢ *laborem vestrum* Esa. 55, 2. Et ܚܕܘܬܐ *gaudium* (quia est pro ܚܕܘܬܐ) ante suffixa ܝ, ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ, facit itidem ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum*, Ioh. 15, 11. ܚܕܘܬܗܘܢ *gaudium illorum* Luc. 24, 41. Reperio tamen Ps. 16, 2. ܛܒܬܝ *bonum meum* sine pthocho.

4. Nomina singularia masculina, quae statum emphaticum per ܝܐ, terminant, suffixum 1. pers. sing. formant ܝ (excepto, ܟܘܪܣܝܐ, quod habet ܝ), 2. et 3. plur. ܝܟܘܢ, ܝܟܝܢ, ܝܗܘܢ, ܝܗܝܢ: ut ܛܠܐ, emph. ܛܠܝܐ, ܛܠܝܝ *puer meus* Matth. 8, 6. 8. ܟܘܪܣܐ, emph. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, ܟܘܪܣܝ *solium meum* Act. 7, 49. ܡܫܬܝܐ *potus*, ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10. 16. ܥܪܘܩܝܐ *fuga*, ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24, 20. Marc. 13, 18.

5. Nomina numeralia cardinalia a 3. usque ad 10. licet sint singularis numeri, tamen suffixa adsciscunt pluralia: ut ܬܠܬܝܗܘܢ *tres illi* 1. Ioh. 5, 7. 8. ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ *quatuor illi* Dan. 1, 7.

Apoc. 4, 8. ܐܪܒܥܬܝܗܝܢ *quatuor illae* Apoc. 6, 6. ܫܒܥܬܝܗܘܢ *septem isti* Matth. 22, 26.

XV. Suffixa analoga nominum masculinorum.

1. ܡܠܟ, emph. ܡܠܟܐ *rex*.

ܡܠܟܝ *meus* com.

ܡܠܟܟܝ *tuus* fem. ܡܠܟܟ *tuus* masc.

ܡܠܟܗ *illius*. fem. ܡܠܟܗ *illius*. masc.

ܡܠܟܝ̈ *reges mei* com.

ܡܠܟܝ̈ܟܝ *tui* fem. ܡܠܟܝ̈ܟ *tui* masc.

ܡܠܟܝ̈ܗ *illius*. fem. ܡܠܟܘ̈ܗܝ *illius*. masc.

ܡܠܟܢ *noster* com.

ܡܠܟܟܝܢ *vester* fem. ܡܠܟܟܘܢ *vester* masc.

ܡܠܟܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܗܘܢ *illorum*.

ܡܠܟܝ̈ܢ *nostri* com.

ܡܠܟܝ̈ܟܝܢ *vestri* fem. ܡܠܟܝ̈ܟܘܢ *vestri* masc.

ܡܠܟܝ̈ܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܝ̈ܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪ, emph. ܒܪܐ *filius*.

ܒܪܝ *meus* com.

ܒܪܟܝ *tuus* fem. ܒܪܟ *tuus* masc.

ܒܪܗ *illius*. fem. ܒܪܗ *illius*. masc.

ܒܪܢ *noster* com.

ܒܪܟܝܢ *vester* fem. ܒܪܟܘܢ *vester* masc.

ܒܪܗܝܢ *illarum:* ܒܪܗܘܢ *illorum.*

3. ܡܫܟܒ, emph. ܡܫܟܒܐ *cubile.*

ܡܫܟܒܝ *meum* com.

ܡܫܟܒܟܝ *tuum* fem. ܡܫܟܒܟ *tuum* masc.

ܡܫܟܒܗ *illius* fem. ܡܫܟܒܗ *illius.* masc.

ܡܫܟܒܢ *nostrum* com.

ܡܫܟܒܟܝܢ *vestrum* fem. ܡܫܟܒܟܘܢ *vestrum* masc.

ܡܫܟܒܗܝܢ *illarum.* ܡܫܟܒܗܘܢ *illorum.*

Pluralia suffixa sub n.° 2. et 3. cum illis sub n.° 1. coincidunt: dummodo observaveris, ܒܪ in plur. habere ܒܢܝ, emph. ܒܢܝܐ, coll. cap. II. §. 13.

4. ܡܫܬܝܐ *potus:*

ܡܫܬܝ *mei* cet.

ܡܫܬܝܝ *meus* com.

ܡܫܬܝܟܝ *tuus* fem. ܡܫܬܝܟ *tuus* masc.

ܡܫܬܝܗ *illius* fem. ܡܫܬܝܗ *illius* masc.

ܡܫܬܝܢ *noster* com.

ܡܫܬܝܟܝܢ *vester* fem. ܡܫܬܝܟܘܢ *vester* masc.

ܡܫܬܝܗܝܢ *illarum.* ܡܫܬܝܗܘܢ *illorum.*

XVI. Suffixa analoga nominum femininorum.

1. ܒܬܘܠܐ, emph. ܒܬܘܠܬܐ *virgo*.

ܒܬܘܠܬܝ *mea* com.

ܒܬܘܠܬܟܝ *tua* fem. ܒܬܘܠܬܟ *tua* masc.

ܒܬܘܠܬܗ̇ *illius*. ܒܬܘܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬ̈ܝ *meae* com.

ܒܬܘܠܬ̈ܟܝ *tuae* fem. ܒܬܘܠܬ̈ܟ *tuae* masc.

ܒܬܘܠܬ̈ܗ̇ *illius*. ܒܬܘܠܬ̈ܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬܢ *nostra* com.

ܒܬܘܠܬܟܝܢ *vestra* ܒܬܘܠܬܟܘܢ *vestra*

ܒܬܘܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬܗܘܢ *illorum*.

ܒܬܘܠܬ̈ܢ *nostrae* com.

ܒܬܘܠܬ̈ܟܝܢ *vestrae* ܒܬܘܠܬ̈ܟܘܢ *vestrae*.

ܒܬܘܠܬ̈ܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬ̈ܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪܬܐ *filia*, ante suffixum ܝ pthocho suum a prima ad sequentem litteram transfert, ut ܒܪܬܝ *filia mea* Marc. 5, 23. ast in reliquis servat, ut ܒܪܬܟ *filia tua* cap. 5, 35. ܒܪܬܟܘܢ *filia vestra* Gen. 34, 8. De suffixis post ܚܕܘܬܐ *gaudium* vide lib. I. cap. II. 9.

XVII. Suffixa specialia nominum masculinorum. Tria haec nomina, ܐܒܐ *pater*, ܐܚܐ *frater*,

ܚܡܐ *socer*, ante suffixa singularia (excepto suffixo 1. pers. singularis ante quod e contrario olaph loco pthocho adsumit zekopho) adsciscit ܘ : ut ܐܒܐ *pater*.

ܐܒܝ *meus* com.

ܐܒܘܟܝ *tuus* fem. ܐܒܘܟ *tuus* masc.

ܐܒܘܗ̇ *illius.* fem. ܐܒܘܗܝ *illius.*

ܐܒܘܢ *noster* com.

ܐܒܘܟܝܢ *vester* fem. ܐܒܘܟܘܢ *vester* masc.

ܐܒܘܗܝܢ *illarum.* ܐܒܘܗܘܢ *illorum.*

Sic ܐܚܝ *frater meus* Luc. 6, 42. ܐܚܘܟ *frater tuus* Matth. 5, 23. ܚܡܘܟܝ *socer tuus* fem. Gen. 38, 13. ܐܚܘܗܝ *frater illius* masc. Matth. 4, 18. ܚܡܘܗܝ *socer illius* masc. Ioh. 18, 13. ܚܡܘܗ̇ idem fem. Gen. 38, 25. cet.

XVIII. Suffixa particularum sunt vel singularia; ut

1. post ܒ *in*, et ܠ notam dativi:

ܒܝ *in me* com.

ܒܟܝ *in te* fem. ܒܟ *in te* masc.

ܒܗ̇ *in illa.* ܒܗ *in illo.*

ܒܢ *in nobis* com.

ܒܟܝܢ *in vobis* fem. ܒܟܘܢ *in vobis*

ܒܗܝܢ *in illis.* ܒܗܘܢ *in illis.*

2. ܠܘܬ *ad*, et ܡܢ *a*, *ex*,

ܠܘܬܝ *ad me* com.

ܠܘܬܟܝ *te* fem. ܠܘܬܟ *te* masc.

ܠܘܬܗ *eam.* ܠܘܬܗ *eum.*

ܠܘܬܢ *ad nos* com.

ܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܬܗܝܢ *illas.* ܠܘܬܗܘܢ *illos.*

3. ܒܣܬܪ *post*,

ܒܣܬܪܝ *post me* com.

ܒܣܬܪܟܝ *te* fem. ܒܣܬܪܟ *te* masc.

ܒܣܬܪܗ *illam.* ܒܣܬܪܗ *illum.*

ܒܣܬܪܢ *nos* com.

ܒܣܬܪܟܝܢ *vos* fem. ܒܣܬܪܟܘܢ *vos* masc.

ܒܣܬܪܗܝܢ *illas.* ܒܣܬܪܗܘܢ *illos.*

Sic ܒܬܪ *post*,

ܒܬܪܝ *post me* com.

ܒܬܪܟܝ *te* fem. ܒܬܪܟ *te* masc.

ܒܬܪܗ *illam.* ܒܬܪܗ *illum*

ܥܡܢ *nos* com.

ܥܡܟܝܢ *vos* fem. ܥܡܟܘܢ *vos* masc.

ܥܡܗܝܢ *illas.* ܥܡܗܘܢ *illos.*

4. ܠܘܩܒܠ *contra*, quod, ubi pthocho ob incrementum syllabicum finale abiicitur, wau cum ipsius vocali transponit, non vero, ubi pthocho manet.

ܠܘܩܒܠܝ *contra me* com.

ܠܘܩܒܠܟܝ *te* fem. ܠܘܩܒܠܟ *te* masc.

ܠܘܩܒܠܗ *eam.* ܠܘܩܒܠܗ *eum.*

ܠܘܩܒܠܢ *nos* com.

ܠܘܩܒܠܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܩܒܠܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܩܒܠܗܝܢ *illas.* ܠܘܩܒܠܗܘܢ *illos.*

XIX. Vel sunt pluralia masculinorum; ut ܐܝܬ seu ܐܝܬܝ, quod vicem supplet verbi substantivi esse, ܒܠܚܘܕ *seorsim*, *solus*, ܒܠܥܕ *sine*, ܚܕܪ seu ܚܕܪܝ *circa*, ܚܠܦ *pro*, ܥܠ *super*, ܠܘܬ vel ܠܘܬ *versus*, ܩܕܡ *ante*, ܠܬܚܬ pro ܬܚܝܬ *sub*. Ut

ܥܠܝ *super me* com.

ܥܠܝܟܝ *te* fem. ܥܠܝܟ *te* masc.

ܥܠܝܗ *illam.* ܥܠܘܗܝ *illum.*

ܒܠܥܕܝܢ *nos* com.

ܒܠܥܕܝܟܝܢ *vos* fem. ܒܠܥܕܝܟܘܢ *vos* masc.

ܒܠܥܕܝܗܝܢ *illas.* ܒܠܥܕܝܗܘܢ *illos.*

ܩܕܡܝ *ante me* com.

ܩܕܡܝܟܝ *te* fem. ܩܕܡܝܟ *te* masc.

ܩܕܡܝܗ *eam.* ܩܕܡܘܗܝ *eum.*

ܩܕܡܝܢ *nos* com.

ܩܕܡܝܟܝܢ *vos* fem. ܩܕܡܝܟܘܢ *vos* masc.

ܩܕܡܝܗܝܢ *illas.* ܩܕܡܝܗܘܢ *illos.*

XX. Vel sunt pluralia femininorum, nempe ܡܛܠ *propter* :

ܡܛܠܬܝ *propter me* com.

ܡܛܠܬܟܝ *te* fem. ܡܛܠܬܟ *te* masc.

ܡܛܠܬܗ *illam.* ܡܛܠܬܗ *illum.*

ܡܛܠܬܢ *nos* com.

ܡܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܛܠܬܗܝܢ *illas.* ܡܛܠܬܗܘܢ *illos.*

At ܒܝܢܝ et ܒܝܢܬ *inter*, utriusque generis suffixa pluralia regit; masculina, ut ܒܝܢܝ *inter me* Gal. 2, 2. ܒܝܢܝܟ *inter te* Matth. 18, 15. ܒܝܢܝܢ *inter nos* Luc. 16, 26. et feminina, ut ܒܝܢܬܟܘܢ

inter vos Ioh. 1, 26. ܒܝܢܬܗܘܢ *inter illos* cap. 8,59.

XVI. Praeterea pronomina personalia ܐܢܐ *ego*, ܐܢܬ fem. ܐܢܬܝ *tu*, ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*, ܚܢܢ *nos*, ܐܢܬܘܢ fem. ܐܢܬܝܢ *vos*, participiis, aut nominibus adiectivis, aut sibi ipsis aliisve pronominibu subiecta, quum vim habent verbi substantivi, *sum*, *es*, *est*, cet. cum praecedente voce velut in unam coalescunt, idque vel

1. In lectione solum, ut 1.° ܡܒܝܐ ܐܢܐ *adhortans sum*, i. e. *adhortor* ܩܕܝܫ ܐܢܐ *sanctus sum*, ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum*. 2.° Circa ܐܢܬ et ܐܢܬܝ *tu*, exempla deficiunt. ܚܝܒ ܗܘ *debitor est*, fem. *debet* Ioh. 19, 7. 3.° ܕܡܝܬܪ ܗܘ *quod maior sit* Hebr. 11, 26. ܒܡܕܒܪܐ ܗܘ *in deserto est* Matth. 24, 26. ܪܥܝܐ ܗܘ pro ܪܥܝܐ ܗܘ (lib. I. cap. III. §. 7, 1.) *pastor est* Ioh. 10, 2. ܓܢܒܐ ܗܘ *fur est* v. 1. ܕܟܐ ܗܘ *purus est* Ioh. 13, 10. 4.° ܟܪܝܐ ܗܝ *contristata est* ܡܩܘܝܐ ܗܝ *permanens est* Ioh. 9, 41. ܗܝ ܗܝ *illa est* Gen. 23, 19. ܕܗܝ ܗܝ *quae ipsa est* Col. 3, 5. ܡܬܝܠܕܝܢ ܚܢܢ *nati sumus*, secundum Polygl. Act. 2, 8. quomodo id legendum foret ܡܬܝܠܕܝܢܢ ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *vultis* ܠܐܝܢ ܐܢܬܘܢ *fatigatis* vers. 10. ܢܛܝܪܝܢ ܐܢܬܘܢ *servamini* ܡܫܬܡܠܝܢ ܐܢܬܘܢ

angustamini vers. 6. ܡܚܒܝ ܐܝܬܝܟܘܢ *amatis* v. 8. quae lege ܡܬܠܬܦܬܘܢ. ܢܛܪܬܘܢ, ܡܬܠܚܡܬܘܢ, ܪܚܡܬܘܢ, ܡܒܥܝܬܘܢ. ܒܥܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ *quaerentes estis* scil. *quaeritis* fem. quod lege ܒܥܝܬܝܢ. Ceterum ܗܢܘܢ *illi*, et ܗܢܝܢ *illae*, loco eius mutant he initiale in olaph, ܐܢܘܢ et ܐܢܝܢ, coll. supra §. 7.

2. In scriptione non minus quam in lectione, ut ܒܥܝܢܐ pro ܒܥܐ ܐܢܐ *adhortor* Rom. 12, 1. ܡܦܝܣܢܐ *rogo* Eph. 3, 13. ܪܒܥܬ pro ܪܒܥ ܐܢܬ *cubas* masc. Cant. 1, 8. ܪܥܝܬ *pascis* ibid. ܡܫܬܒܗܪܬܝ *gloriaris* fem. et ܬܟܝܠܬܝ *confidis*, pro ܡܫܬܒܗܪܐ ܐܢܬܝ et ܬܟܝܠܐ ܐܢܬܝ Ier. 49, 4. ܫܪܝܬܝ *soluta es*, pro ܫܪܝܐ ܐܢܬܝ. ܡܝܩܪܘ *honoratum est* ܡܒܪܟܘ *benedictus est* pro ܡܝܩܪ ܗܘ, et ܡܒܪܟ ܗܘ. ܚܝܒܘ, pro ܚܝܒ ܗܘ *debitor est* ܡܢܘ vel ܐܝܢܘ *quis est?* pro ܡܢ ܗܘ vel ܐܝܢܐ ܗܘ, ܡܢܘ pro ܡܢܐ ܗܘ; *quid est?* ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est* Matth. 3, 3. ܓܠܝܗܝ pro ܓܠܝܐ ܗܝ *manifestum est* Gal. 3, 11. ܪܓܡܝܢܢ pro ܪܓܡܝܢ ܚܢܢ *lapidamus* ܚܙܝܢܢ pro ܚܙܝܢ ܚܢܢ *videmus* ܕܡܟܝܢܢ *soporati eramus* ܒܩܝܢܢ *probamur*, et ܡܡܠܠܝܢܢ *loquimur* ܚܝܒܝܢܢ *debitores su-*

mus ܐܟܠܬܘܢ prō ܐܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ *comeditis* ܨܒܝܬܘܢ *vultis* ܡܫܡܫܝܬܘܢ *ministratis* ܡܙܕܕܩܝܬܘܢ *iustificamini*.

3. At pronomina ista, qua prōnomina, manent integra: ut Luc. 16,5.7. ܟܡܐ ܚܝܒ ܐܢܬ *quantum debes?* Ioh. 11,26. ܡܗܝܡܢܐ ܐܢܬ *credisne tu?*

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER III.

De syntaxi et idiomatibus linguae Syrorum.

CAPUT I.

De idiomatibus verborum syntacticis.

I. De syntaxi et idiomatibus Syrorum in verbis, hoc ordine agemus, ut quae circa significationem et vocem, circa compositionem, numerum, personam, genus, modum, tempus, peculiaria habent, una cum singularibus loquendi formulis, exponamus.

II. Verba significationem subinde vel aliam prorsus, vel determinationem sortiuntur, prout 1. vel forma differunt; ut ܦܠܓ *divisit*, transitive, at ܦܠܓ *divisus*, *dimidiatus fuit*, intransitive et quasi passive, Ioh. 7, 14. ܚܪ *intuitus est*, at ܚܘܪ *albuit*; ܥܪ *excitavit*, at ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ *excoecatus est*: 2. vel coniugatione, ut ܫܐܠ *rogavit*, in peal, at ܫܐܠ in pael *interrogavit*, ܐܫܐܠ in aphel *commodavit*; ܩܪܒ *adpropinquavit*, at ܩܪܒ *adduxit*, *obtulit*, ܐܩܪܒ *praeliatus fuit*, ܫܒ *flagravit*, at ܫܒܒ

fovit, ܐܬܪܚܡ *amavit*; ܪܚܡ *amavit*, at ܪܚܡ vel ܐܬܪܚܡ *misertus est*; ܪܩܕ *saltavit*, at ܐܪܩܕ *planxit*: 3. vel originatione; ut ܫܠܡ *consenuit*, ex Hebr. שאר *canum fieri*, at ܣܢܐ *polluit*; ܫܚܪ *angariavit*, at ܐܫܬܚܪ *relictus est*, illic cum ܫ radicali, hic vero cum prosthetico ab ܐܫܬ: ܙܘܥ *agitavit*, ex Hebr. זוע *moveri*, at ܕܕܐ *patruus*, ex Hebr. דוד idem: 4. vel syntaxi casuum, ut ܐܘܕܝ cum sequenti praefixo ܒ, *confiteri*, *profiteri* Marc. 1, 5. at cum ܠ, *gratias agere* Matth. 11,5. 5. vel denique ellipsi nominum, ut ܫܢܐ, quod ex Hebr. שנה *mutationem* proprie infert, *insaniit*, et *discessit*, illic, subaudito ܒܪܥܝܢܐ *mentem*, heic vero ܕܘܟܬܐ *locum* mutavit.

III. Verba neutra loco passivorum saepe Syris veniunt: ut 1. Videte, ܠܐ ܬܛܥܘܢ *ne erretis*, pro μὴ πλανηθῆτε *ne in errorem inducamini* Luc. 21, 8. sic 1. Tim. 2, 14. 2. ܕܢܐܩܕܘܢ *ut ardeant*, pro, *ut comburantur*, Matth. 13,30. ܘܝܩܕܘܢ ܒܢܘܪܐ *et ardent igne*, pro, καὶ πυρὶ κατακαίεται *et igne cremantur* vers. 40. Sic Hebr. 13, 11. Apoc. 8, 7. 3. *Arbor*, *quae fructus bonus non fert*, *adscin*-

ditur, ܘܢܦܠ ܒܢܘܪܐ *et cadit* (pro *βάλλεται proiicitur*) *in ignem* Matth. 3, 10. ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܒܗ *quod cadebat in illud*, pro *iniiciebatur ei* Ioh. 12, 6. 4. ܢܦܩܘܢ *exibunt*, pro, ἐκβληθήσονται *expellentur* seu *eiicientur* Matt. 8, 12. Sic cap. 9, 33. ܡܐ ܕܢܦܩܬ *cum exiero*, pro, ὅταν μεταστα‌θῶ, *cum amotus fuero* a villicatione Luc. 16, 4. 5. ܘܣܠܩܘ ܡܢ ܥܩܪܝܗܘܢ *et acscenderunt* (pro *subtractae sunt*) e radicibus suis, Iudae vers. 12. 6. Venit ad Ioannem, ܕܢܩܘܡ ܩܕܡܘܗܝ *ut staret* (ex Hebr. עמד) *ab illo*, scil. in baptisterio seu aquis baptismi, pro, τοῦ βαπτισθῆναι, *ut baptizaretur*, seu (ut Syri vocant) *ut constitueretur* in baptisterio; Matth. 3, 13. unde ibid. passive in ethpeel ܕܡܢܟ ܐܬܥܡܕ *ut a te baptizer* vers. 3. Sic vers. 5.

IV. Contra, passivae vocis verba pro activis aliquando veniunt. Quo spectat, quum non solum Ioh. 5, 3. et 6. ܪܡܝܢ ܗܘܘ *proiecti erant*, idem valet ac *iacebant*, sed etiam quum coniugationes passivae et participium peil, velut deponentia sunt, et active significant: ut ܐܬܕܟܪ *recordatus est*, qs. *recordari factus est* Luc. 23, 4. ܐܣܬܡܟ *recubuit*, qs. *suffultus est* Matth. 15, 35. ܐܣܬܡܟܘ

agnovit, qs. *noscere factus est* Col. 1, 6. ܐܫܬܡܥ *obedivit*, qs. *dicto audiens factus est* Matth. 8, 27. ܐܬܪܓܪܓ *desideravit*, *desiderio incensus est* Matth. 13, 17. ܐܒܝܠܐ *lugentes*, *luctum patientes* Matth. 5, 4. ܐܚܝܕܝܢ *tenentes* Matth. 14, 3. Hebr. 1, 3. cap. 2, 14. ܘܐܠܝܢ *et lamentabantur* Luc. 23, 27. ܐܣܝܪ ܣܦܣܪܐ *accinctus est gladium* Rom. 13, 4. ܐܬܝܢ ܗܘܘ *advenientes* (qs. *advecti*) *fuerant* Ioh. 11, 19. ܕܒܝܪܝܢ *ducentes* Act. 21, 16. Iac. 3, 4. ܕܚܕܝܪܝܢ ܠܗ *qui cingentes* (qs. *circumdati*) *eum* Matth. 8, 18. ܛܥܝܢ ܗܘܐ *onustus erat*, pro *ferebat*, Ioh. 12, 6. ܕܟܢܝܫ ܗܘܐ ܡܝܐ *qui collegerat aquas* (collectionem illarum passus) seu *hydropicus* Luc. 14, 2. ܟܒܝܫ ܢܦܫܗ *continens seipsum* Tit. 1, 8. ܟܦܢܝܢ ܘܨܗܝܢ *esurientes ac sitientes*, qs. *famem ac sitim patientes*, Matt. 5, 6. ܣܘܐ *desiderans*, qs. *desiderio accensus* Rom. 15, 23. ܡܥܒܕ *operatus* vers. 18. ܪܟܝܒ ܥܠ ܥܝܠܐ *insidens* (qs. *insidere factus*) *pullo*, Ioh. 12, 15. ܕܫܩܝܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ οἱ δὲ βαστάζοντες αὐτόν, *qui suscipere facti erant illum* Luc. 7, 14. ܟܠ ܕܫܩܝܠ ܗܘܐ *omne quod*

possidens (qs. *possidere facta* seu *possessionata*) *erat* cap. 21, 4. ܬܟܝܠ *confidens* seu *confisus* Hebr. 2, 13. Conf. lib. II. cap. I. §. 4.

V. Verba passiva apud Syros non minus, quam Graecos, aliquando reciprocam actionem notant: ܐܙܕܘܓ *coniunctus fuit*, ܐܬܚܝܠ *confortatus est*; ܐܬܪܚܩ *elongatus est*; pro, *coniunxit se*, *confortavit se*, *elongavit se*; ܐܬܥܛܦ *conversus est*, pro, *convestit se* Matth. 9, 22. Strictius tamen actiones reciprocas per verbum transitivum, et nomen ܢܦܫܐ *animam* cum suffixis, (uti cap. III. in syntaxi pronominum §. VIII. docebimus) exprimunt.

VI. Coniugatio ettaphal quoniam rarioris usus est, igitur ethpeel passiva formant non solum ex peal, verum etiam ex aphel: ut ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ, non *visun*, sed *videre factum* seu *ostensum est eis*, Matth. 2, 12. ܘܢܬܝܕܥ ܠܐܝܣܪܝܠ, non *ut cognosceretur*, sed *ut notificaretur Israeli*, ἵνα φανερωθῇ, Ioh. 1, 31. Sic cap. 3, 21. Vide supra lib. II. cap. I. §. 6, 2.

VII. Loco substantivi verbi, *sum*, *es*, *est*, cet. Pronomina personalia, *ego*, *tu*, *ille*, cet. usitatissime veniunt. Exemplorum cumulum dedimus lib. II. cap. III. §. 21. Addimus heic Tit. 1, 12. ܕܓܠܝܢ ܐܢܘܢ *mendaces sunt*.

VIII. Verbum *habere* Syri non habent, sed per ܐܝܬ *est*, cum sequente praefixo lomad, ceu dativi nota, circumscribunt: ut Matth. 3, 9. ܐܒܐ ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܪܗܡ *pater est nobis Abraham*. πατέρα ἤχομεν τὸν Ἀβραάμ; cap. 5, 46. ܡܢܐ ܐܓܪܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ τίνα μισθὸν ἔχετε; 2. Tim. 1, 13. ܢܗܘܐ ܠܟ ܨܘܪܬܐ ܡ̈ܠܐ ܡܚܠܡܢܝܬܐ Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων. Unde constructio ad sensum est 2. Ioan. vers. 9. ܘܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܐܝܬ ܠܗ *et Patrem et Filium est ei*, pro *habet*. Sic Matth. 26, 11. Ioh. 12. 8.

IX. Sed nec compositis verbis, qualibus Graeci Latinique, utuntur: supplent vero illorum defectum per simplicia, eaque 1. absolute posita, ܝܕܥܝܢ *scientes*, pro *praescientes*, ܟܬܒܬ *scripsi*, pro προέγραψα, et sic Rom. 9, 23. 2. Cor. 12, 21. *Videre* item, pro *visum recipere* Matth. 11. 5. Marc. 10, 51. 52. *dare*, pro *reddere* Luc. 3. 11. Act. 23, 33. *vivere*, pro *reviviscere* Luc. 15, 24. 32. *mensurare*, pro *remensurare* Matth. 7, 2. *sedere*, pro *considere* Marc. 14, 54. 2. vel cum adiectis quibusdam verbis particulisque auxiliaribus.

Nempe 1. composita cum praepositione *ante* vel *prae*, seu quae anticipationem notant, per ܩܕܡ *praevenit*, verbis in eadem persona, tempore, et numero coniunctis; ut Marc. 13, 23.

ܩܕܡܬ ܐܡܪܬ *praeveni dixi*, i. e. *praedixi*, Act. 2, 31. ܩܕܡ ܚܙܐ *praevenit vidit* i. e. *praevidit*; et, si plura cupis exempla, Act. 7, 52. Rom. 3, 9. inverso item ordine Ioh. 20, 4. ܪܗܛ ܩܕܡܗ *cucurrit, praevenit eum*, pro *praecucurrit*: vel per particulas, ut Matth. 2, 9. ܐܙܠ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ *ibat ante illos*, pro, *praecedebat*, Rom. 1, 2. ܡܢ ܩܕܝܡ ܡܠܟ *ab ante promisit*, προεπηγγείλατο; Col. 1, 5. ܡܢ ܩܕܝܡ ܫܡܥܬܘܢ *ab ante audivistis*, pro, προηκούσατε, 2. Cor. 13, 2. ܡܢ ܩܕܝܡ ܐܡܪܬ προείρηκα, *praedixi*.

2. Quae adversationem, per ܠܘܩܒܠ *adversus*, et ܠܩܒܠ *contra*: ut Matth. 5, 39. ܠܐ ܬܩܘܡܘܢ ܠܘܩܒܠ ܒܝܫܐ μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, et plura exempla Matth. 26, 62. Luc. 13, 17. cap. 11, 15. Sic Rom. 11, 18. ܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܥܠ ܣܘܟܐ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, Iac. 4, 11.

3. Quae societatem, per ܥܡ *cum*; ut Act. 25, 5. ܢܚܬܘܢ ܥܡܢ *descendant nobiscum*, pro συγκαταβάντες, 2. Tim. 1, 8. ܐܠܐ ܚܫܘܫ ܥܡ ܣܒܪܬܐ ܗܘܝ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ Hebr. 4, 15. *qui non possit* ܕܢܚܫ ܥܡ ܟܘܪܗܢܢ συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.

4. Quae iterationem, per adiectum ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite*, seu *denuo*; ut Hebr. 6, 6. ܡܢ ܕܪܝܫ ܙܩܦܝܢ ἀνασταυροῦντας, 1. Petr. 1, 3. ܐܘܠܕܢ ܡܢ ܕܪܝܫ ἀναγεννήσας ἡμᾶς, vers. 23. ܕܡܢ ܕܪܝܫ ܐܬܝܠܕܬܘܢ ἀναγεγεννημένοι.

Denique 6. quae cum nominibus sunt composita, per divisa a verbis nomina, ut Rom. 11. 20. ܠܐ ܬܬܪܝܡ ܒܪܥܝܢܟ μὴ ὑψηλοφρόνει; Marc. 3, 4. ܠܡܥܒܕ ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; cap. 4, 20. ܡܝܬܝܢ ܦܐܪܐ καρποφοροῦντες; Matth. 19, 18. ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܕܓܠܘܬܐ οὐ ψευδομαρτυρήσεις.

V. Verba passiva aliquando in singulari iunguntur nominibus pronominibusve pluralibus, velut impersonalia; ut Matth. 3, 16. ܘܐܬܦܬܚ ܠܗ ܫܡܝܐ *et apertum est ei caelos*, pro *et aperti sunt ei caeli*; Luc. 2, 13. ܐܬܚܙܝ ܚܝܠܘܬܐ ܣܓܝܐܐ *visum est* (Germ. *man sahe*) *exercitus multos*; pro *visi sunt*, vel *adparuerunt exercitus multi*; Hebr. 7, 13. ܐܬܐܡܪ ܗܠܝܢ (cum imposito simul in edit. Polyglotta ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4.) *dictum est haec*, pro, *dicta sunt*. De aliis impersonalibus, quae videntur, agemus infra cap. II. de syntaxi nominum §. 18.

XI. Syri adloquentes in secunda persona, post interveniens vel participium vel pronomen

relativum, sermonem aliquando ex secunda in tertiam deflectuntur: ut Luc. 13, 34. *O Hierosolyma, Hierosolyma* ܩܛܠܐ ܢܒܝܐ ܘܪܓܡܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܠܝܚܝܢ ܠܘܬܗ *occidens prophetas et eos qui missi sunt ad se*, pro *ad te*; Gal. 4, 21. *Dicite mihi vos*, ܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ *qui volunt* (pro *vultis*) *esse sub lege*. Rom. 2, 1. ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܕܐܢ ܠܚܒܪܗ *o homo, qui iudicat proximum suum*.

XII. Enallage tam generis, quam numeri, esse creditur, Ier. 3, 13. ܕܥܝ ܣܟܠܘܬܟ *agnosce* (fem. pro ܕܥ) *peccata tua*; Marc. 13, 28. ܣܘܟܘܗܝ ܪܟ *rami eius emolliti sunt*, pro ܪܟܟ: forte tamen ܢ femininum, quia sine praevia vocali non legitur, librariorum sive errore sive licentia omissum.

XIII. Subiunctivum Syri, in exhortationibus, vel simpliciter per futurum imperativi formant, v. g. Ioh. 11, 16. et cap. 14, 31. 42. ܢܐܙܠ *ibimus*, pro ἄγωμεν *eamus*, 1. Cor. 15, 32. ܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ *edemus et bibemus*, pro φάγωμεν καὶ πίωμεν *edamus, et bibamus*, it. Ioh. 19, 24. vel per imperativum efferunt, v. g. cap. 11, 15. ܗܠܟܘ *ite, agite*, pro ἄγωμεν *eamus* Marc. 1, 38. vel denique per futurum cum praemisso ܬܐ *veni*, vel ܬܘ *ve-*

nite; ut Ioh. 11, 7. ܢܐܙܠ ܬܘ *venite, ibimus*, pro *eamus*. Conf. Gen. 19, 32. cap. 31, 44. Vide porro sub finem §. 16. dicenda.

XIV. Loco imperativi saepenumero venit participium vel adiectivum, cum secunda persona praeteriti verbi substantivi ܗܘܐ *fuit*, idque in praeceptis tum adfirmantibus tum negantibus; ut Matt. 5, 25. ܐܬܪܥܐ ܗܘܝܬ *fuisti* (q. d. *fueris*) *reconciliatus*, pro διαλλάγηθι *reconciliare*, seu *reconciliator*; Marc. 5, 34. ܗܘܝ ܚܠܝܡܐ *esto sana*; Matth. 6, 7. ܠܐ ܗܘܝܬܘܢ ܡܦܩܩܝܢ *ne fueritis garrientes*, pro, *nolite garrire* Marc. 13, 37. ܗܘܝܬܘܢ ܥܝܪܝܢ *fuistis* (*fueritis*) *vigiles*; pro, *vigilate*.

XV. Idem fit aliquando loco subiunctivi, in adhortationibus in prima vel tertia persona concipiendis, ut 1. Cor. 4, 1. ܗܟܢܐ ܢܗܘܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܟܘܢ *sic sumus* (*simus* seu *fuerimus*) *aestimati vobis*, Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος; Gal. 6, 9. ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܝܢܐ ܠܢ *ne fuerit pertaesa nobis*, sc. *anima*, i. e μὴ ἐκκακῶμεν, *ne defetiscamus*. 1. Tim. 2, 11. *mulier in silentio* ܒܫܠܝܐ ܗܘܬ *fuit* (pro *sit*, *esto*) *discens*, μανθανέτω; vers. 8: *volo igitur*, ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ *ut fuerint precantes*, pro, *ut precentur*. 1. Thess. 5, 12. 13. *adhortamur vos*,

ܕܬܗܘܘܢ ܝܕܥܝܢ *ut fueritis agnoscentes*, pro, *ut agnoscatis*.

XVI. Quod ad tempora, praeteritum Syrorum respondet ordinarie Latinorum praeterito perfecto; ut ܩܛܠ *interfecit*. At praeteritum imperfectum Syri per participium cum adiecto praeterito verbi ܗܘܐ *fuit*; plusquamperfectum vero per suum praeteritum, eodem verbo substantivo superaddito, exprimunt. Quod ad prius, vide Marc. 1, 7: ܡܟܪܙ ܗܘܐ *praedicans fuit*, i. e. *praedicabat*; cap. 3, 2. ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ *observantes fuerunt*, i. e. *observabant*; Luc. 9, 14. ܗܘܝܢ ܗܘܘ *entes* (ut sic dicam) *fuerunt*, i. e. *erant*; Act. 20, 21. ܡܣܗܕ ܗܘܝܬ *testificabar*. Quod ad posterius, conf. Matth. 14, 3. ܫܪܝ ܗܘܐ *cepit fuit*, pro *ceperat*; Marc. 3, 8. ܫܡܥܘ ܗܘܘ *audiverunt fuerunt*, pro *audiverant*; Ioh. 10, 22. ܗܘܐ ܗܘܐ masc. et cap. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ fem. *fuit fuit*, pro *fuerat*. Vide porro Matth. 25, 20. cap. 26, 48. 75. cap. 27; 55. 57. Nota autem: illud suum imperfectum Syri etiam subiunctivo, describendis eventibus hypotheticis, adhibent: ut Ps. 123, (124) 3. ܚܝܐ ܒܠܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *vivos deglutiebant*; i. e. *degluti-*

vissent nos ; vers. 4. ܡܛܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *submergebant*, pro ; *submersissent nos* ; Gen, 31, 42. *nisi Deus patris mei* ___ *adstitisset mihi*, ܗܫܐ ܣܪܝܩܐܝܬ ܡܫܪܐ ܗܘܝܬ ܠܝ *nunc vacuum dimittebas*, i. e. *dimisisses me*.

XVII. Participia cum adiectis pronominibus personalibus, exprimere Graecorum Latinorumque praesens indicativi, (etiam subiunctivi, siquidem id nexus orationis postulet), exempla supra lib. II. cap. III. §. 21. adlata abunde docebunt. Quodsi tamen participialiter capiantur, ad notandum sive agentis sive patientis statum, praemittunt Syri vel separatum ܟܕ *dum*, vel praefixum ܕ *qui* : ut ܟܕ Ioh. 1, 36. *intuitus est Iesus*, ܟܕ ܡܗܠܟ *ambulantem*, seu *dum ambularet* ; Act. 22, 5. *ut adducerem eos Hierosolymam* ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ *vinctos* ; vide porro Matth. 3,6. cap. 14, 25. Ioh. 6, 6. cap. 9, 2. 19. At ܕ Marc. 2, 14. *vidit Levin* — — ܕܝܬܒ *qui sedens* erat, i. e. *sedentem* ; cap. 11, 2. *invenietis pullum* ܕܐܣܝܪ *qui vinctus* est, seu *vinctum*. Sic vers. 4. Matth. 3,7. cap. 14, 26. cap. 15, 32. cap. 26, 64. Porro illud ܟܕ facit periphrasin ablativi consequentiae in participiis : ut Matth. 15, 20. ܟܕ ܠܐ ܡܫܝܓܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ

cum non lotae essent manus eius, i. e. *non lotis manibus*. Sic Marc. 7, 2. 5. Ioh. 11. 44.

XVIII. Ceterum elegantiam Graecorum, qua participium alii verbo connectunt, Syri ita exprimunt, ut utrumque verbum in eodem modo, tempore ac persona, sine interiecta copula ponant, per asyndeton: ut Matth. 2, 8. ܙܠܘ ܒܥܘ *ite, exquirite*, πορευθέντες ἐξετάσατε, et ibid. *ut et ego* ܐܬܐ ܐܣܓܘܕ ܠܗ *veniam, adorem illum*, ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ; vers. 9. ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܩܡ *donec venit, stetit*, ἕως ἐλθὼν ἔστη; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt, adorarunt illum*, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Sic ibid. vers. 13. 14. 16. 21. 23.

XIX. Constructio verbi cum suo ipsius infinitivo, sine interveniente praefixo lomad, est emphatica: ut Luc. 1, 22. ܡܪܡܙ ܪܡܙ ܗܘܐ *innuendo*, i. e. identidem *innuebat*; Ioh. 9. 9. ܡܕܡܐ ܕܡܐ *similis exsistendo*, i. e. perquam *similis est*. Etiam in negativa oratione: ut Ioh. 20, 5. ܡܥܠ ܕܝܢ ܠܐ ܥܠ *ingrediendo vero*, i. e. omnino vero *non introiit*; Rom. 9, 6. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܠ ܢܦܠܬ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *non cadendo*, i. e. nequaquam *cecidit verbum Dei*.

XX. In ordinaria vero constructione verbi unius cum infinitivo alterius, infinitivus requirit

praefixum lomad: ut Matth. 2, 13. ܥܬܝܕ ܗܘ ܗܪܘܕܣ ܠܡܒܥܝܘܗܝ ܠܛܠܝܐ Μέλλει Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον; Luc. 15, 15. *misit eum in agrum* ܠܡܪܥܐ ܚܙܝܪܐ *ad pascendum sues*.

XXI. Attamen in constructione verborum, loco infinitivi saepe ponitur.

1. Verbum finitum eodem genere, numero, et persona cum verborum altero wau copulativo interiecto, aut per asyndeton subaudito; ut Luc. 20, 11. 12. ܘܐܘܣܦ ܫܕܪ *et addidit, et misit*, καὶ προσέθετο πέμψαι.

2. Futurum cum praefixo ܕ *ut*, sive expresso sive subaudito. Ut, cum expresso quidem dolath, Matth. 2, 22. ܕܚܠ ܕܢܐܙܠ *timuit ut abiret*, pro *abire* cap. 16, 3. ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܒܚܪܘܢ *novistis ut probetis*, i. e *probare*, et ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܦܪܫܘܢ *non novistis ut discernatis*, pro *discernere*, vers. 24. ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܒܬܪܝ *quisquis vult ut veniat post me*, pro *venire*. At sine dolath Matth. 14, 28. ܦܩܘܕ ܠܝ ܐܐܬܐ ܠܘܬܟ *praecipe mihi, veniam*, id est, *venire*, seu *ut veniam ad te*; Luc. 18, 13. *Nec volebat*, ܐܦ ܠܐ ܥܝܢܘܗܝ ܢܪܝܡ ܠܫܡܝܐ *vel oculos suos attolleret*, pro *attollere*; et in passiva voce Hebr. 12, 19. ܘܠܐ ܢܬܘܣܦ ܢܬܡܠܠ

ܠܡܬܡܠܠܘ *ut ne adiiceretur sermo fieret*, pro *sermo fieri cum illis*.

3. Participium, idque vel absolute, vel cum adiecta particula. Nempe absolute, tum in activa voce, ut Matth. 12, 1. ܫܪܝܘ ܡܠܩܛܝܢ ܫܒܠܐ ܘܐܟܠܝܢ *coeperunt vellicantes spicas, et comedentes*, pro *vellicare* et *comedere*; forte subaudito ܠܡܗܘܐ *esse*, vel ܕܢܗܘܘܢ *ut essent*; cap. 13, 30. ܫܒܘܩܘ ܪܒܝܢ *sinite crescentia*, pro *crescere*. Quo et pertinent Luc. 10, 40. ܐܡܪ ܠܗ ܡܥܕܪܐ ܠܝ *dic ei*, ut sit *iuvans me*; cap. 12, 13. ܐܡܪ ܠܐܚܝ ܦܠܓ ܥܡܝ ܝܪܬܘܬܐ εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν; tum vero in voce passiva, ut Luc. 11, 53. ܫܪܝܘ ܡܬܚܡܬܝܢ ܠܗܘܢ *coeperunt male adfecti*, pro, *indignari*; 1. Ioh. 2, 8. ܫܪܝ ܡܬܚܙܐ *coepit* lux esse *visa*, pro *videri*. At vero cum adiecta particula: ut cum praefixo dolath Hebr. 9, 23. ܐܢܢܩܐ ܗܘ ܕܗܠܝܢ ܡܬܕܟܝܢ *oportet ut haec mundata* fiant, pro *oportet haec mundari*; cum ܡܢ vero, sequente dolath, Act. 21, 32. ܫܠܝܘ ܡܢ ܕܡܚܝܢ ܗܘܘ ܠܦܘܠܘܣ *cessabant ab eo ut percuterent*, i. e. *percutere Paulum*.

XXII. Passiva verba aliquando iunguntur

dativis, notandae caussae efficienti seu agenti, ita ut dativi perinde valeant, ac ablativi cum praemissa praepositione ܡܢ *a* vel *ab*, ut Luc. 6, 4. ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܟ *non videtur tibi*, i. e. *a te* cap. 8. 29. ܫܒܐ ܗܘܐ ܠܗ *captivabatur ei*, pro, *ab eo*; cap. 23, 41. *Nihil quod morte dignum sit*, ܡܕܡ ܠܗ *factum ei*, pro, *ab eo*. Vide dissert. nostram de Soloec. Cas. §. XIX.

XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus aliquando a Latinorum syntaxi secedunt, dicentes v. g. *ingredi* vel *adscendere*, non *per ostium*, sed *ex ostio*, nec *per locum*, sed *ex loco*; *confiteri* item vel *abnegare*, non *aliquem* vel *aliquid*, sed *in aliquo*, cetera. Ut Ioh. 10, 1. 2. ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ ܡܢ ܬܪܥܐ *quisquis non ingreditur ex ostio* in ovile, et ܣܠܩ ܡܢ ܕܘܟܐ ܐܚܪܢܐ *adscendit ex loco alio*; Matth. 10, 32. *Quisquis* ܢܘܕܐ ܒܝ *confessus fuerit in me*, et vers. 33. ܡܢ ܕܝܢ ܕܢܟܦܘܪ ܒܝ *quisquis vero abnegaverit in me*. Confer dissert. nostram de Soloecismo casuum §. 4.

XXIV. Idem verbum, quod in orationis protasi praecesserat, aliquando in apodosi subticetur: ut Matth. 1, 22. ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܕܗܘܐ ܕܢܬܡܠܐ *hoc vero totum, quod factum est*, factum est, *ut impleretur* cet. Ioh. 20. 31. ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ

ܕܬܗܝܡܢܘܢ *etiam haec, quae scripta sunt*, scripta sunt, *ut credatis*. Hebr. 7, 8. ܫܘܚܠܦܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܠܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܡܛܠ ܡܚܝܠܘܬܗ *mutatio vero, quae facta est legi priori*, facta est *propter eius imbecillitatem*; cap. 8, 3. ܟܠ ܓܝܪ ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܡܢ ܕܩܐܡ ܕܢܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ, *omnis enim pontifex qui constituitur*, constituitur, *ut offerat oblationes*.

XXV. Verbum substantivum ܗܘܐ *fuit* redundat, seu expletivum est, 1. post negativum ܠܐ *non*, quo casu utcumque per *sane* exprimi potest; ut Matth. 10, 20. ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܢܬܘܢ ܡܡܠܠܝܢ *nam non sane vos loquimini*; cap. 16, 11. ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܐܡܪܬ *quod non sane de pane dixerim*; etiam tum, cum negativum ܠܐ *non*, interrogative capitur pro *nonne*? ut Matth. 13, 55. ܠܐ ܗܘܐ ܗܢܘ ܒܪܗ ܕܢܓܪܐ *nonne sane hic est filius fabri*? Forte quod ܗܘܐ *fuit* cum ܗܐ *ecce* a Syris confusum est, unde et cum eo alternat ibid. vers. 56. *Et sorores eius omnes* ܠܐ ܗܐ ܟܠܗܝܢ ܠܘܬܢ ܐܝܬܝ *non ecce! apud nos sunt*? nec non Iac. 2, 4. 6. 7. coll. ibid. vers. 5, 21. Sic Marc. 11. 13. Luc. 11. 40. cap. 17, 17. 2. post seipsum aut aliud verbum, sine immuta-

tione temporis perfecti in plusquamperfectum, quam alias praeteritis secundum §. 16. inferre solet; ut Marc. 1, 45. ܫܪܝ ܗܘܐ non, *incepit fuit*, i. e. *inceperat*, sed simpliciter, *incepit*, ibidemque ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܫܟܚ ܗܘܐ *ita ut non posset*, Luc. 1, 8. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܝܢ *factum est vero*; Ioh. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ ܕܝܢ ܒܥܬܐ *facta est autem quaestio*.

3. Post synonymum ܐܝܬ vel ܐܝܬܘܗܝ *est*, *erat*, *fuit*; ut Matt. 3, 4. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ *fuit fuit*, pro *fuit* simpliciter. Verum hoc inde est, quod ܐܝܬ, perinde ac hebr. יֵשׁ, cui originem debet, proprie substantivum nomen est, ac adeo syntaxis in exemplo adlato ita sonaret: *existentia eius fuit*.

XXVI. Addimus singulares vocum constructiones, et loquendi formulas; ex ordine verborum, quibus illae constant, alphabetico, ut facilius reperiri queant. Erunt autem verba haecce: ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܨ *coegit*, ܐܬܐ *venit*, ܒܐܫ *malus fuit*, ܒܛܠ *vacuus fuit*, ܒܥܐ *hortatus est*, ܓܠܐ *retexit*, ܗܘܐ *factus est*, ܚܘܝ *indicavit*, ܐܬܚܫܚ *usus est*, ܟܪܝ *curtatus est*, ܡܠ *taeduit*, ܡܛܐ *pertigit*, ܡܠܐ *implevit*, ܢܓܕ *traxit*, ܢܣܒ *accepit*, ܢܣܩ *adscendit*, ܢܦܩ

exiit, ܣܡ *posuit*, ܥܒܪ *transiit*, ܥܠ *intravit*, ܩܥܐ vel ܩܪܐ *clamavit*, ܩܛܠ *occidit*, ܫܕܐ *proiecit*, ܫܕܪ *misit*.

1. Tim. 6, 1. ܠܡܪܝܗܘܢ ܒܟܠ ܐܝܩܪ ܢܐܚܕܘܢ *dominos suos in omni honore habeant*, proprie, *teneant*, germ. *sollen ihre Herren in allen Ehren halten*. 2. Thess. 3, 15. ܘܠܐ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܬܐܚܕܘܢܝܗܝ *neque tanquam inimicum habeatis eum*, germ. *und haltet ihn nicht als einen feind*.

Matth. 27, 12. ܘܟܕ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܩܪܨܘܗܝ *cum accusarent eum*, proprie, *comederent accusationes*, vel *excidia eius*. Sic cap. 12, 10. Marc. 15. 3. 1. Tim. 3, 11. 2. Tim. 3, 3. Tit. 2. 3. Impersonaliter seu passive, Luc. 16, 1. ܘܐܬܐܟܠܘ ܠܗ ܩܪܨܘܗܝ *et comestum est ei accusationes eius*, (Vide supra §. 10.) i. e. *et accusatus est ei*. Hinc ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, *obtrectator*, et synecdochice *diabolus*, Matth. 4, 1. 5. 8. 11. cap. 25, 41. ܡܐܟܠܩܪܨܐ *obtrectatio* Rom. 1, 30. et divisim ܡܐܟܠ ܩܪܨܐ Ioh. 18, 29.

Phil. 1, 24. ܐܠܨܐ ܠܝ ܨܒܘܬܐ *cogit me res*, pro *necessum habeo*; cap. 2, 25. ܐܠܨܬܢܝ ܨܒܘܬܐ *coegit me res*, pro ἀναγκαῖον ἡγησάμην *necessarium duxi*;

Act. 15, 28. ܗܠܝܢ ܕܐܠܝܨܢ *haec quae coguntur*, pro *ἀναγκαῖα necessaria*.

1. Tim. 5, 15. ܕܠܩܘܕܡܝܟ ܬܐܬܐ ܐܢܬ *quod ante te venias*, id est, *proficias*, *progrediaris*, Germ. *dass du vor dich kommst*. 2. Tim. 3, 9. ܠܐ ܢܐܬܘܢ ܠܩܘܕܡܝܗܘܢ *non venient ante se*, pro, *non proficient ultra*.

Iac. 4, 2. ܘܠܐ ܐܬܐ ܠܐܝܕܝܟܘܢ *et non venit* quod quaeritis, *in manus vestras*, pro, *et non potestis adipisci*. Ioh. 11, 35. ܐܬܝܢ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *veniebant lacrimae eius*, Germ. *die thränen kamen ihm*, pro, *lacrimabatur*; ad instar Hebr. Ezech. 24, 16. ולא תבוא דמעתך *nec oborientur tibi lacrimae*.

Matth. 26, 8. ܘܐܬܒܐܫ ܠܗܘܢ *et male adfectus est eis*, scil. *animus*, seu ܠܒܐ *cor*, id est *displicuit*, ܐܬܒܐܫ et ܐܬܒܐܫܬ idem, cap. 21, 15. Marc. 14, 4. et in praesenti, Luc. 11, 53. *coeperunt* ܡܒܐܫܝܢ ܠܗܘܢ esse *quibus* cor *male adfectum esset*, pro *indignari*, *aegre ferre*.

Luc. 10, 34. ܘܐܬܒܛܠ ܠܗ ܥܠܘܗܝ *et vacavit ipsi* (sic enim proprie sonaret) *super eo*, pro *curam eius gessit*; ut Latini dicunt *vacare litteris*, pro *operam dare*, *studere*. Subaudiveris

ܠܶܒܳܐ *cor*, *animus*. Sic in peil Marc. 4, 38. ܠܳܐ ܒܛܺܝܠ ܠܳܟ ܕܰܐܒ݂ܺܝܕܺܝܢܰܢ *nonne curae est tibi quod perimus*? Luc. 10, 40. Ioh. 12, 6. Act. 17, 21. 1. Petr. 5, 7. ܕܗܽܘ ܒܛܺܝܠ ܠܶܗ ܥܠܰܝܟܽܘܢ *siquidem ei*, *ei* inquam (cum pleonasmo pronominis) *cura est super vobis*, seu *curae estis*.

Rom. 12, 1. ܒܳܥܶܐ ܐ̱ܢܳܐ ܗܳܟܺܝܠ ܡܶܢܟ݂ܽܘܢ *petens sum igitur a vobis*, pro παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, *adhortor igitur vos*. Et sic ubique fere pro *hortari* Syri dicunt *petere ab aliquo*, non sine emphasi, ut cap. 15, 30. cap. 16, 17. 1. Cor. 1, 10. cap. 16, 15. cet.

1. Ioh. 3, 21. ܓܠܶܝܢ ܐܶܢܶܝܢ ܐܰܦܰܝܢ *retecta est facies nostra*, pro παῤῥησίαν ἔχομεν, *fiducium habemus*: unde ܓܠܺܝܘܽܬ ܐܰܦܶܐ et ܡܓܰܠܝܳܐ ܐܰܦܶܐ *retectio faciei*, pro παῤῥησία Phil. 1, 20. 1. Tim. 3. 13. Hebr. 3, 6. et ܒܥܶܝܢ ܓܠܺܝܳܐ *in retecto oculo*, pro, *aperte*, *palam* Ioh. 16, 25. cap. 18, 20. 2. Cor. 3, 12. Hebr. 4, 16.

Ioh. 12, 42. ܕܠܳܐ ܢܶܗܘܽܘܢ ܠܒܰܪ *ut ne fierent foris*, *ut ne expellerentur*: ut Graecis active dicitur ἔξω ποιῆσαι *foris facere*, pro *exire iubere* vel *expellere* Act. 5, 34.

2. Cor. 3, 1. ܕܢܫܰܘܕܰܥܟ݂ܽܘܢ ܡܳܢܳܐ ܚܢܰܢ *ut ostendamus vobis*, *quid* seu quale *simus*, ἑαυτοὺς συνιστάνειν.
1. Cor. 7, 31. *Et qui utuntur saeculo hoc*. ܡܫܰܬܡܫܺܝܢ ܠܳܐ ܠܥܳܠܡܳܐ ܗܳܢܳܐ ܢܶܗܘܽܘܢ ܕܡܫܰܬܡܫܺܝܢ *sint tanquam*

non extra convenientiam usus, pro, *ne abutantur*.

Luc. 18, 23. 24. ܦܣܩܬ ܠܗ *curtatus* seu *confectus est ei*, scil. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro *tristatus est*. Sic Matth, 14. 9, cap. 17. 23. Ioh. 16, 20. 21. 22. cap. 21, 17. Sic transitive in aphel 2. Cor. 2, 2. 5. cap. 7, 8.

Hebr. 3, 10. ܩܨܬ ܠܝ ܒܕܪܐ ܗܘ *taeduit me generationis illius*, seu *fastidium habui*; proprie, *taedio adfecta est mihi* (scil. ܢܦܫܐ *anima*, vel ܪܘܚܐ *spiritus*) *in generatione illa*. Sic vers. 17. Luc. 18, 1. Gal. 6. 9. 2. Thess. 3. 13. Hebr. 3, 10. 17. cap. 12, 3.

Rom. 14, 4. ܡܛܝܐ ܐܝܕܘܗܝ ܡܪܗ *potest dominus eius*, proprie, *pertingens* (puta ܚܝܠ *robur*) *est in manibus domini eius*. Sic in fem. 2. Tim. 1, 12. Hebr. 11. 19. ܕܡܛܝܐ ܐܝܕܘܗܝ *qui potest*, et in peil cap. 2, 2. ܕܡܛܝܐ ܐܝܕܝܗܘܢ *qui possunt*.

Ioh. 11, 19. ܕܢܡܠܘܢ ܠܒܗܝܢ *ut implerent cor illarum*, cum praefixo ܠ obiectivo, pro, *ut consolarentur illas*; 1. Thess. 2, 11. ܡܡܠܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܟܘܢ *et implebamus cor vestrum*, i. e. *consolabamur vos*. Sic Iud. 19, 3. Unde Phil. 2, 1. ܡܘܠܝܐ ܠܒܐ *implementum cordis*, pro, *sola-*

tium. Lapsarunt Trostius et Gutbierius, derivantes ista non a ܡܠܐ *implevit*, sed a ܡܠܠ *loquutus est*, ad instar phrasis hebraeae דבר על לב *loqui ad cor* alicuius, pro *consolari* Esa. 40, 2. quod vero analogiae grammaticae repugnat: sed et Castellus Schaafiusque, deducentes quidem a ܡܠܐ; sed ita ut significatum ei tribuant verbi cognati ܡܠܠ *loquutus est*, quem tamen significatum ܡܠܠ nonnisi in pael, ܡܠܐ vero extra hanc syntaxin cum ܠܒܒܐ nunquam habet, sicut nec ܡܠܠ sequenti praefixo ܒ iungitur, quod contra de ܡܠܐ *implevit* valet, v. g. Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*.

Hebr. 6, 15. ܐܓܪ ܪܘܚܗ *protraxit* (aphel a rad. ܢܓܪ) *spiritum suum*, i. e. *expectavit patienter*, seu *longanimis fuit*. Sic cap. 13, 22. Luc. 18, 7. Iac. 5, 7. Unde ܢܓܝܪ ܪܘܚܗ *cuius spiritus protractus*, pro *longanimis*, 1. Cor. 13, 4. 2. Tim. 2, 24. nec non ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ vel ܡܓܪܐ ܪܘܚܐ *protractio spiritus*, pro *longanimitas* 1. Tim. 1, 16. Hebr. 6, 12.

Iac. 2, 9. ܒܐܦܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *faciem accipitis*, προσωποληπτεῖτε. Sic Luc. 20, 21. Gal. 2, 6.

Unde ܡܣܒ ܒܐܦܐ *acceptio faciei*, *προσωποληψία* *personae respectus*, Matth. 23, 28, Luc. 12, 1. Ioh. 7, 24. 1. Tim. 5, 21. et ܢܣܒ ܒܐܦܐ *acceptor facierum*, pro, *hypocrita* Matth. 7, 5.

Deut. 29, 9. ܕܬܗܘܘܢ ܡܣܩܝܢ ܠܪܫܐ *ut faciatis adscendere* (a ܣܠܩ *adscendit*) *ad caput*, i. e. *ad felicem exitum perducatis*. Sic cap. 28, 29. Prov. 13, 13.

Act. 26, 1. ܘܡܦܩ ܗܘܐ ܪܘܚܐ *et exibat* (an *exire faciebat* seu *proferebat*?) *spiritum*, i. e. *defendebat se*. Sic vers. 2, 24. cap. 19, 33. 40. cap. 21, 1. cap. 24, 10. Luc. 21, 14. 2. Cor. 12, 19. unde Tim. 4, 16. ܒܡܦܩ ܪܘܚܝ *in apologia mea*. Ratio et proprietas phraseos non adeo liquida. Luc. 12, 11. secundum Polygl. angl. legitur in aphel, ܐܝܟܢܐ ܬܦܩܘܢ ܪܘܚܐ *quomodo prolaturi sitis spiritum*, i. e. *vos defensuri*.

Act. 4, 21. ܕܢܣܝܡܘܢ ܒܪܫܗܘܢ *ut ponerent in capite illorum*, pro, *punirent illos*, unde ܡܣܝܡ ܒܪܫܐ, vel coniunctim ܡܣܝܡܒܪܫܐ *positio in capite*, pro, *paena*, *supplicium* Act. 22, 5. Hebr. 10. 29.

Act. 5, 4. ܣܡܬ ܒܠܒܟ *posuisti in corde tuo*, prō, *constituisti*; Luc. 1. 9. ܢܣܝܡ ܒܣܡܐ *ut poneret adoramenta*, pro, *suffiret*, *suffitum*

faceret; Tit. 3, 12. ܣܡܬ ܒܪܥܝܢܝ *posui in mente mea*, pro, κέκρικα *decrevi*, quomodo et Act. 19, 21. unde in deteriorem partem flexa significatione, ܣܘܡܐ ܒܪܥܝܢܐ *positio in mente*, pro, ὑπόνοια *suspicio* 1. Tim. 6, 4. Item Matth. 6, 19. 20. ܣܝܡܘ ܠܟܘܢ ܣܝܡܬܐ *ponite vobis positiones*, pro, *congerite* vel *struite vobis thesauros*; quomodo et Rom. 2, 5. Denique Eph. 1, 5. ܣܡܢ ܠܒܢܝܐ *posuit nos in filios*, pro, *adoptavit*, unde Rom. 8, 15. 23. et cap. 9, 4. ܣܝܡܬ ܒܢܝܐ *positio filiorum*, pro, *adoptio*.

Ioann. 4, 4. ܡܣܢܩܘܬܐ ܗܘܬ ܠܗ *opus erat ei*, pro, *oportebat eum*; velut per latinismum.

1. Tim. 3, 3. ܥܒܪ ܥܠ ܚܡܪܐ *transiens super vinum*, pro, πάροινος *vinosus*, quod Arabs erpen. ex Syro expressit, *nimius in bibendo vino*.

Ioh. 6, 21, 23. ܥܠ ܠܗ ܒܫܢܘܗܝ *intravit sibi in annos suos*, pro ἡλικίαν ἔχει *aetatem habet*, germ. *er ist zu seinen jahren gekommen*, hebr. בא בימים Gen. 18. 11. ubi Syr. pariter ܥܠܘ ܒܫܢܝܐ *intraverant in annos*.

Act. 25, 11. 12. ܒܓܢܘܗܝ ܕܩܣܪ ܩܪܐ ܐܢܐ *ad protectiones Caesaris provoco*, et ܒܓܢܗ ܕܩܣܪ ܩܪܝܬ *ad protectionem Caesaris provocasti*, pro. *Cae-*

sarem adpello, et *Caesarem adpellasti*. Sic cap. 26, 32. et, quod idem est, cap. 28, 19. *coactus sum* ܘܐܠܨܬ ܓܢ ܩܣܪ: *inclamare protectionem Caesaris*. Ceterum ܓܢܩܘܣ et ܓܢ Castellus et Gutbierius verterunt *provocationem* seu *adpellationem*, quasi esset a ܓܢ *clamare* Act. 21, 28. perperam, quia sic ܓܢܩܘܣ scribendum fuisset: est potius cum praefixo ܒ, a ܓܢ aphel ܐܓܢ *texit*, *protexit*. Unde et erpenianus Arabs ex syriaco fonte phrasin istam vertit, *confugere ad asylum*, vel *implorare asylum Caesaris*.

Hebr. 6, 12. ܘܠܐ ܬܬܡܟܐ ܠܟܘܢ *et ut ne succedatur vobis*, scil. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro, *ut ne segnescatis*, seu *defetiscatis*, opposite ad ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ *protractionem spiritus*, seu *longanimitatem*, ibid. Sic 1. Thess. 3, 3. Hebr. 10. 38. ܘܐܢ ܬܬܡܟܟܐ ܠܗ *sin succidatur ipsi*, pro, *sin defetiscat*; unde ibid. vers. 39. ܡܟܟܘܬܐ *succisio*, nempe spiritus, pro *torpore*, hebr. קצר רוח Ex. 6, 9. Vide paulo ante sub ܟܪܐ vel ܟܪܝ *curtari*.

Act. 27, 42. ܘܠܐ ܢܫܕܘܢ ܣܚܘܬܐ *ne proiicerent natationem*, pro, *ne natatui se committerent*, seu *natarent*.

Luc. 19, 28. ܫܕܪܬܘܢ ܒܬܪܝ *misistis post me*, pro μετεπέμψασθέ με, *accersivistis me*, germ. *ihr habt nach mir geschickt*. Sic Act 10. 29.

CAPUT II.

De idiomatibus nominum syntacticis.

I. Idiomata nominum syntactica eo prosequemur ordine, quem accidentia nominum suggerunt, figura, periphrasis, qualitas, genus, comparatio, casus, numerus, status, geminatio, ellipsis: quibus adiiciemus syntaxin numeralium.

II. Ratione figurae sunt nomina vel simplicia vel composita. Vide lib. II. cap. II. §. 3. Et compositorum quidem, quae apud Graecos Latinosve sunt,

1. alia per simplicia Syris efferuntur, v. g. ܚܕܬܐ *recens*, pro ἄγναφος *impexus* Matth. 9, 16. ܚܙܬܐ *visus*, pro ἀνάβλεψις *recuperatio visus* Luc. 4, 18. ܟܢܫܬܐ σύνδουλος *conservus* Matth. 18, 28. ܫܘܬܦܐ συγκοινωνός *particeps* Rom. 11, 17.

2. alia circumscribuntur: ut

1. Composita negativa, seu quae privationem notant, per ܠܐ *non*, ܕܠܐ *sine*, vel ܠܝܬ *non est*, vel alia quacunque ratione. Sunt autem vel adiectiva, v. g. 1. Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις, ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܢܫܐ *illis quibus non sunt uxores*;

cap. 1, 28. τὰ ἀγενῆ, ܐܝܠܝܢ ܕܙܥܘܪܝܢ ܒܢܝ̈ ܒܝܬܗܘܢ *quorum parva est familia*; Act. 4, 13. ἀγράμματοι, ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܣܦܪܐ *nescientes litteras*; Eph. 1, 4. ἀμώμους, ܘܠܐ ܡܘܡ *sine labe*; 1. Cor. 6, 2. ἀνάξιοι, ܠܐ ܫܘܝܢ *non digni*; Matth. 12, 5. 7. ἀναίτιοι, ܘܠܐ ܕܘܠܝܢ *sine reprehensione*; Ioh. 8, 7. ὁ ἀναμάρτητος, ܘܠܐ ܚܛܗ *sine peccato*; Hebr. 11, 12. ἀναρίθμητος, ܕܡܢܝܢ ܠܝܬ ܠܗ *cui numerus non est*; 1. Cor. 1, 8. ἀνέγκλητος, ܘܠܐ ܪܫܝܢ *sine accusatione*; 2. Cor. 9, 15. et 1. Petr. 1, 8, ἀνεκδιήγητος et ἀνεκλάλητος, ܘܠܐ ܡܬܡܠܠܢܐ *quae non enarratur*; Luc. 12, 33. ἀνέκλειπτος, ܘܠܐ ܚܣܪܐ *qui non transit*; Matth. 3. 12. ἀσβέστῳ ܘܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinguitur*; quibus adde cumulum exemplorum Rom. 1, 31. nec non cap. 12, 9. Luc. 24, 25. 2. Cor. 9, 4. Eph, 3, 8. Col. 1, 15. 16. 1. Tim, 1, 17. cap. 3, 2. cap. 6, 14. 2. Tim. 2, 15. 23. Hebr. 2, 8. cap. 11, 27. Iac. 2, 13. 1. Petr. 1, 22. item Eph. 5, 17 ἄφρονες; ܡܣܟܢܝ̈ ܪܥܝܢܐ *carentes mente*. Vel substantiva, v. g. Apoc. 17, 4. ܘܠܐ ܛܢܦܘܬܐ *immunditities*; 1. Cor. 15, 53. 54. ἀφθαρσία et ἀθανασία, ܠܐ ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ *non-corruptibilitas*, et ܠܐ ܡܝܘܬܘܬܐ *non-mortalitas*; Rom. 11, 30. 32. ἀπείθεια, ܠܐ ܡܬܛܦܝܣܢܘܬܐ *non-obedientia*; ad

instar hebraicorum אַל מוֶת *immortalitas* Prov. 12. 28. אַל קוּם עִמּוֹ *irresistibilis* c. 30, 31. *ligna* אַל מוּגִים *putredinis expertia* Rom. 2, 23. ἀπιςία . ܡܚܣܪܘܬ ܗܝܡܢܘܬܐ *defectus fidei* .

2. Societatem notantia: per adiectum ܥܡ *cum* ; ut Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. vers. 23. ὁ συναιχμάλωτός μυ , ܫܒܝܐ ܕܥܡܝ *captivus qui est mecum* ; Rom. 16, 3. 9. 21. ὁ σύνεργος ἡμῶν , ܦܠܚܐ ܕܥܡܢ *operarius qui nobiscum est* : per ܚܒܪܐ *socius* ; ut Ioh. 11, 16. τοῖς συμμαθηταῖς , ܠܬܠܡܝܕܐ ܚܒܪܘܗܝ *disciplulis sociis suis* ; 1. Petr. 5, 1. ὁ συμπρεσβύτερος , ܩܫܝܫܐ ܚܒܪܟܘܢ *presbyter socius vester* : per ܫܘܬܦ *consors* ; ut Eph. 3, 6. σύσσωμοι , ܫܘܬܦܐ ܕܦܓܪܐ *consortes corporis* .

3. Anticipationem seu prioritatem dicentia , per ܡܩܕܡܘ *anticipatio* : ut Act. 2, 23. et 1. Petr. 1, 2. προγνώσει , ܒܡܩܕܡܘܬ ܝܕܥܬܗ *anticipatione scientiae suae* ; 1. Tim. 5, 21, χωρὶς προκρίματος , ܘܠܐ ܬܬܩܕܡ ܪܥܝܢܟ *nec praeveniatur mens tua* .

4. Universitatem connotantia , per ܟܠ *omne* : ut Luc. 23, 18. παμπληθεὶ , ܟܢܫܐ ܟܠܗ *tota*

multitudo ; cap. 11, 23. τὴν πανοπλίαν, ܟܠܗ ܙܝܢܐ *totam armaturam* ; 2, Cor. 6, 18. παντοκράτωρ, ܕܟܠ ܐܚܝܕ *qui omnia tenet* ; vel inverso ordine, Apoc 1, 8. cap. 4, 18. ܐܚܝܕ ܟܠ *tenens omnia* ; Sap. 18, 15. παντοδύναμος, ܕܟܠ ܡܨܐ *qui omnia potest* ; Hebr. 4, 12. ἐνεργής, ܟܠ ܡܥܒܕܢܐ *omnia operans*.

5. Quae iterationem, per ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite* : ut Tit. 3, 5. ܡܘܠܕܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ παλλιγγενεσία.

6. Quae spurium quid, per ܕܓܠܐ *mendax* ; ut 2. Cor. 11, 26. ψευδάδελφοι, ܐܚܐ ܕܓܠܐ *fratres mendaces* ; vers. 13. ψευδαπόστολοι ܫܠܝܚܐ ܕܓܠܐ ; 2. Petr. 2, 1. ψευδοπροφῆται et ψευδοδιδάσκαλοι ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ et ܡܠܦܢܐ ܕܓܠܐ ; Matth. 24, 24. ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ ψευδόχριστοι ; 1. Tim. 6, 20. ܝܕܥܬܐ ܕܓܠܬܐ ψευδώνυμος γνῶσις.

III. Species compositionis sunt periphrases, quae fiunt per nomina quaedam auxiliaria, ut sunt

1. ܒܪ *filius*, plur. ܒܢܝ *filii* ; v. g. ܒܪ ܐܘܡܢܘܬܐ *filius opificii*, pro, ὁμότεχνος, Act. 18, 3. cap. 19, 24. 25. 38. ܒܪ ܫܪܒܬܐ ܪܒܬܐ *filius familiae magnae*, pro, εὐγενὴς *nobilis* Luc. 19, 12. ܒܪ ܛܘܗܡܐ

fili iugi mei, pro, σύζυγε *socie*, idem iugum trahens Phil. 4, 3. ܒܪ ܡܪܒܝܢܐ *filius educatorum*, pro, σύντροφος *una educatus* Act. 13, 1. ܒܪ ܫܘܪܐ *filius muri*, pro *antemurale* Esa. 26, 1. ܒܪ ܙܪܥܐ *filius seminis*, pro, *seminabile*, quomodo et Targ. Onkel. Lev. 11, 37. 38. ܒܪ ܒܣܪܐ *filius carnis*, *eadem carne satus cognatus* Esa. 58, 7. Rom. 11, 14. ܒܪ ܓܘܪܐ *filius adulterii*, *nothus* Deut. 23. 2. ܒܪ ܝܘܡܗ *filius diei sui*, *eundem diem agens* Deut. 24, 15. Prov. 12, 16. ܒܪ ܫܥܬܗ *filius horae suae*, *eandem horam agens*, et adverbialiter, *illico*, *statim* Matth. 13, 5. 20. Ioh. 5, 9. cap. 13, 30. Act. 10, 33. cap. 21, 32. Luc. 5, 13. etiam pluraliter Matth. 20, 34. et in femin. cap. 21, 20. ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, pro *homo*, passim; ܒܪ ܨܘܪܐ *filius colli*, pro, *fimbria collaris* seu *collum ambiens* Ps. 132, (133) 2. Et in plurali: ܒܢܝ ܝܪܬܘܬܐ *filii haereditatis*, συγκληρονόμοι Eph. 3, 6. ܒܢܝ ܐܬܪܐ *filii loci*, οἱ ἐντόπιοι Act. 21, 12. ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ *filii urbis*, συμπολῖται, et ܒܢܝ ܒܝܬܐ *filii domus*, οἰκεῖοι cap. 2, 19. ܒܢܝ ܫܪܒܬܐ *filii tribus*, συμφυλέται 1. Thess. 2, 14. ܒܢܝ ܥܡܐ *filii populi*, *gentiles* Ioh. 18, 35. ܒܢܝ ܟܢܘܫܬܐ *filii comitatus*, συ-

νόδοι, συνοδία, συνέκδημοι, Luc. 2, 44. Act. 19, 29. ܒܢܝ̈ ܫܢܝ̈ *filii annorum meorum*; συνηλικιῶται μου, Gal. 1, 14. ܒܪ ܚܐܪ̈ܐ et ܒܢܝ̈ ܚܐܪ̈ܐ *filius* et *filii ingenuorum*, pro, ἐλεύθερος et ἐλεύθεροι 1. Cor. 7, 22. 1. Petr. 2, 16. ܒܢܝ̈ ܩܪܛܐ *filii Cretae*, *cretenses*, Tit. 1, 12. ܒܢܝ̈ ܦܬܟܪ̈ܐ *filii idolorum*, *idolatrae* Apoc. 2, 14. 20. Cave tamen, cum Castello ad hanc classem referas periphrasin *lunatici*, Matth. 17, 15. ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܓܪ̈ܐ *qui est sibi*, non *filius tectorum*, qs. *qui tecta scandit*, sed potius *extra tecta*, qui domi non manet, coll. Luc. 8, 27. Nam et pluraliter dicitur cap. 4, 24. ܘܒܢܝ̈ ܐܓܪ̈ܐ *et qui sunt extra tecta*. Contra, ܒܪܬ ܩܠܐ *filia vocis*, pro, *vox* Rom. 10, 16. 18. Gal. 4, 20. Hebr. 3. 15. plur. ܒܢ̈ܬ ܩܠܐ *voces* Act. 12, 22.

2. ܒܝܬ *domus*: v. g. ܒܝܬ ܡܒܬܐ *domus pernoctationis*, i. e. *diversorium* Gen. 42, 27. ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ *domus vinctorum*, *carcer*, Matth. 5, 25. Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܒܣ̈ܡܐ *domus adoramentorum*, *thuribulum* Hebr. 9, 4. ܒܝܬ ܓܘܣܐ *domus perfugii*, *asylum* Ps. 9, 10. ܒܝܬ ܕܝܢܐ *domus iudicii*, pro *praetorium*, Act. 19, 19. ܒܝܬ ܡܟܬܒܢܐ *do-*

mus ligationis, *carcer* Gen. 42, 17. ܒܝܬ ܝܠܕܐ *domus nativitatis*, *natalitia* cap. 40, 20. ܒܝܬ ܓܙܐ *domus gazae*, et ܒܝܬ ܡܐܢܐ *domus armorum*, pro, *gazophylacium*, et *armamentarium*, cap. 39, 2. Marc. 12, 41. 43. ܒܝܬ ܙܝ̈ܬܐ *domus olearum*, *olivetum* Luc. 19, 29. 37. Act, 1, 12. ܒܝܬ ܟܬ̈ܒܐ *domus librorum*, pro, *capsa libraria* 2. Tim. 4, 13. ܒܝܬ ܡܝ̈ܬܐ *domus mortuorum*, i. e. *sepulchrum* Matth. 14, 2. ܒܝܬ ܡܟ̈ܣܐ *domus publicanorum*, i.e. *telonium* Matth. 9, 9. ܒܝܬ ܡܫܪܝܐ *domus mansionis*, i. e. *diversorium* Marc, 14, 14. ܒܝܬ ܢܛܘܪܬܐ *domus custodiae*, *carcer* Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ *domus sepulturae*, pro, *sepulchrum* Matth. 8, 28. cap. 27, 60. vel plur. ܒܝܬ ܩܒܘ̈ܪܐ idem Luc. 8, 27. ܒܝܬ ܩܘ̈ܦܣܐ *domus capsarum*, seu *horreum*, Luc. 12. 18. 24. ܒܝܬ ܩܘܪܒܢܐ *domus oblationis*, pro, *arca recipiendis donariis* Matth. 27, 6.

3. ܒܥܠ *dominus*: v. g. ܒܥܠܕܒܒܐ *dominus inimicitiae*, pro, *inimicus* Matth. 13, 28. 29. ܒܥܠ ܕܪܐ *dominus luctae*, pro, *adversarius*, Psal. 11, tit. ܒܥܠ ܕܝܢܐ *dominus iudicii*, *adver-*

sarius Matth. 5, 25. ܒܥܠ ܬܚܘܡܐ *dominus limitis*, pro *finitimus*, *vicinus*, 2. Par. 14. 5. ܒܥܠ ܡܠܟܐ *dominus consilii*, *consiliarius* Rom. 11,34. ܒܥܠ ܩܝܡܐ *dominus foederis*, pro, *foederatus* Gen. 14, 13.

4. ܪܒ *princeps*, *praefectus*: v. g. ܪܒ ܒܝܬܐ *praefectus domus*, *oeconomus* Luc. 8, 3. indeque abstractum ܪܒ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* cap. 16. 2. ܪܒ ܟܗܢܐ *praefectus sacerdotum*, ἀρχιερεὺς Hebr. 4, 14. ܪܒ ܪܥܘܬܐ ἀρχιποιμὴν 1. Petr. 5, 4. ܪܒ ܡܫܩܝܐ *archipincerna* Gen. 40, 1.

5. ܪܝܫ *caput*: ut ܪܝܫ ܐܒܗܬܐ *caput patrum*, *patriarcha* Act. 2, 29. ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *caput synagogae*, *archisynagogus* Luc. 8, 41. ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ *caput angelorum*, *archangelus* 1. Thess. 4, 16. ܪܝܫ ܣܡܟܐ *caput convivii*, ἀρχιτρίκλινος Ioh. 2, 8. 9.

IV. Aliae nominum periphrases, praeter illas, quas modo memoravimus §. 3. et quas supra cap. 26. in syntaxi verborum incidenter adtulimus, sunt hae: ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies ostii*, pro, *velum* Matt. 27, 51. Marc. 15, 38. Hebr. 6, 19. cap. 9, 3. ܕܠܐ ܕܝܠܗ *qui non est suus*, pro, ἀλλότριος *alienus* v. g. ܝܩܕ̈ܐ ܓܡܝܪ̈ܬܐ *incensa integra*, pro, ὁλο-

καυτώματα cap. 10, 6. 8. ܡܪܐ ܚܘܒܐ *dominus debiti*, pro, *creditor*, germ. *schuldherr*. Luc. 7, 41. ܟܦܘܪܝ ܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, pro, ἀχάριστοι *ingrati* 2. Tim. 3, 2. ܕܚܕܬܐ ܬܠܡܝܕܘܬܗ *cuius discipulatus recens est*, νεόφυτος 1. Tim. 3, 6. ܕܥܝܪܐ ܪܥܝܢܗ *cuius mens vigil est*, νηφάλεος vers. 2. ܕܪܗܛܐ ܐܝܕܗ ܠܡܡܚܐ *cuius manus currit ad percutiendum*, πλήκτης *plagosus* v. 3. ܣܪܝܩܝ ܫܘܒܚܐ *vani gloria*, κενόδοξοι Gal. 5, 26. ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *modicum de multo*, pro, *aliquantulum* Rom. 15, 24.

V. Ratione qualitatis, nomina adiectiva Syris, quam vel Graecis vel Latinis, comparate pauciora sunt. Pensatur tamen illorum defectus 1. per substantiva ab aliis substantivis recta; ut ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *Spiritus sanctitatis*, pro, *sanctus*, Matth. 4, 1. ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚ *donum spiritus*, pro, *spirituale* Rom. 1, 11. ܒܚܟܡܬܐ ܕܒܣܪܐ *in sapientia carnis*, pro, *carnali* 2. Cor. 1, 12. 2. per substantiva absolute quidem posita, sed cum praefixo dolath; ut, *novimus* ܕܢܡܘܣܐ ܕܪܘܚ ܗܘ *quod lex spiritus* (*spiritualis*) *sit* ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܒܣܪ ܐܢܐ *ego vero carnis* (*carnalis*) *sum* Rom. 7; 14. ܒܠܚܘܐ

in divinis, q. d. ܒܨܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ *in rebus Dei* Hebr. 2, 17. ܒܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܕܐܠܗܐ ܐܢܝܢ *in illis quae Dei sunt*, i. e. in rebus divinis cap. 5, 1. quomodo Luc. 8, 49. ܕܩܣܪ et ܕܐܠܗܐ sunt τὰ τοῦ Καίσαρος, et τὰ τοῦ Θεοῦ; item ܕܙܒܢܐ ܗܘ *temporarius est* Matth. 13, 21. ܡܢ ܕܒܝܬ ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *ex* (subaudi ܐܢܫܐ *hominibus*) *domus archisynagogi*, i. e. *ex domesticis* Luc. 8, 49. 3. per substantiva cum suffixis; ut ܛܘܒܝܟ *beatus es* (proprie, *beatitudines tuas*!) Matth. 16, 17. ܛܘܒܝܗܘܢ *beatitudines illorum*! pro, *beati sunt* cap. 5, 3. -- 11. 4. per participia passiva vel neutra; ut, *ignis* ܕܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinctus fit*, pro, ἄσβεστος *inextinguibilis* Luc. 3, 17. ܕܠܐ ܡܬܚܒܠ ܘܠܐ ܡܬܚܙܐ *qui non corruptus, nec visus* fit, pro ὁ ἄφθαρτος καὶ ὁ ἀόρατος *incorruptibilis et invisibilis* 1. Tim. 1, 17. 5. aut per aliam quamcunque periphrasin, ut ܕܐܝܟ ܗܢܐ *qui est sicut hic*, pro, *talis* Matth. 9, 8. ܕܐܝܟܘܬܗ *secundum quem*, pro, *qualis* Marc. 13. 19. ܟܡܐ ܕ *quod*, et ܟܠܗ ܗܢܐ *omne hoc*, pro, *tantum quantum* Apoc. 18, 7.

VI. Syri Christum, ubi is in textu Graeco N. T. ὁ κύριος antonomastice audit, vocant ܡܪܢ *Do-*

minum nostrum : ut Ioh. 21, 7. 12. Act. 1, 1. 1. Cor. 11, 26. plane ut ipse apostolus syrissante dialecto scribit, Μαρὰν ἀθά, h. e. *Dominus noster venit* 1. Cor. 16, 22. pro quo, ὁ κύριος ἐγγύς, inquit Phil. 4, 5.

VII. Pluralia feminina, quae in singulari sunt masculina, et vicissim pluralia masculina, quae in singulari sunt feminina, sequuntur genus suorum singularium.

1. Ad priorem nominum classem spectant: Matth. 12, 43. et Luc. 11. 24. ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡ̈ܝܐ ܠܝܬ ܒܗܘܢ *in locis* (fem.) *in quibus* (masc.) *aquae nullae sunt*; Act. 19, 1. ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܥܠ̈ܝܝܐ *in locis superis*; Luc. 2, 13. ܚܝܠ̈ܘܬܐ ܣܓ̈ܝܐܐ *exercitus multi*; Luc. 1, 23, ܟܕ ܐܬܡܠܝܘ ܝܘܡ̈ܬܐ *cum impleti essent dies*; cap. 17, 22. ܢܐܬܘܢ ܝܘܡ̈ܬܐ *venient dies*; Dan. 7, 9. ܟܘܪ̈ܣܘܬܐ ܐܬܬܣܝܡܘ *throni positi sunt*, cet. quorum pluralia, si terminationem spectes, sunt feminina, sed a singularibus deducta masculinis, ܐܬܪ *locus*, ܚܝܠ *exercitus*, ܝܘܡ *dies*, ܟܘܪܣܝܐ *thronus*: cuius generis plura dedimus lib. II. cap. II. §. 9, 5.

2. Ad posteriorem vero classem confer: Num. 11. 31. ܐܡ̈ܝܢ ܬܪܬܝܢ *duo* fem. *cubiti* masc. Tit. 3, 9. ܡܢ ܫܘܐܠ̈ܬܐ ܕܝܢ ܣܟܠ̈ܬܐ *a quaestionibus* masc. *ve-*

ro stultis fem. Ioh. 11, 35. ܘܐܬܠܝ ܗܘ̈ܝ ܕܡܥ̈ܘܗܝ *et oboriebantur lacrimae eius*; Gen. 11, 3. ܐܢܝܢ *illos* fem. post ܠܒ̈ܢܐ *lateres* masc. Act. 17, 20. ܡ̈ܠܐ ܢܘܟܪ̈ܝܬܐ *verba* masc. *peregrina* fem. Luc. 12, 7. ܡ̈ܢܬܐ ܕܪܫܟܘܢ ܟܠܗܝܢ ܡܢܝ̈ܢ ܐܢܝܢ *pili comae capitis vestri omnes numerati sunt*; Marc. 4, 32. *tulit* ܫܘ̈ܟܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ *ramas ingentes*; Luc. 5, 2. *vidit* ܐܠܦ̈ܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܩܝ̈ܡܢ *naves duas stantes* cap. 12, 19. ܠܫ̈ܢܝܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ *in annos multos*; Matth. 7, 25. ܫܬܐܣ̈ܬܗ ܣܝ̈ܡܢ ܗܘ̈ܝ *fundamenta eis posita erant*, cet. a singularibus femininis ܐܡܬܐ *cubitus*, ܒܥܬܐ *quaestio*, ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡܢܬܐ *pilus*, ܫܘܟܬܐ *ramus*, ܐܠܦܬܐ *navis*, ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*.

VIII. Nomen ܡܠܬܐ *verbum*, quod feminini est generis, cum ad Christum refertur, et τὸν ὑποςατικὸν λόγον designat, ut masculinum construitur, respectu habito ad sensum: Ioh. 1, 1. 4, 14. *In principio* ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ *erat* masc. *Verbum*, ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ *et ille* (pro *illud*) *Verbum erat apud Deum*, cet. Sic Apoc. 13, 1. sqq. ܚܝܘܬܐ ܫܢ̈ܢܐ *bestia dentata*, quia

antichristum signat, non nisi masculinis iungitur; per syllepsin. Et vicissim et defectivis pluralibus masculinis nomen ܫܡܝܐ *caelum* aliquando iungiter singulari feminino; ut Matth. 16, 2. ܡܣܡܩܐ ܫܡܝܐ *rubet caelum*. Sic ibid. vers. 3. Iac. 5, 17. 18. At masculino, Apoc. 19, 11.

IX. Casus nominum, vocumque nominativarum, quomodo dignoscendi sint, diximus lib. II. cap. II. §. 8. Quibus nunc adiiciemus singularia quaedam, idque secundum ordinem casuum latinorum. Primum esto: nominativus aliquando absolute ponitur, et citra nexum syntacticum: ut Ioh. 19, 11. ܗܘ ܡܢ ܕܐܫܠܡܢܝ ܠܟ ܪܒܐ ܗܘ ܣܟܠܘܬܗ ܡܢ ܕܝܠܟ *Is qui tradidit me tibi, maius est peccatum eius quam tuum*, ex graeco ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει; Act. 15, 21. ܡܘܫܐ ܓܝܪ — — — ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܟܪ̈ܘܙܐ *Moses enim* - - *sunt ei praecones*; i. e. *habet suos praecones*. Constructio sensum magis quam syntaxim respiciens. Alia et plura exempla vide in diss. nostra de Soloec. casuum §. 7.

X. Genitivus aliquando vicem supplet nominativi, aut alius cuiusque casus per adpositionem adiecti: ut Act. 7, 40. ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ *ex regione Aegypti*, i. q. *ex regione Aegypto*; Act. 20, 26. et

Rom. 11, 8. ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *die hodierni*, seu *huius diei*, pro, *die hodierno*; quam syntaxin utrobique et Arabs sequitur. Idem genitivus pro ablativo, in constructionibus per regimen: ut Luc. 24, 25. ܐܘ ܚܣܝܪܝ ܪܥܝܢܐ ܘܝܩܝܪܝ ܠܒܐ ܠܡܗܝܡܢܘ *o carentes rationis*; *et graves cordis*, pro *ratione*, *corde*; Act. 7, 51. ܐܘ ܩܫܝ ܩܕܠܐ *o duri cervicis*, pro *cervice*; Cant. 2, 5. ܟܪܝܗܬ ܕܚܘܒܐ *aegra amoris*, pro *amore*. Vide praedictam dissert §. 11.

XI. Dativus post verbum passivum aliquando aequipollet ablativo cum praepositione *a* vel *ab*: vide supra cap. I. §. 12.

XII. Contra, accusativus poni videtur aliquando 1. pro nominativo, ubi est constructio ad sensum; ut Matth. 26, 11. ܠܝ ܕܝܢ ܠܐ ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܝܬ ܠܟܘܢ *me vero non omni tempore est vobis*, pro, *ego non sum vobis*, vel *me non habetis*. Sic Ioh. 12, 8. Apoc. 9, 11. 2. pro dativo, ubi conceptus, quos nos Syrorum verbis subdimus, a Syrorum conceptibus nonnihil differunt: v. g. Eph. 6, 13. *ut possitis* ܠܐܘܪܥܗ ܒܝܫܐ *obviam ire malo*, *obvium habere malum*; Luc. 13, 2. ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ *quod ita factum est* seu *evenit illis*, qs. germ. *dass dieses sie also betroffen hat*; sic Act. 7, 40. et cap. 28, 5. 6. Item Deut. 20, 11. ܢܫܬܥܒܕܘܢ *ser-*

vient tibi, qu. *colent te* servitiis; Act. 6, 2. ܢܫܡܫ ܦܬܘܪܐ *et ministrabimus mensis*, qs. *ministrando curabimus mensas*. 3. Pro ablativo, post verba copiae vel inopiae: ut Ps. 104, 24. ܡܠܝܐ ܐܪܥܐ ܩܢܝܢܟ *plena est terra possessionem tuam*, pro, *possessione tua*; Col. 1, 9. ܕܬܬܡܠܘܢ ܝܕܥܬܐ *ut impleamini cognitionem*, pro, *cognitione*; Matth. 16, 26. *si* -- ܢܦܫܗ ܢܚܣܪ *animam suam destitutus fuerit*, pro, *anima sua*, h. e. *si animae suae iacturam fecerit*. Item post verba quaedam neutra; ut Act. 2, 15. ܩܡ ܡܨܥܬܐ ܕܬܠܡܝܕܐ *stetit medium* (pro, *in medio*) *discipulorum*; Matth. 26. 39. ܢܥܒܪܢܝ *transeat me*, pro παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

XIII. Gradus comparationis non terminationibus, sed vel sensu vel periphrasi discernuntur. Quod 1. ad sensum, confer Rom. 9, 12. ܩܫܝܫܐ ܢܗܘܐ ܥܒܕܐ ܠܙܥܘܪܐ *senex erit servus parvo*, id est, *senior minori*; Matth. 11, 20. ܚܝܠܘܗܝ ܣܓܝܐܐ *virtutes eius multae*, i. e. *plurimae*, cap. 22, 36. *Quodnam est praeceptum in lege* ܪܒ *magnum*, i. e. *maximum*? Quod vero 2. ad periphrasin, comparativus describitur per positivum cum praecedente vel seq. ܡܢ *prae*; ut Ioh. 10, 29. ܡܢ ܟܠ ܪܒ ܗܘ *prae omnibus magnus est*, pro, *maior*

omnibus; 1. Cor. 1, 25. *Stultitia Dei* ܚܟܝܡܐ ܗܝ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ *sapiens est prae hominibus*, pro, *sapientior hominibus*. Aliquando emphaseos (ut videtur) caussa, interiicitur ܛܒ *valde*, vel ܝܬܝܪ *magis*; ut Hebr. 3, 3. ܣܓܝܐܐ *magna est enim gloria huius* ܛܒ ܡܢ ܕܡܘܫܐ *valde prae* gloria *Mosis*, pro, *longe maior*; item cap. 4, 12. cap. 11, 4. 26. Act. 20, 25. *Beatus est qui dat* ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܢܣܒ *magis prae illo qui accipit*, pro, *beatior est accipiente*. Superlativus significatur vel per quadrilittera, ut 1. Cor. 6, 2. ܙܥܘܪܐ ἐλαχίστων, 2. Petr. 1, 4. ܪܘܪܒܐ μέγιστα; vel per geminationem positivi, ut Ioh. 6, 6. ܩܠܝܠ ܩܠܝܠ *parvum parvum*, i.e. *minimum*; vel adiecto ܕܛܒ *valde*, ut Matth. 8, 28. ܒܝܫܐ ܕܛܒ *mali valde*, i.e. *pessimi*; vel praemisso ܣܓܝ *multum*, ut Apoc. 18. 12. cap. 21, 11. ܣܓܝ ܡܝܩܪܐ τιμιωτάτου; vel sequente praefixo ܒ ante pluralem, ut Matth. 2, 6. ܙܥܘܪܐ ܒܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ *parva in regibus* (id est minima regum) *Iudae*; vel per constructionem cum genitivo plurali, ut 1. Cor. 15, 9. ܙܥܘܪܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ *parvus* (i.e. minimus) *apostolorum*; Eph. 3, 8. vel denique per positivum ab-

solute positum, ut Matth. 5. 19. cap. 25, 40. 45.

XIV. Singularia collectiva, seu quae in singulari multitudine notant, iungi et pluralibus possunt, respectu habito ad sensum: ut Ioh. 4.30. ܘܢܦܩܘ ܐܢܫܐ *et exiverunt homo*, id est, *homines*; unde impositum ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4. At ܥܢܐ *ovis* seu *oves*, iungitur singulari, etiam de multis; ut Ioh. 10, 3. ܘܥܢܐ ܫܡܥܐ ܩܠܗ *et ovis audit*, (pro, *et oves audiunt*) *vocem eius*.

XV. Defectiva, seu pluralia tantum, modo pluralibus iunguntur, modo singularibus; illud grammaticam, hoc vero ad sensum: ut ܫܡܝܐ *caeli* vel *caelum*, plurale in syntaxi est Marc. 1, 10. ܐܨܛܪܝܘ ܫܡܝܐ *scissi sunt caeli*, at singulare Matth. 16, 2. 3. ܣܡܩ ܫܡܝܐ *rubet caelum*, et Luc. 3, 21. Hebr. 9, 24. Sic ܚܝܐ *vitae* vel *vita*, singulare est, Ioh. 1, 4. ܒܗ ܚܝܐ ܗܘܐ *in ipso vita erat*, at mox ibidem plurale, ܘܚܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ *et vitae erant lux mundi*, At ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies portae*, seu *velum*, singulare est Marc. 15, 38. ܘܐܦܝ ܬܪܥܐ ܐܨܛܪܝ *et velum ruptum est*. Quamvis enim in parallelis Matth. 27, 51. et

Luc. 23, 45. editio Polygl. τὸ ܐܨܛܪ̈ܝ signo ribbui notaverint, quasi illud plurale esset, idemque cum ܐܨܛܪ̈ܝ *ruptae sunt*, tamen falsum hoc esse, prodit locus cit. Lucae, in quo sequitur ܡܢ ܡܨܥܬܗ *ex medio sui*, cum suffixo singulari masculino. Sic et duale proprium ܡܨܪܝܢ *Aegyptus*; Hebr. 11, 26. ܣܝ̈ܡܬܗ ܕܡܨܪܝܢ *thesauri eius* (fem. sing.) np. *Aegypti*, et vers. 27. ܫܒܩܗ̇ ܠܡܨܪܝܢ *reliquit eam*, np. *Aegyptum*.

XVI. Status constructus pro absoluto venit ante praepositiones, sive 1. praefixas, ut Matth. 16, 3. ܢܣ̈ܒܝ ܒܐܦ̈ܐ *acceptores facierum*, *hypocritae*, pro ܢܣ̈ܒܝܢ; Luc. 1, 7, 18. ܥܠ̈ܝ ܒܝܘܡܬܗܘܢ *provecti in diebus suis*; vers. 28. ܒܪܝܟܬ ܒܢܫ̈ܐ *benedicta in mulieribus*; v. 51. ܡܬܪ̈ܝܡܝ ܒܬܪܥܝܬܐ *inflatos mente*; cap. 2, 36. ܩܫܝܫܬ ܒܝܘܡܬܗ̇ *provecta in diebus suis*; Act. 23, 23. ܫܕ̈ܝ ܒܝܡܝܢܐ *iaculantes dextra*; 2. Tim. 3, 2. ܟܦ̈ܘܪܝ ܒܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, *ingrati*; Cant. 1, 8, ܫܦܝܪܬܐ ܒܢܫ̈ܐ *pulchra in mulieribus*: sive 2. separatas, ut 1. Tim. 1, 9. ܫܟ̈ܒܝ ܥܡ ܕܟܪ̈ܐ *concumbentes cum maribus*; Apoc. 12, 15. ܫܩܝܠܬ ܡܢ ܢܗܪܐ *ab-*

lata a fluvio, cap. 14, 4. ܕܙܒܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ *emti ex terra*.

XVII. Constructio per regimen loco constructionis cum adiectivo obtinet, ubi *dextrum* quid aut *sinistrum* describitur: ut Luc. 22, 50. Ioh. 18, 10. *amputavit* ܐܕܢܗ ܕܝܡܝܢܐ *aurem eius dextri*, sc. lateris, pro *dextram*. Sic Iud. 3,21. *Extendit* ܐܝܕܗ ܕܣܡܠܐ *manum suam sinistri* lateris, pro *sinistram*.

XVIII. Geminatio eorumdem nominum per adpositionem, sensum habet vel 1. intensivum, de quo supra §. 13. in descriptione superlativi; vel 2. distributivum, ut Matth. 20, 9. 10. ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ *denarium denarium*, pro, *singulos denarios* Ioh. 6, 7. cap. 8, 9. ܚܕ ܚܕ *unus unus*, pro, *unusquisque* seu *singuli*; cap. 21, 25. Apoc. 21, 21. ܚܕܐ ܚܕܐ *unum unum*, pro, *singula* seu *singulatim*; cap. 2, 6. ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ *duas duas*, pro, *binas*; 2. Cor. 11, 24. ܐܪܒܥܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta quadraginta*, pro, *quadrageni*; Marc. 6, 40. *discubuerunt* ܣܕܪܝܢ ܣܕܪܝܢ ܕܡܐܐ ܡܐܐ ܘܕܚܡܫܝܢ ܚܡܫܝܢ *areolis areolis* (id est *areolatim*) *centum centum*, *et quinquaginta quinquaginta*, id est, *centeni* et *quinquageni*; vel 3. plurativum et diversitatis; ut Marc. 2, 17. ܕܟܪܝܗ ܟܪܝܗ ܒܟܘܪܗܢܝܢ *qui*

malo malo (hoc est, diversis pluribusque malis) *adfecti erant*; Ioh. 5, 4. ܒܙܒܢ ܙܒܢ *in tempore tempore*, id est, variis temporibus; 1. Tim. 1,3. cap. 4, 1. cap. 5, 15. ܐܢܫ ܐܢܫ *homo homo*, quasi unus et alter, τινές *quidam*. Act. 10, 46. ܒܠܫܢ̈ ܠܫܢ̈ *diversis linguis*; cap. 21, 34. ܡܕܡ ܡܕܡ *diversum quid*; cap. 25, 19. ܙܛ̈ܡܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܡܕܡ *quaestiones vero aliquam aliquam*, i. e. *varias*; vel 4. successivum, ut Act. 11, 4. cap. 18, 23. cap. 21. 19. ܒܬܪ ܒܬܪ *post post*, i. e. ordine, unus post alterum.

XIX. Nomina quaedam substantiva, per ellipsin suppressa, faciunt singulares et velut impersonales locutiones; ut ܪܘܚܐ *spiritus* vel ܢܦܫܐ *anima*, in verbis ܟܪܝܐ, ܡܥܩܐ, ܐܬܥܝܩܬ *contristatur*, *taedet*, *piget*, cum sequente praefixo lomad: exempla dedimus cap. I. §. 26. sub his ipsis verbis. Item ܠܒܐ *cor*, post ܚܫ *doluit* cum praefixo lomad; ut Hebr. 10, 34. ܘܚܫ ܠܟܘܢ ܠܒܐ ܥܠܝܗܘܢ ܕܐܣܝܪܝܢ *et doluit vobis* (cor) *super illis qui vincti sunt*, pro, καὶ τοῖς δεσμίοις (sic enim interpres syr.) συνεπαθήσατε, *condoluistis*; 1. Sam. 22, 8. ܘܠܝܬ ܕܚܫ ܠܗ ܡܢܟܘܢ ܠܒܐ *nec est qui doleat ex vobis super me*, qui condoleat mihi.

Nec non ܐܪܥܐ *terra*, aut ܝܘܡܐ *dies*, post verba ܢܓܗ *illuxit* Luc. 6, 13. cap. 22, 66. cap. 23. 54. et ܚܫܟ *tenebrascit* Ioh. 6, 17.

XX. Deest item 1. ܐܠܦܐ vel ܣܦܝܢܬܐ *navem*, post ܕܒܪ *duxit* et ܕܒܪ *deduxit*, in significatione *navigandi*, v.g. Ioh.6, 19. Marc. 6, 48. Luc. 8, 23. item 2. ܦܕܢܐ *iugum*, *par boum*, seu *vomerem*, post idem verbum ܕܒܪ *duxit*, in significatione *arandi*, v.g. 1. Sam. 8, 12. coll. integra syntaxi Luc. 17, 7. *Quis vestrum habet servum*, ܕܕܒܪ ܦܕܢܐ *qui ducit iugum* seu *vomerem*, id est, ἀροτριῶντα *arantem*. 3. ܐܬܪܐ *locus* et ܙܒܢ *tempus*, ante relativum pronomen *qui* vel *quod*, cum id significat *ubi* vel *quando*. Sonabit igitur *ubi* proprie, *loco quo*; et *quando*, *tempore quo*; v. g. Marc. 4, 15. cap. 13, 14. Ioh. 5, 7. cap. 7, 31. item Marc. 14, 9. ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܬܬܟܪܙ ܣܒܪܬܝ *omni* (loco) *ubi praedicabitur evangelium meum*. Plenius expressa syntaxis Matth. 6, 19. cap. 8, 19. ܐܬܪ ܕܣܣܐ ܘܐܟܠܐ ܡܚܒܠܝܢ *loco quo* (i. e. *ubi*) *tinea et aerugo perdunt*. 4. ܨܒܘܬܐ vel plur. ܨܒܘ̈ܬܐ *res*, ante *qui quae quod* absolute positum; ut Hebr. 5, 1. ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ *super illis* (rebus) *quae Dei sunt*.

5. ܦܓܪܐ *corpus*, post ܐܫܝ *lavit* Ioh. 9, 7, 11. 15.

XXI. Idem nomen, quod in orationis subiecto, aut membro sive antecedente sive sequente expressum est, in eius praedicato, vel membro sive subsequente sive antecedente subticetur: ut Marc. 11, 13. ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܬܐܢܐ *tempus enim* illud *non erat* seu *fuerat* (tempus) *ficuum*; Hebr. 5, 14. ܕܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܗܝ ܥܫܝܢܬܐ *perfectorum vero* (cibus) *est cibus solidus*. Ioh. 1, 14. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ *gloriam tanquam* (gloriam) *unigeniti a Patre*; cap. 5, 36. *Est mihi* ܣܗܕܘܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܕܝܘܚܢܢ *testimonium maius quam* (testimonium) *Ioannis*. Sic cap. 10, 21. cap. 11, 4. Luc. 5, 3. Act. 23, 6. Hebr. 3, 3. cap. 5, 14. Item post suffixa et ante dolath: ut Matth. 3, 4. ܠܒܘܫܗ ܗܘܐ ܠܒܘܫܗ ܕܣܥܪܐ *erat vestitus eius* (vestitus) *pili*; Col. 3, 22. ܠܡܪܝܟܘܢ ܕܦܓܪܐ *dominis vestris* (dominis np.) *corporis*, i. e. corporalibus; Hebr. 12, 9. ܐܒܗܝܢ ܕܒܣܪܐ *patres nostri* (np. patres) *carnis*, seu carnales. Hinc et ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ, quod *spiritum sanctitatis* seu *sanctum* vertere solemus, cum similibus constructionibus, ita resolve, ac si plene dixisset Syrus, ܪܘܚܐ ܕܗܘ ܗܘ ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ *spiritum* illum *qui est spiritus sanctitatis*.

XXII. De numeralibus, quorum tum cardinalia tum ordinalia supra dedimus lib. II. cap. II. §. 14. ratione syntaxeos nota.

1. Cardinalia ab XI. ad XIX. ita in unam vocem componuntur, ut minor numerus antecedat; e. g. ܚܕܥܣܪ *undecim*, q. d. *unus decem*. Compositi vero numeri maiores, quanquam separatis vocibus, seu ordinantur, e. g. Apoc. 4, 4. ܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ 38. *anni*; Marc. 6, 44. ܚܡܫܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ 5000. *viri*; et inverso ordine Matth. 14, 21. ܐܠܦܐ ܚܡܫܐ *millia quinque*, ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ 23000; et Apoc. 14, 3. ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܐܠܦܐ 144000.

2. Eadem cardinalia rem numeratam modo praecedunt, modo sequuntur: ut Matth. 4, 8. Vidit ܬܪܝܢ ܐܚܝܢ *duos fratres*, at vers. 21. ܐܚܐ ܬܪܝܢ *fratres duos*; Luc. 1, 56. ܝܪܚܐ ܬܠܬܐ *menses tres*, at Act. 20, 3. ܬܠܬܐ ܝܪܚܝܢ *tres menses*.

3. Cardinalia a 3. et quae sequuntur, nominibus rei numeratae iunguntur plerumque per appositionem in statu absoluto; rarius per regimen in statu constructo: ut Luc. 19, 17. ܥܣܪܐ ܡܕܝܢܢ *decem urbes*, at Matth. 4, 25. ܥܣܪܬ ܡܕܝܢܬܐ qs. *decas urbium*. Sic 1. Cor. 4, 15. ܪܒܘ ܬܪܐ *myrias*

doctores; cap. 14, 19. ܪܒܘ ܡܠܝܢ *myrias verba*, et Matth. 18, 24. ܪܒܘ ܟܟܪܝܢ *myrias talenta*, pro, *doctorum*, *verborum*, *talentorum*. Vide dissert. de Soloec. Generis §. 22.

4. Pro ordinalibus Syri aliquando utuntur cardinalibus, quibus et reliquarum vocum syntaxin adcommodant: ut Matth. 20, 3. ܒܬܠܬ ܫܥܝܢ *in tribus horis*, pro *hora tertia*; v. 5. ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ *in sex et in novem horis*, id est, *horis sexta et nona*, it. ܘܠܐܦ ܠܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ *et circa undecim horas* i. e. *horam undecimam*; cap. 27, 45. ܥܕܡܐ ܠܬܫܥ ܫܥܝܢ *usque ad horas novem*, pro, *usque ad horam nonam*; Marc. 15, 33. ܘܟܕ ܗܘܝ ܫܬ ܫܥܝܢ *et cum factae fuissent sex horae*, pro, γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης.

5. Inprimis id fit, si numerus denarium superest; ac tum res numerata praecedit in statu constructo: ut Luc. 3, 1. ܒܫܢܬ ܚܡܫܬܥܣܪܐ *anno* τῶν *quindecim*, pro, *decimo quiuto*; num. 33, 38. ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ *anno* τῶν *quadraginta*, pro, *quadragesimo* cet. Quo casu numeratum post numerale subauditur in plurali, ut plena syntaxis docet Gen. 7, 11. ܒܫܢܬ ܫܬ ܡܐܐ ܫܢܝܢ *anno sexcentorum annorum*, id est *sexcentesimo*; eaque talis fere, qualis ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *dies huius*

diei, pro, *dies hodiernus*, Act. 20, 26. Rom. 11. 8. Vide supra §. 10.

6. Sed et generatim cardinalia cum et sine praefixo dolath, in constructionibus per regimen aequipollent ordinalibus; ut Dan. 1, 21. ܠܫܢܬ ܚܕܐ *usque ad annum primum*; cap. 2, 1. ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ *anno secundo*. Sic ܕܬܪܝܢ *secundus* Matth. 22, 26, 39. Marc. 12, 21. Luc. 19, 18. ܕܬܪܬܝܢ *secunda* Luc. 12, 38. ܕܬܠܬܐ *tertius* Marc. 12, 21. Luc. 20, 12. Ioh. 2, 1. ܕܬܠܬ *tertia* Luc. 12, 38. ܕܫܬܐ *sextus* cap. 1, 26. 36. ܕܫܒܥܐ *septimus* Iudae v. 14. ܕܬܡܢܝܐ *octavus* Luc. 1, 59. 2. Petr. 2, 5.

7. Numeralia partem totius significantia, exprimuntur vel per separatas voces, ut ܬܘܠܬܐ *pars tertia*, ܪܘܒܥܐ *quarta*, ܚܘܡܫܐ *quinta*, ܡܥܣܪ *decima*, Apoc. 8, 7, sqq. cap. 6, 8. 2. Sam. 3, 27. Hebr. 7; 2. 4. 8. 9. vel per periphrasin, ut ܚܕ ܡܢ ܥܣܪܐ *unum de decem*, pro, *decima pars* Apoc. 11, 13.

8. Vicem notantia, ut *bis*, *ter* cet. describuntur per ordinalia, sive absolute posita, ut ܬܪܝܢ *duo*, pro *bis*, et ܬܠܬ *tres*, pro *ter*, Marc. 14, 30. 72. Luc. 18, 12. sive cum addito nomine

ܙܒܢ *tempus*, vel ܙܒܢܝܢ *tempora*, ut ܚܕ ܙܒܢ *uno tempore*, pro *semel* 2.Cor. 11, 24. 25. ܬܪܝܢ ܙܒܢܝܢ *duobus temporibus*, *bis* Marc. 14, 30. 72. ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ter* Act.10, 16. ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ *septies* Luc. 17,4. ܥܕܡܐ ܠܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ ܫܒܥ *usque ad septuagies septies* Matth. 18, 22. At cum una vicium, v. g. altera, tertia, quarta, notanda est, una numerali praefigitur dolath; ut ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ *altera vice*, seu *iterum* Matth. 26, 42. Ioh. 3, 4. cap. 9, 24. ܕܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *tertia vice*, *tertium* Marc. 14, 41. Dicitur tamen et separata voce ܬܢܝܢܘܬ *iterum* Iudae vers. 12.

9. Multiplicativa, seu quae latinis terminantur in *plum*, ut *duplum*, *triplum* cet. Syris exprimuntur per ܚܕ *unum* cum sequentis nomine numerali cardinali, et hoc cum praefixo beth, ut ܚܕ ܒܫܒܥܐ *unum in septem*, i. e. *septuplum* vel *septuplo* Gen. 4, 15, Esa. 30, 26. ܚܕ ܒܡܐܐ *unum in centum*, pro *centuplo* Matth. 19, 29. Luc.8,8. vel sine interveniente praefixo, ut ܚܕ ܬܪܝܢ *unum duo*, pro, *duplo* Ier. 17, 18. quo et pertinet ܚܕ ܟܡܐ *unum quot*, pro *quanto magis* Philem. v.16. Hebr. 12, 25. et Rabb. על אחת כמה וכמה idem: vel

cardinalia cum praefixo beth, ut ܒܐܪܒܥܐ *in quatuor*, subaudi ܐܥܦܐ *duplicationibus*, id est, *quadruplum* Luc. 19, 9. coll. Luc. 18, 30. *Nemo relinquit domos* cet. *propter regnum Dei, quin recepturus sit* ܒܐܥܦܐ ܣܓܝܐܐ *in duplicationibus multis*, id est, πολλαπλασίονα *multiplicia*.

10. Distributiva, ut *bini*, *terni*, *quini*, fiunt per geminationem cardinalium: de qua supra §. 21.

CAPUT III.

De idiomatibus particularum syntacticis.

I. Pronomina, quae ipseitatem identitatemque notant, exprimuntur per personalia repetita, cum interpositis particulis, ܐܝܟ sequente dolath, *sicut*, et ܗܘ *cum*: ut Hebr. 1, 12. ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟ ܐܝܬܝܟ *tu vero es sicut es*, pro, *tu vero idem es*, ὁ αὐτός, cap. 10. 1. 11. ܗܢܝܢ ܗܘ ܗܢܝܢ ܕܒ̈ܚܐ *illa*, *cum* sunt *illa*, *sacrificia*, pro, *eadem*: Phil. 3, 1. ܗܢܝܢ ܗܘ ܗܢܝܢ τὰ αὐτὰ, *eadem*. Aliquando tamen illis significandis inservit nuda pronominum ܗܘ *ille* et ܗܘ *ipse* combinatio: ut Ioh. 5. 9. ܘܗܘ ܗܘ ܝܘܡܐ *et ille ipse dies*; vers. 15.

ܕܝܫܘܥ ܗܘ ܗܘ ܕܐܣܝܗ *quod Iesus esset ille ipse qui sanasset eum*.

II. Eadem describuntur per praepositiones, sive separatas sive praefixas, repetitas, cum interposito suffixo pleonastico: 1. per separatas; ut Act. 9, 21. et Eph. 6, 22. ܡܛܠܗ ܡܛܠ ܗܢܐ *propter illud*, *propter hoc*, i. e. *propter hoc ipsum*; 1. Tim. 1, 6. ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *ex illis*, *ex his*, *ex his ipsis*; Hebr. 9, 21. ܡܢܗ ܡܢ ܕܡܐ *de eodem sanguine*; vide et Act. 27, 30. 2. per praefixas; ut Matt. 3, 1. ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis vero*, *in diebus istis*, pro, *in his ipsis vero diebus*: item cap. 8, 3. 13. Rom. 3, 30. Hebr. 2, 14. cap. 9, 21. Sic Matth. 26, 44. *dixit* ܠܗ ܠܡܠܬܐ *idem verbum*, it. Ioh. 5, 4. Hebr. 9, 24. Vide quae porro dicemus §. 7.

III. Ceteroqui personalia pronomina quum in eadem oratione geminantur, prius subiecti, posterius verbi substantivi, *sum es est*, vicem gerit: ut Matth. 3, 11. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ *ego baptizans sum*; Ioh. 1, 19. ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ *tu quis es?* cap. 4, 29. ܠܡܐ ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ *numquid ille sit* (per crasin pro ܗܘ ܗܘ) *Messias*; Gen. 23, 19. ܗܝ ܗܝ *illa est*; Ex. 16, 8. ܘܚܢܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *et nos quid sumus?* At in casu obliquo geminatio ha-

bet emphasin: ut Matth. 27, 4. ܠܢ ܡܢܐ ܠܢ *nobis quid nobis?* pro, *quid ad nos?* Ioh. 21, 22. ܠܟ ܡܢܐ ܠܟ *quid ad te?* cap., 36. ܠܝ ܕܝܢ ܐܝܬ ܠܝ *mihi vero est mihi*, pro, *ego vero habeo*.

IV. Pronomen 3. personae, aliquando venit loco pronominis 1. vel 2. personae, respectu ad praedicatum potius habito, quam ad subiectum: ut Matth. 16, 16. ܐܢܬ ܗܘ ܡܫܝܚܐ *Tu es Messias*. Item cap. 11, 3. ubi ܗܘ est pro ܐܢܬ. Sicut et in suffixis, Hebr. 3, 6. ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܝܬܗ ܚܢܢ *et est domus eius nos*, pro ܘܐܝܬܝܢ *et sumus*.

V. Pronomen ܗܘ *ille* emphatice aliquando redundat, per expletiva adverbia *tantum*, *demum*, *tandem*, utcumque reddendum: ut Matth. 15, 19. ܡܢ ܠܒܐ ܗܘ ܓܝܪ ܢܦܩܝܢ *ex corde enim demum egrediuntur* cet. cap. 11, 4. et Luc. 7, 19. ܐܘ ܠܐܚܪܢܐ ܗܘ ܡܣܟܝܢܢ *an alium demum expecturi sumus?* Unde Col. 1, 19. ܕܒܗ ܗܘ ܨܒܐ verte, *quia in ipso demum* (non in alio ullo) *voluit omnis plenitudo inhabitare*, non, ut Angli verterunt, *quia in ipso voluit ille omnem plenitudinem inhabitare*.

VI. Pronomina ܗܘ *iste*, ܗܝ *ista* ܗܢܘܢ *isti*, ܗܢܝܢ *istae*, nominibus proposita vel subiecta,

respondent Graecorum articulo praepositivo ὁ, ἡ, τό, et quidem sine intercedente praefixo dolath, definite, ut Ioh. 5, 7. ܟܪܝܗܐ ܗܘ ὁ ἀσθενῶν; vers. 9. 15. ܗܘ ܓܒܪܐ et ܓܒܪܐ ܗܘ ὁ ἄνθρωπος; at cum intercedente dolath, indefinite; ut Hebr. 7, 7. ܕܒܨܝܪ ܗܘ τὸ ἔλαττον, et ܗܘ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ τὸ κρεῖττον, *quod melius est illo*. Solet et ante ܕ relativum redundare: ut Matth. 11, 3. ܗܘ ܕܐܬܐ ὁ ἐρχόμενος.

VII. Pronomina partitiva, seu partes designantia, notantur vel 1. per ܐܢܫ plur. ܐܢܫܝܢ sequente ܡܢ, ut Rom. 11, 14. ܘܐܚܐ ܐܢܫܝܢ ܡܢܗܘܢ *et ut salvem homines* (i.e. *aliquos*) *ex illis*; Matth. 24, 23. ܠܐ ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܠܟܘܢ *si homo*, id est, *si quis dixerit vobis*: vel 2. per ܐܝܬ ܕ *est* vel *sunt qui* vel *quae*: ut Matth. 13, 8. *et dedit fructum*, ܐܝܬ ܕܡܐܐ ܘܐܝܬ ܕܫܬܝܢ ܘܐܝܬ ܕܬܠܬܝܢ *fuit quod centum, et fuit quod sexaginta, et fuit quod triginta*, id est, *aliquid quidem centuplicem, aliud vero sexagenum, aliudque tricenum*. Sic cap. 21. 35. cap. 22, 5. cap. 25, 15. Act. 23, 6. Aliquando tamen partium altera tertiave exprimitur per ܐܚܪܢܐ plur. ܐܚܪ̈ܢܐ *alius alia aliud*; ut Matth. 13, 4. 7. ܐܝܬ ܕܢܦܠ ܥܠ ܝܕ ܐܘܪܚܐ — ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܢܦܠ

ܗܘܐ ܡܕܡ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܥܠ ܫܘܥܐ — —
ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܛܒܬܐ *fuit* (aliquid) *quod caderet ad latus viae*, — — *aliud vero cecidit super saxum*, — — *et aliud cecidit inter spinas*, — — *aliud denique cecidit in terram bonam* cap. 25, 15. Ioh. 7, 12.

VIII. Pronomina reciproca, ut et quae ipseitatem proprietatemque notant, circumscribuntur per ܢܦܫܐ *anima* et ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: ut Matth. 23, 12. *quisquis exaltaverit*, et *quisquis humiliaverit* ܢܦܫܗ *animam suam*, id est, *seipsum*. Ioh. 5, 43. ܒܫܡ ܢܦܫܗ *in nomine animae suae*; hoc est, *suo ipsius*, ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι; Prov. 3, 5. ܥܠ ܣܘܟܠܐ ܕܢܦܫܟ ܠܐ ܬܬܟܠ *et sapientiae tuae ipsius ne innitaris*; vers. 7. ܠܐ ܬܗܘܐ ܚܟܝܡ ܒܥܝܢܝ ܢܦܫܟ *ne sis sapiens in oculis tuis ipsius*; Luc. 11, 17. ܥܠ ܢܦܫܗ *contra animam suam*, et ܥܠ ܩܢܘܡܗ *contra substantiam suam*, pro, *contra seipsum* Ioh. 5, 26. ܒܩܢܘܡܗ *in se ipso*. Sic cap. 6, 53. Rom. 1. 27. 2 Cor. 12, 15. Item Rom. 9, 3. ܐܢܐ ܩܢܘܡܝ *ego substantia mea*, per appositionem, pro *ego ipse*; 1. Thess. 4, 9. ܐܢܬܘܢ ܩܢܘܡܟܘܢ *vos ipsi*.

IX. Praefixorum ܒܘܠܕ quae sit significatio

ordinaria, lib. II. cap. III. §. 5. exposuimus. Speciatim ܒ alicubi obiectivum est, notans obiectum, in quo agens occupetur; nempe post verba ܐܘܕܝ *confessus est*, ܟܦܪ *abnegavit*, ܡܠܐ *implevit*, ܐܘܚܕ *assumsit*; ut Matth. 10, 32. Quisquis ܢܘܕܐ ܒܝ *confitebitur me*, ܐܘܕܐ ܒܗ *confitebor eum*, proprie, *in me*, et *in eo*; vers. 3. *quisquis vero* ܢܟܦܘܪ ܒܝ *abnegabit me*, ܐܟܦܘܪ ܒܗ *abnegabo eum*, itidem proprie, *in me*, *in eo*; Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*. ܐܘܚܕ ܒܡܠܟܗ *assumsit sententiam suam*.

X. Praefixum ܕ, quod relativum *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, ordinarie significat,

1. Nota genitivi est in constructionibus per regimen, ubi loco constructi praecessit nomen in statu vel emphatico vel suffixo; ut Eph. 6, 17. ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *verbum Dei*, 1. Petr. 1, 25. ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܢ *verbum Dei nostri*. Alicubi tamen absolute, sine praevio nomine regente, genitivum notat: ut Rom. 14, 8. ܕܡܪܢ ܚܢܢ *Domini nostri* (puta, peculium) *sumus*. Hebr. 10, 39. *nos vero non sumus* ܕܪܦܝܘܬܐ — — ܐܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ *torporis*, — —*sed fidei*, puta, filii.

2. Facit ex substantivis adiectiva. Exempla dedimus cap. II. §. 5, 2. quibus addimus Marc. 5, 15. 16. ܗܘ ܕܫܐ̈ܕܘܗܝ *is cuius sunt daemones*, pro, *daemoniacus*.

3. Ex numeralibus cardinalibus ordinalia. vide cap. II. §. 21. 6.

4. Nominibus adiectivis praefixum, vel particulariter illa capi docet; ut Ioh. 7, 31. cap. 14, 12. ܕܡܝܬܪ̈ܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *maiora hisce*, q. d. aliqua *quae maiora sunt his*; Apoc, 22, 10. ܗܘ ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܕܩܪܝܒ ܐܝܬܝܗ *illud énim tempus est* (aliquid quod est) *propinquum*; Luc. 6, 9. *quid licitum est in sabbato facere?* ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ *bonum, an malum?* Hebr. 6, 13. ܕܪܒ ܡܢܗ *maiorem se* aliquem, et vers. 16. ܒܕܪܒ ܡܢܗܘܢ *per maiorem se* quempiam: uti Ioh. 10, 10. dicitur ܡܕܡ ܕܡܝܬܪ *aliquid maius*, et Luc. 8, 17. ܡܕܡ ܕܟܣܐ *quidquam contecti*; vel adverbialiter, ut Matth. 8, 28. *duo daemones* ܒܝܫܐ ܕܛܒ *mali valde* Ioh. 3, 3. 7. ܡܢ ܕܪܝܫ *denuo*.

5. Ex interrogativis facit relativa: ut ܡܢ *quis, quae, quinam, quaenam?* item ܐܝܢܐ *quis?* ܐܝܕܐ *quae?* ܐܝܠܝܢ *quinam* vel *quaenam?* ܡܢܐ *quid-*

nam? item ܐܝܟܐ *ubi?* ܐܝܟܢܐ *quomodo?* ܐܡܬܝ *quando?* omnia interrogative: at Matth. 5, 39. ܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ *quisquis praecesserit te*; Hebr. 8, 1. ܐܝܢܐ ܕܝܬܒ *qui sedit*; Apoc. 12, 13. ܐܝܕܐ ܕܝܠܕܬ *quae peperit*, Rom. 1, 32. ܐܝܠܝܢ ܕܝܕܥܝܢ *qui cum noverint*; Matth. 6, 12. ܡܢܐ ܕܨܒܝܬܘܢ *quod vultis*, Matth. 6, 19. ܐܝܟܐ ܕܓܢܒܐ ܦܠܫܝܢ *ubi fures perfodiunt*; Ioh. 8, 28. ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܦܢܝ ܐܒܝ *quemadmodum docuit me Pater meus*, et ܐܡܬܝ ܕܬܪܝܡܘܢ ܠܒܪܗ ܕܐܢܫܐ *cum elevabitis Filium hominis*; omnia relative. Ubi tamen interrogatio indirecta est, dolath interrogativae voci non subiicitur, sed praefigitur; ut Matth. 2, 4. *Interrogavit eos*; ܕܐܝܟܐ *ubi nasciturus esset Christus?*

6. Aliquando ἐλλάπει, e. g. ante futura, in significatione caussali *ut*; Ioh. 21, 3. ܐܙܠ ܐܢܐ ܕܐܨܘܕ ܢܘܢܐ *abeo* ut *vener pisces*; item in significatione *dum*, post ܥܕ *usque*, v. g. Ioh. 5, 7. ܥܕ ܐܢܐ ܐܬܐ *usque* dum *ego venio*; cap. 9, 4. ܥܕ ܐܝܡܡܐ ܗܘ *usque* dum *dies est*; cap. 18, 28. ܥܕ ܐܟܠܝܢ *usque* dum *comederent*. Vide cap. 1. §. 21, 2.

7. E contrario expletivum est, et redundat, cum ab initio sermonis directi, post dicti signum;

ut Matth. 1, 23. *ut impleretur quod dictum est a Domino per Prophetam*, ܕܗܘܐ ܕܢܬܡܠܐ ܡܕܡ ... ܘܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ *nempe* (sic enim utcumque vertere licebit) *virgo concipiet*, cet. item cap. 2, 15. cap. 3, 9. Ioh. 1. 23. item in ܕܠܡܐ *numquid*? Ioh. 3, 4. cap. 6, 61. 70. tum post particulas conditionales ܐܢ *si*, ܐܦܢ *si*, *etsi*, et ܐܠܐ ܠܐ *nisi*; ut Matth. 10, 13. ܘܐܢ ܗܘ ܘܫܘܐ ܒܝܬܐ *et si sit digna domus* ista, q. d. *et si contingat*, *ut digna sit*; item Marc. 8, 3. Luc. 6. 7. Ioh. 8, 36. Act. 16. 15. Rom. 2, 26. 1. Cor. 14. 23. 1. Tim. 3, 15. Hebr. 6, 8. 3 Ioh. vers. 10. Sic Matth. 9, 21. ܐܦܢ ܠܠܒܘܫܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܡܩܪܒ ܐܢܐ *si vel vestem eius solum attingerem*; Ioh. 8, 25. Marc. 13, 20. ܘܐܠܘ ܠܐ ܡܪܝܐ ܟܪܝ *et nisi Dominus curtavisset*: tum emphatice ante propositionis praedicatum, ut Ioh. 6, 63, ܪܘܚܐ ܗܝ ܕܡܚܝܐ τὸ πνεῦμά ἐςι τὸ ζωοποιοῦν.

8. Denique cum ܠܐ *non*, significat *sine*, et cum sequente ܒܪ, *praeter*, *extra*: ut Gen. 15, 2. ܘܠܐ ܒܢܝܐ *sine liberis*; Hebr. 11, 11. ܘܠܐ ܒܙܒܢܐ *praeter tempus*, q. d. *sine in-tempore*.

XI. Praefixum ܘ *et*, saepe ἐλλάπει inter duo verba immediate se subsequentia, respondentia Graecorum compositis, quorum exempla dedimus

cap. I. §. 9. vel quorum prius respondet participio, ut Matth. 2, 9. *usque dum* ܐܬܐ ܩܡ *venit* (i. e. *veniens*) *stetit*; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt* (i. e. *procidentes*) *adorarunt eum*. Vide supra, cap. I. §. 18.

XII. Praefixum ܠ seu lomad, cum adiecto pronomine personali suffixo, emphatice nonnumquam redundat: ut Matth. 20, 6. ܐܙܠܘ ܠܟܘܢ *abite vobis*, pro πορεύεσθε simpliciter; Ioh. 4, 49, ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ *abierunt sibi*; Ioh. 1, 15. 27. 30. 37. et cap. 5, 3. ܘܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ *et fuit sibi ante me*. At post ܒܝܢܬ *inter*, notat alterum obiectorum distinguendorum: ut Matth. 18, 15. *Argue fratrem tuum* ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ ܠܚܘܕܘܗܝ *inter te et ipsum solum* Aliquando et cum ellipsi τῶ ܘ *et*, ut Luc. 11, 51. cap. 18, 11.

XIII. Suffixa pronomina post verba et praepositiones sunt personalia, ut ܡܚܝܗܝ *percussit eum*, ܡܢܟ *a te*, cet. post nomina vero, possessiva, ut ܪܫܝ *caput meum*, cet.

XIV. Possessiva sunt vel 1. suffixa inseparabilia, verbis, nominibus particulisve solum adnexa, quorum paradigmata lib. II. cap. III. §. 19. 20. dedimus; vel 2. separata, quae fiunt per ܕܝܠ (compositum ex chald. די *qui quae quod*, ל

nota dativi) cum adiectivis suffixis, ut Matth. 6. 13. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ *quoniam tuum est regnum*; Ioh. 1, 11. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ *ad sua venit*, ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ *et sui* (οἱ ἴδιοι) *non assumserunt eum*. Vide porro cap. 10, 12, 24. Luc. 10. 35. item Apoc. 1, 5. *et qui exsolvit nos* ܡܢ ܚܛܗ̈ܝܢ ܕܝܠܢ ܒܕܡܐ ܕܝܠܗ *a peccatis nostris per sanguinem suum*; cap. 12, 4. ܠܒܪܐ ܕܝܠܗ *filium eius*; vel 3. utriusque generis, tum haec, tum illa, maioris emphaseos caussa, et ut pronomina possessiva cum elevatiore pronuncientur accentu: eo scilicet casu, quo Graeci pro communibus possessivis, μου, σου, αὐτοῦ vel αὐτῆς, ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν, adhibent possessiva emphatica, ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος: ut Marc. 2, 18. ܘܬܠܡܝܕܝܟ ܕܝܠܟ *et discipuli tui*, *tui* inquam; Luc. 6, 42. ܒܥܝܢܟ ܕܝܠܟ *in oculo tuo ipsius*; Ioh. 4, 34. ܡܐܟܘܠܬܝ ܕܝܠܝ *cibus meus*, *meus* dico; et si plura desideras, cap. 5, 47. cap. 7, 6. 8. cap. 15, 21. Quin 4. idem illud ܕܝܠ cum suffixis, post suffixa personaliter accepta, aliquando cum emphasi redundat: ut 2. Cor. 1, 12. ܠܘܬܟܘܢ ܕܝܠܟܘܢ *apud vos*, *vos* dico; cap. 5, 19. ܒܢ ܕܝܠܢ *in*

nobis, *nobis* dico; et 1 Ioh. 2, 2. ܚܠܦܝܢ ܕܝܠܢ *pro nobis*, *nobis* dico.

XV. Casum obliquum nominis procedit aliquando suffixum pleonasticum cum sequente praefixo dolath, si nomen sit genitivi; at lomad, si accusativi casus: 1. Illud quidem in constructione substantivi cum substantivo, ac adeo ante genitivum, v. g. Matth. 1, 20. ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ *filius Davidis*, proprie *filius eius*, nempe *Davidis*; Act. 4, 10. ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ *in nomine eius*, np. *Iesu*, pro, *in nomine Iesu*: Hoc vero 2. ante accusativum v. g. Matth. 1, 21. ܢܚܝܘܗܝ ܠܥܡܗ *servabit populum suum*, proprie *servabit eum*, np. *populum suum*; vers. 25. ܘܕܒܪܗ ܠܐܢܬܬܗ *assumsit* (*eam*, nempe) *uxorem suam*, et ܝܠܕܬܗ ܠܒܪܗ *peperit filium suum*, cet. Aliquando merum suffixum sine sequente lomad interponitur: ut Matth. 25, 25. ܛܫܝܬܗ ܟܟܪܟ *occultavit talentum tuum*, pro, ܠܟܟܪܟ; cap. 27, 5. ܘܫܕܝܗܝ ܟܣܦܐ *et proiecit argentum*; cap. 26, 51. Marc. 14, 47. et Ioh. 18, 11. ܦܣܩܗ ܐܕܢܗ *amputavit aurem eius*; 1. Tim. 6, 14. ܕܬܛܪܝܘܗܝ ܦܘܩܕܢܐ *et serves praeceptum*.

XVI. Istam nominum syntaxin pleonasticam etiam praepositiones imitantur nonnunquam: ut

anticam Iesu; Apoc. 5, 8. ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܗ ܕܐܡܪܐ *ante agnum*, Vide et Act. 6, 6.

XVII. Quantum ad adverbia, aliqua illorum ex nominibus fiunt, 1. partim adiectivis, ut ܡܚܕܐ *statim*, qs. ܡܢ ܚܕܐ ܫܥܬܐ *ex una* eademque *hora* Matth. 3, 16. cap. 21, 32. ad instar graec. ἐξ αὐτῆς, scil. τῆς ὥρας Acts 10. 33. ܫܦܝܪ *bene*, qs. *bonum*, scil. *ministerium* 1. Tim. 3, 13. ܡܢ ܛܒ *cum bonum*, pro *quamvis*, germ. *obwol* Hebr. 5, 8. 2. partim substantivis, ut ܒܪ ܫܥܬܗ *illico*, qs. *filius horae suae*, de quo supra cap. II. §. 3, 1. ܡܢ ܫܠܝ, vel ܡܢ ܫܠܝܐ, et per synaeresin ܡܫܠܝܐ *a tranquillitate*, item ܡܢ ܬܚܝܬ ܫܠܝܐ *a-sub tranquillitate*, i. e. *illico*, *confestim*, Marc. 9, 8. 1. Thess. 5, 3. Act. 9, 3. Amant et alias Syri adverbiorum periphrases: ut *propemodum* ܒܩܠܝܠ ܡܕܡ *in exiguo quodam* Act. 26, 28. *partim*; ܡܢ ܐܬܪ ܩܠܝܠ *ex loco modico* Rom. 11, 25. vel ܒܨܝܪ ܩܠܝܠ *modicum exiguum* 2. Cor. 2, 5. vel ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *parum de multo* Rom. 15, 24. 1. Cor. 13, 9. 12. 2. Cor. 1, 14.

XVIII. ܗܐ *ecce!* emphatice redundat 1. ante terminum temporis durantis, ut Luc. 7, 45. ܗܐ ܡܢ

ܕܥܠ *ecce ex quo intravit*, graec. ἀφ' ἧς εἰσῆλθε; et cap. 8, 29. Marc. 9, 21. Act. 10, 30. item Num. 22, 28. ܗܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ecce tribus vicibus*, seu *iam tertium*, nam et τῷ ἤδη *iam* respondet Matth. 3. 10. cap. 15, 32. cet. 2. post ܠܐ *non*, interrogative capiendum, ubi idem proin est ac ה interrogativum Hebraeorum; ut Matth. 5, 46. ܠܐ ܗܐ *non ecce*, pro οὐχὶ *nonne*? Sic vers. 47. cap. 13, 27. 56. cet. Eius tamen loco alicubi alternat verbum substantivum ܗܘܐ *fuit*, v. g. Matth. 13, 56. Luc. 11. 40. Ioh. 6, 70. de quo vide supra cap. I. §. 25, 1. 3. in comparationibus, ut Act. 10, 47. ܗܐ ܩܒܠܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܚܢܢ *qui ecce! acceperunt Spiritum S. sicut nos*, ubi *ecce! sicut* aequipollet latino *perinde ac*.

XIX. Ceterum Syri particulas sat multas habent compositas: ut ܐܝܟܐ *ubi*? ܐܝܟܢܐ *quomodo*? ܐܝܢܐ *quae*? ܡܢܐܝܟܐ *unde*? ex ܐܝ hebr. אי interrogativo, et ܗܐ כה *heic*, ܟܢ כן *sic*, Chald. הא *haec*, et ܡܟܐ *hinc*, item ܗܕܐ *haec*, ܗܝܕܝܢ *tunc*, ܗܫܐ *nunc*, *igitur*, ܗܟܢܐ *ita*, ܗܟܘܬ *similiter*, ܗܠܝܢ *hi*, ܗܫܐ *iam*, ex demonstrativo ܗܐ *ecce*, et chald. הא *haec*, הדין *tunc*, ܗܫܐ *nunc*, ܗܟܢܐ *ita*,

ܐܝܟܐ *sicut*, chald. אלין *hi*, et ܫܥܐ *hora*; porro ܗܪܟܐ *hic*, ܗܪܟܢ *illic*, ex rabb. הרי *ecce*, et ܟܐ *heic*, ܠܗܠ *illic*; ܡܚܕܐ *statim*, ܡܟܐ *hinc*, ܐܡܟܐ *unde?* ܡܟܝܠ *a nunc*, ܡܡܬܘܡ *ab* ullo *unquam* tempore, ex ܡܢ *ab*, ܚܕܐ *una* seu *eadem*, ܗܐ *heic*, ܟܝܠ *nunc*, ܡܬܘܡ *unquam*; ܥܕܟܝܠ *adhuc*, ܥܕܠܐ *priusquam*, ܥܕܡܐ *usque dum*, ex ܥܕ *usque ad*, et ܟܝܠ *nunc*, ܠܐ *non*, ܡܐ *dum*; ܥܠܡܥܕ hebr. בלעדי *sine*, ex בל *non* et עד *usque ad*; ܝܘܡܢܐ *hodie*, ex ܝܘܡܐ *dies*, et ܗܢܐ *hic*; ܡܕܝܢ *igitur*, ex ܡܐ cum sequente praefixo ܕ *quod*, et ܐܢ *si*, ܡܕܡ *quidquam*, num ex ܡܢ *de* et ܡܐ cum praefixo ܕ *quod*?

'Επίμετρον syntaxeos.

Synchysis, seu transpositus vocum ordo, Syris frequens: ut 1. verbi ܗܘܐ *fuit*; Luc. 5, 3. *una illarnm navium* ܕܫܡܥܘܢ ܗܘܬ ܕܟܐܦܐ *Simeonis erat Petri*, pro, *erat Simeonis Petri*; 2. nominis, Matth. 16, 1. ܘܡܫܐܠܝܢ ܠܗ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܘܐ ܠܗܘܢ *et rogabant eum signum de caelo ut*

ostenderet sibi, pro, *ut signum de caelo* cet.
3. Particulae, Marc. 1, 45. *ita ut non posset Iesus* ܒܓܠܐܝܬ ܕܢܥܘܠ ܠܡܕܝܢܬܐ *palam ut ingrederetur* (pro, *ut palam ingrederetur*, h. e. *palam ingredi*) *in urbem*; cuiusmodi plura vide supra §. 10,8. Hebr. 5,7. cap. 7. 28. ܢܡܘܣܐ ܒܢܝܢ̈ܫܐ ܗܘ ܟܪ̈ܝܗܐ ܡܩܝܡ *lex homines est* (proprie *illa*) *infirmos constituens*, pro, *lex est homines infirmos constituens pontifices*. Ioh. 8, 33. ܙܪܥܗ ܚܢܢ ܕܐܒܪܗܡ *semen sumus Abrahami*; et vers. 37. ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܚܛܝܬܐ *servus est peccati*. Vide porro Ioh. 7,31. cap. 21, 23. 1. Tim. 3, 5. cap. 6, 7. 1. Ioh. 5, 5. Deut. 31, 2.

FINIS.

ܦܘܠܐܘܢ ܐ. ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܒܪܝܬܐ

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܝܬ ܫܡܝܐ. ܘܝܬ ܐܪܥܐ. ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܘܗ ܘܒܘܗ. ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܐܦܝ ܬܗܘܡܐ. ܘܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܐܝܡܡܐ. ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬ ܡܝܐ. ܘܢܗܘܐ ܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܪܩܝܥܐ. ܘܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܒܝܢ ܡܝܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ. ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪܐ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܝܫܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܝܫܬܐ ܐܪܥܐ. ܘܠܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܡܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܕܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܠܓܢܣܗ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܐܦܩܬ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܕܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܕܙܪܥܗ ܒܗ

ܠܓܢܣܗ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ ܢܗܝܪܐ
ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܐܝܡܡܐ ܠܠܠܝܐ.
ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢܐ. ܘܠܝܘܡܬܐ ܘܠܫܢܝܐ. ܘܢܗܘܘܢ
ܡܢܗܪܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ: ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܬܪܝܢ ܢܗܝܪܐ ܪܘܪܒܐ. ܢܗܝܪܐ
ܪܒܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܡܡܐ. ܘܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܠܝܐ: ܘܟܘܟܒܐ. ܘܣܡ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܒܪܩܝܥܐ
ܕܫܡܝܐ: ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܠܡܫܠܛܘ ܒܐܝܡܡܐ
ܘܒܠܠܝܐ: ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ.
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܪܚܫܘܢ ܡܝܐ ܪܚܫܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܘܦܪܚܬܐ
ܬܦܪܚ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܥܠ ܐܦܝ ܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܬܢܝܢܐ ܪܘܪܒܐ. ܘܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܪܚܫܐ ܕܐܪܚܫܘ
ܡܝܐ ܠܓܢܣܗܘܢ. ܘܟܠ ܦܪܚܬܐ ܕܓܦܐ ܠܓܢܣܗ.
ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܡܝܐ ܕܒܝܡܡܐ. ܘܦܪܚܬܐ ܬܣܓܐ
ܒܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܚܡܫܐ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܓܢܣܗ. ܒܥܝܪܐ ܘܪܚܫܐ
ܘܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ.

ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ: ܘܒܥܝܪܐ ܠܓܢܣܗ: ܘܟܠܗ
ܪܚܫܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ: ܐܝܟ ܕܡܘܬܢ. ܘܢܫܠܛܘܢ
ܒܢܘܢܐ ܕܝܡܐ ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܒܥܝܪܐ ܘܒܟܠܗ
ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܘܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ ܒܪܝܗܝ
ܕܟܪ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܘܒܫܘܗ.
ܘܫܠܘܛܘ ܒܢܘܢܐ ܕܝܡܐ. ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܒܥܝܪܐ
ܘܒܟܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܪܚܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܗܐ
ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ. ܟܠܗ ܥܣܒܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܙܕܪܥ ܕܥܠ
ܐܦܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܐܝܠܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܐܪܐ ܐܝܠܢܐ
ܘܙܪܥܗ ܡܙܕܪܥ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܠܟܠܗ
ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܐ. ܘܠܟܠܗ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܟܠ
ܪܚܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܟܠܗ
ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ
ܟܠ ܕܥܒܕ ܘܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܐ ܀

ܬܘܒ ܡܙܡܘܪܐ ܡܢܝܢ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ

ܡܙܡܘܪܐ ܩܕܡܝܐ

ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܘܠܐ ܠܐ ܗܠܟ : ܘܒܪܢܝܐ ܕܚܛܝܐ ܠܐ ܩܡ : ܒܟܠ ܡܘܬܒܐ ܕܡܡܝܩܢܐ ܠܐ ܝܬܒ. ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܨܒܝܢܗ : ܘܒܢܡܘܣܗ ܢܗܓܐ ܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ. ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܢܨܝܒ ܥܠ ܬܠܐ ܕܡܝܐ : ܕܦܐܪܘܗܝ ܝܗܒ ܒܙܒܢܗ : ܘܛܪܦܘܗܝ ܠܐ ܢܬܪܝܢ : ܘܟܠ ܕܥܒܕ ܡܨܠܚ. ܠܐ ܗܟܢܐ ܪܫܝܥܐ : ܐܠܐ ܐܝܟ ܥܘܪܐ ܕܕܪܐ ܪܘܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܪܫܝܥܐ ܒܕܝܢܐ : ܘܐܦܠܐ ܚܛܝܐ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܘܪܚܐ ܕܙܕܝܩܐ : ܘܐܘܪܚܐ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ ܀

܀ ܡܙܡܘܪܐ ܕܬܪܝܢ ܀

ܠܡܢܐ ܪܓܫܘ ܥܡܡܐ ܘܐܡܘܬܐ ܪܢܝ ܣܪܝܩܘܬܐ. ܩܡܘ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܘܫܠܝܛܢܝܗ : ܘܐܬܡܠܟܘ ܐܟܚܕܐ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ. ܕܢܦܣܩ ܐܣܘܪܝܗܘܢ ܘܢܫܕܐ ܡܢܢ ܢܝܪܗܘܢ. ܘܗܘ ܕܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܢܓܚܟ : ܘܡܪܝܐ ܢܡܝܩ ܒܗܘܢ. ܗܝܕܝܢ ܢܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܪܘܓܙܗ : ܘܒܚܡܬܗ ܢܕܠܚ ܐܢܘܢ. ܐܢܐ ܐܩܝܡܬ ܡܠܟܝ ܥܠ ܨܗܝܘܢ ܛܘܪܐ ܕܩܘܕܫܗ : ܕܐܫܬܥܐ ܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܝ

ܘܒܢܝܢ ܐܢܝܢ: ܘܐܢܐ ܡܘܕܥܢܐ ܠܟܘܢ. ܥܠܠ ܡܕܝܢ ܘܐܬܠܠ
ܟܕ ܟܬܝܒܬܐ ܒܟܢܘܬܟܘܢ: ܘܐܬܦܝܣܬ ܒܚܘܒܗ ܕܐܒܘܟܐ.
ܠܐܒܐ ܐܢܘܢ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܕܦܘܪܫܢܐ: ܘܐܝܟ ܡܕܝܢ ܦܘܪܫܢܐ ܠܐܢܫܝ
ܐܢܝܢ. ܗܢܐ ܡܟܝܟܐ ܐܫܬܡܥܘ ܘܐܬܪܘܙܘ ܕܢܦܫܗ ܕܐܒܘܟܐ.
ܦܠܘܣܗ ܠܥܡܪܐ ܕܒܫܝܢܐ: ܘܐܬܦܝܣܘܢܝܗܘܢ ܒܟܐܝܢܘܬܐ.
ܢܦܩܘ ܒܪܐ ܘܠܐ ܢܬܒܟܪ ܘܐܬܒܢܝ ܡܢ ܐܘܪܚܗ. ܡܛܠ
ܘܕܝܢ ܡܟܠܠ ܡܢ ܙܘܓܗ: ܦܩܕܝܢ ܠܟܠ ܘܠܥܠܡ
ܠܟܠܗܘܢ.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܒ

ܫܡܥܬ ܡܫܡܫܢ ܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܒܟܠ ܐܝܟܘܬܗ ܡܫܡܫܐ
ܩܕܝܫܐ. ܗܘܝܐ ܠܡܗܘܐ ܡܫܡܫ ܡܐܡܪܐ: ܘܠܟܠܗ ܠܐܢܫܐ
ܡܫܡܫ ܡܫܝܚܐ. ܟܡܐ ܡܐܡܪܐ ܐܝܠܐ ܡܠܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܡܠܘܗܝ. ܒܟܠܗ ܐܘܪܚܐ ܢܦܫܗ ܫܒܝܠܘܗܝ: ܘܒܫܘܦܐ
ܕܐܝܬܠܗ ܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܘܟܠ ܫܡܫܐ ܢܦܫ ܡܫܡܫܢܘܗ
ܒܗܘܢ: ܘܗܘ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ ܓܢܘܢܐ
ܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܠܫܪܒܬܐ ܐܘܪܚܗ. ܘܡܢ ܫܘܦܐ
ܫܡܫܐ ܡܫܡܫܘ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܟܠ ܫܡܫ ܫܡܫܐ: ܘܟܠܗ
ܕܝܠܗ ܡܢ ܠܒܘܬܗ. ܢܦܫܫܘ ܕܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܢܘܗܪܐ: ܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܫܒܝܚܐ ܠܥܠܡܐ.
ܫܘܒܚܗܘܢ ܕܡܪܝܐ ܠܝܗܘܢ ܘܫܒܝܚܝܢ ܠܟܠ: ܫܘܒܚܗ

ܕܡܪܝܐ ܒܟܠ ܘܡܕܝܢܘܢ ܟܝܢܐ. ܘܫܠܡܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܕܥܡܐ
ܘܫܡܝܐ ܠܟܠܟܘܢ: ܕܢܗܘܘܢ ܕܡܪܝܐ ܒܫܘܫܛܐ ܘܒܐܝܕܝܗ
ܒܒܠܫܢܝܗܘܢ. ܘܪܚܝܩܝܢ ܡܢ ܕܘܟܐ ܘܡܢ ܟܐܦܐ ܠܫܒܐ:
ܘܥܠܝܢ ܡܢ ܕܘܟܐ ܘܡܢ ܡܪܝܡܬܐ. ܐܦ ܠܥܠܡܝܢ ܢܕܘܢܘܢ
ܒܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܬܒܥ ܐܢܘܢ ܢܩܒܠ ܡܢܗ. ܒܫܘܒܚܐ ܡܢܗ
ܡܬܩܒܠ: ܘܡܢ ܠܫܡܫܐ ܐܚܝܕ. ܐܦ ܡܢ ܟܢܘܫܬܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܟܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܬܦܠܓܘܢ ܟܕ ܟܢܝܫܝܢ
ܘܐܬܪܘܝܢ ܡܢ ܡܠܘܐ. ܢܗܘܘܢ ܠܢܦܫܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܘܩܘܡܗ: ܘܢܛܪܘܢ ܘܢܗܘܘܢ ܦܪܝܫܝܢ ܡܢܐ ܠܟܘܪܗܢܐ
ܘܦܘܪܣܐ܀

ܬܘܒ ܐܘܪܫܠܡ ܩܪܝܬܐ ܡܢ ܡܘܫܐ
ܡܠܟܐ.

ܚܙܩܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܟܐ. ܘܗܘ ܡܠܟܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܥܠ ܝܗܘܕ. ܘܝܗܘܕܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܚܙܩܝܐ ܥܠ ܝܗܘܕ. ܥܠ ܕܐܡܪܘ
ܗܘܐ. ܘܒܝܘܡܬܗܘܢ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܗܘܬ ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܟܠܗ
ܫܢܝܐ ܗܘܐ . ܘܫܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܢܗܘܪܐ ܕܥܝܢ ܐܢܫܐ. ܘܗܘ
ܢܗܘܪܐ ܒܫܡܫܐ ܡܕܝܢ ܘܫܡܫܐ ܠܐ ܐܬܪܡܝ. ܗܘܐ ܚܙܩܝܐ
ܕܐܬܥܗܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܒܝܘܡܘ ܡܘܬܗ. ܗܢܐ ܐܢܐ ܠܫܘܪܝܐ
ܕܢܗܘܐ ܟܠܗ ܢܗܘܪܐ. ܘܟܠ ܐܝܟ ܢܘܡܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܠܐ

ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܐܠܐ ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܕܡܢܗܪ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܘܥܠܡܐ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ. ܘܥܠܡܐ ܠܐ ܝܕܥܗ. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ. ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܩܒܠܘܗܝ ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܫܡܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܢ ܕܡܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܕܒܣܪܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܕܓܒܪܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܝܠܕܘ. ܘܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ ܘܐܓܢ ܒܢ ܘܚܙܝܢ ܫܘܒܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ. ܕܡܠܐ ܛܝܒܘܬܐ ܘܩܘܫܬܐ. ܝܘܚܢܢ ܣܗܕ ܥܠܘܗܝ. ܘܩܥܐ ܘܐܡܪ. ܗܢܘ ܗܘ ܕܐܡܪܬ ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ. ܘܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ. ܡܛܠ ܕܩܕܡܝ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܘܡܢ ܡܠܝܘܬܗ ܚܢܢ ܟܠܢ ܢܣܒܢ. ܘܛܝܒܘܬܐ ܚܠܦ ܛܝܒܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܢܡܘܣܐ ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܐܬܝܗܒ. ܫܪܪܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܒܝܕ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ.

ܐܘܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܚܕܬܐ.

ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܐܢܫ ܚܙܐ ܡܡܬܘܡ. ܝܚܝܕܝܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܥܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘ ܐܫܬܥܝ. ܘܗܕܐ ܗܝ ܣܗܕܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ. ܟܕ ܫܕܪܘ ܠܘܬܗ ܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܟܗܢܐ

ܘܠܘܝܐ ܕܢܫܐܠܘܢܝܗܝ ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ. ܘܐܘܕܝ ܘܠܐ ܟܦܪ.
ܘܐܘܕܝ ܕܠܘ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܫܐܠܘܗܝ ܬܘܒ ܡܢܐ
ܗܟܝܠ. ܐܠܝܐ ܐܢܬ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܢܐ. ܢܒܝܐ ܐܢܬ. ܘܐܡܪ
ܠܐ. ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܘܡܢܘ ܐܢܬ ܕܢܬܠ ܦܬܓܡܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܕܪܘܢ. ܡܢܐ ܐܡܪ ܐܢܬ ܥܠ ܢܦܫܟ. ܘܐܡܪ
ܐܢܐ ܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ. ܕܐܫܘܘ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܝܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܫܬܠܚܘ ܡܢ
ܦܪܝܫܐ ܗܘܘ. ܘܫܐܠܘܗܝ ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܡܢܐ ܗܟܝܠ
ܡܥܡܕ ܐܢܬ ܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܐܠܝܐ ܘܠܐ
ܢܒܝܐ. ܥܢܐ ܝܘܚܢܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ
ܒܡܝܐ. ܒܡܨܥܬܟܘܢ ܕܝܢ ܩܐܡ. ܗܘ ܕܐܢܬܘܢ ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ ܘܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ.
ܗܘ ܕܐܢܐ ܠܐ ܫܘܐ ܐܢܐ ܕܐܫܪܐ ܥܪܩܐ ܕܡܣܢܘܗܝ. ܗܠܝܢ
ܒܒܝܬ ܥܢܝܐ ܗܘܝ ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܐܝܟܐ ܕܡܥܡܕ
ܗܘܐ ܝܘܚܢܢ.

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE,
7	2	pro	ܐܣܛܪܘܢ	lege	ܐܣܛܪܘܢ
8	10		ܟܪܘܙܐ		ܟܪܘܙܐ
11	3		ܐܬܡܟܟ		ܐܬܡܟܟ
21	1		ܢܥܒܕܘܢ		ܢܥܒܕܘܢ
ib.	19		ܐܘܟܠ		ܐܘܟܠ
23	1		ܐܢܫܐ		ܐܢܫܐ
24	10		ܡܕܒܪܢܐ		ܡܕܒܪܢܐ
28	17		ܟܟܒܐ		ܟܒܒܐ
30	12		ܫܡܥܢ		ܫܡܥܢ
37	2		ܐܬܡܣܟܢܘ		ܐܬܡܣܟܢܘ
44	6		ܢܣܩ		ܢܣܩ
46	1		ܐܬܬܘܣܦ		ܐܬܬܘܣܦ
48	22		ethpeal		ethpéel
ib.	23.		ܐܬܦܠܠ		ܐܬܦܠܠ
49	18		ܐܦܝܣ		ܐܦܝܣ
53	17		ܐܘܘܩ		ܐܘܒܩ
59	18		ܐܬܬܦܠܠ		ܐܬܬܦܠܠ
60	5		ܐܬܦܠܓܬܘܢ		ܐܬܦܠܓܬܘܢ
61	2		ܐܬܬܦܠܓܬܢ		ܐܬܬܦܠܓܬܢ
ib:	3		ܐܬܬܦܠܓܬ		ܐܬܬܦܠܓܬܢ

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE.
ib.	9	pro	ܐܬܬܦܩܕܗ	lege	ܐܬܬܦܩܕܗ
ib.	12		ܢܬܬܦܩܠ		ܢܬܬܦܩܠ
64	9		peal		pael
ib.	10		ܐܬܟܠ		ܐܬܟܠ
ib.	11		ܐܬܟܦ		ܐܬܟܦ
ib.	13		ܬܘ		ܬܘ
ib.	17		ܐܬܬܟܠ		ܐܬܬܟܠ
71	9		ܡܬܡܟܪܘ		ܡܬܡܟܪܘ
88	11		ܐܟܠܐ		ܐܟܠܐ
98	8		ܐܬܪܗܒ	fem.	ܐܬܪܗܒ
99	11		ܡܬܬܪܗܒ		ܡܬܬܪܗܒ
126	15		ܐܣܬܡܟܐ		ܐܣܬܡܟܐ
127	9		ܦܪܣܬܐ		ܦܪܣܬܐ
133	8		ܣܡܟܐ		ܣܡܟܐ
143	17		ܡܦܠ		ܡܦܠ
153	21		ܡܣܬܟܠܬܗ	fem.	ܡܣܬܟܠܬܗ
159	15		ܢܦܩܚܢ		ܢܦܩܚܢ
174	20		ܚܣܝܢ		ܚܣܝܢ
235	19		ܐܣܬܟܠܘܗ		ܐܣܬܟܠܘܗ

IMPRIMATUR.

Fr. Jos. M. Velzi O. P. S. P. A. Magister,

IMPRIMATUR:

J. Patr. Constantinop. Vicesgerens,